

ଅ ଚି ରି କ୍ର ।

ଉତ୍କଳ ଶାସିକା ଚା ୨୦ ରଜ ମାତ୍ରେ ମଇ ସନ ୧୮୭୯ ମସିହା ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଲ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର
ବହୁତା ।

✓ ଉକ୍ତ ବା ବାସର ଅନୁକର ।
ଗୁଣ କେବଳକାମୋକ୍ତ ।

ଅମୃତ ହୁଏ ପରାଧୀନେ ରହିବା ହେ । ୧ ।
ଉତ୍ତମ ନୁହେଁ ନିଜଗୁଣ କଥନ ।
ଅମୃତ ହୁଏ ସର୍ବ ଶକ୍ତି ଲୋକନ ହେ ।
ଉତ୍ତମ ନୁହେଁ ପର ନିଜା ଶ୍ରବଣ ।
ଅମୃତ ହୁଏ ପର ଅଧୀନ ପ୍ରାଣ ହେ । ୨ ।
ଉତ୍ତମ ନୁହେଁ ଗଣି ବିଦ୍ଵାନ ବନ୍ଧ ।
ଅମୃତ ହୁଏ ବିଦ୍ୟାବିହୀନ ଗାଣ ହେ ।
ଉତ୍ତମ ନୁହେଁ ପୁଣି ବିଦେଶୀ ହେବା ।
ଅମୃତ ହୁଏ ପର ଲିଖ୍ୟ ହୋଇବା ହେ । ୩ ।
(ଏ କବିକାଟି ଉତ୍ତମତ୍ତମେ ଅନୁକାର
ହୋଇ ନାହିଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସକଳ ଗେଷ୍ଟକରର
ଅର୍ଥ ବସ୍ତୁ ସେ ଚାକିରୀକରଣା ସବୁଠାରୁ ଅତ୍ତ-
ତ୍ତମକ ମାତ୍ର ତାହା ବଲ୍ଲଭୋର ପ୍ରକାଶ ପାଇ-
ନାହିଁ । ସମ୍ପାଦକ ଉ, ଗା ।)

ନାନାଭାଷାପୁରୁଷ ଗଣକଗଣପତି ମିନ-
ନାୟୋ ବଦାନଃ ଶ୍ୟତୋ ନାମା ରେଚେତଃ
କମିତନର ପଦାନ୍ତର ସାହେବସାରଃ । ଇତ୍ୟୋ-
ଶ୍ଵା କସ୍ତୁରଃ ପ୍ରଗମିତହୁବସଃ ଶାସକୋ
ହୁତନାନା ମୁଚ୍ଚେତେତେତ୍ସି ଦୁର୍ଗେ ନୁପତ୍ତିକ୍ତ-
ଲତସ୍ତଂ ପାତ ଶିଷ୍ଟଂ ବସିଷ୍ଟଂ । ୧ ।

ଇଂଲଣ୍ଡେୟୁକିବାସନୋ ନରପତୋଃ ସ୍ଵାଧୀ-
ନତାନ୍ତ୍ରପ୍ରଦଃ ସାହେବୋତ୍ସବ ବିନିକତେ କୁଧବ-
ନୈଗିସେବିତାତ୍ତମରଃ । ଏକଦେଶପ୍ରଭେଦସ୍ଵା-
ପ୍ୟତ୍ତରସଃ ସଂଚିତ୍ୟ ଭବ୍ୟଂ ରହ ପୁଷ୍ଟିନ
ବୈ କଟକେ ସଦାସୁ ହୁବପ୍ରେକଃପ୍ରତାଦୋକ୍ତଲକ୍ଷ୍ୟା
କୁରୁହରଦୋକ୍ତସ୍ଵା ବଜ୍ର ପତକ ରେଚେ-
ନନ ବିଷ୍ଠଃ, ସଂକଳଃ ସାହେବୋ ବିଧୁରବ
ସଦାସୁ ପ୍ରଭବରଃ । ପ୍ରଦତ୍ତା ଉଦେତ୍ୟ ବଚ-
ନମମୃତଂ ବୈ ବହୁଧନଂ, ସୁବିଦ୍ୟାହେନା-
ମନମଧୁରମୁର୍ତ୍ତିର୍ଲସତ । ୨ ।

ସୁପ୍ରେକ୍ଷେଶ୍ଵେଷ୍ଠା ଶରପ୍ରବରଗୁଣଗଣୋନା-
କର୍ମା ବିଧୁକ୍ତୋ ଶକ୍ତି ଶ୍ରୀମତ୍ତ ସଂ ପ୍ରବନର-
ପୁତସ୍ତଂ ଶାସିତ୍ତଂ ସାସିତ୍ତଂ ବୈ । ପ୍ରସାପ୍ୟାସ୍ତେ
ସଦା ସା ନୁପତ୍ତିକ୍ତରତସ୍ତେ କାର୍ଯ୍ୟମାଲୋଚୟନ୍ତି ।
ସୋତ୍ସୟଂ ଶାନାବଧାନୋ ବିଚରନ୍ତ ନିତସ୍ତଂ
ଯାତକେତ୍ୟେ ଧନାନ୍ତି । ୩ ।

ଭୋଗୋ ସ୍ଵାସା ପୁଣ୍ୟଂ ହିତକରବଚନ-
ସୁଷ୍ଠବର୍ଥଂ ବଦାମୋ କାତୋ ବାରେକ୍ତକପେ
ବିକଳଲକ୍ଷ୍ମୀମୁଦାରଣସ୍ତେ ପ୍ରବକ୍ତୁଃ ॥ ଗ୍ୟାତ
ର୍ଯ୍ୟସାସ୍ତ୍ର ଶୋକେ ନିଧୁନିତକରଣେ ଶ୍ଵାରବା-
ନାଥନାମା ॥ ଯଃ ସଦୋଷାଂ ପ୍ରତ୍ୟର୍ଥଂ ନିରକମ-
ବପୁଃ ସାଧୁକାର୍ଯ୍ୟଂ କରେତି ॥ ୪ ॥

ଯେ ଯେ ହୁସାଃ ପ୍ରତ୍ୟୁଃ ଶ୍ରମଜଳକଣସ୍ଵା
ରୁଷିତାନ୍ତାଃ ପଠନ୍ତି ତେତ୍ୟ ନାତ୍ତଂ ସରସ୍ଵାଂ
ସଦଳ ସୁଚିତନେଃ ସାର୍ବମାସ୍ତେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାଂ ।

ଉତ୍ତମ ନୁହେଁ ଶିକ୍ଷକ ଅସିଷ୍ଠିତ ।
ଅମୃତ ହୁଏ ଯାର ଅଜ୍ଞାନୀପୁତ୍ର ହେ ।
ଉତ୍ତମ ନୁହେଁ ବସ୍ତୁ ମଳିନ ପିଲା ।
ଅମୃତ ହୁଏ ପର ଅଧୀନ ଫଳା ହେ । ୧ ।
ଉତ୍ତମ ନୁହେଁ ପର ଗୃହେ ରହିବା ।
ଅମୃତ ହୁଏ ମାନ ମାନର ଦିବା ହେ ।
ଉତ୍ତମ ନୁହେଁ ଗାତ୍ରେ ବୁଦ୍ଧ ହେଲନ ।
ଅମୃତ ହୁଏ ପରବନ ଯେ ଜନ ହେ । ୨ ।
ଉତ୍ତମ ନୁହେଁ ବସନ୍ତର ଅମେଳ ।
ଅମୃତ ହୁଏ ତାନ ଧନେ ହୁଏଲ ହେ ।
ଉତ୍ତମ ନୁହେଁ ପରଦସ୍ତେ ଭୁଷଣ ।
ଅମୃତ ହୁଏ ପରାଧୀନ ଯେ ଜନ ହେ । ୩ ।
ଉତ୍ତମ ନୁହେଁ ହେବାର ବୃଦ୍ଧପଣ ।
ଅମୃତ ହୁଏ ପାପେ ଯେ ସାଧୁ ମନ ହେ ।
ଉତ୍ତମ ନୁହେଁ ଜ୍ଞାନୀରେ ପ୍ରାଧନା ।
ଅମୃତ ହୁଏ ପରାଧୀନ ଦାମନା ହେ । ୪ ।
ଉତ୍ତମ ନୁହେଁ କନ୍ୟା ବଧବା ହେବା ।
ଅମୃତ ହୁଏ ହିତକାରୀ ମରବା ହେ ।
ଉତ୍ତମ ନୁହେଁ ଶେଞ୍ଜ ଗମନ ବୁଦ୍ଧ ।
ଅମୃତ ହୁଏ ପୁଣି ଚାକିରୀକର ହେ । ୫ ।
ଉତ୍ତମ ନୁହେଁ ଜଳକମାନେ ସର ।
ଅମୃତ ହୁଏ ମାନ ବଞ୍ଚିତ ନାର ହେ ।
ଉତ୍ତମ ନୁହେଁ ଯେହୁ କାମିନୀବନ ।
ଅମୃତ ହୁଏ ପରାଧୀନ ବିଷ ହେ । ୬ ।
ଉତ୍ତମ ନୁହେଁ ଭ୍ରାତୃସଙ୍ଗେ ବିବାଦ ।
ଅମୃତ ହୁଏ ବୁଦ୍ଧ ବିବାହେ ସଧ ହେ ।
ଉତ୍ତମ ନୁହେଁ ଅଳ ଘୋଡ଼ା ଗଣିବା ।
ଅମୃତ ହୁଏ ପରବନ ହୋଇବା ହେ । ୭ ।
ଉତ୍ତମ ନୁହେଁ ମୂର୍ଖ ଗାସ ପଣ୍ଡିତ ।
ଅମୃତ ହୁଏ ମେଳ ପାଠି ସଙ୍ଗତ ହେ ।
ଉତ୍ତମ ନୁହେଁ ସଦା କର ହୋଇବା ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।
ଏହାପୂର୍ବ ସର୍ବସାଧାରଣକୁ ଜଣାଇ ଅର୍ତ୍ତ
ଯେ ଅମ୍ଭେ ରାସକଲ୍ଲୋଳ ପୁସ୍ତକ କ୍ରୟାଭବ-
ନିଷୟରେ ଯେଉଁ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇ ଅର୍ତ୍ତ ସେ-
ନିଷୟରେ ବଡ଼ ସମତା ଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ଏହୁପ୍ରାୟ-
ରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଫକୀରମୋହନ ସେନାପତିଙ୍କଠାରୁ
ଜଣିବ ପଦ ପାଇଁ କୋଧ କଲୁ ଯେ ସେ ଉକ୍ତ
ପୁସ୍ତକ କ୍ରୟାର ଅକ୍ତିକୁ ଅଗାଧି ସପାହରେ
ବିନୟକୁ ବାହାରିପାରିବ । ଅଳ୍ପବକ ଅମ୍ଭେ
ପ୍ରକାଶ କରିଅର୍ତ୍ତ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଉକ୍ତ
ପୁସ୍ତକ ବନ୍ଧୟରେ ପଦ ଅନୁମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ
ପଠାଇବାକୁ ସଚେତ୍ସୁତ ଥିବେ ସେମାନେ
ଜର୍ଜର କ୍ଷାନ୍ତି ଚପୁରେ । ଇତ ।
୨୦/୩/୭୯
। ନ । ଶ୍ରୀ ପ୍ରଭୁବର ତୁଚ୍ଚାମଣି ।
ଫକୀ ମୁଲପତ୍ର ଦେଖ ।

82.

10 10 10

ଉତ୍କଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୭୨

୧୦୨୦୩୩

ତା ୨୭ ରୁଣ ମାତ୍ରେ ମଇ ସନ୍ଧ୍ୟା ୧୯୧୫ ମସିହା । ମା । ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ୧୯୧୫ ନ ସ୍ୱପ୍ନାସାଲ ଗଢ଼ିବାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଫସଲ ପାଇଁ ତାକମାସୁଲ ୫୩

ଉପରେସନ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରାୟତଃ
 କଳ୍ପିତାହେବ କଟକ ଗୋପାଳୀର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
 ଯେଉଁ କଳ୍ପିତା କରୁଥିଲେ ତହିଁର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
 ଅନୁବାଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହେଉଛି ଯେଉଁ ଗଳ୍ପ
 ଗୋପନୀୟତାକୁ ଅବହେଳା କରିବା ଓ ଅନୁବାଦ
 ଲେଖକ ଗଣ୍ଡିଏ ଲେଖାଏଁ ବ୍ୟତୀତ ଯାହାକି
 ଅବଶ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଉକ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
 ଅଛି କି ନାହିଁ ସନ୍ଦେହ ଅତୀତ ସମୟରେ ଏହା
 ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ପାଠ କରୁବାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟ
 ବ୍ୟତୀ ନ ଯାଇ ସର ହୋଇ ନ ଯାଉ ଅପ୍ରେ-
 ମାନେ ଯେ ସ୍ୱପ୍ନାସାଲ ଗଢ଼ି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି
 ତାହା ଅନୁ ପ୍ରାୟ ଅବଶ୍ୟ ପଢ଼ି ନାହିଁ ମୁଖ୍ୟତଃ
 ଏ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ସେ କିମ୍ପାରେ କିଛି ମତ ଦେଇ
 ନ ପାଉଁ ମାତ୍ର ଯେତେବୃତ୍ତ ସଂଗ୍ରହ ଦେଖି-
 ରେ କଳ୍ପ ଅନୁସାରେ ଦେଖାଯାଏ ଇଂରାଜୀ
 ବଳ୍ପିତା ମୁଖ୍ୟତଃ ହୋଇ ପ୍ରକାର ହୋଇ ନାହିଁ
 ଓ ଯେଉଁ ଅନୁବାଦ ହୋଇଅଛି ତାହା ସମ୍ପ-
 ଜରେ ଗୁଣାପିବାର ନୁହେଁ । ଏକା ସ୍ଥାନରେ
 ଅନୁବାଦ ଏମନ୍ତ ମତ ହୋଇଅଛି ଯେ
 ଲେଖକଙ୍କ ଉପ କିଛିମାତ୍ର ପ୍ରକାର ପାଇ
 ନାହିଁ । ମୋଟସଲ ଜମିପାରି ଓ ସମ୍ପାଦ-
 କ୍ୟାମାନେ ଯେ ଅନୁବାଦରେ ଏହାର
 ପ୍ରକୃତ ମର୍ମ କୁହୁଥିଲେ ଅପତ୍ତି ଶୁଣିବ କରବେ
 ଏଥିରେ ଅନୁମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ସନ୍ଦେହ ଅଛି
 ଅଥଚ ନାଲକାର୍ଯ୍ୟ ବସ୍ତୁଟି ଏକେ ଗୁରୁତର
 ନେ ତହିଁରେ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଉଦ୍ଦାୟ ଉପ ଅନୁ-

ମାନ କରବାର ଉଚିତ ନୁହେଁ ଏଣୁକରି ଅପ୍ରେ-
 ମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛୁ ଯେ
 ଲେଖକଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଅଭିପ୍ରାୟ କୁହିବାକୁ ସମସ୍ତେ
 ସଜ୍ଜତ ହେଉନ୍ତୁ ଓ ଯାହାକୁ ଏକାକୀ ସବୁ
 କଥା ଗୋରଇ ନ ହୁଏ ସେ କରନ୍ତୁ ନ ହୋଇ
 ଅନୁରୋଧ ସଙ୍ଗେ ସମ୍ପର୍କରେ ସବୁକଥା ଗୁଣି
 ସରୁକୁ ଅନୁମନ କରନ୍ତୁ । ଯେମନ୍ତ କି ସର-
 ସମୟରେ କାହାକୁ ଅପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ ନ
 ହୁଅଇ ।

ଦେବ୍ରାସତା ମୁନସର୍ପମହାକୁମାର ତାଲମୋ-
 କୁମା ବନଅଗ୍ନି ପ୍ରାପ୍ତ କିନକୁଦନ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ
 ବିସ୍ତାର ହେଉଅଛି । ସରଗାମରେ କି ହେବ
 ବୋଲିଯାଇ ନ ଥାଏ । ପ୍ରଥମେ କେବଳ
 ଦେବ୍ରାସତାମୁନସର୍ପ ଅମଳନୟରେ ଧରୁ ପଶୁ
 ହୋଇ ପିରୁସାପାର ଓ ନାକର ଉପରେ
 ମୋକଦ୍ଦମା ଚଳୁଥିଲେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତ ଦେବ୍ରାସତା
 ମାତାପିତାଗଣା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପିଲଗି । ଏଠାର
 ନାହାତିକାମା ସତେଜ ଏଲକାର ଭରପ୍ରାପ୍ତ
 ଅମଳ ଓ ଦେବେକଜଣ ନକଲନକିଏ ପ୍ରଥମେ
 ତଲଦହୋଇଯାଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଫେର
 ଆସିଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ସମ୍ପୃକ୍ତ ଓପାରିସରେ ଗର-
 ପ୍ରାର ହୋଇ ଯାଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ହାତରେ ଅଛି ।
 ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଉଦ୍ଧାରବାହେବ କିମ୍ପାଏ ଏମୋକଦ୍ଦମା
 କିମ୍ପା କରନ୍ତୁ ଦେଖିବାରେ ଅସିବ ।

ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅଛି ଯେ ଅଳ୍ପଦିନ
 ହେଲେ ପୁଣି ଇଂରାଜୀ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଯୋଡ଼ା ଯାଇ
 ଅନେକଟାକାର ସୁସ୍ୱାଦୀନ ପୁସ୍ତକ ହୋଇଅଛି
 ସମ୍ପୃକ୍ତ ପୁସ୍ତକ ଅଳ୍ପଦିନେ ଶିକ୍ଷାକାର୍ଯ୍ୟ ଚଳିବାର
 ନୁହେଁ ହୋଇଅଛି । ଏବିଦ୍ୟାଳୟଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ-
 ହସ୍ତେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କ ହସ୍ତରେ ନିଲଇ ଏଣୁ
 କର ଏଥିର ଭରଜିମିଶର ବ୍ୟୟ ଏକା
 ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କୁ ଦେବାର ଅଛି । ମାତ୍ର ଅଳ୍ପକାଳ
 ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଅଧିକାରସମ୍ପର୍କରେ ବଡ଼ ସାଧ୍ୟତା
 ହେଉଅଛି ଓ ସେ ସାଧ୍ୟତା ଅନୁବନ୍ଧ-
 ଦ୍ୱରେ ଯେତେ ହେଉ ନ ହେଉ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ
 ସର୍ଥ ନିର୍ମିତ ଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଧିକ ଦେଖାଯାଏ ।
 ଲକ୍ଷ୍ମିମେଓ ସାହେବ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କର ଶିକ୍ଷାକୁ
 ସୁଚିତ୍ତା ହୋଇ ଯହିଁରେ ପ୍ରକାଶର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
 ହେବାର ସର୍ବାଂଶରେ ଅଧିକ ସମ୍ଭାବନା ସେହି
 ବସ୍ତୁରେ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରୁବାକୁ କୃପଣତା
 ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ତହିଁର ଏହି ଫଳ
 ହୋଇଅଛି ଯେ ସୁସ୍ୱାଦୀନ ଗୁରୁକର୍ମିଣୀର ସମସ୍ତ
 ଭାବ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ନ ଦେଇ କେବଳ ଏକସମ୍ପ-
 ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ସମ୍ମତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଅବଶିଷ୍ଟ
 ଟଙ୍କା ବିଦ୍ୟାଳୟର ଉଦ୍ଦାୟବାଦ କର୍ମିଣୀ ଲେ-
 ଦାପ୍ତାନ୍ ସଂଗ୍ରହ କରୁବାକୁ ହିଁର କରୁଅଛନ୍ତି ।
 ଅପ୍ରେମାନେ ଅବଗତ ହେଲେ ଯେ ତଲନକିର
 ମହାଗମ୍ଭୀର ଯଥା ଯୋଗ୍ୟ ଅର୍ଥପାତ କର

ଅପଣା ୨ ବନ୍ଦନକାର ପରବସୁ ବେଇଅଛନ୍ତି ।

- ଯଥା ।
- ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ନୁଆଗଡ଼ ଗଜା ୫ ୫୦୦
- ” ” ପୁରୀ ଗଜା ୫ ୫୦୦
- ” ଶ୍ରୀକର ଭଗବାନ ଗଜା ୫ ୫୦୦
- ” ମହନ୍ତ ନାରାୟଣ ଗଜା ୫ ୫୦୦
- ” ହସ୍ତକାମ ଗଜା ୫ ୫୦୦

ଏପରି ଅତି କେତେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଭବନି-
ମାନେ ଚାହୁଁ ଟଙ୍କା ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ
ନାମ ଜଣାପଡ଼ି ନାହିଁ ।

ଘର ପୋଡ଼ାଗଲ ଉତ୍ତର ଅତି କୁଟାରଘର
କର୍ମୀଗ କରବାର ଉଚିତ ନୁହଇ ଏଥର ଯେମନ୍ତ
କୋଠା କର୍ମୀଗ ହୁଅଇ ତହିଁର ଉପାୟ କରବା
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମାତ୍ର ଯେତେ ଟଙ୍କା ମୋଟ ପ୍ରାପ୍ତ
ହେବାର ଜଣାଯାଇଅଛି ଓ ତାହା ପ୍ରାୟ
୫ ୨୫୦୦ ଟଙ୍କା ହେବ ତହିଁରେ କୋଠା
ହୋଇ ନ ଥାରେ ପ୍ରାୟ ଅଧୁର ଭେଦେ
ଟଙ୍କା ପ୍ରୟୋଜନ ହୋଇଥାରେ ଏଟଙ୍କା
ଯେବେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଜିଲ୍ଲାର ଜମିଦାର
ଅନା ଓ ମହନ୍ତମାନେ ଦେଇଥାଉନ୍ତି ତେବେ
କିଛି ଭଲ ହେବ କାରଣ ସେଠା ଲୋକମାନେ
ଅପଣା ପ୍ରୟୋଜନ କର୍ମର ଥାଏ ଟଙ୍କା ଦେଲେ
କୋଳ ଅପଣା ଗୌରବ ରଖିପାରନ୍ତେ ।
ଯେବେ କି ଅବଶ୍ୟକୀୟ ଟଙ୍କା ସେଠାରେ ଉଠି
ନ ଥାରେ ତେବେ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ମୀଙ୍କୁ ଉଚିତ କି
ଓଡ଼ିଶାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜିଲ୍ଲାର ରାଜା ଜମିଦାର
ମହାଜନ ପ୍ରଭୃତିଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥା ହେଉନ୍ତୁ
ଅନୁମାନଙ୍କର ବ୍ୟାପ ହେଉଅଛି ଯେ ଏ ହୁ-
ତିକର କାର୍ଯ୍ୟରେ କିଛି ସାହାଯ୍ୟ କରବାକୁ
କୌଣସି ପ୍ରକ୍ଷେପନ କରନ୍ତି କୁଣ୍ଡଳ ହେବେ
ନାହିଁ । ଏକ ସଂସ୍ଥାଧାରଣକାଳରେ ଅନୁମା-
ନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏତେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ସମସ୍ତେ
ମନୋଯୋଗୀ ହୋଇ ଗୌରବ ଉତ୍ତମସୁଦ୍ଧ
କର୍ମୀଗ କରୁଇ ଦେଉନ୍ତି ।

ପୁରୁଣଗରର ସ୍ଵାଧୀନତା ।

ପୁରୁଣ ଗରର ଯାହା ସବଦା ଅବିବାଦ
ଯେତେ ୨ ବେଗ ଓ ଦ୍ଵେଷ ହୁଅଇ
ସେ ସମସ୍ତ ଭବାନୀର ସପ୍ତମାୟୁ ନବଶ୍ଵମେଷ୍ଠ
ବସୁନାମକ ଛାଡ଼ା ତଳିକି ବର୍ତ୍ତରେ ଗଣ୍ଡିଏ
ଉତ୍କଳ ପ୍ରଜାତିକ ବରପଦ୍ମ । ଏ ଅରଜ

ବଳା ବ୍ୟବସାୟର ସଭର ପ୍ରଭର ହୋଇଅଛି
ଓ ବନ୍ଦା ମନ ୧୮୭୧ ମସିହାର ୪ ଅରଜ
ଦୋଳ ଖ୍ୟାତ ହୋଇଅଛି । ଅରଜର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
ପାଠକଙ୍କୁ ବୋଧ କରୁଁ ଅବଦଳ ନାହିଁ ଓ
ସଂକ୍ଷେପରେ ଏହି କୋଳ ଯାଇପାରେ ଯେ
ଯାହା କି ପ୍ରକାଶୀ ରହିବା ଘରର ସୁବିଧାଠାରୁ
କିଛି ଅର୍ଥ ଗ୍ରହଣ କରି ତଦ୍ଵାରା ନଗରର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ-
ରକ୍ଷାର ବ୍ୟାଜ କରବା । ଅର୍ଥ ଗ୍ରହଣର ଏହି
ନିୟମ ହୋଇଅଛି ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟାପକରେ
ଯେତେ ଲୋକ ରହିବାର ସ୍ଥାନ ଥାଏ ଜଗପ୍ରତି
ଅଠଅଣା ଲେଖାଏଁ ଫିସ ଦେବାକୁ କରି ଯାହା
ହେବ ଘରର ମାଲିକ ତାହା ସରକାରରେ
ଦାଖଲ କରି ଖଣ୍ଡିଏ ପୂର୍ଣ୍ଣା ଅର୍ଶିବ ଓ ସେହି
ପୂର୍ଣ୍ଣା ଏକବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରବଳ ରହିବ । ଯେ
ପୂର୍ଣ୍ଣା ନ ଦେବ ସେ ଅପଣା ଘରେ ପ୍ରକାଶୀ
ରଖି ପାରବ ନାହିଁ ।

ପୁରୁଷୋତ୍ତମର ସ୍ଵାଧୀନତା ବ୍ୟାଜ କରବା
ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଅବଶ୍ୟକୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ
ଓ ତହିଁର ବ୍ୟୟ ହେଉ ଦୁର୍ଘଟ ଅରଜରେ
ଯେ ନିୟମମାନ ହୋଇଅଛି ଅନୁମାନେ
ତହିଁରେ କିଛି ଅପତ୍ତି ଦେଖୁ ନାହିଁ ଓ
ଫିସର ପରମାଣ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଯେଉଁ ଘରେ ଏକାବେଳେ ୮ଜଣ ରହିବାର
ସ୍ଥାନ ଅଛି ସେ ଘରପାଇଁ ବର୍ଷକୁ ୫୪ଟଙ୍କାମାତ୍ର
ଦେବାକୁ ହେବ ମାତ୍ର ସେହି ଘରେ ବର୍ଷନିୟମରେ
ଅରକୃତର ହୋଇ ଯେବେ ମୋଟରେ ୮୦ଜଣ
ରହିବ ତେବେ ଜଣପ୍ରତି ଏକଅଣାର ଉଣା
ପଡ଼ଇ ଅତଏବ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ପୁରର ମାଲିକ
ଉଚିତମତ ଘରରତା ସଙ୍ଗେ ଏ ଫିସକୁ ଯାହିଜ-
ଠାରୁ ଉତ୍କଳରେ ଯାହିଜର ବଜା କ୍ଷେତ୍ର କି
ମାଲିକର ଭୃତ ହେବ ନାହିଁ ବରଂ ଅନୁମାନ-
ଙ୍କର ଅପଣା ହେଉଅଛି ଯେ ଦ୍ଵାଘର ମାଲି-
କଙ୍କର ବଶେଷ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା କାରଣ
କୃପା ମାଲିକମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯାହିକୁ କହିବେ
ଯେ ତୁମ୍ଭପାଇଁ ସରକାରକୁ ଅଠଅଣା ଫିସ
ଦେଶ ପଡ଼ୁଅଛି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏ ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ
ହେବ ଏହା କହି ଅଧିକା ନେଇଁ ବଲଷଣ
ଲଭ କରବେ । ଅତଏବ ଯେହୁଲେ ଘରର
ମାଲିକଙ୍କର ଶରଦ୍ଧା ଶକ୍ତିର କୌଣସି ସମ୍ପା-
ଦନା ନାହିଁ ସେହୁଲେ ଏମାନେ ବାହୁତ ପୂର୍ଣ୍ଣା
ନେବା ବରଦେ ମେଳି କରାଅଛନ୍ତି ଅନୁ-
ମାନେ କିଛି କୁଣ୍ଡିତ ନାହିଁ । ଅନୁମାନେ
ପୁରୁଅର୍ତ୍ତ ଯେ ଅବସ୍ଥା ଦେହ ପୂର୍ଣ୍ଣାପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥ-

ନା କର ନାହାନ୍ତି । ପୂର୍ଣ୍ଣା ନ ଦେଲେ ଯେ
ଯାହା ଘରେ ରହିପାରନ୍ତେ ଏହା ଦ୍ଵାରା ସମ୍ଭବ
ନୁହଇ ଓ ଅରଜ ଲଘୁକଲେ ଅବଶ୍ୟ ତହି-
ର ସଂଗ୍ରହ ହେବକରବେ । ଅତଏବ ନିୟମ
ଜଣାଯାଏ ଯେ ସେମାନେ ଅନୁମାନ କିଛି
ମେଳିକର ରହିଲେ ଦେବଳ ଅପଣା ସେହି
ହାତ କରବେ ନଦୂବା ଅତି କିଛି ଫଳ ହେବ
ନାହିଁ ।

ୱାକ୍ସ ଦେବଦାସ ସ୍ଵାଧୀନତା ଲେଖେ ଅପମାନ
ପୁଅକୁ ଓ ପୁରୁକାବିମାନେ ଏତେକାଳ କୌ-
ଣସି ସ୍ଵାମୀୟ ଶାସ୍ତ୍ର ଦେଇ ନ ଥିବାର ସମ୍ପ୍ରଦ
ଜାହା ଦେବାକୁ କୁଣ୍ଡିତ ହେଉଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର
ଏପ୍ରକାର ଅତିରକ୍ଷଣୀୟ ଯେ ସେମାନେ ଅର-
ଜର ମୁକ୍ତି ପାଇବେ ଦ୍ଵାରା ହୋଇ ନ ଥାରେ
ଯେବେ ଅରଜକୁ କୌଣସି ଦେବ କି ଅନ୍ୟା-
ନ୍ୟ ଦେବାର କୋଥ ଦେଉଅଛି ତେବେ
ତାହା ଗବର୍ଦ୍ଧମେଷ୍ଠକୁ ଅବେଦନପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଣା-
ନ୍ତୁ ଦୁଇହୋଇ ବଢ଼ିଲେ ତାହାଙ୍କ କାହାଣୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ହେବ ନାହିଁ । ଅନୁମାନେ ଅବଶ୍ୟ ହୋଇ-
ଅଛି ଯେ ଏବର୍ଷ ବହୁତ ଯାହା ପୁରୁଷୋତ୍ତମକୁ
ଅନୁଅଛନ୍ତି ଯେବେ ପରକାଳଙ୍କର ଏପରି ମେ-
ଳି ରହିଲ ତେବେ ଏମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟାପର ମିଳି-
ନାର କିଛି ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ହେତୁ
ଲୋକ ଅବଶ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣା ନେବେ ଅନୁମାନ ହେ-
ଉଅଛି ଓ ଯେଉଁମାନେ ସେସବ କରବେ ସଂଗ୍ରହ
ସେମାନଙ୍କର ବସୁର ଶାଳ ଦେବ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ ମାତ୍ର ସବୁଯାହିକର କିନ୍ତାବ କିପ୍ରସେ
ହେବ ? ସ୍ଵାମୀୟ ଗବର୍ଦ୍ଧମେଷ୍ଠ କର୍ମୀରୁକୁ ଏହୁ
ହଥା ବହୁର କରବାର କିତାନ୍ତ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ
ହାରଣ ଉପଯାଥ ଅତି ନିକଟ ରହିଲ ଓ
ଅପାମି ୨୫୫୦ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ବହୁତ ଯାହା
ପୁରୁରେ ପ୍ରବେଶ ହେବେ । ଗବର୍ଦ୍ଧମେଷ୍ଠ ଏତେ
ଶୀଘ୍ର ସେମାନଙ୍କପାଇଁ ଘର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଉଛି
କି ନାହିଁ ସନ୍ଦେହ କୋଥ ଦେଉଅଛି ସମସ୍ତ
ଅଳ୍ପ ରକ୍ଷଣ ବହୁ ହିଁ ହୋଇ ନାହିଁ । ଯେବେ
ଯାହିଜ ବ୍ୟାପର କର୍ମୀଗ ହୋଇପାରେ ତେବେ
ଲଲ ନୋହିଲେ ଅରଜକୁ ଏବର୍ଷପାଇଁ ହବକ
ରଖିବା ସନା ଅତି ବଡ଼ ଉପାୟ ତୁମ୍ଭ ନାହିଁ ।
ସ୍ଵାମୀୟ ବଡ଼ ପ୍ରମାଣେ କି ବ୍ୟାଜ କରାଅଛନ୍ତି
କାଣିକାକୁ ଅନୁମାନଙ୍କର ଏକାନ୍ତ କାହା ହୋଇ-
ଅନ ।

✓ ସ୍ୱାଧୀନତା ।
ଜନଶକ୍ତି ପ୍ରଥମଭାଗ ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଜେ. ଭବନୀ, ଲେସିଆହେବଳ-
ଶ୍ରୀମ୍ଭୂ ଇଂରାଜଶାସ୍ତ୍ର ଉତ୍କଳପତ୍ରିକାରେ ଅନୁ-
ବାଦକ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଲେସିଆହେବ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଉତ୍କଳ-
ଅନୁବାଦକ ଜମି କରନ୍ତି ଏବଂ ପୁସ୍ତକ ରଚି-
ତାରେ ଏହି ଭାବର ପ୍ରଥମ ଚେଷ୍ଟା । ପୁସ୍ତକ-
ମଣ୍ଡଳ ପ୍ରମୁ ଉତ୍କର ଶଙ୍ଖାଳାରେ ରଚନା
ହୋଇଅଛି ଓ ପଦାର୍ଥବିଦ୍ୟା ଏହାର ବିଷୟ
ଅଟଇ ଉକ୍ତ ବିଦ୍ୟା ବିଷୟକ ସମ୍ପଦ ୨ କଥା-
ମାନ ବ୍ୟବହାରକୁ ବାଲକଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷଣ ଦେବାର
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଉପାୟ ଏହାଦ୍ୱାରା ହେବାର ଜଣାଯାଏ
ଶିକ୍ଷାମଣ୍ଡଳ ଅଧ୍ୟୟନ କେତେ ସୁଜନର ତାହା
ସାଧାରଣ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଥିଲେ ନ ଥାନ୍ତେ ।
ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଏହିପ୍ରାୟ ପଢ଼ାଉବା ଅଭ୍ୟନ୍ତ
ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ନ ହେଲେ ବିଦ୍ୟାର ଫଳ
କହିମାତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏତ ନାହିଁ ଲେଖା ପଢ଼ା
କାଣି ପୁସ୍ତା ଲେଖେ ମୁଖ୍ୟ ବୋଲିଯାଇ ପାରନ୍ତି
ମାତ୍ର ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ସଂସାରଜୀବନରେ ଯେତେ
ପାଠ୍ୟପଞ୍ଚିତା ଲାଭ କରଇ ତାହାକୁ ପେସର-
ମାତରେ ଜ୍ଞାନ ବୋଲିଯାଏ । ଶିକ୍ଷକର ପଦାର୍ଥ-
ବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷଣ କରବା ପୂର୍ବେ ବାଲକମାନେ
ଏପୁସ୍ତକ ଶକ୍ତିକ ପାଠ କରୁଥିଲେ ଅନେକ
ସୁସଜ୍ଜ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ହୋଇଥିବ ଓ
ସେ ପୁସ୍ତକମାନ ଅଧ୍ୟୟନକ୍ରମରେ କୁହୁଥିବେ ।
ବିଶେଷରେ ପିଲାବଦନେ ଲୋକଙ୍କର କିଛିପୁ-
ସ୍ତକ ଅଧିକ ପଢ଼ିମାଗରେ ଲକ୍ଷିତ ହୁଅଇ
ସେପୁସ୍ତକରେ ଯେବେ ପ୍ରମୁ ଉତ୍କର ଉଲରେ
ସିଦ୍ଧିକ ହୋଇଥିବା ଏହି ମାନାନ୍ୟ ପୁସ୍ତକଗଣିକ
ସେମାନଙ୍କ ପଢ଼ାଇ ଦିଆଯିବ ତେବେ ସେମାନ-
ଙ୍କର ବୌଦ୍ଧିକ ଅଧିକାର ବୃଦ୍ଧି ହେବ ଓ
ଆତ୍ମ ବ୍ୟାପାର ଜାଣିବାକୁ ମନ ବଞ୍ଚି ହେବ
ବିଦେହ ନାହିଁ । (ଅତଏବ ଅମ୍ଭେମାନେ
ଏପୁସ୍ତକଗଣିକ ଅନନ୍ତର ସହଜ ଅନୁମୋଦନ
କରୁଥିବୁ ଓ ଏହା ପ୍ରକାଶ କରା ଶୁଭକର୍ତ୍ତା
ଓଡ଼ିଆପୁସ୍ତକର ଗୌରବ ପ୍ରଥମ ଅଭିମୋଦନ-
ପତ୍ରରେ ଅଭିବର ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ଭେମାନେ
ଭରସାକରି ଯେ ଶୁଭକର୍ତ୍ତା ଏହାର ଅନ୍ୟ
ଜ୍ଞାନମାନ ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଓ ବିଦ୍ୟାଳୟର
ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଏପୁସ୍ତକର ଅବଲମ୍ବରେ ବିଦ୍ୟା-
ଳୟମାନଙ୍କରେ ପଢ଼ାଉବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରନ୍ତୁ ।

ଏପୁସ୍ତକ ଗଣିକରେ ଅମ୍ଭେମାନେ ଗୌରବ
କଥାର ଅଭିବ ଦେଖୁଥିବୁ ତାହା ଏହି ଯେ
ଏହାର ଗୁଣା ଉତ୍କର ହୋଇ ନାହିଁ ଏକ
ବିଷୟର ପ୍ରମୁ ଉତ୍କର ପୁସ୍ତକ ଅଧ୍ୟାୟରେ
ଲେଖା ନ ହୋଇ ଏକ ଏକ ଅଧ୍ୟାୟ ମଧ୍ୟରେ
ପୁସ୍ତକର ବିଷୟର ବ୍ୟବ ଲେଖା ଯାଇଅଛି ।
ଶୁଭକର୍ତ୍ତା ଏକୋଷ୍ଠି ପରହାର କଲେ କଜ
ଉଲ ହେବ ଏବଂ କେତେ ସୁଲରେ ନ୍ୟାୟକ
ଭାଷା ପରବର୍ତ୍ତନର ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ଗଜ ମଙ୍ଗଳକାର ବେଳ ପୁରୁପୁତ୍ରର ଭିକ୍ଷା
ସମୟରେ ଏ ନଗରରେ ଭିକ୍ଷ ବତାସ ଓ ଭାଷା
ପଢ଼େ ୨ ବୃକ୍ଷି ହୋଇଥିଲା । ଏବତାସ ପଶ୍ଚିମ-
ବଗର ଅଗିଳ ଓ କ୍ଷଣମାତ୍ରରେ ନଗରର ବିସ୍ତର
ଦର ଗଜ ପୁରୁପୁତ୍ର ଗଜି ପକାଇଲା । ଗୋଟାଏ
ବୃକ୍ଷକୁ ଅଗ୍ରଧିଗତ ପୁରୁପୁତ୍ର ପକାଇଅଛି ।
ଅତ୍ତ ଯେତେ ଗରୁଡ଼ ଗୁଣା ଉତ୍କରାଅଛି
ତାହାର ସଂଖ୍ୟା ହିବ ବରଦି । ମୋହନରେ
ମଧ୍ୟ ଏବଦି କିମ୍ବା ଏହାପୁସ୍ତକ ଉଲବଦନରେ
କେତେ ସୁଲରେ ଏହିପରି ବତାସ ହେବାର
ଶୁଣାଯାଏ ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଜିଜ ଅଲେକ୍ସାନ୍ଦରୋସହେବ ଭିକ୍ଷ-
ସପ୍ତାହିକରୁ ପାଇ ପୁସ୍ତା ବାସ କରବା ହାତର
ଯାଇଅଛନ୍ତି ।

ଏପ୍ରକାରେ ଯେଉଁଠି ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ପଢ଼ାଣ ତାହା
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅସହ୍ୟ ହୋଇଅଛି । ଶ୍ରୀଷ୍ଠକାଳ
ଅରମ୍ଭ ହେବା ସମୟରୁ ଅଲଭ୍ୟମିତ ବୃକ୍ଷିହେବାର
ବର୍ଷାକାଳପରି ଲେଖେ ଅନୁଭବ କରୁଅଛନ୍ତି
ଏଥିକୁ ବମନ୍ତ ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ପଢ଼ାଅଛି ଯେ ଅଗସର
ଗୁଲଗୁଲିଠାରୁ ବଳିଲଣି । ଏବର୍ଷ ଶ୍ରୀଷ୍ଠରୁ
ବରସମୟେ ଲୋକ ଭେଉଅଛି ।

ଗଜ ଦେବେସନ ମଧ୍ୟରେ ଯେମନ୍ତ ବୃକ୍ଷି
କୋରୁଅଛି ଏମନ୍ତ ଏକାଳରେ ପ୍ରାୟ ଦେଶ
ଯାଏ ନାହିଁ ଓ ପୂର୍ବେ କେବେ ହୋଇ ନ
ଥିବାର ଜଣାଯାଏ । କଲକତାରେ ଏପ୍ରମାଣ
ବୃକ୍ଷାୟ ସପ୍ତାହିକରେ ୨ ଉତ୍କର ଅଧିକ ବୃକ୍ଷି
ହୋଇଥିବୁ କିନ୍ତୁ ଗଜ ୧୨ ବର୍ଷର ହାଗୁହାର
ହେବାରରେ ଦେବଳ ୧ ଉତ୍କର ଅଧିକ
ହୋଇଥିଲା ଏହିର ପ୍ରକାଶ ଯେ ଅନାମ୍ୟ
ବର୍ଷର ଦୋହୋଗୁ ବୃକ୍ଷି ଏସାଲ ହେଲଣି ।
ଜାଣିବାଲେକେ ବୋଲିନ୍ତି ଯେ ସନ ୧୯୪୯

ଓ ୪୩ ମସିହାରେ ଏପ୍ରକାର ବୃକ୍ଷୋପ
ହୋଇଥିଲା ।

ଗୁଣାପଢ଼ାଅଛି ଏଥର ଜଗନ୍ନାଥସେବକ
ଅନେକଯାଣି ଗମନ କରୁଅଛନ୍ତି କଲକତାରୁ
ଉତ୍କଳାର ଯାଣି ଗଜଗଜବାର ବନ ସ୍ଥାନର
ଯୋଗରେ ଉଲଦେବତାଠାରେ ପାର ହୋଇ-
ଅଛନ୍ତି ।

ବାଲେଶ୍ଵର ସମାଦବାସକାରେ ପାଠକଲ
ସେ ପ୍ରାୟ ୬୦ ଜଣ ଏକଦଳ ଭ୍ରମଣକାରୀ
ମୋଗଲ ବାଲେଶ୍ଵର କାଟେ ଯାଉଁ ସେଦନ
ସୋରଠାରେ ଜମିବାର ବାକୁ ଶ୍ୟାମାନକ
ଦେବଙ୍କର ପ୍ରାୟ ୨୩୦ ଟଙ୍କା ଶକ୍ତିଶା ଲୁଚି-
ରୁଛନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ଶୁଯୋଗ୍ୟ ମାଜୁକ୍ଷେପାହେବ
ସେମାନଙ୍କୁ ଧର ବାକୁକୁ ଟଙ୍କା ଦିଅଇ ଦେଲେ
ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ୪ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ଜିଜମାନା କଲେ ।
ସେମାନଙ୍କର ଅଗର ବ୍ୟବହାର ଦେଖିଲେ
ଦୋଧ ହିବ ସେମାନେ ରୁଦ୍ଧବଳ ଅଟନ୍ତି ।
ଲୁଚନ କରବା ସେ ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟବହାର
ଜାହାର ସଦେହ ନାହିଁ । ଶୁଣାଯାଏ ସେମାନେ
କଟକ ଜିଜସାହେବଙ୍କ ଠାରେ ଅଗିଳ କରୁ-
ଅଛନ୍ତି ।

ବାଲେଶ୍ଵରରେ ଏ ବର୍ଷ ଗୁଣର ଅଧିକ
ପୁସ୍ତା ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ । ପ୍ରାୟ ପ୍ରକାଶନ
ବୃକ୍ଷି ହେଉଅଛି । ଅଧିକୃଷ୍ଟି ହେଉଛି ବୃକ୍ଷ-
ମାନେ ଧାନ ବୁଣିବାର ଅବକାଶ ଓ ପୁସ୍ତା
ପାରି ନାହାନ୍ତି ।

ଅକ୍ତକାଳ ବାଲେଶ୍ଵରରେ ଧାନଲଅମ୍
ଯଥେଷ୍ଟ ମିଳୁଅଛି । ଏମନ୍ତ ବି ପଞ୍ଚାଶତ ବର୍ଷ
ମଧ୍ୟରେ ଏପ୍ରକାର ଆମ୍ ଦେଖା ଯାଇ ନ ଥିଲା ।
✓ ସନ ୧୯୭୨ମସିହାରେ କେନ୍ଦୁଝର-
ପ୍ରଜାମାନେ ଗଜାବରଣରେ ଯେଉଁ ଗୋଲମାଳ
କରୁଥିଲେ ତାହା ନିବାରଣରେ ଭଲକର୍ତ୍ତା ଜମି-
ଦାରମାନେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିବାରୁ
ମହାମାନ୍ୟ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜେନରଲ
ସାହେବ ସନ୍ତୋଷ ପୂର୍ବକ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା
ନାମ ମାର୍ଗ ଲକ୍ଷିତ ଉପାଧ୍ୟାନ ପ୍ରଦାନ କରୁ-
ଅଛନ୍ତି ଯଥା ।

ମୁଖ୍ୟାଳ ଜମିଦାର ପାଳକପତ୍ରା ଗୁଜାବାହାର
ପରମନାଏତ ଜଗଦେବ ବିଂବ

ପେଠୋରପା ଗୁବବାହାର
ଟିକାଏତ ନିୟାନ୍ତ୍ରକେବ ଦୋନର ବାହାର
ମୟୁରଭଞ୍ଜ ଗଜକାଜ ଉଲକା କରୁପାର
ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ଗ୍ୟାମନାସ ନାମକ ଜେ

ଲୋକକୁ କୌଣସି କଣେ ଲୋକ ବଧ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ନାହିଁ । ଉକ୍ତ ବିଲ୍ଲଭ ଗୁଜାଳଠାରେ ହୋଇଥିଲା ଗୁଜା ମୌଣ୍ଡ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ର ଉଦାରଣ-କ୍ରିମିତ୍ତ ଘୋରୀୟ ସାହାଯ୍ୟ ଗୁଜୁରାଟର ଅଧିକାରୀ ସୁଯୋଗ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ କାଗୁବେଶୀମାଧ୍ୟମ ମୁଖ୍ୟୋପାଧ୍ୟାୟ ଉକ୍ତ ବଧକୁ ଉଦାରଣ କ୍ରିମିତ୍ତ ଯାଇଥିଲେ ଉଦାରଣରେ ଯାତା ହେବ ପରେ ହେଉଛି ।

କୋକନଦ ଏଠିକର ଉତ୍କଳର ସଂପ୍ରାପ୍ତ ପାଠ-ଅଭିଳାଷୀ ଯେ ଏକ ସପ୍ତାହ ହେଲେ ଗୁଜା ବିକଳ-ନଗର ନାମକ ଗ୍ରାମରେ ଏକ ଉତ୍କଳର ପୁଣ୍ୟସ୍ଥାନ ବତାସ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଥିଲା । ଏ ବତାସ ଦେଲେ ଉକ୍ତ ପ୍ରକାର ଉଦାରଣ ଏ ଶ୍ରୀ ସମୟରେ ପଞ୍ଚମା ହେଲା ଏବଂ ବତାସ ସଙ୍ଗେ ବହୁଳ ବହୁ ପଥର ବୁଝିହେଲା । ବତାସ ଏତେ ପ୍ରବଳ ହେଲା ଯେ ବହୁର ଉପରଦର, ଗରୁ ଓ ପଲକୁପଲ ଗୋରୁ ଉଦାରଣ ଗ୍ରାମ୍ୟପଣ୍ଡ ଉପାଧିକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଗୁଜୁରାଟରେ ଉକ୍ତ ଏକ ବି ଉତ୍କଳର ଅନୁରୋଧ ପଡ଼ିଲେ । କିଣେ ଉତ୍କଳର ସଂପ୍ରାପ୍ତ-ମାତ୍ରରେ ମରୁଯାଇ ବତାସରେ ଉକ୍ତ ଗ୍ରାମ-ଅନୁର ଏକ ସୁସ୍ଵରଣାରେ ପଡ଼ିଥିଲା ।

ପ୍ରେରଣପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀମୁଖ ଶ୍ରୀ ଉତ୍କଳ ଗଣିକା ସମ୍ପାଦକ ମହାଶୟ ସମାପ୍ତପତ୍ର ।
ପରମାନନ୍ଦତ ହୋଇ ଆମ୍ଭେ ଅପତ୍ତ ବହୁଳ ଯେ ନୁହେଁ ବୃତ୍ତାନ୍ତମତ ଶ୍ରୀ କରୁକେଶ୍ଵର ମାନଧାରୀ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଆସି ଉଦାରଣ ଉତ୍କଳର ସଂପ୍ରାପ୍ତ ଓ ଉତ୍କଳ ବିଦ୍ୟାଳୟ-ମାନ ପରଦର୍ଶନ କରି ଅପକାର ଦୟାନ୍ତର ପରଦୟ ହେଲେ । ମାନଧାରୀଙ୍କର ବସର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା କାହାର ମନରେ ସୁଦା ସମ୍ଭାବିତ ହୁଏନା । କୃପାକ ବଡ଼ଜାତ ଗୁଜା ବୋଇଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ନବ୍ୟ ସଂପ୍ରଦାୟରେ ମୂର୍ଖ ବଦର ଅମିତବ୍ୟୟ ଓ ଅମିତାହାରୀ ଓ ସଂକଳ୍ପପୁନ-ପକ୍ତ ସୁନ୍ଦର ବଦରରେ ବହୁ ଗୁଣାଏ ନାହିଁ ଦେବ ତୁଳସୀଧରରେ କେତେକଟା ଗୁଜା ରତ ଅଛନ୍ତି ? ଚୋକାମାନ ମହାଶୟକ ବଦରେ କେ ଅପ୍ତେ ଅଭି କେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବେଢ଼ୁଥିଲେ ? ବହୁ ବ୍ୟକ୍ତି ହସ୍ତରେ ଚୋକାମାନ ମହାଶୟକ ଯେପରି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କହାରେ ଲଜ୍ଜାକେଶ୍ଵର ମାନଧାରୀ ଉକ୍ତ ସୁ ବହା ନିସ୍ଵୟ ବୋଧ ହେଉ-ଅଛି । ଯଦ୍ୟଦି ବି ମାନଧାରୀଙ୍କର ଦେଖିଲେ

ପାଥନ ପକ୍ଷରେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପୂର୍ବରେ ଗୁଜୁ ହୋଇ ନ ଥିଲା, ତଥାପି ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଚାହାଙ୍କର ବସୁସ ଯେତେ ଉଣା ଚାହା ପ୍ରତି ଗୁଜୁ କଲେ ସେ ଅଭ ପକ୍ଷ-କର୍ମ କରିଥିବାର ପ୍ରକାଶ ପାଇଅଛି । ଉତ୍କଳର ବିଦ୍ୟାଳୟର ଉତ୍କଳକୁ ହୋଇଥିବାର ଶ୍ରୀ ଗୁଜାମହାଶୟ ସଞ୍ଜଗତମୁଦ୍ରା ଦେବାକୁ ବିଦିଷ୍ଟ-ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖି ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଅପକାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରିମିତ୍ତ ଉଦାରଣମୁଦ୍ରା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ପ୍ରକାଶ କରି ଉକ୍ତ ଲେଖି ଦେଇଅ-ଛନ୍ତି । ଯଥା-

ସୁନ୍ଦର ବିଦ୍ୟାଳୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପୁସ୍ତକାଳୟ
ସାହାଯ୍ୟକୁ ଟ ୧୦୦
ଉତ୍କଳ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପୁସ୍ତକାଳୟ
କଟିକା ଟ ୫୦
କୌଣସି ବ୍ରାହ୍ମଣ୍ୟାଧରରେ ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପିତ ହେବ ତହିଁର ବର୍ଷକର ବ୍ୟୟ କଟିକା ଟ ୧୫୦

ଗୁଜାମାନେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମକୁ ଆସିଲେ ପ୍ରାୟ ଦେଓଗୁଜାଙ୍କ ଦେଖିଲେ ଓ ଚାହାଙ୍କଠାରୁ ମର୍ତ୍ତ୍ୟଦା ପାଇବାରେ ୩୫ ସପ୍ତାହ ଶକ୍ତି ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି, ମାତ୍ର କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଆସି ଏପରି ଶୁଣ୍ୟକର୍ମ ଅଭ ବଦ କେବେ ଓଢ଼ିଆରେ ଦରୁଥିଲେ ? ଅଭ ଏବଂ ଅପ୍ତେ ଉଦାରଣଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର-ଅଛି ଯେ ମାତାଜୀ ଆଦିକଣ ହୋଇ ଓ ଗୁଜୁ-ରକ୍ଷକବଦରେ ପରଦେଖିତ ହୋଇ ବଦ-ଲୋକମାନଙ୍କର ଉପକାର କରି ଯଦ୍ୟଦିକୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ଓ ଅପକାର ଗୁଜାମାନଙ୍କର ଅନୁକରଣର ସାଧ ହୋଇ ହେଉଛି ।

ଅଭ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ହୋଇବ କଥା ଗୁଜାକ ମୁଖର ଶ୍ରୀ ହୋଇଥିଲା, ଚାହା ଏହି ଯେ, “ଗୁଜୁ ପ୍ରକାଶ ନୋହୁବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକକୁ ନାବାଲଗି ବୋଲିବାର ଉଚିତ, ମଧ୍ୟ ଏପ୍ରକାର ବିଷୟ ହୋଇଥାଏ, ଉଦାରଣେ ଏତେ କୃପାକୁ ହୋଇ ଗୁଜାକାଣ୍ଡ ସବୁ ଗୁଜାକୁ ହୁପାଇ ଥର ନେଇ ପକାଇ ଗୁଜୁ ହେଉ ନାହାନ୍ତି ଯେହେତୁ ଗୁଜୁକାଳ ଗୁଜାମାନଙ୍କର ନାବାଲଗି ଅବସ୍ଥାଦିକ ବୁଝି ହେଉଅଛି; ଉଦାରଣେ କୃପା ଚାହା ଗୁଜୁ ନର ନାହାନ୍ତି ?” ଅନୁର ମାନଧାରୀ ଏ ବକ୍ତି ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ଲେଖି ଅପକାର ଉଦାରଣର ପରଦୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଚାହା ଏହି ଯେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମକ୍ଷେତ୍ରର ଗୁଜା ବର୍ତ୍ତମାନ ନାବାଲଗି ହୋଇଥିବାର ଚାହାକୁ

ଉଦାରଣ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ମୁଖିକ କରୁଥିବି ଏବଂ ବଡ଼ ଉପକାର ଅପ୍ତେ ଏଥିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁମୋଦନ କରୁଅଛି । ସାଧାରଣଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଯେବେ ଗୁଜାଙ୍କର ପରଦେଖିତ ଅପକ୍ତି ଥାଏ ତେବେ ସେ ପୁସ୍ତକ ଗୋଟିଏ ବୋଧରେ କରନ୍ତୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ବିଦ୍ୟା-ରେବେ ଅଭ କୌଣସିଠାରେ ମୁଖିକା ହୋଇ ନ ପାରେ । ଉକ୍ତେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଗୁଜାକୁ ଯେଉଁ ପକ୍ତିକ ସଂଗ୍ରହଅଛନ୍ତି ସେ କୁମିରେ ବିଶ୍ଵାସ୍ୟମାନ ହୋଇଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଦେଲେକେଲେ ଲିଖାନ୍ତି ଗୋଟିଏ ସଂକଳ୍ପରେ ଲଳେ ମୁର୍ଦ୍ଦକାପାକ ହୁଅନ୍ତି । ଏପରି ଦୁଷ୍ଟ କେଉଁଠାରେ ଗୁଜୁକ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଖିଲେ ? ଧର୍ମକାରୀ ସୁଧିରକାଠାରୁ ବି ଓଢ଼ିଆବତୀ ନାନାଧାରୀ ଅଧିକ ପକ୍ଷ ? ଅଭ ଗୁଜୁକା ପକ୍ତିକ ତେଣେ ଆଉକୁ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପିତାଙ୍କୁ ସେ ସାହାଙ୍କଠା-ରେ ଅସନ ନ ପାନ୍ତି ଥର ଏବଂ ପ୍ରକାର କରନ ? ଦେବ ବି କୁ ପ୍ର ହେଲା ? ମନୁକ ଯୋଉଗଲ ? ଯାକିକଲ୍ୟା-ବାହିନ୍ତି ? ନାଗବେଶୀମାନଙ୍କର ବିଷୟ କାହା ? ପରଦେଖିତେ ମୋଡେ ଯାହା ମୁଖୁ ନ କଲ ଯେ ଏବଂ ବିଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ନ ଦେଖି ମୋ ଦେଶରେ ମୁଁ ଜଗତ ଅଛି । ହା ଦେବ ! ହା ଦେବ ! ହା ଦେବ ! ଗୁଜୁ ବଡ଼ ।

ଏ ଚରଣ
କୌଣସି ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟ

NOTICE

It is hereby made known that, the partnership business hitherto conducted by the undersigned, Messrs Mullick, Venkatarreddy, Naidu & Co. is dissolved from this date.

Soobul Chunder Mullick,
W. Venkatarreddy Naidu,
Cuttack
4th May 1871.

ମୁଦ୍ରା

ବାବୁ ଉତ୍କଳ ବିଦ୍ୟାଳୟର ସମ୍ପାଦକ
କଟକ ୪ ୧୭

ଏହି ଉତ୍କଳ ଗଣିକା ସମ୍ପର୍କ ବିଷୟ ଦର୍ଶା-ବତାର ବିଷୟ ଗୁଜୁକାଳିକ ସମ୍ବାଳପୁରେ ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ।

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୧୩
୨୦୨୩

ତା ୩ ରଜମାସେ କୁନ ସନ ୧୯୧୩ ମସିହା । ଚେଷ୍ଟ ୧୨୨ ନ ସୂତ୍ରାଂଶୁଲ ଗଣିକାର

ଅଗ୍ନିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମସୂଲ ପାଇଁ ତାଙ୍କମାସୁଲ ୫୩

ଦେଗାୟାଶାସିକା ।

ଅନୁମାନକର ଲେଖନୀମଣ୍ଡଳ ଗବର୍ଣ୍ଣରପାହେବ ଦେଗାୟାଶାସିକା ପ୍ରତି ବିଶେଷ ମନୋହୋମୀ ହେବାର ଦେଖାଯାଏ । ଅନୁକାଳ ହେଲା ଅନୁମାନେ ଲେଖିଥିଲେ ଯେ ଦିକ୍ଷାବଳୀର ସମସ୍ତଦର୍ଶନରୁ ପ୍ରତି ଅଜ୍ଞା ହୋଇଅଛି ବି ଯେ ଯେଉଁଠିରେ କର୍ମ କରନ୍ତୁ ସେଠାର ମାତ୍ରତ୍ୟା ବିକାସର ଚିତ୍ତରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷା ଦେବେ । ପଞ୍ଚିତ ଅତିକ୍ରମ ହାସିମତ ପ୍ରତି ସେହିମାନ ଅଜ୍ଞା ପ୍ରକାର ହୋଇଅଛି । ଦିଗାୟାଶାସିକାରେ ଅପଣା ମାତ୍ରତ୍ୟା ଉତ୍ତମତ୍ତମେ ଲେଖି ପରି ପାରିବୁ କି ନା ବିଦେଶ ଯେଉଁମାନେ ମାତ୍ରତ୍ୟାରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷା ଦେଇ ନାନ୍ତି ତାହାକି ଉତ୍ତମ କର ରପୋର୍ଟ କରାଯା ଯାଇ ବିମିଶ୍ରମାନଙ୍କୁ ଅଜ୍ଞା ହୋଇଅଛି ଏପରି କଳାକାରମାନଙ୍କରେ ପାଠକରୁଥିବା ଉତ୍ତମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂସ୍କୃତଭାଷାରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷା ନ ଦେଲେ ଉତ୍ତମତ୍ତମ ଯାଇ ନାହାନ୍ତି ଗ୍ରାହକ ଲେଖକମଣ୍ଡଳ ଗବର୍ଣ୍ଣରପାହେବ ଏଥିକୁ ଦୋଲଟି ଯେ ଏକପ୍ରକାର ଉତ୍ତମ ହୋଇ ନାହିଁ ଉତ୍ତମାନେ ଦେଗାୟାଶାରେ ଉତ୍ତମତ୍ତମେ ଲେଖା ପଦି କର ପାରିବୁ କି ନା ଏହାକୁ କି ଶାସିବାର ରାସାକ୍ରମାଣ୍ଡ ଓ ଦେଗାୟାଶା ଶାସିବା ସମାପ୍ତ ହେବ ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରମାଣିତ ମହାଗୟା ଦିକ୍ଷାବଳୀର ଡାଇରେକ୍ଟରମାନଙ୍କୁ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି କି ଯେଉଁଠିରେ ଦେଗାୟାଶା

ଲେଖି ପଦି ପାରିବାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷା ଦେବେ ତାହାକୁ ପ୍ରକୃତ ଅବସରର ନିୟମ କରନ୍ତୁ । ଅପଣା ମାତ୍ରତ୍ୟା ପ୍ରଥମରେ ଶାସିବାର ଉତ୍ତମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏଥିରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଓ ଏବର୍ଷରେ ଲେଖକମଣ୍ଡଳ ଗବର୍ଣ୍ଣର ମତ ଅନୁମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟି ବିବ ଛନ୍ଦ କରାଯିବ ମାତ୍ର ଅନୁମାନକର ଅଭିମତ ଅନୁକା ହେଉଅଛି ଯେ ଏକପ୍ରକାର ସଂସ୍କୃତ ଯାଠପ୍ରତି ବିଶେଷ ପ୍ରତିକରଣ ଦେବ । ସଂସ୍କୃତ ପଦିବା ବିନା ଯେବେ ଶାସିବୁ ପାସ୍ତ ହେବ ତେବେ କେ କାହିଁ କି ସଂସ୍କୃତ ପଦିବ ? । ବିଶ୍ୱକର୍ମାଳୟ ନିୟମାନୁସାରେ ସଂସ୍କୃତ ଯାଠ ଲିଖିତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷାରେ ବୋଲି ଉତ୍ତମାନେ ତାହା ପଢ଼ି ଅଛନ୍ତି ଅତଏବ ଅନୁମାନେ ବିଦେଶନାକର କି ଯଦି ଏପରି ନିୟମ ହୁଅନ୍ତୁ ଯେ ବିଶ୍ୱକର୍ମାଳୟ ପ୍ରତିକରଣ ନିୟମାନୁସାରେ ଉତ୍ତମାନେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷା ଦେବେ ମାତ୍ର ତାହାକୁ ଦେଗାୟାଶା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଶାସିବାର ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ ଏହୁ ଶାସିବାର ଯେ ଦେଖାଇ ନ ପାରିବ ସେ ଉତ୍ତମତ୍ତମ ପାରିବ ନାହିଁ । ଏମନ୍ତ ହେଲେ ବୋଧ ହୁଅନ୍ତୁ ସଂସ୍କୃତ ଅଧ୍ୟୟନର ବ୍ୟାପାର ନ ହୋଇ ଦେଗାୟାଶା ବିକାସର ଉତ୍ତମ ବିପ୍ଳାବିକ ।

ପୁଲିସର ବାର୍ଷିକ ।

ଗତ ବୃଥବାର କଟକ ଏକଟି ମାଲିକମଣ୍ଡଳ କଲେକ୍ଟରେ ଗୋଟିଏ ଗୁରୁତର ପୁଲିସ ମଳିକମାର ରପୋର୍ଟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା । ତହିଁର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଏହି ଯେ ସର୍ବ ଉନ୍ନତମାନଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ ସିଂହ ପୁଲିସରେ ସମ୍ପାଦ ଦେଲା ଯେ ଗୃହ ଘାଣ୍ଟା ସମୟରେ ସେ ମସଜିଦ୍ ବଳବାଟି ଗୋଟିଏ ଗହୁ କର ଅନୁଥିଲା ଘୋଡ଼ାରେ ଚୁଲଙ୍ଗ ମୁଗଲମାନଙ୍କ ମତପାତରେ ଉତ୍ତମ ହୋଇ ଗୋଟିଏ ମାଲିକ କରୁଥିବାର ଦେଖିଲା ତହିଁ ସେ ଏକ ଚଢ଼କୁ ଧରି ଆନାକୁ ପଠାଇ ଦେଲା । ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ସେହିପରି ଧରି ନେବା ସମୟରେ ତାଳାପଦ ବାନୁର୍ଯ୍ୟା, ସେମ ଦାମା ଓ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଭୃତି କେତେଲୋକ ଜମିପୂଜକସ୍ତ ହୋଇ ତାଳାବାଗୁଳ ଡୁକୁମ ଦେବାନୁସାରେ ସର୍ବସାକୁ ଛଡ଼ାଇ ନେଲେ ଓ ତାହା ସଙ୍ଗେ ଥିବା କନ୍ଦୁକକୁ ମାରଣିତ କଲେ । ତହିଁ ଅର୍ଦ୍ଧଦିନ ସକାଳେ ଉକ୍ତ ମଳିକ ସରକାରରେ ପହଞ୍ଚି ଅସାମାମାନଙ୍କୁ ତହାର ମକଦ୍ଦମା ତହାରର କରବିବିଲ । ଅପେ କୃତ ହୋଇ ଗୁଣି ପକ୍ଷାକୁ ଗୁଣିଥ ହୋଇ ଶାସିବାର ବ୍ୟାପାର ଅସାମାମାନେ ଦେଖି ବୋଧ ହୁଅନ୍ତୁ ହେଉନି ଉନ୍ନତମାନଙ୍କୁ କଣାକାରେ ସେ ଯଥାକାଳରେ ସରକାରକୁ ଅଧି ତହାରକ କଲେ । ଅସାମାମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯେ ମଳିକମଣ୍ଡଳ ସେହି ଗୃହ ଘାଣ୍ଟା ସମୟର

ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନର ପୁଣି ଡୋକାନର ମଦ ବିଶି
 ସାନକଲ ଓ ପଶୁକୁ ଦୂର ଗରବୀଙ୍କ ସଙ୍ଗେ
 ସେହି ପୁଣ୍ୟାଦରେ ବସି ଅନେକ ମଦ ସାନକଲ
 ଭଦ୍ରତାର ସେହି ଲୋକଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଭବନର
 ହେବାର ଜଣକୁ ମାରପିଟ କର ଥାନାକୁ ଧର-
 ନେଇଗଲା ଓ ଜଣେ ବହୁତ ବେହୋସ ଥିବାର
 ଭାଷାକୁ ସେଠାରେ ଏକ ଦେଖାଦରେ
 ଶୁଆର ଗଣିଲା । ଗୋଲମାଲ ସମୟରେ ଆସା-
 ମାମାନେ ଘର ଉଠିଆସି ଭାଷାକୁ କହଲେ
 ଯେ ଆପେ ଭାଷାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ମଦପିର ପଳେ
 ଭାଷାକୁ ମାରପିଟ କର ବଣ୍ଡ ଦେବାର ଉପକ
 ନୁହଇ ଏହି ହେତୁର ସଦ୍‌ଇନ୍ଦ୍ରେକ୍ଷର
 ହିଂସାପୁର ଏ ମଦନମା ଛୁଟା କରଅଛି ।

ମୁଦେଇ ପକ୍ଷରେ ଚାନ୍ଦ କଣ କନ୍ଦୁକେଳ
 ଓ ଦୁଇଭାଗିକଣ ଭାନ୍ଦ ସ୍ଥାନର ରହିବା ବ୍ୟକ୍ତି
 ସାକ୍ଷ ଦେଲେ ମାସ ପଡ଼ୋସ ଲୋକମାନେ
 ସମସ୍ତେ ମୁଦାଲଙ୍କ କଥା ସପ୍ତମାଣ କଲେ
 ଦେବଳ ଦେହ ମାରପିଟର ଗଦ ଶୁଣିଥିବାର
 ବ୍ୟକ୍ତିକଲେ ।

ଇନ୍ଦ୍ରେକ୍ଷର ମହାଗୟ ଉତ୍ତରପକ୍ଷର
 ପ୍ରମାଣ ଅଲୋଚନା ଓ ଅପଣା ଦୂରଦୃଷ୍ଟ୍ୟମତେ
 ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ଏହି ଅଭିପ୍ରାୟରେ ରିପୋର୍ଟ
 କଲେ ଯେ ଅସାମାନେ ଯମପୂର୍ବକପ୍ର ହୋଇ
 ସରକାରୀ ଛୁଟାର ନେବାର କଥା ଅନୁକର
 ମାସ ସେଗ ବୋଧୀ ମୁନୁ ଇତ୍ୟାଦି କନ୍ଦ-
 ଦୁକେଳକୁ ମାରପିଟ କରିବାର ବସ୍ତାସ
 ହୁଅଇ କିନ୍ତୁ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ନ ଥିବାର
 ଚାଲି କର ପାରିଲେ ନାହିଁ ଓ ଏ ବୃତ୍ତାନ୍ତମାନ
 କି ଚିହ୍ନିତ ପାର୍ମରେ ରିପୋର୍ଟ କଲେ । ମଜ-
 ଷ୍ଟ୍ରୀଟ ସାହେବ ରିପୋର୍ଟକୁ ସନ୍ତୋଷ ଜନକ
 କରଇ କର ସିରସାରେ ରଖିବାର ଅଜ୍ଞ
 ଦେଲେ ଓ ଶୁଣିଲୁ ଯେ ପୁଲିସ ସବ୍‌ଇନ୍‌ସ୍ପେ-
 କ୍ଟରର ଅଭିଗଣ ପ୍ରକ୍ତ ବରକ୍ତି ପ୍ରକାଶକର ଏ
 କିଷୟମାନ ପୁଲିସ ସୁପରଣ୍ଡେଣ୍ଡେଣ୍ଟଙ୍କ ଜ୍ଞାନସା-
 ରରେ ଅଣିବାକୁ ଅଜ୍ଞ ଦେଲେ । ପୁଲିସ ସପ୍ତ-
 ରିପୋର୍ଟେଣ୍ଟ ସବ୍‌ ଇନ୍‌ସ୍ପେକ୍ଟରଙ୍କ ତରଫ
 କି ପ୍ରକାରେ ଦୃଷ୍ଟିକରଣେ ସମୟରେ ଦେଖିବା-
 ରେ ଅସିବ ମାସ ଯେହୁଲେ ଇନ୍ଦ୍ରେକ୍ଷର
 ଲମ୍ବାର୍ଦ୍ଧ କର ମଦନମା ଅନୁକର ଥିବାର
 ଲୋଗୁଥିଲେ ସେହୁଲେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଯେ ତୁଳ
 ହୋଇ ରହଲେ କି ଅଧିକାର କିଷୟ । ପୁଲି-
 ସର ଦୌରାନ୍ତର ଲୋକେ ସଙ୍ଗତା ସପ୍ତ ଅଜ୍ଞ-
 ହୁ ଇହଁ ରେ ଯେବେ ଏମାନେ ଅନୁକର

ମଦନମା କରିବାକୁ ଉପାଦି ପାଆନ୍ତି ତେବେ
 ଦେଉଁ କିନ କାହାକୁ ଦେଖେ ପରରେ ହରବର
 କରବେ ଭାଷା କିଏ କହୁଥାରେ ।

ଜଳକର ଅଦାୟ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଣାଳୀ ।
 ଏହି ବିଷୟରେ ଗ୍ରାୟକୁ କଲୁଁ ତି ସାହେବ
 ଯେଉଁ ବଲ୍ଲଭା ବରଥିଲେ ଓ ଯହଁର ଉଲ୍ଲେଖ
 ଅମ୍ବେମାନେ ଗଜ ସମ୍ପାଦରେ କରଥିଲୁଁ ବୋଧ
 ହୁଅଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାଷା ଅଧିକ କମିଦାର ଓ
 ଅନାମ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ହସଗଜ ହୋଇଥିବ ଓ
 ସେମାନେ ଭାଷାକୁ ମନୋଯୋଗପୂର୍ବକ ପାଠ
 କର ସପୁରୁର ଦେବାର ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବେ ।
 ତଥାପି ଅମ୍ବେମାନେ ବସ୍ତାସ କରୁଁ ଯେ ଉକ୍ତ
 ବଲ୍ଲଭା କୌଣସି ସମ୍ପାଦକପରେ ପ୍ରକାଶ ନ
 ହେବାର ଅନେକ ପାଠକ ଏହାର ବିପେକ୍ଷ
 ପରତପ୍ତ ପାଇ ନ ଥିବେ ଅଜଏବ ସେମାନଙ୍କ
 ଜାଣିବା ଜାଣି ଉକ୍ତ ବଲ୍ଲଭାର ସାସ୍ତ୍ୟ ଏକ
 ଉହଁରେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ମତ ଯାହା ଅଞ୍ଚଳ
 ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛି ।

ଗ୍ରାୟକୁ କଲୁଁ ତି ସାହେବ ପ୍ରଥମେ କହନ୍ତି
 ଯେ ନାଲଜଲର ଯଥାର୍ଥ ବ୍ୟବହାର ଏଦେଶୀୟ
 ଲେହି ଲୁଗକ କର ନ ଥିବାର ଉହଁରୁ ଯେତେ
 ଉପକାର ହେବ ଭାଷା ଜଣା ଯାଇ ନାହିଁ ।
 ଦେବଳ ଅନାବୃତ୍ତି ସମୟରେ ଲୋକେ ନାଲଜଲ
 ଲୋଡ଼ାଅଛନ୍ତି ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ହେଉ ବ
 ନ ହେଉ ବର୍ଷା ହେବାର କୃଷି ଅରମ୍ଭ ହରନ୍ତି
 ଓ ବର୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଏକା ସମୟରେ ହେଉ
 ନ ଥିବାର ଦେଉଁ ବର୍ଷ ଗାଘ ଓ ଦେଉଁ ବର୍ଷ
 ବଜ୍ରରେ ଚାନ୍ଦ ଅରମ୍ଭ ହୁଅଇ ସୁତରାଂ ଫଳର
 ଉଣା ଅଧିକ ଘଟଇ । ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ଚାନ୍ଦ
 ବରବାରେ ଯେବେ ବହୁ ଲାଭ ଥାଏ ଓ ବହୁତ
 ଲାଭ ଦେବାର ଜଣାଯାଏ ତେବେ ନାଲଜଲ
 ବିପେକ୍ଷ ଉପକାର ହେବ କାରଣ ବର୍ଷା ହେଉ
 ବା ନ ହେଉ ନାଲଜଲ ସମ୍ପାଦକରେ ଲୁଗକ
 ଯଥା କାଳରେ କ୍ଷେତ କର ପାରିବ ଓ ଉହଁରେ
 ଯେତେ ଉପକାର ଅଛି ଅନାୟାସରେ ପ୍ରତ୍ୟୟ-
 ମାନ ହେବ ମାସ ଏଠା ଚାନ୍ଦିମାନେ ଦେହ
 ଏ କଥା ବିତ ନାହାନ୍ତି ଅଥଚ ନାଲଜଲ
 ଉପକାରଜନକ ନୁହଇ ବୋଲି ଏବସ୍ତକାର
 ଶୁଦ୍ଧପ୍ରେ କହୁଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ ବୋଧ
 କରୁଁ ଯେ କଲୁଁ ତି ସାହେବଙ୍କର ଏ କଥା ଯଥାର୍ଥ
 ଅଞ୍ଚଳ । କୌଣସି କଥାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣପ୍ରେ କରଇ
 ପୂର୍ବରୁ ଚାନ୍ଦିର ଦୋଷ ସ୍ୱା ବରୁ କରବା

ସୁନ୍ଦିପୁର ନୁହଇ ଏପରି ବ୍ୟବହାରକୁ ଅଲ-
 ସୁଧ ଦୋଳ ଯାଇଥାରେ । ନାଲରେ ଜଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ
 ରହୁଅଛି କ୍ଷେତ ଉପରକୁ ଅଦିବାର କୌଣସି
 ଅପକାର ନାହିଁ ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ଯେବେ ଦେହ
 ଲୋକ ସାହସ କର ଜଳର ଉପଯୋଗିତା
 ସମ୍ପନ୍ନ ନ ହେବ ଅଥଚ ଜଣା କର କହୁବ
 ତେବେ ଭାଷାକୁ କିଏ ପ୍ରକୃତକଥା ବୋଲ
 ଶୁଣାଇ କରବ ?

ନାଲଜଲର ଉପଯୋଗିତା ବର୍ଷାଋତୁ ଉ-
 ଠାରୁ ସାହେବ ମହାଗୟ ଜଳକର ଅଦାୟ ପ୍ରତ
 ଅପତ୍ତିମାନଙ୍କ ଗଣ୍ଡନ କରବାର ଚେଷ୍ଟା କରଅ-
 ଛନ୍ତି ସେ ବୋଲନ୍ତି ଜଳକର ଅଦାୟ ପ୍ରତି
 କୁଅଧି ପ୍ରଧାନ ଅପତ୍ତି ଅଗଜ ହୋଇଅଛି ।
 ଯଥା । 'ଚଉକ ସଦବା ଶେଫ ।' କାଶିନଳ
 ଦେମାକ । * ସୁନ୍ଦରୀକୁ ଦେନାଲ ଜଳ ବସ୍ତ-
 ଗଲେ ଚହଁ ଉପରେ କର ବାର୍ଦ୍ଧରଣ । * ଜନ
 ମତାୟାତ ନ ଥିବା ଜମି ମାସ ହୋଇ କର
 ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଅଛି । * ଅମାନ ଓ ଅନ୍ୟ ବର୍ମ-
 ରୁଜ୍ଜ ଅଭ୍ୟାସର । ୨ ଦେନାଲ ହେତୁର
 ସିବା ଅସିବାର ଅଗ୍ରପୟ ବ୍ୟାଘାତ ଓ ବହୁତ
 ଯୋଲ ଶିର୍ମିଶର ଅବଗ୍ୟକ ।

ପ୍ରଥମ ଅପତ୍ତି ମୂଲ ଅଦାର ସାହେବଙ୍କ
 କଥାରୁ ଜଣା ପଡ଼ୁଅଛି କାରଣ ସେ ଛଡ଼େ
 ବହୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଭାଷାଙ୍କ ସଦବା ଶେଫ ନ
 ହୋଇ ଅନ୍ୟାୟ ବଜ ଅଛଇ । ଅପତ୍ତିକାର-
 ମାନେ ସୁସ୍ତ ଦେଖି ମନକୁ ବିଚାରକୁ
 ଅମ୍ବେମାନେ ଏହି ସରମର୍ଦ ଦେଇଅଛୁ କାରଣ
 ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ଏହା ଶସ୍ତ୍ର
 ହୋଇ ନ ପାରେ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପତ୍ତିପକ୍ଷରେ ସାହେବ କହନ୍ତି ଯେ
 କାଶିନଳ ହସାବ ଠିକ ଅଞ୍ଚଳ ଓ ଏଥିରେ
 ଗଜକତା ଏକଟକାମାସ ଅଧିକା ପଡ଼ୁଅଛି ।
 ତଥାପି ଯେବେ ଲୋକେ ଏହୁପାବକୁ ମୂଖ ପା-
 ଉ ନାହାନ୍ତି ଅଗାମିବର୍ଷ ଏହା ପରକାମ କହ-
 ଦେ । ଏଥିରେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ବହୁ ବଲ୍ଲଭ
 ନାହିଁ । କାଶିନଳ ହସାବ ଠିକ ଓ ବନୋବସ୍ତ-
 ରେ ଭାଷା ନ ହୋଇଥିଲ ବୋଲି ବର୍ତ୍ତମାନ
 ଠିକ ସୁଧାନ କରବା ଶୀଘ୍ର ଉପେକ୍ଷ ହୋଇ ନ
 ପାରେ ।

ଉତ୍ତରପକ୍ଷର ବିଷୟରେ ସାହେବ ଦୋରନ୍ତି
 ଯେ ଭାଷାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ନ୍ୟାୟ ଓ ଦୟାପୂର୍ବକ
 ହୋଇଅଛି । ନ୍ୟାୟର ହେତୁ ଏହି ଯେ ତଳ
 ବହୁମୂଲ୍ୟ ପ୍ରଦାନ ଓ ନବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଭାଷା କ୍ଷେତରେ

ମତାଦିବାପାର ବସୁର ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରିଅଛନ୍ତି
 ସେକଳ ଯେ କେବ ଅବଗ୍ୟ ଦାନ ଦେବ ଏବ
 ଦୟାର ବସୟ ଏହି ଯେ ଏକହଜାର ଗଜକୁ
 ଏକଟଙ୍କା ଲେଖାଏଁ କର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଅଦାପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ
 ପୁରୁଣାର ଅଧେକଳ ଶୁଭଦେଇ ବାକୀ ଅଧକ
 ବରଦାସ ଜଳ ଥିବାର ଜ୍ଞାନ କରି ତହିଁ ଉପରେ
 ଗଜପ୍ରତି କେବଳ ୫୦୦ ଲେଖାଏଁ କର ଥର
 ଯାଇଅଛି । ମାତ୍ର କେଉଁ ନ୍ୟାୟରେ କଳ ପୁଣ୍ୟ-
 ର୍ଣଣକୁ ବହୁଗଲ ଓ ସେତ୍ରସ ବହୁସିବାରୁ କାହା-
 ରୁପରେ ଦୟା ପ୍ରକାଶ ହେଲ ଅପ୍ରେମାନେ ହି
 ବୁଝିଥାଉ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସାହେବ ଗୁହାର କହ
 ନାହାନ୍ତି । ଯେବେ କରୁ ଉପାହେବ ବାରମ୍ବାର
 ଜାତ୍ୟ କଲେହେଁ କଳ ପୁଣ୍ୟରଣକୁ ବହୁଗଲ
 କେବେ ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ଅନସ୍ଵକାର ପ୍ରବେଶ
 ଓ ଅଜ୍ଞାନତା ଅପରାଧ କରିଅଛି ଓ ଏଥିପାଇଁ
 ଯେ କିଛି କ୍ଷତି ହେଲ ତାହାକୁ ସହବାର ଉପତା ।
 ଶରକ୍ଷେତରେ ଯେବେ କେହି ଅନସ୍ଵକାର
 ପ୍ରବେଶ କର ଚାହୁଁ କରଇ ତେବେ ହି ସେ
 ଯଥାର୍ଥ ଅସ୍ଵକାରଠାରୁ ପରଶନର ମୂଲ୍ୟ ପାଇ-
 ବ ? ମା ତାହାକୁ ବାହାର କରିବେଲେ କ୍ଷତ-
 ପୁରୁଣ ସତ୍ୟାପେ ଅଭାବକର ଉତ୍ତମ ପାଇବ ?
 କିମ୍ପି ମାତ୍ରା ପୋଗରକୁ ପାଣି ବଳ ତାହାଉ-
 ପରେ କର ନ କହି ସେପୋଗରକୁ କଳଦେବା
 ନ୍ୟାୟକଉପରେ କର ବସିଅଛି ଅଥଚ ସେମା-
 ନେ ପୋଖରୀ କଳ କେଲେ କି ସରକାରୀ କଳ
 କେଲେ କଣ ନାହିଁ । ପୋଖରୀ ଅଧକର
 ଅଧକ ଶୁଷ୍ଟ ନ ହେଲେ ସରକାରୀ କଳ
 ନେବାର କୁଟାୟାର ନ ପାରେ । ଫଳତଃ
 ଅପ୍ରେମାନେ ଅନେକ ବରୁ କଲେ ମଧ୍ୟ
 ଏ କର ଧାର୍ଯ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟ ଓ ଦୟାର ଚିତ୍ର
 ପାଇଲୁ ନାହିଁ ।

ଚତୁର୍ଥ ବସୟରେ ସାହେବ ବହୁକୁ ସବୁକମି
 ମାତ୍ର ହେବାର ଅବଗ୍ୟ କୋର କରବ
 କେଉଁଅଛି ମାତ୍ର ସବୁ କରବକମି ଉପରେ ଯେ
 କର ବସିବ ଏମନ୍ତ ଅଭିପ୍ରାୟ ନୁହଇ କେବଳ
 ଯେଉଁ ସ୍ଵାନକୁ କଳ ଯାଇଅଛି ସେହକଳଉପ-
 କର କର ବସିବ ।

ପଞ୍ଚମ ବସୟରେ ସାହେବ ବୋଲନ୍ତି ସବୁ
 ମଦକୁମାର କର୍ମଚରୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହୁଅପତ୍ତି ହୋ-
 ଠପାରେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ନିବା-
 ରପସକରେ ସଥାସାଧ ତେଣୁ ଉଚ୍ଚଅଛିନ୍ତି ।
 ଏସରେ ଅପ୍ରେମାନଙ୍କର ଏହି ବୋଲିବାର
 ପ୍ରତ୍ୟୋକ୍ତ ଯେ ସାହେବ ଅମାନ ପ୍ରକୃତକ

ମନଚରଣର କଥା ସବଦା ପୁରଣ ରଖି କାର୍ଯ୍ୟ
 କରନ୍ତେ ।

ଷଷ୍ଠ । ଅପତ୍ତିବସୟରେ ସାହେବ ବହୁକୁ
 ଯେ ଏ ଅପୂର୍ବଧାମାନ ନିବାରଣର ସଥାସାଧ
 ଉଦ୍ଦୋଗ ହେବ ଲୋକମାନେ ସମ୍ପର୍କ ହେଉଲୁ ।
 ଅପ୍ରେମାନେ ଏଥକୁ ଉପାୟ କରୁଅଛୁ ।

ଏସକୁ ସାମାନ୍ୟକଥା ଉତ୍ତାରୁ କର୍ମ ଓ ସା-
 ହେବ କଳକର ଅପାୟ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରଧାନ
 ଅପତ୍ତିକର କଥା କହୁଅଛନ୍ତି । ତାହା ଏହିକି
 ଯେଉଁଠାରେ ଉଚ୍ଚକ୍ଷେତରୁ ନିମ୍ନ ସ୍ତରକୁ
 କଳ ବହୁପାଇଅଛି ସେଠାରେ ଉଚ୍ଚ ନିମ୍ନ
 କ୍ଷେତ୍ରପାଇଁ କରୁଲିପୂଜ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ
 କଳକରର ଦାବ ହେଉଅଛି ସାହେବ ଏତ୍ରସ
 କର ଧାର୍ଯ୍ୟକୁ ନ୍ୟାୟସିଦ୍ଧି ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି କାରଣ
 ଅନେକଲୋକ ଏପରି ଅଛନ୍ତି କି ତାହାକ
 କ୍ଷେତରୁ ଲାଗିଥିବା କେନାଲ ସାମ୍ବନ୍ଧିକ ଉଚ୍ଚ
 କମିପାଇଁ ଦୁଇଏକଜଣ କରୁଲିପୂଜ କଲେ
 ତାହାକ ଯୋଗେ ସେହି କମିର କଳ ବହୁଅ-
 ଦିବାହାରୁ ଉପକାର ଫାନ୍ତି ଓ ତେରୁକି ଓ
 ଅମୁରେସ୍ଵରଠାରେ ଏପରି ଉପକାର କର
 କରବାର ଗହେବ ଦେଖିଅଛନ୍ତି । ଏମନ୍ତସ୍ତଲେ
 କଳକର କି ବସାଇଲେ ସରକାରର ବହୁତ
 କ୍ଷତ ହେବ । ଉତ୍ତମାନେ ଯେବେ ଅପଣା
 କମି ଚତୁର୍ଥବରେ ଏପରି ବଳ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ନ
 କରନ୍ତେ କି ଯାହାକୁ ଟିପି କରି କଳ ଅନ୍ୟ
 କ୍ଷେତକୁ ସିଦ୍ଧ ନାହିଁ ତେବେ ଯେଉଁ କମିକ
 ଉଚ୍ଚକମିର ପାଣି ସିଦ୍ଧ ତାହାପ୍ରତି କଳକର
 ଧାର୍ଯ୍ୟ ନ ହେଲେ ଗବଶ୍ଚିମେଶ୍ଵ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ
 ହେବାର ସ୍ଵଭାବରେ ଦେଖାଯାଉଅଛି । ଅନ୍ୟ
 କୌଣସି ଉପାୟ ସାହେବ ଦେଖା ନାହାନ୍ତି ।
 ଏସୁକ୍ତିର ସମୁଚ୍ଚତ ପ୍ରସଂସା ଅପ୍ରେମାନେ ହେ-
 ଯେ କରବା ସ୍ଥିର କର ଯାନ୍ ନାହିଁ । ସହସ୍ର
 ମୁଖପର ଯେବେ ସହସ୍ର ମସକ ଓ କିନ୍ତୁ ହୋ-
 ଇଥାନ୍ତା ତେବେ ଅନା କିତାସି ଭାବ ଲେଖି
 ପାଇଲୁ ଏକା କଳକର ବେଳକୁ ସିନା ଏନାୟ
 ଅପ୍ରେମାନେ ଶୁଣିପାରନ୍ତି । କଣକର ଲର ବା
 ବୋଷପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଜଣେ କ୍ଷତପୁରଣ କରିବ
 ଏହାଠାରୁ ସୁଧାର କଥା ଅଛି କି ଅଛି ?
 ସରକାରୀ କଳ କହୁମୁଲ୍ୟ ଅପ୍ରେମାନେ ପୁ-
 କାର କରୁ ଓ ତାହା ଯେବେ କେହି ଚୋର କି
 ଅନ୍ୟପ୍ରକାରରେ ଅପହରଣ କଲେ ସେ ବଣ୍ଟ
 ଶ୍ରେଣିକର ବା ମୂଲ୍ୟ ଦେଉ ଏହା ମଧ୍ୟ ବାସ୍ତବ୍ୟ
 ଅଟେ । ମାତ୍ର ଯାହା ବୋଷରେ କଳ ବ୍ୟୟ

ହେଲ ତାହା ଉପରେ କର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ଅବ-
 ଗ୍ୟକ ଓ ସରକାରକୁ ଉଚ୍ଚତ କି କଳ ନେବା
 ପୁଣ୍ୟରେ ଏମନ୍ତ ଉପାୟ ହେବାର ଦେଖିବେ
 କି ଯଦ୍ଵାଗ୍ କରୁଲିଅତି କମିର ଅନ୍ୟସ୍ଥାନକୁ
 କଳ ବାହାର ନ ଯାଏ । ଜଣେ କରୁଲିପୂଜ
 କଲକୁ ମନଇଚ୍ଛାରେ କଳ ଗୁହାର ଦେବ ଓ
 ତାହା ପରେ ଗ୍ରାମଯାକ ଲୋକଉପରେ କର
 ବସାଇବ ଏ ବେମନ୍ତ ନ୍ୟାୟ ଯେବେ କର୍ମ ଓ
 ସାହେବ ଏହି ନ୍ୟାୟକୁ ବଳଦତ୍ତର ବରୁର
 ପାରନ୍ତି ତେବେ ଅପ୍ରେମାନେ ତାହାକୁ ନିହର
 କଲେ ଅନେକ ଉପକାର ହେବ । ଅପ୍ରେମାନେ
 ବହୁକ୍ଷେତ୍ର ସମ୍ପାଦକର ଶ୍ରମି ଦକ୍ଷିଣା ବତାସ
 ବୋହୁଲ ବେଳେ କାଠଯୋଡ଼ି କୁଲରେ ଘେନି
 ବସିବା କାଗଜ ସବୁ ଉଡ଼ି ଯାଇ ଯାହାକ ଘରେ
 ପଡ଼ବ ତାହାକଠାରୁ ଟଙ୍କା ଅପାୟ କରିବା ଓ
 କେହି ଅପତ୍ତି କଲେ ତାହାକୁ କହୁବା ଯେ
 ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଦକ୍ଷିଣାବତାସ ସିବାର ବନ କର ।
 ଅପ୍ରେମାନେ ଅନ୍ୟ ଏସଠାରେ ମୁହିତ
 ହେଲୁ ଅଗାମି ସପ୍ତାହରେ ଅଧି ଯାହା ବୋ-
 ଲିନର ଅଧି ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ଶତପଥାହରେ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଜାଲମୋକଦମା
 ବସୟରେ ସେଠା ପିରସ୍ତାଦାର ଓ ନାଜର କଥା
 ଯାହା ଲେଖିଥିଲୁ ତାହା ଦୁଇ ଥିବାର ଅବଗତ
 ହୋଇଅଛି କେବଳ ମୋକଦରକ ଉପରେ
 ମାମଲା ରିଲୁଅଛି । ପିରସ୍ତାଦାର ଏହରେ ଗବ-
 ଶ୍ଚିମେଶ୍ଵପକ୍ଷରେ ସାକ୍ଷୀସ୍ଵରୂପ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ-
 ଥିଲେ ।

ଶ୍ରୀପୁକୁ ଅର୍ମଷ୍ଟର ସାହେବ ଏକଟି ସିଦ୍ଧ
 ମାଳକ୍ଷେଟ୍ କି ଯେ ଚୁରକର୍ଷ ହେଲ ଏଠାରୁ
 କୁଟୀ ନେଇ ବଳତଳୁ ଯାଉଥିଲେ ସେ ଏହ-
 ମାତ୍ର ତା ୧୭ ରାଗରେ କରକବର୍ଷରେ ଫେର
 ସହୁଷ୍ଟ ସାକାବାଦ କଲ୍ଲୀରେ ଉଚ୍ଚକ୍ଷେତର କର୍ମ-
 ରେ ନିୟନ୍ତ୍ର ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

କଟକ ଓ ପୁରୀଜିଲ୍ଲା ମତାତାମାହାଲ ଦେଇ
 ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶଠାରୁ ପୁରୀଜିଲ୍ଲାର ଗେଷଣୀମା-
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗେରୁଲିକଣ କାରବାର ନିବାରଣ
 ଜାଗଣ ଯେଉଁ ପହରୁ ରହବାର ପ୍ରସାଦ ହୋଇ-
 ଥିଲ ତେଲକିପୁସରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
 ଗବଶ୍ଚିମେଶ୍ଵ କଳାକ ତହିଁ ସମ୍ପର୍କରେ ଗବଶ୍ଚି-
 ମେଶ୍ଵ ଉଡ଼ିପୁକୁ ରପୋର୍ଟ କରୁଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର

ଉତ୍କଳର ରାଜ୍ୟ ସେବାରେ ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ
ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟରେ ତାହା ହିଁ ହେବ ।

ଫ୍ରେଣ୍ଡ୍‌ସ୍ ଅଫ୍ ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟ ବୋଲନ୍ତି ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟରେ
ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତମରେ ବିଷୟ ଏକ ସୁଖୀନୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ
କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହେଉଅଛି ।

ବଙ୍ଗଳା ବିଦିଗୁଣାଦିବାଦେବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସଂଖ୍ୟାର ଅଭାବକୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏକାକୀରେ
ହୁଣ୍ଡି ନେଇଁ ବଳତରରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଅଭୀମାନ
ଅଳ୍ପ ବୟସୀର ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅତି ବାହାକୁ ଏକା-
କୀରେ ହୁଣ୍ଡି ବ୍ୟୟନ କରାଯାଏ ।

ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟରେ ବୋଲନ୍ତି ମହାଶୂନ୍ୟତା
ସାମାନ୍ୟ ଲୁଚାରେ ବ୍ୟାଧି ଉପଲକ୍ଷରେ
କଲିଙ୍ଗର ଚଣେ ଉଚ୍ଚ ମହଲା ଗୋଟିଏ
କିଛିଥା ପାରାଗୋଷ୍ଠି ସଂଘର ଅଧିକାରୀ ମହାଶୂ-
ନ୍ୟତା ସେକ୍ଟରୀ ଏହାକୁ ଅଧିକାରୀର ଉପକ୍ରମ
କରି ଉତ୍କଳର କିଛିକୁ କୃତଜ୍ଞତା ମୂଳକ ଗଣ୍ଡିଏ
ସମ୍ପଦେ ଉପାଧିକାରୀ ।

ସୁଲକ୍ଷଣରେ ଉତ୍କଳର ଚଳନରେ କିଛି
ରୁପ୍ୟ ପାଦେକ ଲାଭକର୍ତ୍ତା ସର୍ବ ସୁଲକ୍ଷଣ-
କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ସଂଖ୍ୟା ନୁହନ୍ତି କରବାର ଅବ-
ଶ୍ୟକତା ବସ୍ତୁରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା କିଛିରେ
ଅନୁକ୍ରମେ କରାଯାଉଛି ।

ଉତ୍କଳର ଉତ୍କଳ ସର୍ବମ ପ୍ରଦେଶୀୟ ଗବ-
ର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ସେ ସ୍ଥାନରେ ବେଶୀୟ ହେବାର ସୁବ୍ରତ
ପ୍ରଦାନକରିତା ୫ ୩୦ ଲା ସୁବ୍ରତର ଦାନର
ଅଭାବରେ କରାଯାଉଛି । ମିଳିତ ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟର
କିଛିର ପ୍ରକାଶନକର ଗିରୋଧିକର ଯେ
ପ୍ରକାଶନକର ଉତ୍କଳ ସମେତ ପ୍ରମାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ।

ଉତ୍କଳର ଉତ୍କଳ ଶ୍ରୀଅଧିକାରୀ ଏକଦେଶୀୟ
ପ୍ରାଣୀୟାନ ବ୍ୟବସାୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଚାଲୁଅଛି ।
କରାଯାଉଛି । ଏହାକୁ ମିଳନକ୍ରମରେ
ଯାହାକୁ ତାକୁ ପ୍ରାଣୀୟାନ କରବାର ଚେଷ୍ଟା
କେଉଁଠିର ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଉଅଛି ସମସ୍ତେ ବିଲକ୍ଷଣ
ଅନୁକ୍ରମ କରାଯାଉଛି ।

ଉତ୍କଳର ଗୋଟିଏରେ ଉତ୍କଳର କୁରୁର
ଯେଉଁ ଚାକରୀ ପ୍ରକାଶନ ହୋଇଅଛି ଉତ୍କଳରେ
୫ ୩୦ ଲା ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟ ଓ ୫ ୩୦ ଲା
ଏକଦେଶୀୟର ଲାଭ ହେଉଥାଏ ଏ ବଡ଼ ୫ ୩-
୩୦ ଲା ଏକଦେଶୀୟର ମଧ୍ୟରେ ୫ ୩ ମୁଖ-
କ୍ରମାତ ମାଧ୍ୟ । ଉତ୍କଳର ୫,୩୦,୦୦୦ ସଂଖ୍ୟା
ମୁଖକ୍ରମାତ ଅଧିକାରୀ ମଧ୍ୟରେ ୫ ୩ ଉତ୍କଳ
ମନୋମାତ ହେବାର ଉତ୍କଳର ଅଧିକାରୀ
ପ୍ରକାଶ କରାଯାଉଛି ।

ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟରେ ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟରେ ସ୍ୱାଧି-
କାରୀ ଏ ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟରେ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତମରେ
ସଂଖ୍ୟା ଏ ଅଧିକାରୀ ଅନୁକ୍ରମ ହୋଇ
ଯାହେବଳ ଅଧିକାରୀ ଉପରେ ଅଧିକାରୀ ସାଧୁର
କରି ପୁଲକ୍ଷ ଉତ୍କଳ ଅଧିକାରୀ ଗୁଣକ କର ଓ
ମାତ୍ରହେତୁରେ ଉତ୍କଳରେ ଦୋଷୀ ହୋଇ ଏବର୍ଷ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଧିକାରୀ ଓ ଗିରପ୍ରାୟ କର-
ଧିକାରୀ ପୁଲକ୍ଷ ଉତ୍କଳର ବଡ଼ ପ୍ରମାଣ
ପାଉଛି । ସର୍ବଜନ ଉତ୍କଳ ମୁଖ ମେଣ୍ଡା ପ୍ରାକୃତିକ
କ ଅଧିକାରୀ ବାଦ୍ୟର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି
ଓ ଗୋଟିଏ ଯାହାଧିକାରୀ କରାଯାଉ ନାହିଁ ।
ପୁଲକ୍ଷ ଦମିତର ଏସଂଖ୍ୟା ପାଉ ଉତ୍କଳର
କୃତକର୍ମ ବସ୍ତୁର ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ଅନୁକ୍ର-
ମରେ ଅଧିକାରୀ ବାଦ୍ୟର ମୁଖ ହେଉଅଛି ।

ଉତ୍କଳର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଅଛି ଯେ
ସର୍ବଜନର ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟର ଉତ୍କଳର
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅନୁକ୍ରମେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ଯେ ସମସ୍ତ
କ୍ରମରେ ହେଉଥିଲେ ସେହି କ୍ରମରେ ଉତ୍କଳ
ମାତ୍ରହେତୁ ହୋଇ ପାରବେ ଶ୍ରୀୟକୁ ଲେଖ୍ୟ-
କର ଗବର୍ଣ୍ଣର ପାଦେକ ଏମନ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ କର-
ଅଛି । ଏହା ହେଲେ ସର୍ବଜନମାନଙ୍କର
ସୁଧାକରୀ ଗବ୍ ହେବ ଅନୁକ୍ରମ ହୁଅଇ ।
ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ମାତ୍ରହେତୁ ମନ ଯୋଗା-
ଇବାକୁ ସଜ୍ଜର ।

ଉତ୍କଳର ଉତ୍କଳ ଅଧିକାରୀ ହେଲେ ମଧ୍ୟ
ପ୍ରଦେଶରେ ଉତ୍କଳର ଦାନର ସ୍ଥାନରେ
ସର୍ବଜନର ଉତ୍କଳ ଗଣ୍ଡା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି ।
ଏ ଗଣ୍ଡା ନିକାଳଠାରୁ ଏକମାତ୍ର ଅଧିକ
ଏକ ୫ ୩୦ ଲା ଉତ୍କଳରେ ଦୋଷୀର ଅଧିକ
ଏ ବୋଲିଲେ ଉତ୍କଳ ସର୍ବଜନରେ କିଛି
ହୋଇ ନାହିଁ ମାଧ୍ୟ ଗାନ୍ଧୀ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ଅବସ୍ଥା
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉପାଧି ହେଉଅଛି ।

ଉତ୍କଳର ଉତ୍କଳ ଉତ୍କଳ ପ୍ରକାଶନା ଉତ୍କଳ-
କର ଉତ୍କଳ ଓ ଲେଖନୀରେ ଅଧିକାରୀରେ
ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟ ଓ ଗମ୍ଭୀର ଉତ୍କଳ କରାଯାଉଛି ।
ଏକଦେଶୀୟର ସ୍ଥାନରେ ଉତ୍କଳ ହେତୁର ଲେଖ-
କ୍ରମରେ ମୁଖ୍ୟମାଧ୍ୟ ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକାରୀ କଲେ
କେଉଁଠିର ମୁଖ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପାରାଧି ଗିରପ୍ରାୟ ମାତ୍ର
ଗାଉରୀ । ଅଧିକ କେଉଁଠିର ମୁଖ୍ୟ
ଉତ୍କଳ ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟ ମାତ୍ର ଗାଉରୀରେ । ପାରାଧି
ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟ ଉତ୍କଳର କରାଯାଉଛି କାର୍ଯ୍ୟରେ
ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଉତ୍କଳର ଯେ କେଉଁଠିର
ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟ ଅଧିକ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରାଣରା କରାଯାଏ

ସେଦେଶ ଉତ୍କଳର ଏହାକୁ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ନାହିଁ
ବସ୍ତୁର ହୁଅଇ ।

ଉତ୍କଳର ଉତ୍କଳ ଲେଖନୀ ଯେ ପାରାଧି-
କେଉଁଠି ପାରାଧିକାରୀ ଉତ୍କଳରେ ପାରାଧି
କରାଯାଉ କରାଯାଏ ପାରାଧିକାରୀ ୫ ୩୦
ଲା ଲେଖା କରାଯାଉଛି ।

ମାତ୍ରାତ ଅଧିକାରୀ ଲେଖନୀ ଯେ କେଉଁଠି-
କେଉଁଠି ମୁଖ୍ୟ ମନ ପାରାଧି ଅଧିକାରୀରେ
କରାଯାଏ ଅଧିକାରୀ କଲେ ଓ ନିମେ ଉତ୍କଳରେ
ଉତ୍କଳ ହୋଇ ଉତ୍କଳ ବ୍ୟବହାର କଲେ କିଛି
କେଉଁଠିରେ ବଡ଼ ଅଧିକାରୀ ହାସପାତା-
ଲରେ ପ୍ରକାଶକର ଓ ଉତ୍କଳର ବସ୍ତୁର
କରାଯା ନାହିଁ । ମନୋମାତ ବେମନ୍ତ ଉତ୍କଳର
ଉତ୍କଳ ହୁଅଇ ।

କେଉଁଠିରେ କେଉଁଠି ଅଧିକାରୀରେ
କେଉଁଠି ବ୍ୟବହାର ହୁଏ କେଉଁଠି ହୋଇଅଛି ବୋଧ
ହୁଅଇ ତା କାର୍ଯ୍ୟରେ ତାହାକୁ ଅଧିକ
କରାଯାଏ ମନ ହେଉଅଛି ସେ ଅଧିକାରୀ
ଲ ଉତ୍କଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର ସମ୍ପାଦି ହେଉ-
ଅଧିକ କେଉଁଠି ସେମାନେ କରାଯାଏ ତାହା
ହୁଏ ଅଧିକ କରାଯାଏ କେଉଁଠି ତାହାକି ହାମ-
ରେ ଉତ୍କଳର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବ । ଏବେ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଧିକ କରାଯାଏ କିଆ
କରାଯାଉଛି ।

ଉତ୍କଳର ଉତ୍କଳ ମହାଶୂନ୍ୟ କରାଯାଉଛି
ଯେଉଁ ବସ୍ତୁର ଉତ୍କଳର କରାଯାଉଛି ଉତ୍କଳ
ଏ ଉତ୍କଳ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଉଛି କିଛି ମଧ୍ୟରେ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଧିକାରୀ ଏକଦେଶୀୟ ଏହାକୁ
କି, ଏହା ଅଧିକ ମିଳିଅଛି ।

କେଉଁଠିର ଅଧିକାରୀରେ କେଉଁଠିର
ମହାଶୂନ୍ୟରେ କେଉଁଠିର କେଉଁଠିର
କରାଯାଏ ଏ ବସ୍ତୁରେ ବସ୍ତୁର ଉତ୍କଳର
ଯାହା ପ୍ରାପ୍ତ କରାଯାଏ ଉତ୍କଳର କରାଯାଏ
କରାଯାଏ ତାହା ମଧ୍ୟରୁ କରାଯାଉଛି ଉତ୍କଳ
ର ଉତ୍କଳ ଏହି ଯେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଉଛି
ପ୍ରକାଶକରୀ ଏକଦେଶୀୟ ଓ ତାହା ସର୍ବଜନର
ଉତ୍କଳରେ ଓ କରାଯାଏ ମାତ୍ର କେଉଁଠିରେ
ମୋଟ ଉତ୍କଳର ଅଧିକ କରାଯାଏ ।

ଏହି ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟ ସର୍ବଜନ ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟ-
କରାଯାଏ ବସ୍ତୁର ଉତ୍କଳର ଉତ୍କଳର
ମଧ୍ୟରେ ଓ ପ୍ରକାଶ ହେଉ ।

ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ

ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଦ୍ୱିତୀୟ
ସଂଖ୍ୟା

ତା ୧୦ ରାଜ୍ୟ ଗାହେ ଜୁନ ସଂଖ୍ୟା ୧୯୧୩ ମସିହା । ମୁ । ଚନ୍ଦ୍ରଶ୍ୟୁ ୧୨୧ ନ ସଂଖ୍ୟା ୧୩ ରାଜ୍ୟ

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଫସଲ ପାଇଁ ତାହାମାତ୍ର ୫୩

ଜଗିକା ଛାତ୍ରଙ୍କ ପ୍ରତି ।

ସାହାଜ ଉପରେ ଗଭୀର ମୂଲ୍ୟ ପାଠକା
ଅଛି ସେମାନଙ୍କୁ ପାଠନା ଯେ ଅନୁଗ୍ରହପଦକ
ଗାନ୍ଧୀ ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତେ । ଅବ ମାମାସରେ
ଗଭୀରପଦକ ପାଠକା କରନ୍ତେ ହେବ ।

ଶ୍ରୀକ୍ଷିକେତା ।

ଅମୂଲ୍ୟକ ଏକାନ୍ତ କଲେକ୍ଷର ଗ୍ରାମ୍ୟକୁ
୪୫୫୫୫ ସାହେବ ଶ୍ରୀକ୍ଷିକେତାଙ୍କ ଦୌରାନ୍ତ୍ୟ
ରକାବଣ କରଣା ପାଇଁ ଯେମନ୍ତ ଦୂରପ୍ରଗତି
ହୋଇଅଛି ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ତାହାକୁ ବିଦେଶ
ଫଳ ହେବ । ଅଲଗାଲଗି ନେଇ ବିଦେଶ
ସାହେବ ସମ୍ବାଦ ପାଇଲେ ଯେ ଶ୍ରୀକ୍ଷିକେତା-
ମାନେ ପ୍ରକୃତପଥେ ଜାଗଜ ବିକ୍ରମ କରଣା
ପଦକ ପାଇଁ ଏକ କେନ୍ଦ୍ରମାନରେ ପଦକ ବା ଅଧି-
କାଂସ ଶ୍ରୀକ୍ଷି ଜାଗଜ ବିକାସା ସଂଗଠା କେତା
ହୁଅଇ ଅପଣା ବଚନେ ବନ୍ଧା କେନ୍ଦ୍ର ବିକାସା ଓ
ଛାତ୍ରକ କଲେ କାହାକୁ ଅନ୍ୟ କେବି ଜାମର
କାମର ହୁଅନ୍ତି । ଏହାର ହେତୁ କେବେ
ଏହୁପକାର ବୋଲନ୍ତି ଓ ତାହା ବିକାସଯୋଗ୍ୟ
ଅଛି ଯେ ବହୁରେ ବାହୁ ହଲେ କାହାକୁ
ଅଧିକ ଦେଲେ ଗ୍ରାହକକୁ ବିକ୍ରମ ବିକ୍ରମ
ବିକ୍ରମକୁ ହେବ ଅନ୍ୟ କେବି ଓ ବିକ୍ରମ
ଦେବାର କହଲେ ଯେ ଅପଣା ପ୍ରୟୋଜନ ବୁଝି
ଅବଶ୍ୟ ବିକ୍ର ଅଧିକା ଦେବ ଅଧିକ ଶ୍ରୀକ୍ଷି-
କେତାମାନେ ଏକପ୍ରକାର ପ୍ରକାଶଣା କରି

ଅଧିକା ମୂଲ୍ୟ କିଅନ୍ତୁ । ସାହା ହେଉ କଲେ-
କ୍ଷର ସାହେବ ସମ୍ବାଦ ଗାନ୍ଧୀ ମାସକେ ଶ୍ରୀକ୍ଷି-
କେତାମାନଙ୍କୁ ହିକାର କିକାରଣ କରଣାରେ
ପିଅନ୍ତା ବନ୍ଧା କରଣାର ପ୍ରକାମ ପାଇଲେ ତହିଁ
ସାହେବ ପୁରୁକଣ ଶ୍ରୀକ୍ଷିକେତାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚମାତ୍ର
କେନ୍ଦ୍ରୀ ସହପଥ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀକ୍ଷିକେତାଙ୍କ ଦୌରାନ୍ତ୍ୟ କେବଳ ସଦ-
ମୁକାମରେ ହୁଅଇ ନାହିଁ ମଫସଲ ଅଧିକ
ସକ୍ଷିକେତାମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ଏହୁକ୍ରମ କରିବାର
ଶୁଣାଯାଏ ଏବଂ ଏକା ଏହି ଅଧିକ୍ରମ କରନ୍ତି
ତାହା କହେ ଅଧି ଅନେକ ପ୍ରକାରରେ ମଧ୍ୟ
ଅଧିକା ଧନ ଅର୍ଜନ କରନ୍ତି । ସରକାରୀ କର୍ତ୍ତ-
ରକ ବି ମହତା ଯେ ସେଠାରେ ହୁଇ କର୍ମ
ପାଇଲେ ତାହାର ଚିତ୍ତ ଉପର ଲାଗି ଉପରେ
ଧ୍ୟାନମାନ ହେଲ । ଶ୍ରୀକ୍ଷିକେତାମାନେ ସର-
କାରକୁ ବିଦେଶ ହୋଇଅଛନ୍ତି ସୁକ୍ରମ ପାସ
ବିଦେଶ ବିକ୍ରରେ ବିକ୍ରମ ପ୍ରତି ପୁରୁପଦ୍ୟ-
ଠାରୁ ଦୂରପଣା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକା କେବାର
ମୁକାମ ପାଇଲେ ତହିଁ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏ କଥା-
ମାନ କଲେକ୍ଷରକ କୋମଳରେ ବିଏ ଅଧିକ ?
ଶ୍ରୀକ୍ଷିକେତାଙ୍କଠାରେ ପ୍ରାୟ ସାଗଜ ନ ଥାଏ
ଓ କେବି ପ୍ରୟୋଜନାଦୁବାରେ ଯେତେ ପାରେ
ଅଧିକା ଦେଇ ଜାଗଜ ଦେଇ ଅଧିକ । ଏହା
ରକାବଣ କରିବାର ଉପାଧି ସହଜ ନୁହଇ ।
ଅଧିକା କେବଳ ପଠ୍ୟା ଦେଲେ ପ୍ରକ୍ଷେପ
କେବି ଅଧିକ ବିକାସ ଅଗାରେ ଉଚ୍ଚକ

ମୂଲ୍ୟରେ ଜାଗଜ ବିକ୍ରମେ ଏମନ୍ତ ସମ୍ଭବ ହେଉ
ନାହିଁ କାରଣ ଯେତେ କେବି ବିକ୍ରମ ବିକ୍ରମ
ଅଧିକ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତଙ୍କର ଏକପ୍ରକାର କିଏ ଅଧିକ
ଯେବେ ସରକାରୀ ଜିଉବଲର କେବଳ ବିକ୍ରମ
କରଣାଏ ଓ ପଠ୍ୟାଦାନମାନେ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ
କେ କେମନ୍ତ ବିକ୍ରମ ପାଏ କିଏ କେବଳ
ହୁଅଇ କେବେ ଅନେକ ଅପ୍ରୟୋଗ କିକାରଣ
ହୋଇପାରେ ।

ଏପ୍ରକାର କେତା ହେଲ ଉଚ୍ଚାର ଶୁଣିଲୁ
ଯେ କୌଣସି ବିକ୍ରମ ଶ୍ରୀକ୍ଷି ଜାଗଜ ଜାଗଜ
ଯେବେ ଶରକ ତାହା ନାମର ନ ଥାଏ କେବେ
ତାହା ଛାତ୍ରଣ ନ କରିବାକୁ କଲେକ୍ଷର ସାହେବ
ଅଧିକ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ପୁଲସରମୋକଦମା ।

ଗଭୀରପଦକରେ ପୁଲସର ଯେଉଁ ମୋକଦ-
ମାର ବିକ୍ରମ କଲେକ୍ଷର ତାହା ପୁଲସର
କିକାରଣ ଜାଗଜରେ ଯେବେ ହେଲ ନାହିଁ ।
ଯେଉଁ କେବଳ ପୁଲସର ମଦ ଗାଉ ଗୋଲ
ମାଳ କରଣା ଅଧିକାଗରେ ଗଲନ କଲ
ସେଲେକି ସବୁକିଶ୍ଚେକ୍ଷର ମଜଲସିଂହ
ନାମରେ ନାଲସ କଲ ଉପସ୍ଥ ମୋକଦମା
ବାବୁ କରଣାକାକୁ ବିଦେଶମାଳକ୍ଷେତ୍ରକ ବିକ୍ର-
ଗ୍ୟାନରେ ଅଧିକ ଓ ସେ ଉପସ୍ଥ ମୋକଦମାର
ପ୍ରମାଣ ଓ ସରକାରୀ ଜାଗଜ କରି ପୁର
ମୋକଦମାକୁ ଉପସ୍ଥ କଲେ । ପୁଲସର କେବଳ

ମୋକଦ୍ଦମାରେ ହାକିମ ଏହି କଷ୍ଟଭି କଲେ ବି ହିମିତଜାନ କନେକ୍ସକଲ ମଙ୍ଗଳସିଂହ ଓ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ଜଣ ସହଜ ମଦ ପାନକରୁଥିଲେ ସତ୍ୟମାଧ ସେ ମଦନପାରେ ଦେହୋପ ହୋଇ କୌଣସି ଗୋଲମାଲ କରିବାର ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ।

ହିମିତଜାନ ମଙ୍ଗଳସିଂହ ନାମରେ ନାଲିସ କରିଥିଲ ବି ମଙ୍ଗଳସିଂହ ଓ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ସଙ୍ଗେ ସେ ମଦ ପାନକରୁଥିଲ ତିନୋ ବର୍ଣ୍ଣା ମହଙ୍ଗୁଙ୍କରେ ଅଗଳୁ ହୋଇ ପଡ଼ିବାରୁ ତାହାକୁ ଏକ ବେଶ୍ୟାଘରେ ଶୁଅଇ ରଖିବାକୁ ବଳେ ଓ ସେ ବେଶ୍ୟାକୁ ପାରିତୋଷିକ ଦେବାକାରଣ ହିମିତଜାନ ଅପଣା କେବରୁ ଏକଟଙ୍କା ବାହାର କରିଦେଇ ବେଶ୍ୟା ସେଟଙ୍କା ନ ନେବାକୁ ଜଣେ ସଞ୍ଜି କନକ୍ସକଲ ତାହା ହାତରୁ ବାନ୍ଦି ନେଇ ମଙ୍ଗଳସିଂହକୁ ଦେଇ ଓ ଗେଷଲକ୍ଷ୍ମଣ କଂଳି ଅପଣାଠାରେ ରଖି ମୁଦେଇ ମାଗିବାରୁ ତାହାକୁ ଦେଇ ନାହିଁ ଓ ସେ ନାଲିସ କରିବା କଥା କହୁବାରୁ ତାହାକୁ ଏକ ଘଣ୍ଟା ମାରୁଲ । ଏମୋକଦ୍ଦମାରେ ମଙ୍ଗଳସିଂହ ପକ୍ଷରେ ଚାରିଜଣ ମୁକ୍ତାର ଓ ବାବୁ ହରିବଲ୍ଲଭ ବୋଷ ଉକିଲ ଥିଲେ ଓ ମୁଦେଇ ଗେଷଅବସ୍ଥାରେ ବାବୁ ନାଲମାଧବ ବୋଷଙ୍କ ଉକିଲ ମୁକ୍ତର ବିଲ । ଚନ୍ଦ୍ରପକ୍ଷ ଉକିଲଙ୍କର ଏକଦିନ ବଡ଼ ଚର୍ଚ୍ଚକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଲା ଓ ଅଭବନ ମୁଦାଲର ଉକିଲ ମୋକଦ୍ଦମା ବେଳେ ଅସିଲେ ନାହିଁ ପଶ୍ଚାତ୍ତ ଅନ୍ୟ କର୍ମରେ ବରେଣକୁ ଅସିଲେ । ଯାହା ହେଉ ତାହାକ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ମୋକଦ୍ଦମା ନଷ୍ଟ ହେଲା । ହାକିମ ମାଡ଼ପିଟର ପ୍ରମାଣ ସହଷ୍ଟକମକ ଜ୍ଞାନ କଲେ ନାହିଁ କାରଣ ଗଢ଼ ଅନୁକାର ଥିଲା ଓ ମୁଦେଇଠାରେ ଟଙ୍କା ଥିବାର ଅବସ୍ଥାସ କଲେ କାରଣ ସେ ଟଙ୍କା ରଖିବାର ଏକ ହେତୁ ଦେଖାଇଲ ବି ଲୁଗା ବଣିବା ପାଇଁ ଟଙ୍କା ଅଣିଥିଲ ଏଥିକୁ ହାକିମ କହନ୍ତୁ ଯେ ଗଢ଼ରେ ଲୁଗାବଣା ହୁଅଇ ନାହିଁ । କେବଳ ଏତିକି ପ୍ରମାଣ ପାଇଲେ ଯେ ମୁଦେଇ ମୁଦାଲ ହୁଏ ମଦପାନ କରିଥିଲେ ତିନିଦିନ ତିନୋ ମହୁଅ ଅଭଜଣକୁ ବି ପରି ଚାଲିନ ବିଲ ତାହା ବିଷ୍ଟ ବୁଝିଲେ ନାହିଁ । ପଡ଼ୋସିମାନେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ମୁଦେଇ ପକ୍ଷରେ ପ୍ରମାଣ ଦେବାରୁ ହାକିମ ଅନୁମାନ କଲେ ଯେ ଏମାନେ ମଙ୍ଗଳସିଂହ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମେଲି କରୁ ଅଛନ୍ତୁ । ଏ ଅନୁମାନଟି ବିଜ୍ଞ କମନାର ଅଟଇ ବାରଣ ଅନୁବଦ ମଧ୍ୟରେ ପଇ ସବିଭକ୍ତସେବୁର-

ନାମରେ ମୋକଦ୍ଦମା ହେଲା ଓ ଚନ୍ଦ୍ରପକ୍ଷରେ ଲେକେ ମେଲି କରିଥିବାର ହାକିମମାନେ ସମ୍ଭବ କଲେ । ଏଥିରୁ ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେ ହାକିମଙ୍କ ମତରେ ଲେକେ ବଡ଼ମତ ମାଧ ପୁଲିସ ଭଲ ସେମାନେ ଭଲ କରନ୍ତୁ ମଦକରନ୍ତୁ ଲେକେ ବିଷ୍ଟ କହୁଲେ ସେମାନେ ମେଲି କରି ଥିବାର ପ୍ରକାଶ ହେବ ।

ଯାକପୁର ପୁଲିସ ଇନ୍‌ସ୍ପେକ୍ଟର ।

ଇନ୍‌ସ୍ପେକ୍ଟର ଗ୍ୟମମୁଦରହତ୍ତ ମୋକଦ୍ଦମାର ଖଲାସ ପାଇବାର କଥା ସୁଦେ ଲେଖିଥିଲ । ଗତପ୍ରାନ୍ତରେ ସେ ସୁନବୀର ଅପଣାକର୍ମରେ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇ ସେହି ଯାକପୁରକୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛ । ପୁଲିସ ଅଫିସରୁ ଗୋଟିଏ-ହେବ ଏକପ ଅଲ ବେଇ ଉଚିତ କରାଅଛନ୍ତୁ ବି ନା ଏକସପୁରେ ଅବଶ୍ୟ ଲେକକ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଚର୍ଚ୍ଚ ବିଚାର ହେଉଅଛ ଓ ସାଥାରଣ ମତ ଏହି ଜଣାଯାଏ ଯେ ପୁଲିସର ଏ କାର୍ଯ୍ୟଟି ଉତ୍ତମ ହୋଇ ନାହିଁ । ଜଜସାହେବଙ୍କରୁ ଏ ଯୁକ୍ତି ଯୁକ୍ତି ଓ ସର୍ବସାଧାରଣର ମତାନୁଯାୟୀ ହୋଇଅଛି ବି ନା ସେକ୍ସପୁ ଏପକ୍ଷେ ବ୍ୟକ୍ତି କରିବା ମାଧ ଉକ୍ତ ଗୁଏରେ ଗ୍ୟମମୁଦରକ୍ତ କରୁବରେ କହିମାଧ ନାହିଁ ବଳ ତାହା ପାଠକଲେ ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେ ପ୍ରକାଶନ୍ତୁ-ରରେ ଜଜସାହେବ ମୋକଦ୍ଦମାକୁ ମିଥ୍ୟା-ଥିବାର କହୁ ଅଛନ୍ତୁ ଏଅବସ୍ଥାରେ ପୁଲିସସା-ହେବ ଯାହା କରୁଅଛନ୍ତୁ ଉତ୍ତର ଅନ୍ୟଥା କର ନ ପାରନ୍ତେ କାରଣ ଉପସ୍ତୁ ଅନାଲଭରେ ଇନ୍‌ସ୍ପେକ୍ଟରର କୌଣସି ଦୋଷ ଅଛି ଯାଇ ନାହିଁ ସୁତରାଂ ମୋକଦ୍ଦମା ହେବା ପୂର୍ବରେ ଗ୍ୟମମୁଦର ଯେଉଁଠାରେ ଯେ ପଦରେ ଥିଲ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହିସବୁକୁ ଲିଭିଲ । ବିକ୍ର କକ-ସାହେବଙ୍କ ଗୁଏରେ ଗୋଟିଏ କଥା ଲେଖାଅଛି ଯେ ତାହା ପୁଲିସସାହେବଙ୍କୁ ପୁରଣ ରଖିବାର ଥିଲା । ସାହେବ ଲେଖନ୍ତି ବି ମୁଦାଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମେଲି ହେବାର ତାହାକ ବୋଧ ହେଉଅଛି ଓ ସେଠା ନିବସି ଉତ୍ତଲେକମାନେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ତାହା ମତ ଅଭରଣର ଶୁଣା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅ-ଛନ୍ତୁ । ଏପରି ସରକ୍ଷମାନ ଉଦାରକରେ ଲେକେ ସମସ୍ତେ ଗ୍ୟମମୁଦରକ୍ତ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଥା କହୁ-ଅଛନ୍ତୁ ଅତଏବ ଇନ୍‌ସ୍ପେକ୍ଟର ବାସବରେ ମୋକ୍ତା ହେଉ ବି ନ ହେଉ ତାହାକୁ ସେଠା-ଲେକେ ସୁଖ ପାନ୍ତୁ ନାହିଁ ଓ ମୋକଦ୍ଦମାର

ଫଳ ତାହାକ ମନୋମାତ ନ ହେବାରୁ ଅଧିକ ଦଣ୍ଡା କରବେ । ଇନ୍‌ସ୍ପେକ୍ଟର ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ୱାଭାବିକ ପୁଲିକତା ହେତୁରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଗହ ଜ୍ଞାନ କରବେ ବି ଅବା ପ୍ରତିଫଳ ଦେବାକୁ ମନସ୍ତ ବିର ନ ଥିଲେ ସୁଧା ଦେଲେ । ତାହାକ ବାସ୍ୟପ୍ରତ ଲେକେ ଉକ୍ତ ପ୍ରକାର ଦୋଷାଗ୍ରେସ କରବେ । ଅତଏବ ଯେ ସୁଲେ ପ୍ରକା ଓ ସରକାରକର୍ମରୁ ମଧ୍ୟରେ ପରସ୍ପର ଅବଶ୍ୟାସ ଓ ବସୁର ବାରଣ ରହିବାର ସ୍ୱତ୍ତ-ଭେଦ ଜଣା ଯାଇଅଛି ସେ ସୁଲେ ଏହୁକ୍ତ ଏକସରେ ରଖିବାର ବିଦାତ ଉଚିତ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ପ୍ରାୟକ୍ତ ଜଜସାହେବ ଯେସମସ୍ତ ହେତୁରେ ଅପାମିକ୍ତ ଖଲାସ ଦେଇଅଛନ୍ତୁ ତାହା ଅନୁ-ମାନଙ୍କର ମନୋମାତ ହୋଇ ନାହିଁ । ତାହାର ପ୍ରଧାନ ବିରୁଦ୍ଧକର୍ମର ଉତ୍ତରକୁ ଅନୁମାନେ ପଥା ବିହରୁପେ ମାନ୍ୟ କର ଉକ୍ତବଥା କହୁବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଅଛି । ତେପୁଁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ କରୁର ପ୍ରତ ଜଜସାହେବ ଚାହେଁ ଅପରି ଘଟାଇଅଛନ୍ତୁ ପ୍ରଥମ ଏହି ଯେ ତେପୁଁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଶୁଣାକଥପ୍ରତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭେଦେ ନିର୍ଭର କରିଅଛନ୍ତୁ ମାଧ ଏକପ ସାକ୍ଷ ନେବା ଅନ୍ୟାୟ ଓ ବିଦେଶରେ ସାଥାରଣ ପୁଣ୍ଡରସର ପ୍ରମାଣ ନେବା ହାଇକୋ-ର୍ଟର ମନା ଅଛି ଦାଉଣ ତାହା ଅଭିନ ଦିବ ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ । ବୁଝାସୁ ସାକ୍ଷାତ ପ୍ରମାଣ ଯେସବୁ ବିଅଯାଇଅଛି ସେସବୁ କେବ କାହାରୁ ମେଲି ନାହିଁ ଓ ମୁଦେଇର ରକ୍ତକାରଣ ଉଦ୍‌ପ୍ରାଅଛି । ଚନ୍ଦ୍ରପୁ ଅପନ୍ୟ ଘଟଣାର ଏକମାତ ଉତ୍ତର ନାଲିସ ଦୋଇଅଛି ଓ ଏକାପ୍ରକାର ଅପଗ୍ରହର ଚୁଇନାଲିସ ଏକସମୟରେ ହୋଇ-ଅଛି ଏଥିରୁ ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଯେ ଲେକେ ମେଲି କରି ଏମୋକଦ୍ଦମାମାନ କରିଥିବାର ଅପସୁବନୁହଇ । ଚତୁର୍ଥ ମୁଦାଲ ପ୍ରାୟ ଉତ୍ତରୋକ ସଫ୍ଟବୀଟରେ ଏପ୍ରକାର ମନାଭରଣ କରବା କଥା ଅସମ୍ଭବ ଅଟଇ । ମାଧ ବିଷୋଟିମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ସାହେବ ଏ ଅପରିମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ଅପେକ୍ଷା କର ଉତ୍ତମଭେଦେ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛନ୍ତୁ ଲେକେ ଅଧି ସେସବୁର ବଳ ବି ରହିଲ ? ସେହିଲେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ଅଛି ଦେହଲେ ଶୁଣା ପ୍ରମାଣର ଦୋଷ ଅର୍ଥବ୍ୟ ନୁହଇ ଓ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣର ଅନେକ ପକ୍ଷରେ ବିଷୋଟି ବିହୁଅଛନ୍ତୁ ବି ମୁଦେଇ ହାତୁଅ କାଲି ରସୁରେ ସବୁ କଥା ଗୋପନୀୟ ରଖିବାକୁ ଲେଖା କରିଅଛି ଓ

କଳ ସାହେବ ଯେ ବୋଲନ୍ତି କି ଯେବେ ପ୍ରତିସାଧନାରେ ଜାଣିଲେ ଅଦାଲତରେ ଲୁଚି-
 ଚାଲି ପ୍ରୟୋଜନ କି? ଏଥିରୁ ଏହି ବୋଧ
 ହୁଏ ଯେ ଲେକକ କଥା ଓ ଅଦାଲତରେ
 ପ୍ରମାଣ ହେବା କଥା ମଧ୍ୟରେ ଏବେଗ ଲେକେ
 ଦେଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥିବାର ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି ତାହା
 ଜାଣି କଣ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭାପୁ ଅପତ୍ତି ବ୍ୟସ୍ତରେ
 ଏହି ବକ୍ତବ୍ୟ ଯେ ମୋକଦ୍ଦମା ଅନ୍ୟପ୍ରକାରରେ
 ହାଜିମତ ଜ୍ଞାନସାରରେ ଅଦିଲତ ମୁଦେଇମା-
 ନେ ନାଲିସ କଲେ ଓ ଏଥିରୁ ଏହି ପ୍ରକାର
 ହୁଏ ଯେ ଜାଣି ସିଦ୍ଧା ରୂପରେ ନାଲିସର
 ଜ୍ଞାନ ରହିଥିଲେ ସୁଯୋଗ ପାଇଲେ ପ୍ରତିଫଳ
 ଦେବା ଅଗାରେ ଅଦାଲତକୁ ଅଦିଲେ ।
 ଗରୁଡ଼ ଅପତ୍ତି ବ୍ୟସ୍ତରେ ଏହି ବକ୍ତବ୍ୟ କି
 ଯେବେ ରୁଦ୍ଧଲେକମାନେ ସାକ୍ଷ ଦେଇ ନ
 ଯାନ୍ତେ ତେବେ ତାହା ବଳବତ୍ତର ହୁଏନା
 ହେବଲ ଉଚ୍ଚକର୍ମ ପାଇଲେ କେହି ଉପଲେକ
 ହୁଏନା ନାହିଁ ଯେବ୍ୟକ୍ତି ରୁଦ୍ଧଲେକମାନେ
 ଅଦର ସାଧ ଓ ଯାହାକୁ ସଂସାର ଭ୍ରମ
 ଦୋଳକୁ ସେହି ଭ୍ରମରେ ଫଳଭାଏ ଅଧିକ
 ଅଦାଲତ ଓ ଉଚ୍ଚଅଦାଲତର ବ୍ୟକ୍ତିମାନ ତୁଳ
 କରାରେ ବେଶ ଶସ୍ତ୍ରୀ ମନକୁ ଦେଇ ନାହିଁ ।

କେନଗୁଆର ଶ୍ରୀପ୍ରାପ୍ତ ହାକିମ
 କେନଗୁଆର ଅଗଷ୍ଟିକଲେକର ଓ ମାଜି-
 ଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଉତ୍କଳର ସାହେବ ଯେଉଁଠି
 ଫରକମାଣୀ ବରୁର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି ସେଥୁ-
 ରେ ପ୍ରକାଶର କିମ୍ପା ହେବାର କଠିନ ପ୍ରଥମେ
 କିମ୍ପା ମୁକାମର ପୂର୍ବ ସବରଜନକ୍ଷେତ୍ର ନାମରେ
 ଅଦାଲତକୁ ଅବମାନନା କରବାର ଅଭିଯୋଗ
 କର ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ କରୁଥିଲେ ତାହା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍
 ସାହେବଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଅନ୍ୟାୟ ଥିବାର
 ନଥି ବାରକୋର୍ଟକୁ ପଠାଗଲା ଓ ସେଥିରୁ ଶୁଣ
 ରୁଦ୍ଧ ଦୋର ଅଦିଲ । ସେ ମୋକଦ୍ଦମାରେ
 କାଉକୋର୍ଟର କଳମାନେ ଯାହା ବ୍ୟକ୍ତି କରୁଥି-
 ଲେ ତହିଁରୁ ସମ୍ଭବ ହେଉଥିଲା ଯେ ହାକିମ
 ସାହେବ ପୂର୍ବକ କର୍ମ କରବେ ମାତ୍ର ତହିଁରୁ
 ହୋଇବି ଚିହ୍ନ ଅବଧି ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ।
 କେନଗୁଆରରେ ଗଜ ପ୍ରସ୍ତାପରେ ଉଚ୍ଚକର୍ମର
 ଶୁଣ ରୁଦ୍ଧ ହେଲେ ଓ ଏକକର୍ମର ହାଉକୋର୍ଟକୁ
 ପଠା ଯାଇଅଛି । ରୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିବା ମୋକଦ୍ଦମା-
 ମଧ୍ୟରୁ ତୁଳନମୂଳ ଅବକାଶ ଅଇନ ଲାବନ
 କରବାର ଅସମ୍ଭବ ଥିଲା । ତହିଁରେ ଏକ

ମୋକଦ୍ଦମାରେ ଟ ୫୦ ଓ ଅନ୍ୟରେ ଟ ୭୦ ଙ୍କା
 ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ହୋଇଥିଲା । ଅଦିଲରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍
 ଏକରେ ଟ ୩୦ ଙ୍କା ଓ ଅନ୍ୟରେ ଟ ୫୦ ଙ୍କା ମାତ୍ର
 ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ବାହାଲ ରଖି ଅଛନ୍ତି । ସାମନ୍ୟ
 ମୋକଦ୍ଦମାରେ ଏଭେ ଅଧିକ ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ କରବା
 କେତେ କଠିନ ପାଠକମାନେ ବରୁର ଦରନ୍ତ ।
 ବନା ପୂର୍ଣ୍ଣାରେ ମଦତ ବନ୍ଦୁ କରବା ଅସମ୍ଭବ
 ଅଟଇ ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ଯେମୁଲେ ଅପଣା ପାଇଁ
 ମଦତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରବାର ବାହାରିଲୁ ନିଷେଧ
 ନାହିଁ ଓ ବୁର ଶୁରକଣ ରେହାକର ଅପୁ କଣି
 ଏକାଠି ମଦତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ବାଣ୍ଟିନେବାର
 ଦେଖାଯାଏ ଓ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟାୟ ବନ୍ଦୁ
 ହରେ ତାହାଠାରେ ବହୁତ ମଦତ ନ ଥାଏ
 ସେମୁଲେ ସାମାନ୍ୟ ଚେର ବନ୍ଦୁରେ ତାହାର
 ବିବେଶ ଲାଭ କି ସରକାରର ବହୁତ କ୍ଷତି
 ହୋଇ ନ ଯାରେ ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଳ୍ପ ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ
 ପ୍ରକାର ଅଟଇ ଏଣୁକରି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ଙ୍କ ବିଚାର
 ଅତି ଉଚ୍ଚମ ହୋଇଅଛି ବୋଲିକାକୁ ଦେବ ।

ଅନ୍ୟ ମୋକଦ୍ଦମା କିମ୍ପା ରୁଦ୍ଧଲେ ଅଟଇ
 ବାରଣ ଏଥିରେ ଅନର୍ଥକ ଅସାମିକର ବିବେଶ
 ଦଣ୍ଡ ହୋଇଅଛି । ଏଥିରୁ ବିବରଣ ଏହି
 ଯେ ମୁଦେଇ ନାଲିସ କଲ ଯେ ଦୁଇଜଣ
 ଆସାମି ତାହା ଆବାଦ ବଲଗ୍‌ସେକର ବଲଗ୍
 ତୋଲିନେଲେ । ଆସାମିମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ
 ଯେ ତମି ତାହାଙ୍କର ଅଟେ ଓ ସେ ଅପେ
 ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା କ୍ଷେତର କଲଗ୍ ନେଇ ଅଛନ୍ତି
 ଉଭୟ ପକ୍ଷର ପ୍ରମାଣ ନେଇ ଅଗଷ୍ଟି ମାଜି-
 ଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଆସାମିକୁ ଚେର ଅପବ୍ୟରେ ଗୋଷ୍ଠୀକର
 ୧୦ ପାହାର ଲେଖାଏ ଦେଖାଯାଉ ଦଣ୍ଡର
 ଅଜ୍ଞା ଦେଲେ । ଜଣେ ଦଣ୍ଡ ଗ୍ରେଗରଲ ଅନ୍ୟ
 ଜଣଙ୍କୁ ଡାକୁର ଅନୁପମୁଳ କହିବାର ତାହାକୁ
 ଏକମାତ୍ର ବାବୁବାର ଓ ୫୦୦ ଙ୍କା ଅର୍ଥଦଣ୍ଡର ଅଜ୍ଞା
 ଦେଲେ କାଗୁରରେ ଥିବା ଆସାମିର ଶୁର
 ଅଦିଲ କରବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କର ଶୁଣ ନକଲ
 ସବାଗେ ଆସାମିଠାରୁ ଦରଖାସ୍ତ ଦିଆରବା
 ସବାଗେ ହାକିମକୋର୍ଟରେ ଦରଖାସ୍ତ କଲ ବିକେ-
 ଲକର୍ମକର ଦ୍ଵାର ଆସାମିକୁ ବିବେଶରେ ହାକିର
 ହେବାର ଅଜ୍ଞା ହେଉ ଯେ ଶୁଣ ନକଲ ପ୍ରାର୍ଥନା
 ଦରଖାସ୍ତରେ ଦସ୍ତଖତ କରଇ ନେବ । ହାକିମ
 ତହିଁରେ ଅଜ୍ଞା ବଲେ କି ଦରଖାସ୍ତବାଣୀ
 କର୍ମରେ ନାହିଁ ଗାଗିମତ ସିଠାମ କାଗଳ
 କାଗଳ କଲେ ନକଲ ଦିଅସିବ ଓ ସେ ଓକର
 କର ରୁଖି କଷ୍ଟବାଦ ବିନଷ୍ଟବଲ ତାହାକୁ

କରେଣର ଉଚ୍ଚଦେଲେ । ତହିଁ ସେ କାବକୁ
 ଅସି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ଙ୍କ ବିଚାରରେ ଏହି ସମସ୍ତ
 ଲେଖି ଦରଖାସ୍ତ ଦେବାର ନଥି ତଲିଦ ହେଲା
 ଓ ବିଚାରରେ ଶୁଣ ରୁଦ୍ଧ ହୋଇଲ ମାତ୍ର
 ତହିଁରେ ଆସାମିକର ବିଚ୍ଛେ ଫଳ ହେଲା ନାହିଁ
 ତାହାର ଜଣେ ଦେଉଦଣ୍ଡ ଯାଇଥିଲା ଓ ଶୁଣ
 ପାଇବାରେ ବିଲମ୍ବ ହେବାରୁ ଅଦିଲ କିଷ୍ଟି
 ଦଳକୁ ତାହାର ମାତ୍ରେ ମିଥ୍ୟାଦ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ-
 ଥିଲା । ଏହିପ ଦାମାରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ଙ୍କ ସଂବନ-
 ସାହେବ ବଡ଼ ପୁଣ୍ଡଳ ହେଲେ ଓ ନକଲ
 ନ ଦେବା ପକ୍ଷରେ ଅଗଷ୍ଟି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ଙ୍କ
 ବିଚ୍ଛେଦିତ ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଦାର କର କହିଲେକି
 ଯଦ୍ୟପି ଅଇନ ଅନୁସାରେ ଦୋଷ ଦେଖା
 ଯାଉ ନାହିଁ ତଥାପି ଆସାମିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପ
 ସୁଯୋଗ ଦେବାର ଉଚ୍ଚିତ ଥିଲା ।

ଏଣେ ଅଗଷ୍ଟି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ସାହେବ
 ଆସାମିର ଭାର ଉପରେ ଅଦାଲତର ଅବମାନ-
 ନା କରବାର ଅଭିଯୋଗ କର ତାହା ନାମରେ
 ସମକ ଜାଣି କଲେ ଏ ଅଭିଯୋଗର ହେତୁ
 ଏହି ଯେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ସାହେବକୋର୍ଟରେ ଉକ୍ତ
 ବ୍ୟକ୍ତି ଯେଉଁ ଦରଖାସ୍ତ ଦେଇଥିଲା ତହିଁରେ
 ଅଦାଲତର କଳା ଓ ମିଥ୍ୟା ଲେଖାଥିବାର
 ବାସିମ ଜ୍ଞାନ କଲେ କାରଣ ସେ ନକଲ
 ଦେବାକୁ ନିଷେଧ କର ନ ଥିଲେ କିମ୍ପା ଦରଖାସ୍ତ-
 କାରକୁ ବାହାର କର ଦେବାପାଇଁ କନଷ୍ଟବଲକୁ
 କର ନ ଥିଲେ । ସମନ ଅନୁସାରେ ଉକ୍ତ
 ବ୍ୟକ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବାରୁ ତାହା ଉପରେ
 ଅସମ୍ଭବ ପ୍ରମାଣ କର ତାହାକୁ ଏକ ସମ୍ପାଦ
 କର ଦେଲେ ଓ କରବର ଏହି ସ୍ଵଳ୍ପ
 ଦେଖାଇଲେ ଯେ ଆସାମିର ଭାର ଉପରେ
 ଅଲ୍ପଦନ ହେଲା ଟ ୨୦ ଙ୍କା ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ହୋଇ-
 ଥିଲା ଓ ଏଥିରେ ଏକକରେ ବାସ କରନ୍ତି
 ଦୁଇଗୁଁ ଅର୍ଥଦଣ୍ଡର ଅଜ୍ଞା ଦେଲେ ତାହାକୁ
 ବିଚ୍ଛେଦାଧିକ ଅର୍ଥାକୁ ଅଗଷ୍ଟି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍
 କର୍ମା କର ତାହାକୁ କର ଦେଲେ ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ
 ହେଲେ ପକେ ଫେର କିମ୍ପା ବାଗୁବାସତ
 ଫେରବାର ନୁହଇ !

ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ଙ୍କ ସଂବନ ସାହେବ ଅତି ବିଚ-
 କ୍ଷଣଜା ସହବାରେ ପୂର୍ବରୁ ଏହିପ ଫଳର
 ଅଗଣା କରୁଥିଲେ ଓ ଏଥିପାଇଁ ମୋକଦ୍ଦମା
 କିଷ୍ଟି ଉତ୍ତର ଶୀଘ୍ର ନଥି ପଠାଇବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା
 କରୁଥିଲେ । ନଥି ପ୍ରବେଶମାତ୍ରେ ସେ
 ଅବରୁ ହୋଇ ଥିବା ଜାଣିପାର ହାଉକୋର୍ଟର

କିମ୍ପାକର ନିମିତ୍ତ ସମୁଦାୟକର୍ମସଂପାଦନାକୁ ସ୍ଥିର କରିଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଡାକ୍ତରୀର ସବୁ ଆଶ୍ରମ ରହି ହେଲେ ଅବା ବି ଦେବ ଆଧିମାନଙ୍କର ଯେ କିଛି ଦିଗ୍ଢ ହେବାର ଥିଲା ତାହା ସେମାନେ ଲୋଗ କରିଅଛନ୍ତି । ଡାକ୍ତରୀର ଏ ମହତ୍ତମରେ ବିକ୍ରମ ମନୁଷ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଦିରେ ତାହା ଜାଣିବା-ଅଭାବେ ଅନୁମାନେ ପଞ୍ଚମ ମତ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଯାନ୍ତି ରହିଲେ ପାଠକମାନେ ମହତ୍ତମ ମାନ ବୁଝାନ୍ତୁନାନ୍ତ ଅଲୋଚନା କର ଅପରା ମତ ସ୍ଥିର କରନ୍ତୁ । ଅନୁମାନେ ଦେବଳ ଏକକି ବର୍ତ୍ତମାନ କରୁଥିବା ଯେ ଗ୍ରାସକୁ ମାତ୍ର-କ୍ଷୁଦ୍ର ଟିକିକା ସାହେବ ଯେମନ୍ତ କରପେକ୍ଷ ହୋଇ ନ୍ୟାୟ ଓ ଦୟାସୁଦ୍ଧି ଏ ମହତ୍ତମାତ୍ମକ ଦିଗ୍ଢ କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ଅତି ପ୍ରଶଂସନୀୟ ଅଟଇ ।

ସାମ୍ବାଦିକ ସଂବାଦ

କୃଷକର ଉପକ୍ରମୀ କଲେକ୍ଟର ଯେ, ଜି-ଲିସୁ ଡେଲର ସାହେବ ଗତ ବର୍ଷର ପ୍ରାୟ ୫୦ ଲାକରେ ପରଲୋକ ଗମନ କଲେ । ଏମହାଗଣ୍ଠ ପତ୍ନୀ ଉତ୍ତମଲୋକ ଥିଲେ ଏହାଙ୍କ ପାଇଁ ପରପ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ରେକର୍ଡ଼ ଓ ଗଣନାପାତ୍ରୀର ସ୍ଵର ଥିବା ସେ ସବୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାନସର ସାହେବଙ୍କ ଅଧିକାରରେ ।

ଏନପରର ଜଣେ ପ୍ରଧାନ ପତ୍ନୀ ଗ୍ରା ଲୋକନାଥ ବାବୁଙ୍କର ମତ୍ତ ପାତ୍ର ଗତ ସୋମବାର ମାନବଳୀକା ସମ୍ଭାରଣ କରି ଦିବ୍ୟଧାନକୁ ଗମନ କଲେ । ଏମନ୍ତ ସୁଯୋଗ୍ୟମାନ ଲୋକର ମୂଲ୍ୟ ଅତି ଉଚ୍ଚରେ ଅଟଇ ବସେଷରେ ତାହାଙ୍କର ଦୟା ଅଧିକ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ପତ୍ନୀ ଲୋକନାଥ ବାବୁଙ୍କର ଉତ୍କଳିନୀ ସତୀର ସଫଳାଣ ସମ୍ପ୍ରଦାନ ଥିଲେ ।

ଗତ ମହାଳୟାର ଗୁଣ ଗୋଷ୍ଠି କର୍ମୀ କୃଷକଙ୍କ ଗ୍ରାହକାଳରେ ଏ ଦିଗ୍ଢ ସାହେବଜୀବୀ ବକାଳରେ ଦେହ ପୁଷ୍ପା ୪ ୫୭ କାର ଉଲକାର ଦେଲେ କରେ କ ୧୫୦ ଶ କର୍ମଣୀ ଖୋକାର ମଳା ମୋଡ଼ରେ ଗ୍ରାହକ୍ୟ କରିଅଛି । ସେହିପରି ସେଠାରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ମାତ୍ର ହେଉଥିଲା । ପିଲା ସେଠାକୁ ଦେଖିବାକୁ ଅସିଥିବାକ ନଥିଲା ହୁଅଇ ମୋଡ଼ମା ପୁରୁଷର ଉଦାରଗରେ ଅଛି ଅଧାମି ଧରଣର ନାହିଁ ।

ମହାନର ଏକମ୍ପର ରସୁଲ ସୁଖେଇର ରଣେ ଦିପୋଣୀ କଲେକ୍ଟର ଓ ଦିପୋଣୀ ମାଳକ୍ଷେ ୪ ପଦରେ ଏକତ୍ର ପୁଣ୍ୟ କର୍ମକୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଉତ୍କଳୀ କର୍ମ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି ବ ମହାଜନର ଗାତାବହିରେ ଯେ ଦେବାବ ଲେ-ଗାଥାଏ ଓ ଉତ୍କଳରେ ଗାତକ ଦସୁଗଳ କରଇ ଉକ୍ତ ଦାକ୍ତରୀକୁ ଗାତକର ଲେଖକପୁ ହେ-ପାବ ବାଳା ଅଥବା ଦେବୀର ଗୁଜାର ପସୁପୁଷ୍ପ ଜ୍ଞାନ କରିବାକୁ ହେବ ଓ ଉତ୍କଳରେ ସନ ୧୯୨୯ ମସିହା ଶୁକ୍ଳ ଅରୁର ଏକ ଚନ୍ଦ୍ର ଉପଲବ୍ଧ ଥା * ଗୁରୁବାର ମାସୁଲ ଲାଗିବ ।

ବୋର୍ଡ଼ରେକମ୍ପୁ ହିଲ୍ଲୀକାମେକ୍ ଉପରେ ସରକାରୀ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ଉତ୍କଳମଣ୍ଡଳ ବିଭାଗରେ ଅପତ୍ତି ଦରଖାସ୍ତ ତାହା ହେଲେ ପରମ୍ପରା ଶୁକ୍ଳର ମୂଲ୍ୟ ଉତ୍କଳୀକ ଦରଖାସ୍ତକାଣ୍ଡକୁ ଫେର ଦୟାସିବ । ସମ୍ପ୍ରାଧାରଣକ ଗୋଚରର୍ଥେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅପେ-ସରକ୍ ତଦେଇରେ ବିଜ୍ଞାପନ ଦିଆସିବ ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ବୋଲଗଡ଼ କିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକତା ପଦରେ କୌଣସି ଦ୍ୟୁକ୍ତି କର୍ମ୍ୟୁ ଦେବାର ଅଛି ମାସିକ ଦେଉଳ ସନକାକା ମାହାଲର ସ୍ଵତ୍ଵ ବିଦ୍ୟାକରଣରେ ଉତ୍କଳ କର୍ମଣୀକା ଥିବ ଓ ଗଣ-ତରେ ହେଉଛି ଓ ପାଟୀଗଣିତକୁ ଉତ୍କଳରେ ଜାଣିଥିବେ, ଅଧିକ ଦୁରୋଳ ପାଠକରୁଥିବେ ଏପ୍ରକାର କୌଣସି ଦ୍ୟୁକ୍ତି ଅନୁଠାରେ ଅବେଦନ କଲେ ଅନୁ ଗାହାନ୍ତି ଉତ୍କଳମଣ୍ଡଳ କର୍ମ୍ୟୁ ବକର ପାଟୀ । ତା ୭ ଗ ଜୁନ ସନ ୧୯୨୯ ମସିହା ।

GOVIND CHANDRA MAHAPATRA.
ସୁରକ୍ଷଦ୍ୟାଳୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଡେ, ର,

ହିନ୍ଦନପାଟ, ଜିଲ୍ଲା, ବନ୍ଦୀ, ଓ ଧାର୍ଢ଼ିଆର ନାମରେ ଜ୍ୟାତ କର୍ମ୍ୟାମଣ୍ଡା ଅମ୍ବ କିଟରେ କିପୁର ଅଛି । ଏସବୁ ଉତ୍କଳୀ କର୍ମ୍ୟା ଅଟଇ । ଏହାର ଗୁଣ ଏକିଆରେ ପ୍ରଭୁର କରବା ମାନ-ସରେ ଅନୁ ବିଦ୍ୟାମ୍ଭରେ ପ୍ରାର୍ଥନାକାରକ୍ ଏ କର୍ମ୍ୟାମଣ୍ଡାମାନ ଦେଉପାନ୍ତି । ଏହାର ଗୁଣ ଗ୍ରାସ୍ ଓ ଉଦାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍କଳୀୟ କର୍ମ୍ୟାସ ପର ଅଟଇ ।

ପ୍ରସ୍ତୁତ ୩, ଏମ, ବର୍ତ୍ତୁ ଗାହେବ ।
ଦେବୀଲ ରେକମ୍ପୁ ସପ୍ତଗୁଣ

ଦେବୀଲ ରେକମ୍ପୁ ମହତ୍ତମରେ ବିକଳକ୍ଷିତ କର୍ମ୍ୟାମାନଙ୍କରେ ଯେହେତୁ କର୍ମ୍ୟୁ ଦେବୀର ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ସେମାନେ ନିଜିମାସ ତା ୨୦ ରୁଖ ପୁଣ୍ୟ ଅନୁ କିମ୍ପା ଦୁଷ୍ଟରକାରକ୍ କିଟରେ ପୁଣ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟତା ପସାଦ ସହିତ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ ।

ଏକକଣ ଉତ୍କଳୀର ମାସିକ ଦେଉଳ ୪ ୫୦ କା ମାତ୍ର ବାର୍ଷିକକରଣରେ ୪ ୨୦ କା ୪ ୮୦ କା ଏକ ୪ ୧୦୦ କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଦ୍ଧି ଦେବ ଏ ଲେଖକ ଉତ୍କଳୀକା ଉତ୍କଳରେ ଜାଣିବାର ଅବଶ୍ୟକ ।

୫ ୨୦ ଶ ଯେହୋଲ ମାସିକ ଦେଉଳ ୪ ୫ କା ମାତ୍ର ବାର୍ଷିକକରଣରେ ୪ ୨୫୮ ଓ ୧୦ କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଦ୍ଧିଦେବ । ଉତ୍କଳୀ କେଉଁ-କାଳ ଓ ପ୍ରକାଳ ପାଲୁଅବ ।

ଏକକଣ ଦେବୀଲ ଦେଉଳ ୪ ୨୦ କା ଉତ୍କଳ ଏକ ଉତ୍କଳୀ ଉତ୍କଳୀକା ଉତ୍କଳରେ ତା-ଦାର ଅବଶ୍ୟକ ।

ଏକକଣ ସଦର ମୋହରର ଦେଉଳ ୪ ୧୫ କା

ଏକକଣ ଏକକଣ ୪ ୧୦ କା
ଏକକଣ ଅମିତ ୪ ୧୫ କା

ଏକକଣ ସଦର ମୋହରର ଦେବୀଲ ରେକମ୍ପୁ ପୁଣ୍ୟଗୁଣ କରେଇ ସଦାଗେ ଦେଉଳ ୪ ୫୦ କା ବାର୍ଷିକକରଣରେ ୪ ୮୦ କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଦ୍ଧି ଦେବ । ଏକକଣ ଓ ଉତ୍କଳୀ ଗୁଣ ଏକ ଉତ୍କଳୀ ଦେବାବ ଉତ୍କଳରେ କର୍ମ୍ୟୁ ଅବ ।

କଟକ } ଗୁଣର ୩, ଏମ, ବର୍ତ୍ତୁ
୩ ୫ ୧୦ କମ୍ପୁ } ଗାହେବ ଦେବୀଲ ରେକମ୍ପୁ
୧୯୨୯ } ସୁପ୍ତଗୁଣ

ମୂଲ୍ୟପାଠି ।

ଗ୍ରା ରେକମସାହେବ ଚୂଡ଼ଗ୍ରାମ ବଳାୟା ୪ ୫୦	
,, ଅନନ୍ତଚନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର ପୁଣ୍ୟ	୪ ୦
ଦାଗୁ ସାଧୁଚରଣଦାସ କଟକ	୪ ୦
,, କୃଷାକୃଷ୍ଣଦାସ	୪ ୦
,, ପିପପ୍ରସାଦିତ ଦେବୀପତା	୪ ୦

ଏହି ଉତ୍କଳଲେଖନୀ ସହର କଟକ ବର୍ଷା-ବକାର କଟକ ପିଣ୍ଡି-କୃଷାକୃଷ୍ଣକ ସହାଳୟରେ ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକ୍ତ ହେଲା ।

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୭୩ } ତା ୧୭ ରୁଜମାସେ କୁଳ ସନ୍ଧ୍ୟା ୧୯୧୧ମସିହା । ମା । ଅଷାଢ଼ ଦି ୫ନ ସଂପାଦକ ଗଜବାର { ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୪*
 ୧୦୨୩୩୩ } { ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୨
 { ମଫସଲ ପାଇଁ ତାଙ୍କମାସୁଲ ୪୩

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କରେଣ୍ଡୁ ନୋଟ ।
 ଛିଲ୍ଲା ଖଜଣାଖାନାରେ କରେଣ୍ଡୁନୋଟ ବିଶିଷ୍ଟା ଓ ଉତ୍କଳବାର ମୁଯୋଗ କରଦେବା ପାଇଁ ନୁତନ କରେଣ୍ଡୁ ଅଇନ ଜାରିଦେବା ସମୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ମନସ୍ତ କରିଥିଲେ । ସମ୍ପ୍ରଦ ଏହି ଛିଲ୍ଲାରେ ଉତ୍କଳବାରେ କାର୍ଯ୍ୟରମ୍ଭ ହେଲଣି । ଏହୁମାସରେ ଏକଲକ୍ଷଟଙ୍କାର କରେଣ୍ଡୁନୋଟ ଜଲିକତାର ଅସିଅଛି ଓ ସଙ୍ଗମାଧାରଣକୁ ବଜ୍ରା-ସନ ଦିଅ ଯାଇଅଛି ବ ନୋଟ ଉତ୍କଳବାର ଉ ବିଶିଷ୍ଟାର ପ୍ରୟୋଜନ ହେଲେ ଖଜଣାଖାନାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲା ମାସକେ ବାଣ୍ଟା ସିବି ହୋଇ ପାରିବ । ସବୁ ପ୍ରଦେଶର ନୋଟ ନିର୍ମୁ-ବନିୟ ହେଉଅଛି ଅଉ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନାହିଁ । ଏହି ନିୟମାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟରମ୍ଭ ହେଲ ଦିନୁ ପ୍ରାୟ ପନ୍ଦରହଜାର ଟଙ୍କାର ନୋଟ ବନ୍ଦି ହେଲଣି ଓ ଏକଛାରେ ସ୍ଥାନାନୁସରକୁ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ପଠାଇବାର ଅଉ କୌଣସି ଉପାୟ ନ ସବାର ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଏକ-ଲକ୍ଷଟଙ୍କାର ନୋଟ ପ୍ରାୟ ଦୁଇମାସର ଖର୍ଚ୍ଚକୁ ଅର୍ଥ ବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ କେବଳ ସୁଲପଥ-ରେ ମାସକୁମାସ ପ୍ରାୟ ଲକ୍ଷେ ଟଙ୍କାର ବେପାର ଜଲିକତାର ଅୁଅଛି ଓ ସେପରିମାଣରେ ବେ-ପାର ଏଠାରୁ ଯାଏ ନାହିଁ ସୁତରାଂ ବିପ୍ରଦ ଟଙ୍କା ପଠାଇବାର ଅବଶ୍ୟକ ହୁଅଇ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ସବୁ ନୋଟଦ୍ୱାରା ପଠାଯିବ ଓ ଅଳ୍ପକାଳରେ ନୋଟସବୁ ସରିବିବ । ତହୁଁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଅଉ

ଅରେନୋଟ ପଠାଇବେ ଏମନ୍ତ ଅଗା ନାହିଁ କାରଣ ଏତ୍ତସ ମୁଯୋଗ ଦେବାର ଏକଲକ୍ଷଟଙ୍କା ହୋଇଅଛି ଯେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ନୋଟ ଏକ ଦିନକରେ ନୁତନସଂସ୍ତେ ରହୁଥିବ । ଯେତେ ନୋଟ ବନ୍ଦି ହେବ ସେ ଟଙ୍କା ସେହି ସିନୁ-କରେ ରହୁଥିବ ଓ ଯେତେ ନୋଟ ରଜା ହେବାକୁ ଅସିବ ସେହି ଦିନକର ଟଙ୍କା ଦିଅସିବ । ଏଥକୁ ଏକଛାରେ ବହୁତ ନୋଟ ଲୋକେ ବିଶଦ୍ଧି ମାସ ଖଜଣାଖାନାକୁ ରଜାଇବା ଜାରିଣ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅସଇ ତହୁଁର ହେଉ ଏହି ଯେ ନୋଟସବୁ ଜଲିକତାକୁ ବାହାର ଯାଏ ଛିଲ୍ଲାରେ ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିଲେ ସିବା ଦେଉ ଅସନ୍ତା । ଏତ୍ତସ ଅବସ୍ଥାକୁ ଏହୁଫଳ ହେବ ଯେ ଅଳ୍ପକାଳରେ ନୋଟସବୁ ବନ୍ଦି ହୋଇ ସିନୁକରେ ଏକଲକ୍ଷ ନଗଦ ଟଙ୍କା ରହିବ ଅଉ କେହି ନୋଟ ପାଇବେ ନାହିଁ । ଫଳତଃ ଯେ-ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛିଲ୍ଲାରେ ନୋଟ ଚଳପ୍ରଚଳ ନ ହେବ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକଲକ୍ଷଟଙ୍କା ଏଠାରେ ସଫଳ ହେବାର ହୁସୁର ।

ଜଲିକତର ଅଧ୍ୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଣାଳୀ ।
 ଏଥିପ୍ରକ୍ ଅପେମାନେ ଶ୍ରୀ କର୍ତ୍ତୃତ ସାହେ-ବକ୍ସ ବକ୍ସୁଭାର ବିପ୍ଳବ-ମ ସମାଲୋଚନା କରିଥିଲୁ ଗତସପ୍ତାହରେ ତହିଁରୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଗେଷ କରବାର ମାନସ ଥିଲା ମାସ ଅନାମ୍ୟ ଗୁରୁତର ବିଷୟମାନ ମନକୁ ଅକୃଷ୍ଣ କରିବାରୁ

ତହିଁ ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗ କରି ନ ପାରିଲୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏବିଷୟରେ ଯାତା ବ୍ୟକ୍ତି ଅହି କହୁଅହୁଁ । ଶାସ୍ତ୍ରକୁ କର୍ତ୍ତୃତ ସାହେବକ୍ସ ବକ୍ସୁଭାର ସାମାନ୍ୟ ନହେ ଏହା ଶ୍ରଦ୍ଧାଅକ୍ଷରରେ ୨୦ ପୃଷ୍ଠା ହୋଇଅଛି ଏବ ଏଥିରେ ତୁଳ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟତା ବର୍ତ୍ତମାନ ଉଚିତକାଳର କଥା ଲେଖାଅଛି କାରଣ ସାହେବ କୌଣସି କଥା କହୁବାକୁ ଶକ୍ତ ନାହା-ନ୍ତି । ଅପେମାନେ ଯେତେ ଏହାକୁ ପାଠ କରୁ ତେତେ ସାହେବକ୍ସ ମୁନପିଗିରିକୁ ଅନ୍ୟବାଦ ଦେଉଁ ମାସ ପ୍ରକ୍ଷର ବିଷୟ ଯେ ବକ୍ସୁଭାର ରଚନା ଯେତ୍ତସ ତହିଁରେ ସେତ୍ତସ ଯୁକ୍ତିମାନ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇ ନାହିଁ । ଯେବେ ତାହା ହୋଇଥାନ୍ତା ତେବେ କର୍ତ୍ତୃତ ସାହେବକ୍ସ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦୋଷ ବାହାର କରିବା କଠିନ ହୋଇ ପଡନ୍ତା । ଯାହା ହେଉ ଅପେମାନେ ଜଲିକତର ସମ୍ପର୍କୀୟ ତୁଳ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାଲସୁ-ସୁର ପରତତ୍ତ୍ୱ ଦେଇଅଛୁ ସେପକ୍ଷରେ ଗୋଟିଏ କଥା କହ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟତର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ।

ବନ୍ଧୁତ୍ତସରେ ଗୋରୁ ଚରଇକୁ ସେ ଗୋରୁ-ସବୁଙ୍କୁ ଧରି ଜଲିକତରକର୍ମରୁମାନେ ଗୋରୁ-ପୋଷିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ଜରମାନା କରାଅ-ଛିନ୍ତି । ଏଥକୁ କର୍ତ୍ତୃତ ସାହେବ ବୋଲୁଛୁ ଗୋରୁ ଗୁଲିବାଦ୍ୱାର ନାଲିକତର ବହୁତ କ୍ଷତି ହୁଅଇ ଓ ଯେସୁଲେ ସେ ବନ୍ଧୁସବୁ କହୁତ ସରକାରୀ ଟଙ୍କାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଅଛି ଓ ଘାସ ଉତ୍ତର ଦିଅଯାଉଅଛି ସେସୁଲେ ସେ ବନ୍ଧ-

ସବୁକୁ ଗୋରୁଖଣ୍ଡକାର ଉଚିତ ନୁହଇ । ସାହେବ ମହାଶୟ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଅଛନ୍ତି ନେ ଲୋକେ ବଳବେ ବସୁତ ଗୋରୁ ନଗରୁଥିଲେ ଓ ନାଲ ମ୍ନାର ଲକ୍ଷେପ ହେବାରେ ମଧ୍ୟ ମାନନେ ନାହିଁ ସୁତରାଂ ସବୁ ଅର୍ଥସମ୍ପତ୍ତି ଉକ୍ତ ଉପାୟ ନ ଥିଲା । ଅମ୍ଭେମାନେ ଭରସା କରୁ ଏଥିରେ କାହାକୁ ଅସମ୍ଭୁଷ୍ଟ ହେବାର ଭାରଣ ନାହିଁ କିମ୍ପାରେ ସାହେବ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଅଜ୍ଞାନ ଗୋରୁ ବଳ ଉପରକୁ ଗଲେ ତାହା ଅପଦୁତ ନୁହଇ ଓ ଯେଉଁଠାରେ ନାଲକଳଠାରୁ ଅନ୍ୟସ୍ଥାନକୁ ଯିବାର ଭଲ ବାଟ ନାହିଁ ସେଥିଲେ ବଳବାଟରେ ଚାଲିଗଲେ ମଧ୍ୟ ଦୋଷ ହୋଇ ନ ଯାରେ ।

ଏଥର ଭବିଷ୍ୟତ କଥା କହୁବା

ସାହେବ ପ୍ରସ୍ତାବ କରନ୍ତି ଯେ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ପାଞ୍ଚବର୍ଷିୟା ପୂର୍ଣ୍ଣା ଦେବେ ଓ ସେଥିପାଇଁ ୫ ୧୩ ଜଳକର ଦେଣ ସତ୍ତ୍ୱେ ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ଷକୁ ହାରାହାରି ୫ ୧୩/୨ ପତ୍ରବ । ଗଭବର୍ଷ ଏକ ଟଙ୍କା ଦରରେ ପୂର୍ଣ୍ଣା ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାହା ଅତି ଅଳ୍ପ ଅର୍ଥର କାରଣ ତତ୍ପରେ ଗବର୍ଷି-ମେଷୁଙ୍କ ଖର୍ଚ୍ଚା ଉଠୁ ନାହିଁ ବର୍ଷକୁ ଟ ୨୩ ଦର ହେବାଭିତ୍ତିତ କିନ୍ତୁ ଏକାଠି ପାଞ୍ଚବର୍ଷର ପୂର୍ଣ୍ଣା ନେଲେ କିଛି ଉଣା ପତ୍ରବ । ଏତକ ଉଣା କରବାର ଏହି ହେତୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଅଛି ଯେ ଲୋକେ ଯେମନ୍ତ ନାଲକଳର ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ତଦନୁସାରେ ଅଧିକତଃ ଦେଲେ ତାହାକୁ ବାଧ୍ୟ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ସେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଲାଭର କଥା ଲୋକେ ଅଛନ୍ତି ତାହା ପ୍ରକାମାନେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ କି ନାହିଁ ସନ୍ଦେହ ଭେଦେ ଅଗ-ଠାରୁ କି ପର ପାଞ୍ଚବର୍ଷକୁ ଅଧିକା ଦରରେ କରୁଲିଥିବା କରବେ । ଅମ୍ଭେମାନେ ବୋଧ କରୁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକା ଫସଲ ପାଇବାକୁ ଲୋକେ ଚିନ୍ତା କର ନାହାନ୍ତି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକଟଙ୍କା ନରୁକୁ ହିଁ ରଖାଯାଉ ସୁଲଭ ଦରରେ ଜଳ ପାଇଲେ ପ୍ରକାମାନେ ଅକ୍ତିନପୁରକ ଦେବେ ଓ ଯେବେ ଏପରି ଜଳ ନେବାର ଲାଭ ଦେଖିବେ ତେବେ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ କି ଚଳବର୍ଷ ଉତ୍ତରୁ ଅଧିକଦର ଅପାକଲେ ତାହା ସେମାନେ ଅନୁହତ୍ୟକ ଦେବେ । ନାଲକଳ କ୍ଷେତକୁ ଚୁରୁବା ମାତ୍ରହେ ଯେ ଫସଲ ବଳ ହେବ ଏମନ୍ତ କିଛି ନିଶ୍ଚୟ ନାହିଁ ତେବେ ଅଗଠାରୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ କରବାର ପ୍ରୟୋଗନ କି ଅଛି ? ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥାରେ ପ୍ରକାମାନେ ଅଧିକା ବର ଦେବାର ବଶାସ ହେଉ ନାହିଁ ।

ପାଞ୍ଚବର୍ଷିୟା ପୂର୍ଣ୍ଣା ସଙ୍ଗେ ଯେ କିମ୍ପାମ ବସୁତ ପ୍ରକଳ କରବାକୁ ସାହେବ ପ୍ରସ୍ତାବ କରନ୍ତି ତତ୍ପରେ ପ୍ରଥମ କିମ୍ପାମ ଗବର୍ଷିମେଷୁଙ୍କ ପକ୍ଷ-ରେ ପ୍ରକାଶ ଅର୍ଥର ପ୍ରକାଶର ପ୍ରାଣ ସିଦ୍ଧ ହାହି କୌଣସି ଭ୍ରାମ ସକାଶେ କେତ୍ର ଜଳକର ପୂର୍ଣ୍ଣା ନେଲେ ସେଗ୍ରାମର ଯେତେ ଭୂମିକୁ ଜଳ ଯାଇପାରେ ସେ ସବୁ ଉପରେ ଜଳକର ବସିବ ଏଥିରୁ ଫଳ ଏହି ହେଉଅଛି କି କାହାର ଜଳ ପ୍ରୟୋଗନ ହେଉ କି ନ ହେଉ ଅଥବା ଜଳ ନେଉ କି ନ ନେଉ ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ହେବ ଓ ସରକାରକୁ ବିଶେଷ ଉଦାରତ କରବାକୁ ହେବ ନାହିଁ । ଏ ଉପାୟ ବଡ଼ ସରକ ଅର୍ଥର ମାତ୍ର ଏଥିରେ ପ୍ରକାଶର ମନ ମାନବ ନାହିଁ ଓ ତାହାଙ୍କର କ୍ଷତିହେବାର ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭାବନା ।

୨ ଓ ୩ କିମ୍ପାମର ଭାସ୍ତବ୍ୟ ଏହି ଯେ ଗବର୍ଷିମେଷୁ ଜଳ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଲେ ପୂର୍ଣ୍ଣା-ଦାର ତଦନୁସାୟା ଗ୍ରହ ପାଇବ ଏବଂ ନଅଦି ହିଁ ଟଙ୍କା ବମ୍ପା ଅନ୍ୟପ୍ରକାରରେ ଫସଲ ହାତ ହେଲେ ତହିଁର ଖେତରାତ ପାଇବେ ଏକକିମ୍ପା-ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭଲ ହୋଇଅଛି ବିଶେଷ ଭୃତ୍ୟ କିମ୍ପା-ମର ବରୁରରେ ବୋଧ ହୁଅଇ ଗବର୍ଷିମେଷୁ ଯଥାର୍ଥ ଦୟା ଓ କର୍ମାୟୁ ସହିତ ଏକ୍ଷୟବିଧାନ କରୁଅଛନ୍ତି ।

ତତ୍ପରେ ଓ ଶସ୍ତ୍ର କିମ୍ପାମଦ୍ୱାରା କ୍ଷେତକୁ ପାଣି ସିକାପାଇଁ ଯେଉଁ ମାତ୍ରାମାନ କାଢ଼ିବାର ଅବଶ୍ୟକ ହେବ ପୂର୍ଣ୍ଣାଦାର ସେସବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ସମସ୍ତାନୁସାରେ ମଗ୍ନତ କରବେ ଓ ଯେକିମ୍ପାକୁ ଜଳ ବହି ନ ଯାଏ ଏହୁପାଇଁ ତାହାକୁ ବନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରବାକୁ ହେବ । ଏକକିମ୍ପାମାନ ବଡ଼ ସୁରୁସୁରୁ ବୋଧ ହେଉ ନାହିଁ । କ୍ଷେତରେ କିଛି ମଜାଦଦା ଓ ଜଳ ଅପତନୁ ହୁଇବ ଏପକ୍ଷରେ ସାଧ୍ୟତା ହେବା ଗବର୍ଷିମେଷୁ କର୍ମରୁଚିତର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅର୍ଥର । ଯେବେ ପ୍ରକାମାନେ ଏସମସ୍ତ ଦାୟ ଅପରାମଗ୍ନରେ ନେବେ ଏତେ ଉଚିତ ଦରରେ ଜଳକର କାହିଁକି ଦେବେ ? ପ୍ରକା ଅପଣା କ୍ଷେତକୁ ଜଳ ନେବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କଲା ତାହାକୁ ଜଳ ଦେବାକୁ ହେବ ନରୁ । ସେ ଅପଣାକ୍ଷେତକୁ ଜଳ ନେବାର ମାତ୍ରାଣ କର-ପାରେ ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ କ୍ଷେତର ମାତ୍ରାଣ ସେ କାହିଁକି କାଢ଼ିବ ବମ୍ପା ପୁରୁରଣୀକୁ ଜଳ ବସୁଦଦାର କିବାରଣ ପକ୍ଷରେ ସେ କାହିଁକି ଦାୟସ୍ତ ହେବ । ଜଳ ଉତ୍ତରାବ୍ୟକ୍ତି ଯେବେ ବସୁତକଳ ଉତ୍ତରବେ ତେବେ ଭୁରୁଅଡ଼େ

ହେତେ କ୍ଷେତକୁ ଜଳ ମାତ୍ରସିଦ୍ଧ ମାତ୍ର ଜଳ ଉତ୍ତରା କର୍ମ ତାହା ହାତରେ ନାହିଁ ଅଥଚ ସେ ତାହା ହେବ ! ଏ କେମନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ବରୁର ହେବ ।

ପଞ୍ଚମ ଓ ସପ୍ତମ କିମ୍ପାମଦ୍ୱାରା ବିଧାନ ହୋ-ଇଅଛି ଯେ ସରକାରର କାରହେବା ପାଇଣା ଫଳ ଲକ୍ଷଣ ଟଙ୍କାରୁ କାହାରଠାରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣାଦାର ଅଧିକତଃ ତତ୍ପରେ କେବ ନାହିଁ ଓ କେତ୍ରପକ୍ତା ବିନାଭିତ୍ତିକାକାରରେ ମୁରୁ ବମ୍ପା ପଲ୍ଲୀକୁ ନେଲେ ତାହା ଉପରେ ପାଇଣା ଥିବା ଜଳକର କ୍ଷମା କିମ୍ପାସିଦ୍ଧ । ଏଥିରେ କୌଣସି ଅପତ୍ତି ନାହିଁ ।

ଅଷ୍ଟମ ଓ ନବମ ଜଳକରଣୀ କିମ୍ପାମ-ରେ ଅପାୟ କରବା ଏକ ପଞ୍ଚତାଦାରକୁ କିମ୍ପାମ-ଦେବା ବିଷୟରେ ଅର୍ଥର ସେଥିରେ ଅମ୍ଭମାନ-କର କୌଣସି କଥା କହୁବାର ଅବଶ୍ୟକ ନ ରବେ ।

ଭବିଷ୍ୟତ ପୂର୍ଣ୍ଣା ଚନ୍ଦ୍ରବେ ଉପରାଧିକ ନଅଟି କିମ୍ପାମର ବ୍ୟାପୀନ ବର ପଞ୍ଚବର୍ଷିୟା ପୂର୍ଣ୍ଣାର କିମ୍ପାର ଗୁଣ ଗାୟନ କରୁଅଛନ୍ତି ତତ୍ପରେ ସଂକ୍ଷେପ ଏହି ଯେ ଚୁରୁ ଏବଂ ବର୍ଷରେ ନାଲ ଜଳର ଫଳ ଜଣାସିବାର ସମ୍ଭବ ନୁହଇ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ପାଇଁ ଏକା-ବେଳେ କରୁଲିଥିବା ଦଲେ ହୁବାକ ଓ ଅଧିକ ଏ ଦର ସମୟରେ ନାଲ ଜଳ କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫସଲ ପ୍ରତ ଉପଯୋଗୀ ଅଟଇ ଓ ଚଳନକ୍ଷେ-ରୁହାସିବ ମାତ୍ର ଗଭବର୍ଷ କରୁଲିଥିବା କର ଲୋକେ ଯାହା ଅନୁଭବ କଲେହିଁ ତାହା ମନରେ କଲେ ବେଳେ ବେଳେ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ସାଧ୍ୟ କରବେ ଅନୁମାନ ହେଉ ନାହିଁ ।

ପୂର୍ଣ୍ଣା ବାହାକୁ ଦେବାର ଉଚିତ ଅଥବା ଜଳକର କରୁଲିଥିବା କାହାଠାରୁ ଦେବାର ଭଲ ପରଶେଷରେ ସାହେବ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗର ମାମାଂସା କରୁଅଛନ୍ତି । ସାହେବ ବୋଲନ୍ତି ଯେ କିମ୍ପାଦରମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣା ନେଲେ ସେ ଅନକ ହେବେ ମାତ୍ର କିମ୍ପାଦାର ଯେବେ ନ କାଧନ୍ତି ତେବେ ସେ ପ୍ରକା ଅଥବା ବାହାର କେବଳ ପୂର୍ଣ୍ଣା ଦେବେ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରକା ସଙ୍ଗେ ସୁକ୍ଷ୍ମକ୍ଷେ-ତ୍ର କାରବାର କରବାକୁ ସେ ସୁଖ ପାନ୍ତି ନାହିଁ । କିମ୍ପାଦାରଠାରେ ତାହାଙ୍କର ବସୁତ ଅପା କାରଣ ଏ ଲୋକ ଗୁଣ ଓ ପ୍ରକା ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥର ଏହାର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନରେ ପ୍ରକାମାନକର କିମ୍ପାର ମଜାଣ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ।

ସାହେବଙ୍କର ଏହି ପ୍ରକାଶ ମନୋଯୋଗ-
 ସୂତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ କଲେ ବୋଧ ହୁଏତ ଯେ
 ଦେବକ ବହୁତ ଟଙ୍କା ଅବାସ୍ୟ କରବାର ତାହା-
 କର ମାନସ ଅଟଇ ପ୍ରକାଶ ମୁଖ୍ୟ ସଞ୍ଜନତାକୁ
 ସେ ଅସ୍ତ୍ରା କର ନାହାନ୍ତି । ପ୍ରକା ଶୁଣ କରବେ
 କୁରିବୁଣି ପାଇଁ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲେ ଜଳ ନେବେ
 ମାତ୍ର କମିଦାର କମ୍ପା ଭିନ୍ନ ଲେକକ ସଙ୍ଗରେ
 ଜଳକର ଟଙ୍କାର ବିନୋଦପୁ ଶେଷ ଉତ୍ତ
 ସେମାନେ ବଳେ ପ୍ରକାଶ ଉପରେ ଅଭ୍ୟାସର
 କରବେ ଯେବେ ସାହେବ ଏତକ ଜାଣି ପାର
 ନାହାନ୍ତି ତେବେ ତାହାକୁ ଏ ଗୁଣର କରବାର
 ଉଚିତ ନୁହଇ କାରଣ ସେ ଯେଉଁ ଉତ୍ତର
 ବାହାର କରଅଛନ୍ତି ତହିଁରେ ପ୍ରକାଶନରେ
 କମିଦାର ଅଥବା ଅନ୍ୟ ଲେକକ ପ୍ରକାଶ
 ଉପରେ ଅଭ୍ୟାସର କରବାର ଉପଦେଶ
 ଦେଉଅଛନ୍ତି । ଅନୁମାନ କର ଜଣେ କମି-
 ଦାର ବି ବାହାର ଲେକ ଏକ ଗ୍ରାମର ଜଳକର
 ବକୁଲପୁତ୍ର ଜଣା ଏମାନଙ୍କର ସାର୍ଥ ରହିଲ ଯେ
 ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଉତ୍ତର କର ଦେଉପାରିଲେ
 ଅଧିକ ଲାଭ ପାଇବେ । ସବୁ ପ୍ରକାଶର ପ୍ରୟୋ-
 ଜନ ଦେଇ ବି ନ ହେଉ ଏମାନେ ସବୁ
 କଲରେ ଜଳ ମହାତ ଦେଲେ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କ-
 ଠାରୁ ଜଳକର ଅବାସ୍ୟ କଲେ ପ୍ରକାଶର
 ମୁଖ୍ୟତା କୌଣସି ମୁଖେ ରହିଲ ନାହିଁ ।
 ବିଶେଷତଃ ଲେକର ଅସାଧ୍ୟ କୌଣସି ମନ-
 କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହଇ ଯେବେ ପ୍ରକାଶନେ ଜଳ
 ନେବାକୁ ଅସମ୍ଭବ ହେବେ ତେବେ ମଧ୍ୟ
 ଏମାନେ ନାନା କୌଶଳରେ ଅରେ ହେଲେ
 ତାହାଙ୍କ ବିଳକୁ ଜଳ ମହାତ ଦେବେ ଚପୁଟୁର
 ସାହେବ ଅନୁଗରେ ଗଠାଅନ ଲାସ୍ତ କରବେ
 ଓ ପ୍ରକାଶ ମରବେ ବକୁଲପୁତ୍ର କରବା ବ୍ୟକ୍ତି-
 ଜର କର ସନ ନାହିଁ । ଏ ଅବସ୍ଥାରେ କମି-
 ଦାର ଓ ଅନୁମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ବକୁଲପୁତ୍ର କ-
 ରବେ କହିଲେ ସକେନ କି ଅଛି ? ଯେବେ
 ବଳାହାର କର ଜଳକର ନେବା ସାହେବଙ୍କର
 ଶତାନ୍ତ ରହା ତେବେ ବକୁଲପୁତ୍ରର ଅପେକ୍ଷା
 ନାହିଁ କି କରୁଅଛନ୍ତି । ବିନୋଦପୁ ଜଣା ଉପରେ
 ଜଳକର ଉଚ୍ଚ କମିଦାରକୁ ତାହା ଅବାସ୍ୟକର-
 ବାର ଅଛନ୍ତି ପ୍ରାୟ କରନ୍ତୁ ତାହା ହେଲେ
 ସବୁଠାରୁ ସୁଜଳରେ ଜଳକର ଟଙ୍କା ଉଚ୍ଚ ଓ
 ବାହାର ଅଧିକ ଦେବାର କାରଣ ନ ଥିବ ।
 ଯେବେ ପ୍ରକାଶର ଅସମ୍ଭବରେ ଟଙ୍କା ନେବାର
 ହେଲ ତେବେ ବକୁଲପୁତ୍ର ସାର୍ଥ୍ୟ କରବାର

ପ୍ରୟୋଜନ କି ? ଉତ୍ତରରେ ତାହା କଲେ ସବୁ-
 ପ୍ରକାରରେ ଭଲ । ଅପେ ନ ମାର ପରମାତ-
 ରେ ମଗୁରା ଉଚିତ ନୁହଇ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତ-
 ଲେକର ଅଟଇ । ଯେବେ ସାହେବ ଗବର୍ଣ୍ଣମେ-
 ଶ୍ଟଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ନ୍ୟାୟ ଓ କରୁରପୁକ କର୍ମ କର-
 ବାକୁ ମାନସ ରଖନ୍ତି ତେବେ ସେ ପ୍ରକାଶଠାରୁ
 ଦୁରୁତ୍ତ କକୁଲପୁତ୍ର ନେଉନ୍ତି ଓ କକୁଲପୁତ୍ର ଜଣା
 ଯାହାକୁ ଉଚ୍ଚା ଅବାସ୍ୟକରନାକୁ ଉଚ୍ଚର ଦେ-
 ଉନ୍ତୁ ତାହା ହେଲେ ପ୍ରକାଶ ଉପରେ ଅଭ୍ୟା-
 ସର ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ନ ଥିବ ଓ ଯେଉଁ
 ପ୍ରକା ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ଆସନ୍ତି କରବ ତାହା
 ନାମରେ ଉଚ୍ଚକମାର ନାଲଗ କଲେ ତହିଁର
 ବଗୁର ହୋଇ ଶସ୍ତ୍ରୀ ହେବ ।

ପରସେଷରେ ଅନୁମାନଙ୍କର ବକୁଲପୁତ୍ର ଏହି
 ଯେ ଗ୍ରାସକୁ କଳ୍ପିତସାହେବଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଣାଳୀ
 ଅନୁମାନଙ୍କର ମନୋନୀତ ନୁହଇ ଓ ପୁଣ୍ୟ
 ଏସମ୍ଭବରେ ଯେତେ ବଥା କହିଅଛୁ ତହିଁର
 ଶୁଦ୍ଧ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଏହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ-
 ଉତ୍ତ ରହିଲେ ମଙ୍ଗଳ ନାହିଁ । ସର୍ବସ୍ତ୍ରମେଷା
 ଜଳଦେତନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେ କହୁମନାନ କର-
 ଅଛନ୍ତି ପ୍ରଥମେ ସେସବୁ ଭଲ ହୋଇନାହିଁ ।
 ଶୁଦ୍ଧସ୍ତରେ ଉକ୍ତ କହୁମନାନ ପ୍ରତିପାଳନ କର-
 ବାର ଉଚ୍ଚ ଯାହାଙ୍କ କଥାଯାଇଅଛି ତାହାଙ୍କର
 ମତ ପ୍ରକାଶ ମତର ବଗୁର ଓ ପଦେ ଅତୁ-
 କର ଅଟଇ ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ଲେକେ ଜଳକର
 କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି କାଉର ହେବେ ଓ ଏ ବସ୍ତର
 ରକ୍ଷାପାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରବେ ଏଥିରେ ଅଧି-
 ଯ୍ୟ ବି ଅଛି । ଯୁଗରବସ୍ତ୍ର ଯେ ଅବସ୍ତ
 ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷା ଏସବୁ କରବାରରେ ଚେଷ୍ଟା ନ କର
 ଭୁବିହୋଇ ବସିଅଛନ୍ତି ।

ସାପାଦିକ ସଂବାଦ

ଏ ବର୍ଷ ସୁନାଖେତ୍ରକୁ ବହୁତ ସାଧୀ
 ଅଧିକାର ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ ଅବସ୍ତ ଅପ
 ଅଧି ଲୋକ ଅଧିଅଛନ୍ତି ଓ ଅଧି ଅଧିବେ ନାହିଁ
 ବୋଲି ଜଣାଯାଏ କାରଣ ଏ ବର୍ଷ ଅଶୁଷ୍କକାଳ
 ସତ୍ତରୁ ସୁନାଖେତ୍ରକୁ ପ୍ରାୟ ୧୦ ହଜାର ସାଧୀ
 ଅଧିଥିଲେ ।

ଗଜସମ୍ପାଦରେ ଅନୁମାନେ ଯେଉଁ ବାଲ-
 ବା ହତ୍ୟାର ନବରଣ ଲେଖିଥିଲେ ସୁଲସ
 ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ଅବସ୍ତ କରୁ ହିଁ ରକର ପାର
 ନାହାନ୍ତି । ମାକହେଷ୍ଟ ସାହେବ ଅସାମିକୁ

ଗିରପାର କରବାରୀ ଉତ୍ତ ୧୦୦ କା ପାହାଣ-
 ବିକ ଦେବାର ଘୋଷଣା ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ଜଗତ୍-ସମୁଦର ପ୍ରେସ୍ଟି କଲେକ୍ଟର
 ଗ୍ରାସକୁ ବାରିବେନ ସାହେବଙ୍କ ନାମରେ ଜଣେ
 ଏଠାରେ ଏକ ଜନରବ ଠାଉଲ ଯେ
 ସାହେବ ନିମାମଦମ୍ପା ଲୁକାରେ ଅସଣା ବକୁଲକୁ
 ଏକସାହାର ଦେବାରେ ତାହାର ମୂଲ୍ୟ ହୋଇଲ
 ନମେ ଏକଥା ବହୁତ ଲେକକ କଣ୍ଠିଗୋଡ଼ଇ
 ହେଲା ଓ ସାହେବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ
 ପାଇଲ । ଗ୍ରାସକୁ ବାରିବେନ ସାହେବ କଟକକୁ
 ଆସି ଅନୁମାନ କର କାଶିପାଲିଲେ ଯେ
 ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ପୁଣ୍ୟ ଯେଉଁ ବକୁଲ ଥିଲା
 ତାହାକୁ ବାହାର କରି ଦେବାରୁ ସେ ଏସବୁ
 ମିଥ୍ୟା ଅପବାଦ ରଖାଇ ଅଛି । ତହିଁ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି-
 ନାମରେ ମାକହେଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଭିଯୋଗ
 କରବାରୁ ଗତ ବୁଧବାର ମୋକଦ୍ଦମା ନିସ୍ପତି
 କର ଅସାମିକୁ ମା ୨ ସ ବିନା ପରଶମରେ
 କାର୍ଯ୍ୟାପର ଅଛା ଦେଲେ । ବଗୁରୀ ଉତ୍ତମ
 ହୋଇ ଅଛି । ମିଥ୍ୟାକଥା ପ୍ରକର କରବା ସତ-
 ଗରର ଶୁଣାଯାଏ ମାତ୍ର ଅବସ୍ତ କେତୁ ନିଶ୍ଚ
 ପାଇ ନ ଥିଲେ ଏଥର ଦଣ୍ଡ ଦେଲକୁ ଅନୁମାନ
 ହୁଅଇ ଲେକେ ବଗୁର କର ଗୁଲିବେ ।

କେନସପତ୍ନୀ ଅଗିଷ୍ଟ୍ୟ ମାକହେଷ୍ଟଙ୍କର
 ଅଭି ଗୋଟିଏ ନଥି ହାଇଲୋର୍ଟକୁ ପଠାଦିବାର
 ଅବଗତ ହେଲୁ ଏମକଦ୍ଦମାରେ ମଧ୍ୟ ସାହେବ
 ଅମାଲତର ଅବମାନନା କରବା ଅପରାଧରେ
 ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ମାକହେଷ୍ଟ
 ସେ ଅଛା ଅନାୟ ବିବେଚନା କରନ୍ତି ।
 ଗ୍ରାସକୁ ଉତ୍ତର ସାହେବଙ୍କ ଅମାଲତର
 ଲେକେ ନାହିଁ କି ଅବମାନନା କରୁଅଛନ୍ତି
 ବୋଧ ହୁଅଇ ଏହାକୁ ମାତ୍ର କରବାରୀର
 ବିଶ୍ୱସ୍ତକାର ନିୟମ ଥିବ ।

ସାହେବଙ୍କର ନାବସାଧ ଦେଶସୁମତକୁ
 ଯାଇଥିଲେ ସ୍ୱଳ୍ପ ଜେଉଅସି ଅପଣାର ପ୍ରଧାନ
 ମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରଦେଶର ଗାସନକର୍ତ୍ତା ଏ
 ଦୁହିକି ସମସ୍ତେ କରଅଛନ୍ତି କାରଣ ଏମାନେ
 ବହୁତ ଟଙ୍କା ଅଭ୍ୟାସ କଲେ । ଚୁରବର୍ଷର
 ଅନାବୁଷ୍ଟିରେ ଦେଶର ଯେପରି ମନାବସ୍ତା
 ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଅଛି ତାହା ଅନୁ-
 ସନ୍ଧାନରେ ଅବଗତ ହେଉଅଛନ୍ତି ତତ୍ପରରେ
 ସାହାଯ୍ୟ କରବେ ବା କରୁଅଛନ୍ତି ଜଣାଯାଉ
 ନାହିଁ ।

ବମ୍ବାରର ଜଣେ ପାର୍ବୀ ପାରସ ଦେବର ପୁରୁଷରେ ଲେଖା ପାଠ୍ୟୁକା ଅପଣା ଜାତିର ଲେଖକ ସାହାଯ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ୪ ୫୦୦୦ ଜା ଦାନ କରୁଅଛନ୍ତି । ସେ ଅପଣା ନାମ ପ୍ରକାଶକର- ନାକୁ ସୁଖ ସାନ୍ତ ନାହିଁ ବୋଲି ଉଲ୍ଲୁଟିକାର ଚେକ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ସେକ୍ରେଟରୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫୋଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଦାନ କରବାରେ ନାମର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ । ଏ ମହାଗଣ୍ଠ ନାମର ପ୍ରାର୍ଥା ନୁହନ୍ତି । କେବଳ ଅତି ଦୟାଳୁ ଅବାର ଜଣାଯାଏ ।

ଜଣେ ଫକୀର ଚିହାଗନ ବଜାରରେ ବହୁ ବୁଲୁଥିଲା ଯେ ଫିରୁଜିମାନେ ପାରସରେ ରହ- ନାର ପୁରୁଷାକ ଘଟନାମାନ ହେଉଅଛୁ ଏସ- ମସ୍ତୁକୁ ନାହାର କରଦେଲେ ଏ ପୁସ୍ତକମାନ ନିକାରଣ ହେବ । ଇଲଗୁଜ ଓ ରୁସ୍ତୁର ଗୁଜୁରୁତନାନେ ଏ ପ୍ରକାର କଥା ଶୁଣି ବାଦଧା- ହକୁ ଜଣାଇବାରେ ବାଦଧାହ ଫକୀରକୁ ବେଦାଘାତ ଦଣ୍ଡ ଦେଇ ନଗରରୁ ବାହାର କରି ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ଉତ୍କଳପର୍ବଣରେ ସନ ୧୮୭୦୭୯ ମସିହାର ଫସଲଖଣ୍ଡ ଅର୍ଥାକୁ ବର୍ଷାକାଳ କ୍ଷେତ୍ର ସମ୍ପ- କରେ ଜଳସେଚନ କାର୍ଯ୍ୟର ବ୍ୟବହାରକ୍ଷେତ- ରେ ଯାହା ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି ତହିଁର ପ୍ରକାଶ ଯେ ସନ ୧୮୭୧୭୦ ଫସଲଠାରୁ ପଞ୍ଚମାଂଗ ଉଣା ହୋଇଅଛି ଉପସ୍ତୁକାଳରେ ପ୍ରଚୁର ବର୍ଷା ନ ହେବାରୁ ଏକପ ଫଳ ଘଟିଥିବାର କୁହାଯାଏ ସାମାନ୍ୟ ପ୍ରକାର ଫସଲ ବିଶେଷ ଉଣା ହୋଇ- ଅଛି । ପୁଣି ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଥିଲା ଯେ ମରୁ- ଦର୍ଷ ଉଦ୍ଧ ଅନ୍ୟକାଳରେ ସଂଗ୍ରାହାରମାନେ ସାମାନ୍ୟପ୍ରକାର ଫସଲରେ ଜଳମପ୍ରାଇବାର ଫଳ ଅବସ୍ଥ ଦେଖ ନାହାନ୍ତି । ଲେଖକଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦର୍ଷର ଫଳ ଦେଖି ଉକ୍ତ କଥା ପ୍ରମାଣ ହେଉ- ଅଛି । ଏହା ନିକାରଣକାରଣ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟା ଉଦ୍ଧିୟା ପ୍ରସାଦ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ- ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିବା ସାମାନ୍ୟ ଫସଲ ପାଇବର୍ତ୍ତି- ନରେ ମୁକ୍ତିକାର ଫସଲ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ । ମାତ୍ର ପ୍ରକାମାନେ ଏସପ ପରବର୍ତ୍ତନରେ ଅବଳ ହେବେ କି ନାହିଁ ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉ ଏହା ମରୁଦକାଳରେ ନୀଳଜଳ ଉପ- ନୀୟ ଏକଥା କେବଳ ଓଡ଼ିଶା ଲେକେ କହୁ- ଅଛନ୍ତି ଏମନ୍ତ ନୁହେଁ ସର୍ବମଲେକର ମଧ୍ୟ ଏହିମତ ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟାବଜାଳ ବିଧାନ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ପରକାଣ୍ଡ କର୍ମଶୂଳକ ସରକାରଙ୍କୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟା ଉତ୍କାରରୁ ବିନାମୁଲ୍ୟରେ ଉତ୍ତପ ଦିଅଯିବ ଏବ- ଶ୍ରେଣ୍ଟକରଙ୍କ ପରଦାର ହାସପାତାଳକୁ ଅଧିଲେ କେବଳ ସେହିଠାରେ ତାହାଙ୍କର ଚିକିତ୍ସା କରାଯିବ ।

ଗଜମାସ ତା ୧୪ ରାଜରେ ସିମଲରେ ଗ୍ରାସ୍ତୁକ୍ତ ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବଙ୍କର ଯେଉଁ ମଜଲିସ ହୋ- ଈଥିଲା ତହିଁରେ ଅମ୍ବମାନଙ୍କର କଲେକ୍ଟର ଗ୍ରାସ୍ତୁକ୍ତ ମାକଫର୍ଗକ ସାହେବ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜେନରଲଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କର- ଥିଲେ ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟା ଉଦ୍ଧିୟା ଅଜ୍ଞା କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଅଗାମି ଅକ୍ତୁ ବରମାସ ତା ୧ ରାଜ ଠାରୁ ସମ୍ପାଦସହର ତାକନାପୁଲ ଉଣା ହୋଇ ଏକ- ଅଣା ପରବର୍ତ୍ତରେ ୧୦ ଚୋକା ଓକଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧଅଣା ଓ ଅଧକା ପ୍ରତ୍ୟେକ ୧୦ ଚୋକା ପ୍ରତି ଅଧଅଣା ଲେଖାଏଁ ଲାଗିବ । ସମ୍ପାଦସହର ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କୁ ଅବଗ୍ୟକ ଯେ କଲକତା ଯୋଗ୍- ମାସ୍ତୁର ଜେନରଲଙ୍କ ନିକଟରେ ପଠିକା ରେ- ଜିଷ୍ଟୁରୀ କରାଇବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତେ । ଏସ- ମ୍ପାଦ ଅତି ଶୁଭକର ଅଟଇ ଓ ଅମ୍ବମାନେ ରରସାବର୍ତ୍ତ ଯେ ଏହା ପୁରୁ ସମ୍ପାଦସହ ଅଧିକ ପ୍ରଭୁର ହେବ ।

ଉଦ୍ଧିୟାନ ଅନୟରବରରୁ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ଯେ ସମସ୍ତ ହିଲ୍ଲରେ ଗଜଣା ସମ୍ପର୍କିୟ ମୋକଦମାମାନ ଅଦାଲତ ଦେଖିବାକୁ ପୁରୁ ବ୍ୟବହାର ହେଉଅଛି ସେଠାରେ ଜମିଦାର ଓ ପ୍ରଜାଙ୍କର ବିଶେଷ କଷ୍ଟ ହେଉଅଛି । ଦେଖି- ନା ଅଦାଲତର କାରଖାନା ବାହାରକୁ ଅବୋ- ତର ନାହିଁ ସାମାନ୍ୟଗଜଣା ମୋକଦମାପକ୍ଷରେ ଏତେ ବିଳମ୍ବ ଓ ଖର୍ଚ୍ଚ ଅସହନୀୟ ହୋଇ ପଡ଼ିଅଛି । ଏକ ମୋକଦମାରେ ଠିକ ରୁରମାସ ଶୁଦ୍ଧା ହାଜିର ରହିଅଛନ୍ତି ସାକ୍ଷ ନେବାକୁ ହାକିମଙ୍କର ଅବତୀରଣ ହେଉ ନାହିଁ ଓ ନୂଜନ ନିୟମ ପ୍ରଚଳ ହେବା ସମୟରେ ଯେ ମୋକ- ଦମାମାନ ଅଦାଲତକୁ ଉଠି ଯାଇଥିଲା ସେଥିରୁ କେତେ ମୋକଦମା ଅଦୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇ ନାହିଁ । ଏସବୁ କଥା ଶୁଣି ଓଡ଼ିଶା ଲେକେ, ଅସଂଯାକୁ ଗୁମାସ୍ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି କରନ୍ତୁ ଯେ ନୂଜନ ନିୟମ ବଠାରେ ପ୍ରଚଳ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଉକ୍ତପଠିକା ବୋଲନ୍ତି ଯେ ସ୍ତାନୀୟ କର ନିଷ୍ପତ୍ତିକ ଅଭିଭବ ସାଗୁ ଲିପି ଅବସ୍ଥ ସବସା-

ହେବକ ହସ୍ତରେ ଅଛି । ଶୀଘ୍ର ସକ୍ଷରେ ଅବଗତ ହେବ । କମିଟିଙ୍କ ପ୍ରସାଦମାନ ଅନେକ ପର- ବର୍ତ୍ତ ହୋଇଅଛି ଓ ପୁଣି ଯେ ପ୍ରଜାକୁ ଚିନ୍- ତାଗ ଓ ଜମିଦାରକୁ ଏକତ୍ରଣ ଦେବାର ପ୍ରସାଦ ହୋଇଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହା ରହିତ ହୋଇ ଅଧେ ଲେଖାଏ ଦେବାର କଥା ହୋଇ ଅଛି । ଜମିଦାର ଓ ପ୍ରଜାର ସବୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇ ଏ କର ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାର କଥା ଅବାର ସମ୍ପାଦକ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେକର ସର୍ବ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇ ଯେଉଁ କାଗଜମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ ତାହା ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଓ ଉତ୍ତପରେ ପୁନିସମ୍ପର୍କିୟ ନାନା ବିଷୟ ଏହାପୁରୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇ ପାରିବ ।

ପାରସଦେଶରେ ପୁରୁଷ ଏତେ ଉତ୍ତପର କୋରଅଛି ଯେ ପ୍ରାୟ ୫୦ ପିଲଙ୍କୁ ଲେକେ ମାର ଖାଇପଲେଟି । ମାହାଜନ ପୁରୁ ଘାଟରେ ସିଦା ଅଧିକାର ବଠିଣ ଜଣେ ମହାଜନ ବଳ ଦେପାର ଦେଖ ଯାଇଥିଲା ତାହା ଗୁଡ଼ି ସବୁ ଖାଇ ପଛକୁ ଯେଉଁ ଗଧଙ୍କ ଉପରେ ତାହା ଲଦା ହୋଇଥିଲା ସେବକୁ ମାର ଖାଇଗଲେ ।

ଜୋଜେଫ ମିରଟେଲେ ନାମକ ଏକଜଣ ସିରିଲିୟାନ ଗ୍ରୀଷ୍ମଧର୍ମ ଯାଜକ ବନ୍ଦୁକାଳ ପର- ଶ୍ରମ କରି ଜାମୁକୋଲିର ପୁର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରବାର ନିୟମ ବାହାର କରୁଅଛନ୍ତି । ଅନେକ ପ୍ରତିବି ଚିକିତ୍ସକମାନେ ପରୀକ୍ଷା କରି କହୁଅଛନ୍ତି ଏହା ଅମାଗସ୍ତ ଓ ସେଠାତାର ଉଲ୍ଲୁଖ ଉତ୍ତପ । ଏହି ହସ୍ତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୁରୁ କୁସିଷ୍ଟ । ଯେ ସେଇ ଯାଦର ମହାପୟ ଯାଜକତାପୁରୁ ଲେକର ଉ- କାର କରି ପାରିନ୍ତି ତା ନ ପାରିନ୍ତୁ ମଦସା- ସ୍ତମାନଙ୍କର ଅନେକ ଉପଦାନ କଲେ ।

ମୁଲ୍ୟପ୍ରାପ୍ତି

ବାବୁ ହରିହର ଦାସ କଟକ ବହିୟା ୪ ୨	
,, ସଦାନନ ମହାପାତ୍ର ,, ,, ୪ ୨	
,, ଅରୁଣଜାନନ ଦାସ ,, ,, ୪ ୩	
,, ଗୁଆମୋହନ ଦାସ ,, ,, ୪ ୧	
,, ହରିହର ମୁଖୁର୍ଯ୍ୟା ,, ,, ୪ ୨	
,, କୃଷ୍ଣବହୁର ଘୋଷ ,, ,, ୪ ୨	
କଳିଙ୍ଗ ଗୋପିନାଥସଂନାଏକ ଅନୁଗ୍ରହ ୪ ୧ ।	

ଏହି ଉତ୍କଳଖଣ୍ଡିକା ସହର କଟକ ଦର୍ଦ୍ଦା- ବଜାର କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକୁଶାଳଙ୍କ ଯତ୍ନାଳୟରେ ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପରୁ ହେଲା ।

ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ

ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୭୭
୧୦୪୪୩

ତା ୨୪ ରୁଗ ମାସେ ଜୁନ ସନ୍ ୧୯୩୧ ମସିହା । ମ । ଅଷାଢ଼ ଦ ୯ ନ ସଂଖ୍ୟା ୩୩୩

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦିଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଫସଲ ପାଇଁ ଡାକମାଗୁଲ ୫୩

ଦେବତାପୂଜା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହାବନ ।

ଅନୁମାନେ ଏସମ୍ଭବ ଦେବତାପୂଜାର ଅନି-
ଷ୍ଟ ନଲେକ୍ଷଣ ଓ ମୋକ୍ଷେ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତିର ବା-
ର୍ଷିକ ପରବ୍ରହ୍ମ ଦେବତା ଓ ଦେବତା
ମୋକ୍ଷମାର ଚାପକମାନ ହାତକୋଟିକୁ ସିଦ୍ଧି
ମଧ୍ୟ କରୁଥିବୁ ଏବଂ ହାତକୋଟିକୁ ନିଷ୍ଠି
କାଶିବାର ସମୟ ହୋଇ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଗ୍ରାମ୍ୟକୁ
ଉତ୍ସାହପାତ୍ରେକ ସେ ସବୁ କିଛି କାଶିବାକୁ
ବ୍ୟସ୍ତ ନ ହୋଇ ନୂଆ ମୋକ୍ଷମା କରୁ ବୁଲି-
ଯାଉଅଛନ୍ତି । ଗତ ସପ୍ତାହରେ ଗୋଟିଏ
ମୋକ୍ଷମାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଶୁଣି ସାଧାରଣ ଛାତ୍ରପା-
ତ୍ରରେ ଅଣିବାର ଉଚିତ ବୋଧ କରୁଅଛୁ ।
ତାହା ଏହି ଯେ ଗୋଟିଏ ରେବନୁ ମୋକ୍ଷ-
ମାରେ ଜଣେ ମଉକଲ ଓ ତାହାର ମୁକ୍ତାର
ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଅବମାନନା କରବା ଅସମ୍ଭବରେ
୧୭୭୩ ଲେଖାଏଁ ଅର୍ଥବତ୍ତ ଓ ଦେବତାପୂଜା
କନା ପରଶ୍ରମରେ ବାନ୍ଧାପ କରବାର ଅଜ୍ଞ
ପାଇଅଛନ୍ତି ମୋକ୍ଷମାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ସଂକ୍ଷେପରେ
ଏହି ଯେ ମଉକଲ ସୁବଂଜନଠାରୁ ଅସଲ
ମୋକ୍ଷମାରେ ରଫାନାମା ଦାଗଲ କରିବାକୁ
ମାନସ କର ଶୁଣିବ ରଫାନାମା ଲେଖି ରଞ୍ଜିତ
ସେକନ କରେଣ୍ଡରେ ହାବନ ପରଶ୍ରମରେ
କରୁଲ ବ ରଫାନାମାକୁ ଘରଠାରେ ରଞ୍ଜିଅନି-
ଅଛି ମାତ୍ର ହାବନ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରୁଲ ତାହାର
ଦମ୍ଭା ମୁକ୍ତାର ହାତରେ ଥିବା ବୋଗକ ଶୁକ୍ରା-

ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତ ରଫାନାମା ବାହାରନା । ଉକ୍ତ
ହାବନ କରୁଲେ ଯେ ଏମାନେ ଜାଣି ଶୁଣି
ମିଥ୍ୟା କହୁ ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଅସମାନ କଲେ ।
ମିତ୍ର ବହୁଲେ ଯେ ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଅସମାନ
କରବା ହୁଅଇ ତାହା ହାବନ ଅପଣା ବ୍ୟୁତ୍ତେ
ଏହି ପ୍ରକାରରେ ପୁଣ୍ୟଅଧ୍ୟାୟ କି ଅଧ୍ୟାୟ
ପ୍ରକାରରେ ସତ୍ୟର ଆଲୟ ହେଉଅଛି ଏଥିରେ
ଯେ ମିଥ୍ୟାକଥା କହଇ ସେ ବଡ଼ ଅସତ୍ୟ
କରୁଇ । ଏହି ହେତୁରୁ ସାହେବ ଅଧ୍ୟାୟର
ମର୍ଯ୍ୟଦା ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଉତ୍ସୁର ହୋଇ ପଶୁ
ବ୍ୟାଧ କରୁଅଛନ୍ତି ।
ଗ୍ରାମ୍ୟକୁ ଟବନସା ସାହେବଙ୍କ ହସ୍ତରେ
ମୋକ୍ଷମାର ଅପିଲ ହେବାରୁ ସେ ଉତ୍ସାହର
ସାହେବଙ୍କ ଅଜ୍ଞକୁ ଉତ୍ସାହ କର ଅପଣା ବ୍ୟ-
ତ୍ତେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଅପମାନେ ଅଧ୍ୟା-
ୟକୁ ଅସମାନ କରବା ମାନସରେ ମିଥ୍ୟା
କହବାର ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ଏକମର
ଲେକ୍ଷମାନେ ଏମନ୍ତ ମାନ୍ତ ଓ ଅଜ୍ଞବତ୍ତ ଯେ
ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଅସମାନ କରବାର କଥା ଏମା-
ନକ ମନରେ ଉତ୍ସାହ ହେବାର ଅସମ୍ଭବ । ସେ
ସ୍ୱୟଂ ଦେବତାପୂଜା ଏଠାରେ କର୍ମ କରୁଅଛନ୍ତି
ତେବେହିଁ ମୋକ୍ଷମା କର ଅଧ୍ୟାୟର
ମର୍ଯ୍ୟଦା ରକ୍ଷା କରିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ହୋଇ
ନାହିଁ । ଅନୁମାନେ ଟବନସା ସାହେବଙ୍କ
ସ୍ୱକ୍ରିମାନ ଶୁଣି ବଡ଼ ଅନନ ହେଲୁ ଓ ତାହା-
ଙ୍କର ମଉକ୍ତ ଅନେକ ପ୍ରଣୟା କରୁଅଛୁ ।

କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖର ଦୃଷ୍ଟି ଯେ ଲେଖକ ସାହେବ
ଏ ସବୁ ସଂସ୍କୃତିମାନ ଶ୍ରବଣ ନ କର ଅପଣା
ଅଧ୍ୟାୟର ମର୍ଯ୍ୟଦା ରଖିବାକୁ ଯାଇ ଅଧ୍ୟାୟ
ଅସମାନକ ହେଉଅଛନ୍ତି । କାରଣ ସେ ଯେଉଁ
ଅଭିପ୍ରାୟରେ ବାର୍ଯ୍ୟ କରୁଲୁ ଲେଖକ ତାହାଙ୍କ
ମନୋ ଉଦ୍ ଭୁବିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ
ଦେଖି କହୁବେ ଯେ ରଫାନାମା ଦାଗଲ ନ
କରବାର ହାବନ ଶୁଣ କର ଦିଶୁ ଦେଲେ
ଏଥିରେ ପୁଣ୍ୟଂ ଅଧ୍ୟାୟ ପ୍ରତି ଲେକ୍ଷକର
ଅଶ୍ରବା ହେବ । ବାସ୍ତବରେ ବଳ ପ୍ରଦର୍ଶନ
ପୁସ୍ତକ କେତୁ ଅପଣା ମର୍ଯ୍ୟଦା ରଖିବାକୁ
ସମର୍ଥ ହୁଅଇ ନାହିଁ ଓ ଯେ କିଛି ସେତୁସ
କରବାକୁ ଯାଏ ଲେଖକ ତାହାକୁ ହତାବର ବା
ପୁଣା କରନ୍ତି । ଗ୍ରାମ୍ୟକୁ ଉତ୍ସାହପାତ୍ରେକ ଏସବୁ
କିରୁ କର ବାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ବଡ଼ ଭଲ ହେବ ।
ନୋହଲେ ଏତୁସ ଚଳିଲେ ଲେଖକ ତାହାଙ୍କୁ
ଶ୍ରଦ୍ଧା କି ଉକ୍ତି କରବେ ନାହିଁ ।

କରେଣ୍ଡର ଶୁଣା ।

କରେଣ୍ଡମେଣ୍ଡା ଯେତେ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟକର
କିଷାଲସୁମାନ ସ୍ତାପନ କରୁଅଛନ୍ତି ତାହା
କାହାରକୁ ଅବଦାନ ନାହିଁ ଓ ବନଭୁବନ
ଦେଖାସୁଶ୍ରୀ ଉନ୍ନତକାରଣ ଶିକ୍ଷାହେତୁ
ଯେତେ ଉତ୍ସାହ ହେଉଅଛି ତାହା ମଧ୍ୟ ଅବଦ-
ନାୟ ମାତ୍ର ଦୁଃଖରଦୃଷ୍ଟି ଯେ ଶିକ୍ଷାର ଫଳ
କିଷାଲସୁର ବାହାରକୁ ବାହାରୁ ନାହିଁ ଏଥିରେ

କାହାର ଦୋଷ ଅଛି ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ
 ଗଲେ ସିଂହ ପ୍ରକାଶ ହେଉଅଛି କି ଯେଉଁ
 ଗବର୍ଜିମେଣ୍ଟ ଗୁଡ଼ିଏ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କଦ୍ୱାରା ବିସ୍ତୃତ
 ବ୍ୟୟକର ଲୋକଙ୍କୁ ଗିରୀ ଦେଉଅଛନ୍ତି ସେହି
 ବ୍ୟବସ୍ଥାମେଣ୍ଟ ପୁଣି ଅତି ଗୁଡ଼ିଏ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
 ଗିରୀ ଦାନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ବିଫଳ କରିଅଛନ୍ତି
 ତହିଁ କଲେକ୍ଟର ଦମ୍ଭିକର ପ୍ରକାଶକାରେ
 ଗବର୍ଜିମେଣ୍ଟ ଅପାଦରନ୍ତୁ ଯେ ଏମାନେ ବିଦ୍ୟା-
 ଲୟ ବିଷୟରେ ଲୋକଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ ଦେବେ
 ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ତେଣୁ ଅଛି । ଉତ୍ସାହ
 ଦେବାପକ୍ଷରେ ଏକକ ବୋଲିଯାଇପାରେ ଯେ
 ଏମାନେ ଅନୁକ୍ରମ କରି ବହୁକାଳାନନ୍ତର
 ଅରେ ଅଧେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଦେଖିବାକୁ ଯାଇଥାନ୍ତି
 ଓ ଦେହ ଅବା ବାଳକମାନଙ୍କୁ ପୂରୁଣରୂପା
 ପଦା ପନ୍ଦର ଲେଖନ ଗିରୀ ପାଉଅଛନ୍ତି ତାହା
 କଲନା କରି କରେଣରେ ଅସି ହସିଲେ ସେ
 ସମସ୍ତ ମନରୁ ପାଦୋର ଯାଏ । କୌଣସି ସଦ-
 ରେ କର୍ମଗୁଣ୍ଠ ବିସ୍ତୃତ କରିବାକୁ ହେଲେ
 ପ୍ରାର୍ଥନାକାରମାନେ ବିଏ ହସର ଶିକ୍ଷାପାଇଅଛନ୍ତି
 ତହିଁର ବିକ୍ରମାସ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବୁ ନାହିଁ ।
 ପ୍ରାୟଶ ଅକ୍ଷର ଭଲ ବିଶେ ଅବା ସ୍ୱୟଂ ଦେ-
 ଶିକାକୁ କରାବାର ନ ଥାଏ ଓ ପୂରୁ ଏକକଗୁ
 ଏକତ୍ର ପରଦେଶୀ ଦେଖାଇପାରେ ଅଥବା
 ନିରାପାତ୍ର ପ୍ରକାର ଉଚ୍ଚକର୍ମଗୁଣ୍ଠ ପ୍ରକାଶକରରେ
 ଯାହାର ପ୍ରକାଶ ପକାଇ ବାହେକଳ ମନ ଅକ-
 ଶିଳା କରିବୁ ସେସ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅନାୟାସରେ
 କର୍ମ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅଇ କର୍ମପ୍ରାର୍ଥୀ ଲୋକାପତି
 କେତେକର ଜାଣେ ତହିଁର ବିଶ୍ୱର ହୁଅଇ
 ନାହିଁ ଏକତ୍ର ଅବସ୍ଥାରେ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଗିରୀ
 ଦରବାର ଫଳ ବି ଅଛି । ପୂର୍ତ୍ତାବ୍ୟକ୍ତି ଅପଣା
 ସନ୍ତାନକୁ ଶିକ୍ଷାଲବ୍ଧି ଦାବୀ ଯେତେବେଳେ
 ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ପଠାଏ ତାହା ମନରେ ଏସ
 ଅବା ବଳବତ୍ତର ଥାଏ ଯେ ବାଳକ ମୁଗିକ୍ଷା
 ପାଇଲେ ଭଲ ଗୁଣର ପାଇବ । ଯଦୁ ଦେଶେ
 ଯେ କରେଣର କାର୍ଯ୍ୟ ଭନ୍ନ ପ୍ରକାରରେ ତଳଇ
 ଦେଠାରେ ବ୍ୟାକରଣ ସାହିତ୍ୟର କୌଣସି
 ପ୍ରସ୍ତୋତନ ନାହିଁ ଶୁଣ ଗୁଣର ଅପର ନାହିଁ
 କି ନିତି କରି ଅକ୍ଷର ଭଲ ଲେଖି ପାରିଲେ
 ଓ ପାରମ୍ପା ଦା ହିତା ବଦ ଅଧିକ ବ୍ୟବହାର
 ହର ପାରିଲେ ଗୁଣର ମିଳିବାର ହୁଏ ନାହିଁ
 ବହୁ ସେ ଅପଣା ବାଳକକୁ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ
 ନ ରୁଣି କରେଣରେ କିମ୍ପା ଥିବା କୌଣସି
 ଅମରକୁ ସମର୍ଥନ କରେ ଓ ସମସ୍ତାନ୍ତରେ

କାହାକୁ ଶୁଣିବ ଗୁଣର ମଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅଇ ।
 ଗୁଣର ହେବାର ଏମନ୍ତ ସହଜ ଉପାୟ ଥାଉଁ ?
 ବିଏ ଦାହିଁ ବି ଅଧିକ ବାଳ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ
 ପଡ଼ି ରୁହୁ ଶୁଣ ଗୁଣରେ ଲୋକା ପତ ଶିକ୍ଷା-
 କରବ ? ଅଧିକାଂଶ ଲୋକେ ଦିନା ଗୁଣର
 ଲୋକରେ ଅପଣା ସୁସମାନକୁ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ
 ପଠାନ୍ତି ମାତ୍ର ବିଦ୍ୟାଳୟର ଗୁଣା କରେଣରେ
 ତଳଇ ନାହିଁ ଓ ଯେଉଁ ଗୁଣା ଦେଠାରେ
 ତଳଇ ତାହା କାଶିବାକୁ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରସ୍ତୋତନ
 ନାହିଁ । ଏକତ୍ର ଅବସ୍ଥା ଦେଠାକୁ ଗୁଣା ଶିକ୍ଷା-
 ପ୍ରକା ଅତ୍ୟନ୍ତ ହାତକନକ ଅଟଇ ଓ ଅନୁ-
 ମାନେ ଅଧିକାଂଶ ହେଉଅଛି କି ଯେଉଁମାନେ
 ଦେଠାକୁ ଗୁଣାର ଭନ୍ନ କରିବାକୁ ଯାନ୍ତି କରନ୍ତି
 ସେମାନେ ଦେମନ୍ତେ ଅପଣା ଅଧାନସୁ ବା-
 ଯ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରେ ଅନାୟାସରେ ଅପକୃଷ୍ଟ
 ଗୁଣା ଲୋକା ପତା ହେବାର ଦେଖି ବରକ୍ର
 ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ଯେବେ ହଲର ହାତମାନେ
 ଅପଣା ମହଲମାର ବାଗଳ ସହମାନ ତତମ
 ଗୁଣାରେ ଲୋକାଭିବାକୁ ଭେଷ୍ଟାକରନ୍ତେ ତେବେ
 ଦନ ଗୁଣାର ଉନ୍ନତି ହେଉଥାନ୍ତା ଓ ନଜା-
 ଶିକା ଲୋକେ କର୍ମ ପାଇ ପାରିନ୍ତେ ନାହିଁ ।
 କିନ୍ତୁ ତାହା କିମ୍ପେ ହେବ ହାତମାନେ କର୍ମ-
 ଗୁଣ କିମ୍ପକୁ କଲ ଦେଲେ ବିଦ୍ୟାର ପଞ୍ଚକ୍ଷା
 ନେବେ ନାହିଁ କିମ୍ପା ବିଏ କେତେ ସରବି
 ଗିରୀ ପାଇଅଛି ତହିଁର ପ୍ରଶଂସାସବ ଗୋଟିବେ
 ନାହିଁ । ଦିରପ୍ରାପାର ମହାଫଳ ପ୍ରକାଶ ସଦୋର
 ଅମରମାନେ ତରକାଳକ ଅପକୃଷ୍ଟା ବ୍ୟବହାର
 କରୁଥିବାର ଅଭାବର ଦାସ ହୋଇ ଶୁଣି-
 ଶାକୁ ସୁଖା କରେଣ ଓ ବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରଶଂସାସବ
 ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି କର୍ମର ପ୍ରାର୍ଥୀ ହେଲେ କାହାର
 କରେଣର ଗୁଣାରେ ଅଛି ଥିବାର ଉପହାତ
 ବିଏ ଫେରୁର ଦେବେ ତେବେ ଅତି ହସରରେ
 ବିଦ୍ୟା ଲୋକ କର୍ମ ପାଇବ ଓ ତାହା ଯୋଗେ
 କରେଣର ଗୁଣା ଶୁଣ ହେବ । ଅନୁମାନେ
 ତହିଁର ହାତମକୁ ଅନୁବେଧ ହରୁଅଛି ଯେ
 ବିଦ୍ୟାଳୟର ଉନ୍ନତି ପ୍ରକା ସୁଦୃଷ୍ଟି ରଖନ୍ତୁ ତାହା
 କେଲେ କେଜଳ କରେଣର ଗୁଣା ଶୁଣ କେବ
 ଏମନ୍ତ ମୁଖେ ସଦାଗର ମଧ୍ୟ ବୁଝି ହେବ
 ମଦେହ ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ମଉଳିକା ଗାଦମ ହୋସେନ ମୁନସଫ ତମ-
 ମୁକାଠାରୁ ପୁଣ୍ୟକୁ ବଦଳା ହେଲେ ଓ ଦୁର୍ଦ୍ଦି
 ମୁନସଫ ଗା ଗାପୁନ୍ତୁ ଗୁରୁର୍ଯ୍ୟା ତମଲୁକକୁ
 କଲେ ।

ସନ ୧୮୭୯ ମସିହାର ଅ ୪ ରନ ଅର୍ଥାତ୍
 ପୁଣ୍ୟ ଓ ଉତ୍କଳର ଅନାନ୍ୟ ନଗର ସବୁର
 ସୁସ୍ୱରକ୍ଷାର ଉପାୟ ବରଦା ଅଇନ ମତେ
 ପୁରୁଣିହାର କଲେକ୍ଟର ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରକ୍ଷକ
 ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଭାରଣ ଯେଉଁ କମିଟି ହାତକ
 ହୋଇଅଛି ତହିଁରେ ତଳଲିଖିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ
 ସଭ୍ୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଯଥା ।

ପୁଣ୍ୟର ବିଏମା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍, ବାଗୁ ଅଧିକା-
 ପ୍ରସାଦ ଗୋଷ୍ଠ, ଦେବୀର ନାଥ ଦତ୍ତ, ମହନ୍ତ
 ମୋହନ ଦାସ, ନାଗସୁଣ ଦାସ, ବଳିସା ଗୁରୁ ।
 ଗଜପ୍ରାଦିଠାରୁ ବର୍ଷାକାଳ ପ୍ରକୃତଗୁଣେ
 ଅରମ୍ଭ ହେବାର ଜଣାଯାଏ । ପ୍ରକୃତ ଜଳକୃତି
 ଓ ନଗକୃତି ଏକାବେଳେବେ ହୋଇଅଛି ।
 ମୋଫସଲରେ ଜଳର ବଡ଼ ଲୋଡ଼ା ଥିବ
 ଏଥିରୁ ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଏବର୍ଷା ଅନେକ
 ଉପକାରରେ ଅସିବ ।

ଏବର୍ଷ କୃଷକର ଖାଇନକମଣି ବଡ଼ ଭୟର
 ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ ବରଦାବ ଦେଖାଯାଏ ପୁଣ୍ୟ
 ବର୍ଷାକାଳ ଦେଖ ହେବା ସମୟରେ ନାଳମାନ
 ସରସାର ହେଉଥିବ ଏବର୍ଷ ବର୍ଷା ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରାୟ
 ସବୁଠାରୁ ନାଳ ପ୍ରକୃତ ହୋଇ ରହୁଥିବ ।

ଗବର୍ଜିମେଣ୍ଟର ଅଳ୍ପ ଅଧିଅଛି ଯେ ମୁକ୍ତ
 ପ୍ରକାଶକାରରେ ବନପ୍ରଦେଶର ଲୋକସଂଖ୍ୟା
 ଗ୍ରହଣ ହେବ ଓ କର୍ମଗୁଣମାନେ ଯେ ସମସ୍ତ
 ଉତ୍ତୋଗ କରୁଥିଲେ ତାହା ଦରବେ ।

ବାଲେଶ୍ୱର ସଂବାଦକାହୁଣୀ ଦୋଲନ୍ତୁ ଗୋ
 ଅନୁମାନେ ମୟୁରଭଞ୍ଜ ଲିକିବା କରୁଏପାରି
 ଗୁଣି ବିଷୟ ଯାହା ପୂର୍ବରେ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବ
 ସେ ପୋଲସ ତଦାରଖରେ ସାବତ ନେଇ ନାହିଁ
 ଦାହିଁ ହେବ ? ଏହେତ ଗଡ଼ଜାତ ମାହାଲୀ
 ସେଥିରେ ଅନେକଦନ ପରେ ପୁଲସୁଦାସ
 ତଦାରଖ ହେବ ।

ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଲେଖିଅଛନ୍ତି “ ଅତି ଦାଲ
 ଗିରିତ ବଜାଲିମାନେ ଅନେକ ଲିଲଗ୍ର ଯାକ
 ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସିଲୟାନ୍ତ, ବାରିହର ଓ ଡାକ୍ତର
 ହେବା ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କାହା ନାହିଁ

ଅପେକ୍ଷାରେ ଅଜଣା ଏ ବକ୍ତବ୍ୟ ବ୍ୟାଜ ଉଲ୍ଲ-
 ଶ୍ରୁତ ଯାଇ କେଉଁ ଶକ୍ତି ବିଲୁପ୍ତମାୟୁ ଅବା କଲ
 କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସୀ କଥା ଶୁଣିଲୁ
 ନାହିଁ ” ବ୍ୟାଜମାନେ କେବଳ ଦାସକୁ କର-
 ବା କାରଣ ଇଂରାଜ ଶିକ୍ଷା ଉଚ୍ଚ ବିଷ୍ଣାରେ
 ସେମାନଙ୍କର କେଉଁଠି ଫଳ ହେଉ ନାହିଁ ।
 ଅଭାବ ବ୍ୟାଜମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ଇଂରାଜ ବିଷା-
 କାନ୍ତି ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟା କାହିଁ ବ ଅନର୍ଥକ ଅର୍ଥବ୍ୟୟ
 କରୁଅଛନ୍ତି ” ଲକ୍ଷ୍ମୀମେଣ୍ଟା ଏବୁ ହେଉ
 ଦର୍ଶାଇ ବକ୍ତବ୍ୟର ଉଚ୍ଚ ଇଂରାଜ ବିଷା ବ୍ୟୟ
 ଗେଧର ଯତ୍ନ କରୁଅଛନ୍ତି । ଯେବେ କେବଳ
 ଦାସକୁ କରୁ ଅନୁମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟରେ ଶେଷ
 ଫଳ ହୁଅଇ ତେବେ ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟା କାହିଁକି
 ଚିନ୍ତନ ସେହି କିଛି ଗୁଣକୋଷରୁ ଧନବ୍ୟୟ
 କରନ୍ତେ ?

ସାହାଗନ ପୁର ଗୋବେଟ ସମ୍ପାଦକ ବୋଲ-
 ଶ୍ରୀ ମେହେର ହୋସେନ ନାମରେ ଏକବ୍ୟକ୍ତି
 କାହାଣୀକୁ ଅତି ସେଠା ମୁଖ୍ୟମାନମାନଙ୍କ-
 ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଚାର କରୁଅଛନ୍ତି ପୁଅପାରି ଚେଷ୍ଟା-
 ମତ ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷ ବନ୍ଦର ଦନ ଗ୍ରାହ୍ୟ ଉପହିତ
 ଅଗାଧି ବର୍ତ୍ତରେ ଉପାମମେହେର ସୁଦର୍ଶନ
 ବର୍ତ୍ତନ ହେବେ । ସତ୍ୟ ଗବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚତ
 ଏହି ସମୟରେ ଯାଇ ମନୁରେ ନାସ କରନ୍ତୁ ।

ସମାଜରେ ଦେଖାଗଲା ଯେ ମାନ୍ୟତାରେ
 ମଧ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପହିତ ହୋଇଅଛି । ଖଜାରେ
 ସେ ୧ ର ଉତ୍କଳ ବିକା ହେଉଅଛି ।

ପାଠ୍ୟୋକ୍ତପୁର ବୋଲନ୍ତି ଯେ ମାନ୍ୟତାର
 କଣେ ଉଚ୍ଚଳ ବି ତାହାଙ୍କର ନାମ ଅର୍ଥର ଫିନ
 ଅର୍ଥର ଅପଣା ହିଠାଉ ଉଚ୍ଚପସ ଫାଇନାନ୍ସିଆ
 ମତଦମା ଉପହିତ କରୁଥିଲେ । ସମ୍ପ୍ରତି ସେ ମନ-
 ଦମାକୁ ହସ୍ତବରଦାର ହେବାର ଘୋଷଣା ଦେଇ-
 ଅଛନ୍ତି ଓ ତାହା ସଙ୍ଗେ ଏହାମଧ୍ୟ ତାହା-
 ଅଛନ୍ତି ଯେ ସେ ମୁଖ୍ୟମାନ ଧର୍ମ ଉତ୍ତର କର-
 ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ଯଥାର୍ଥ ନାମ ଅନ-
 ଚୁକ୍ତା ଅଟଇ । ଏହାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ଚରଣଯୋଗ୍ୟ
 ଟିକା ପାଇଁ ନାଲିସ କରୁଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଏହା-
 ସ୍ତ୍ରୀରେ ବି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏହା ହିର କରବାକୁ ମାନ୍ୟତା
 ହାଉବୋର୍ଟ ବନ ବ୍ୟସ୍ତ ହେଉଅଛନ୍ତି ।

ଉତ୍କଳପତ୍ନୀମରେ ଇନକମିଟୀ କାର୍ଯ୍ୟ
 ଚଳିବା ବ୍ୟୟରେ ଯେଉଁ ବାର୍ଷିକ ରିପୋର୍ଟ
 ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି ତହିଁରେ କଲେକ୍ଟରମାନେ
 ନାନାପ୍ରକାର ଉଦ୍ଦାହରଣ ଦେଖାଇ ନିଶ୍ଚୟ କରି-
 ଅଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଉଦ୍ଦାହରଣ ବସ୍ତୁର ଅଭାଗରୁ

ହେଉଅଛି ଓ ଏହାକୁ କୌଣସିପଥେ ଏହେ-
 ପକ୍ଷରେ ଉପଯୋଗୀ ନୁହେ । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଉତ୍କଳସ
 ସାହେବ ଏହିକଥା ସତ୍ତ୍ୱରେ କରୁଥିଲେ ବୋଲି
 ସର ଶରଣ ଟେମ୍ପଲ ସାହେବ ତାହାକୁ ଉପ-
 ହାସ କରୁଥିଲେ ।

ଗୁଣିୟାସମିଟିଙ୍କ ଉପାୟସୂତ୍ର ଅଗାମୀ ସେପ୍-
 ଟେମ୍ବର ମାସରେ ଉତ୍କଳବର୍ଷକୁ ଶୁଭାଗମନ
 କରନ୍ତେ ବୋଲି ସବୁ ସମ୍ପାଦକସମ୍ପର ସମ୍ପାଦକ-
 ମାନେ ଲେଖୁଅଛନ୍ତି । ସେ ଗୁଣିୟାସମିଟିଙ୍କ କାହାଣୀ
 ସଙ୍ଗେ ଘୋଳ ଏହିମାସରେ ଯାଏ କରନ୍ତେ ।
 ଏହାଙ୍କର ଏଠାକୁ ଅଗିଦାର କାରଣ ବିଚ୍ଛି
 ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ । କୋଥ ହୁଅଇ ସେଗ
 ଭ୍ରମଣ କରବାକୁ ଅଭିଳାଷୀ ହୋଇଥିବେ ।

ହିନ୍ଦୁସ୍ତାନୀ ଅର୍ଥର ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ
 ହାବତାର ଅସେସର ଇନକମିଟୀ ବାକାଦାର-
 କର ଏକ ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଫଉଜିହାରୀ
 ନାଲିସମିତି ପଠାଇଥିଲେ । ପୁଲିସ ସମନ
 ଜାରି କରବାକୁ ସରକାମିନକୁ ଯାଇ ଶୁଣିଲେ
 ଯେ ଏକାକୀମାନେ ବହୁତ ଦନରୁ ମର ଯାଇ-
 ଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ପୁଲିସ ବ୍ୟବସାୟ ଅନୁ-
 ସନ୍ଧାନ କଲେ ତହିଁ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ଯେ
 କେତେକ ବାକାଦାର ବ * ୨ ଶ ଓ କେହି *
 ବ * ୧ ବି ହେଲା ମରଣଲେଖି ।

କୁଲିନଗାଢ଼ିଶକ ବିହାର ସମ୍ପର୍କରେ ସୋମ-
 ପ୍ରକାଶ ଗୋଟିଏ ରହିଲେ ସମ୍ପାଦକ ଲେଖି-
 ଅଛନ୍ତି । ବେଲପୁରୀର ଜଣେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଯଗୋ-
 ରର ଗୋଟିଏ ବ * ୩୧୭ ଶର କୁଲିନସମ୍ପାଦ
 ଏକଗତ ଟିକା ପସ ଦେଇ ଅପଣା ଗୁଣିୟା-
 ଶ୍ରୀକୁ ବିହାର ଦେବା କାରଣ ଅଟୁଥିଲେ ।
 ଏହାଙ୍କର ଦୟୋତି ଅବିବାହିତା ରଚିନୀ ଥିଲେ
 ଗୋଟିଜର ବୟସ ବ * ୩୦୪ ଶ ଓ ଅନୁକୃତ
 ବ * ୩୧୨ ଶ ହୋଇଥିଲା । ମୁଅ କୁଅଇକୁ
 ଶାନ୍ତବାସୀର ପରୁ ଅମତ୍ତର କରି ଅଣ
 ଉକ୍ତ ପୁର ରାଜିନକୁ ବଳାହାର ତାହା ସଙ୍ଗେ
 ବଦଳ କରୁଥିଲେ ଓ ଅଭିଭବ ହିଅଣମାନଙ୍କୁ
 ଏହିପରି ଉକ୍ତପରି ଘଳାରେ ଛାଡ଼ ଦେଲେ ।
 ବକାହ ସମୟରେ ପିଲା ବେଦନ କରୁଥାଏ
 ମାତ୍ର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ହୁଳହୁଳାସକରେ ରୋଦନ
 ଥିଲେ ବୁଝାଇ ଦେଲେ । ଧନ୍ୟ କୁଲିନ
 ବିଦଗ୍ଧା ।

ଅଗାଧି ଅଗସ୍ତ୍ୟମାସରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଲେଖି-
 ନଶ୍ୱରବର୍ଷର ସାହେବ ଗସ୍ତ କରିବାକୁ ବାହା-
 ରିବେ । ଏମନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ହୁଅଇ ଯେ ସେ

ପ୍ରଥମେ ପୂର୍ବାହ୍ନୀୟୁ ହିଲ୍ଲୀମାନ ସନର୍ଶନ କରି
 ଅସାମସର୍ଯ୍ୟକୁ ଗମନ କରିବେ । ତତ୍ପରା
 ଅଉ କେଉଁଠାକୁ ଗମନ କରିବେ ପ୍ରକାଶ
 ପାଇ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସାକବାହେବ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି
 ଯେ କୌଣସି ଗୁଣା ଯେତେ ଗଜଣା ହାଅଇ
 ସେ ତେତେ ଲଭ ପାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ
 ଗୁଣିୟାସରେ ଏକଥା ବଳବତ୍ତର ହୋଇ ନ
 ପାରେ ମାତ୍ର ହାରହାର ବିଶ୍ୱରରେ ଜଣାଯାଏ
 ଯେ ହୁମିର ମୋଟି ଉପୁନ୍ତୁ ତନ ଅଂଗ ବଲେ
 ଏକ ଅଂଗ ଗଜଣା ଅପର ଅଂଗ ଗୁଣର ଗର୍
 ଓ ଅନ୍ୟ ଅଂଗ ଗୁଣର ଲାଭ ହେବ । ଇନ୍ଦ୍ର-
 ସୂନଅବଜରବର ଏଥିରେ ବିଜ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ।
 ଏଥିର ଜଣାଯାଏ ଯେ ନାଲକଲହାନ୍ତ ଉପୁନ୍ତୁ
 ଅଧିକ ନ ହେଲେ ଜଳକର ଗୁଣର ଲାଭ
 ମିଥା ସିବ ।

ପ୍ରେରିତ ପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ ନିହାଗୟ
 ସମାପେଷୁ
 ସମୟ ସମୟରେ ଗ୍ରାହ୍ୟ ଅପେ ବକ୍ତବ୍ୟ
 ସମ୍ପାଦ ଦେଇଥାଉଁ ଅପଣ ଅନୁପ୍ରହ କରି
 ଶ୍ରୀକାରେ ପ୍ରକାଶ କର । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅମ୍ଭର
 ଦେଶୀୟ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ପଦ ରକ୍ତସଂକ୍ରାନ୍ତ
 ଉପହିତ ହେଲା । ତତ୍ପରାବଳରେ ସାଧାରଣର
 ଅଜ୍ଞାନ କେତେକ ହାବ୍ୟବହାର ଶୁଣି ଅପେ
 କୌତୁକାବିଷ୍ଟ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଲେଖିଦେଇ
 ଅନୁଗ୍ରହ କରୁଅଛୁ ଯେ ଘଟିକାରେ ଘଟିତ
 ହେଉ ।

ରକ୍ତରେ ସବୁ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଅମୋଦ ଉପ-
 ହିତ ହୁଅଇ । ବର୍ଷାକ୍ରମେ ସେମାନେ ଗୁଣକାର୍ଯ୍ୟ-
 ରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥାନ୍ତି ମାତ୍ର ରକ୍ତ ଚିକିତ୍ସନରେ
 ରକ୍ତପ୍ରସ୍ତୁତ୍ୟାକ କାର୍ଯ୍ୟ ସୁଧା ପରତ୍ୟାଗ କରି
 ବିଶ୍ରାମପୁଣିନ ହୁଅନ୍ତି । ବିଗେଷରେ କରଣ-
 ବିଲାସିନୀମାନେ ତୁମ୍ଭରେ ପାତ ଲକ୍ଷେଷମାତ୍ର
 କରବାକୁ କଷ୍ଟକର ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି । ପୂର୍ବାକାଳରେ
 ଗୁଣିୟାସି ତତ୍ପରା ଅର୍ଥ ଗୁଣାଙ୍କ ଅଧୀନରେ
 ଥିବାସମୟରେ ଉତ୍କଳବର୍ଷୀୟ ମହାମାନେ
 ଉପାନ୍ତ ପ୍ରଭୃତି ସୁନ୍ଦର ରୁଗାବରଣ ପାଦପତ୍ର-
 ରେ ପରଧାନ କରୁଥିବାର ଅନୁମାନ ହୁଅଇ

ବର୍ତ୍ତମାନ କଳାବଦ୍ଧା ବିରଣପରିଣାମାନେ ଉକ୍ତ
 ରଜ ଉତ୍କଳଦଳରେ ଶୁଭାକ ଓ କଦଳୀବାହି-
 ଜାରେ ପୁର ଗୁରୁ ଅଥବା ଦଗବଳ ସଂଖ୍ୟାରେ
 ଉପାଜନ ପ୍ରସ୍ତୁତକରି ରଖିଥାନ୍ତି । ବାହାରକୁ
 ଶଳ୍ପକେଳକୁ ହିଲେ ମାତ୍ରନ୍ତ, ରଜନାଗାରକୁ
 ସିବାବେଳେ ଅଭିହଳେ ଓ ଶତ୍ରୁନାଗାର ପ୍ରବେ-
 ଶବେଳେ ଅଭିହଳେ ମାତ୍ରନ୍ତ ଏପ୍ରକାର ଅଗ-
 ରଣ କରନ୍ତି । ଶୁଭାକକୁ କଦଳୀହରୁ ସ୍ତାପ୍ତୀ
 ହେବାରୁ ତାହାର ଉପାଜନ ଅଧିକ ପ୍ରଗଂସନାୟ
 ହୁଅଇ । ଅମୂଳ ଗୋଟିଏ ବନୟ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହି
 ଯେ କବ୍ୟ ବାରଦସମୋତା ଯୋଡ଼ି ଏଲେଖିଏ
 ଚିହ୍ନରେ ଅତି ଉତ୍ତମ ହୁଅନ୍ତା । ପାଦପଦ୍ମାଳ-
 କୁବେ କେବଳ ବାରଦ ଉପାଜନ ପ୍ରକୃନ୍ତ-
 ଶୁଭ ଶୁଭକହୋଇ ରଜନ୍ତା ଯେ କୁନ୍ତ ଅପନ-
 ସୁନ କାଳରେ କମଳର କମନାୟତା ଅମଳିନ
 ଶବ୍ଦରେ ଦୃଶ୍ୟ ହୁଅନ୍ତା । ଗୃହାନ୍ୟନ୍ତରେ
 ରମ୍ଭିଉପାଜନ ପରଧାନରେ ଯେବେ କାହାର
 ଅପତ୍ତି ହୁଅଇ ତେବେ ବିଶାଳ ଗଜପତା
 ରକ୍ଷରେ କର୍ମିତ ସୁଦୃଶ୍ୟ ଉପାଜନ ହିଲେ
 କି ମତ । ପାଦପଦ୍ମରେ ବିଷ୍ଣୁରାସ ଥିଲିର ସଞ୍ଚାର
 ହେବ ନାହିଁ । ଯେବେ ଉପସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସୁବଦ୍-
 ମାନେ ସୁସୁ ସହଧର୍ମଣୀମାନଙ୍କୁ ଚର୍ଚ୍ଚିର ଅଥବା
 ରକ୍ଷର ଉପାଜନ ପରଧାନ କରନ୍ତି ତେବେ
 ଅମ୍ଭେ ଭରତାର୍ଥ ହେବୁଁ ଉପମଣ୍ଡଳରେ ଏହି
 ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ଶ୍ରୀ ମହାୟ
 ବିଦ୍ୟାବିଦ୍ୟାଳୟରେ

ମାନବର ଶ୍ରୀମୁକ୍ତି ଉତ୍କଳଐତିହାସିକା ସମ୍ପାଦକ
 ମହାଶୟ ସର୍ମାପେଷୁ ।
 ମହାଶୟ ! ବର୍ତ୍ତମାନ ଅମ୍ଭେ ପୁରୀର
 ଗୋଟିଏ ସମ୍ପାଦ ପଠାଇଅଛୁଁ ଅପଣ ସଫିକାରେ
 ସ୍ତାନ ନାନ କର ବାଧୁତ କରବା ହେବେ ।
 ବଦାନଙ୍କର ଶ୍ରୀମୁକ୍ତି ନୁଅଗତ ମାଳାତୀ
 ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ସପ୍ତାହେ ବିକରଣ ଓ
 ଯେନର ନାନାବିଧ ପ୍ରତିଷାଧନଦ୍ୱାରା ଅପାଧା-
 ରଣବର୍ତ୍ତିତକର ହୋଇଅଛନ୍ତି ଦୋଳ
 ଗଜ ପଫିକାରେ ଯାହା ପ୍ରକାଶ କରବା ହୋଇ-
 ଥିଲେ ତଦ୍ୱାରା ଅଜାନ୍ତ ସନ୍ତୋଷିକ ହୋଇ
 ଉକ୍ତ ଗଜା ମହାଶୟଙ୍କର ସୁନ୍ଦର ପ୍ରଗଂସାବଦ୍ଧ
 ସମ୍ପାଦ ପ୍ରେରଣ କରୁଅଛୁଁ ଗଜା ମହାଶୟ
 ଶ୍ରୀମୁକ୍ତି ବାବୁ ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର ଏବଂ
 ଶ୍ରୀମୁକ୍ତି ପତ୍ରିକା ହରହର ଦାସ ମହାଶୟଙ୍କ
 ଉଦ୍ଦୋଗଦ୍ୱାରା ସଂସ୍କୃତବିଦ୍ୟାଳୟ ମଧ୍ୟରେ ଗୋ-

ଟିଏ ପତ୍ରିକାପତ୍ର କରୁଅଛୁଲେ ଏ ସକ୍ଷରେ
 ଶ୍ରୀମୁକ୍ତି ମହନ୍ତ ଶ୍ରୀମୁକ୍ତି ଦାସ ପ୍ରଭୃତି ମହନ୍ତ-
 ମାନେ ଏକ ଶ୍ରୀମୁକ୍ତି ବାବୁ କେଦାରନାଥ ଦତ୍ତ
 ପ୍ରଭୃତି ବିଦ୍ୟାଳୟମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଏବଂ
 ଯ ୨ ଶ୍ଳାଠାରୁ ଯ ୧୦ ଶ୍ଳା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପତ୍ରିକାମ-
 ନଙ୍କର ଅନନ୍ଦସହକୃତ ନାନାବିଧ ଭର୍ତ୍ତି ବର୍ତ୍ତ
 ହେଉଁ ସଂସ୍କୃତବିଦ୍ୟାଳୟ କୋଳାହଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ
 ହୋଇ ହର୍ଷ ଓ ବିଷାଦ ଉଭୟକଳକ ହୋଇ-
 ଥିଲ ଗଜା ମହାଶୟ ସୁସୁନ୍ଦର ମଧ୍ୟରେ
 ଉପସଂଖ୍ୟ ହୋଇ ସର୍ବମାନଙ୍କର ଉପାହବର୍ତ୍ତକ
 ନାନାବିଧ ସୁକ୍ରିଗର୍ଭକ ବାକ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ କରବାରୁ
 ଅକୃତ୍ରିମରୂପେ ଅନେକ ସୁକ୍ତି ଇତିନ ହୋଇ-
 ଥିଲେ ପରଶେଷେ ଅମ୍ଭେମାନେ ଶ୍ରୀମୁକ୍ତି ବାବୁ
 କେଦାରନାଥ ଦତ୍ତ ପତ୍ରିକା ଗୋପାଳାଥ ମିତ୍ର ଓ
 ପତ୍ରିକା ହରହର ଦାସ ପ୍ରଭୃତିଙ୍କର ସହଯୁକ୍ତି-
 ମୂଳିକ ଗାହ୍ୟାର୍ଥଦ୍ୱାରା ବନେଷ ସନ୍ତୋଷ ଯା
 କରୁଅଛୁଁ । ଉଦକନ୍ତର ପତ୍ରିକାମାନଙ୍କର ବିଦାୟ
 ମଧ୍ୟ ନିମ୍ନଲିଖିତ ନିମ୍ନରେ ହୋଇଅଛି । ଯଥା-
 ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀର ପତ୍ରିକାମାନେ ୫୮ ଜଣ ହୁଁଥିବୁ-
 ଶ୍ରେଣୀର ପତ୍ରିକାମାନେ ୫୫ ଜଣ ଓ ତୃତୀୟ-
 ଶ୍ରେଣୀର ପତ୍ରିକାମାନେ ୫୫ ଜଣ ଏବଂ ସଂସ୍କୃତ-
 ବିଦ୍ୟାଳୟ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଏକ
 ୫୫ ମିଲିଅଲ ଏପରି ବିଦ୍ୟାନ୍ତରାଗ ଓ କର-
 ମାନତା ପ୍ରଭୃତି ସହକ୍ଷମାଳଙ୍କର ନବପୂର୍ଣ୍ଣାୟ-
 ଠଙ୍କର ଅନୁକରଣ ଅନ୍ୟତମ ଗଜପତିଙ୍କର
 ରୂପାମାନେ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଅନୁଦେବର
 ଅଗରେ ବିନେଷ ମଙ୍ଗଳସାଧନ ହୁଅନ୍ତା ଯଦ୍ୟପି
 ପୂର୍ବରେ ମଧ୍ୟପୂର୍ବକା ପୁରୀରେ ନରେନ୍ଦ୍ର ପୁ-
 ରୀର ଅବଦେଧ ଉତ୍କଳରା କମିତା ସହକର
 ମୁଦ୍ରା ପ୍ରଦାନକର ପ୍ରଗଂସା ଉତ୍କଳ ହୋଇଥିଲେ
 ପରତ୍ର ଦେବର ସମସ୍ତୋଚିତ ସାଧ୍ୟତା ପ୍ରତିବ-
 ଜକ କରୁତ ପ୍ରଗଂସା କମିତା ଉଚ୍ଚିତାର ୫୫
 ସଂସ୍କୃତର ଯାଇଥିବାରୁ ଏବଂ ବିଦ୍ୟାବିଷୟର
 ଅନୁଗମ ନ ଦର୍ଶାଇବାରୁ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରଗଂସାକୁ
 ନବପୂର୍ଣ୍ଣାୟତଙ୍କ ପ୍ରଗଂସା ଅନେକାଂଶେ
 ଅଗ୍ରକମ କରଅଛି ତହିଁରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।
 ନୁଅଗତଗଜା ବିଷେନ୍ଦ୍ର ବିଷୟରେ ଯେ
 ଅନୁଗତମୁଦ୍ରା ପ୍ରଦାନ କରଅଛନ୍ତି ତନ୍ମଧ୍ୟରେ
 ଦେବଗଜ ୫୫ ବାସିକ ପ୍ରଦାନ କରବା କମିତା
 ସ୍ୱାକ୍ଷରକର ଚଳକବର୍ଷର ମୁଦ୍ରା ଦେଇ ଯାଇ-
 ଥିବାରୁ ଶ୍ରୀମନଙ୍କୁ ପୁରୀ ଗାସନମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ
 ବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି ଉକ୍ତ ବିଦ୍ୟାଳୟ-
 ର ସମସ୍ତ ବାର୍ଯ୍ୟରୁ ଉପବିକସଂଗ୍ରହ ସରୁର

ସର୍ବମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ପତ୍ରିକା ହରହର ଦାସ ଓ
 ବାବୁ ଗୋବିନ୍ଦ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅର୍ପିତ
 ହୋଇଅଛି ଉକ୍ତ ଗାସନରେ ନୂତନ ବିଦ୍ୟାଳୟର
 କର୍ମାଗାର୍ଥ ତଦ୍ୱାରା ପ୍ରାୟମାନେ ୫୫ ଜଣ
 ପ୍ରଦାନ କରଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଶ୍ରୀମୁକ୍ତି ଗୋବିନ୍ଦ-
 ଚନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର ୫୫ ଜଣ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଶ୍ରୀମ-
 ମତପୁର ଗାସନ ପତ୍ରିକା ହରହର ଦାସ ମହା-
 ଶୟଙ୍କ କନ୍ଦୁସୁମି ଥିବାରୁ ପତ୍ରିକା ମଧ୍ୟ ୫୫ ଜଣ
 ପ୍ରଦାନ କରଅଛନ୍ତି ଏବଂ ପୁରକର୍ମାଗ ଗର
 ଶ୍ରବଣ କରଅଛନ୍ତି । ସାମୋଦର ପୁର ଓ
 ଶ୍ରୀମନଙ୍କର ପୁର ଗାସନରେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପନ
 ହେବାରୁ ଅନ୍ୟତମ ଶ୍ରୀମତ୍ର ଭୂଲିନ ଲକ୍ଷ୍ମପ୍ରଭୃତି
 ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଚିତ୍ର ଶ୍ରୀମତ୍ରରେ ବିଦ୍ୟାଳୟ
 ସ୍ଥାପନ କରବାରୁ ଚେକାକାଳ ମହାବଳକୁ
 ଅଗାଧାପ ପ୍ରଦାନ ପୂର୍ବକ ଅନାଂଷା କର ରକ୍ଷା-
 ଅଛନ୍ତି । ଗାସନର ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ସମସ୍ତୋଚିତ
 ବିଷାରେ ପଶ୍ରମ କଲେ ଉତ୍କଳସେନ ଅବଳ-
 ମୂରେ କୃତବ୍ୟ ମଣ୍ଡଳାମଣିକ ଦେବାର ଅଧିକ
 ସମ୍ଭାବନା ।

ପଞ୍ଚାଦିକ ମହାଶୟ ? ପୁରୀରୁ ଇଂରେଜ-
 ବିଦ୍ୟାଳୟ କର୍ମାଗ କମିତା ନିମ୍ନଲିଖିତ ବ୍ୟକ୍ତି-
 ମାନେ ଯାହା ପ୍ରଦାନ କରଅଛନ୍ତି ତାହା ପ୍ରକାଶ
 କରବା ହେବେ । ଯଥା ।
 ମହନ୍ତ ମୋହନ ଦାସ ୫୧୦୦
 ଶ୍ରୀମତ୍ରଗଣୀ ସୁକ୍ତିମୟୀ ୫୧୦୦
 ସୁବଳିକଲକରକ କନେକକମାଦର ୫୧୦୦
 କନେକ ପର୍ବତସ୍ୟ ବିଷୟ ରସ୍ୟ

ବିଜ୍ଞପନ

ଶ୍ରୀ ବାବୁ ବନମାଳୀ ଚିଂହ କୁଳ ଉତ୍କଳ
 ଗଜନୁଳା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଁଥିବାରୁ ମୁଦ୍ରଣ ହୋଇ
 ବିକୟାର୍ଥେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି । ଶ୍ରୀହତମାନେ ନିମ୍ନ
 ସ୍ୱାକ୍ଷରକରକ କିଣିବେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ପ୍ରାପ୍ତ
 ହେବେ ।

କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ ଓକ୍ସିଡ଼ିକ ଅଫିସ ।
 କଟକ ଭା ୧୫ ରାଜ ଜୁନ ସନ ୧୮୭୧
 ଶ୍ରୀ ଗୌରୀଗଜକର ମଧ୍ୟ
 ସେବକୀର୍ତ୍ତୀ ।

ଏହି ଉତ୍କଳଐତିହାସିକା ସଫଳ କଟକ ବର୍ଦ୍ଧା-
 ଦକାର କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ ଓକ୍ସିଡ଼ିକ ସଂସ୍ଥାଳୟରେ
 ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲା ।

ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ

ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପ୍ରଥମ
ସଂଖ୍ୟା

ତା ୧ ଉତ୍କଳମାନେ କୁଲାଇ ସନ ୧୮୮୩ ମସିହା । ମା । ଅଷାଢ଼ ବ ୧୯ ନ ୧୯୮୮ ସାଲ ଗଜବାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫*
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଫସଲ ପାଇଁ ତାଙ୍କମାସୁଲ ୫୩

ଲୋକସଂଖ୍ୟା

ଅନୁମାନେ ଗଜ ସମ୍ରାଜ୍ୟରେ ଲୋକସଂଖ୍ୟା ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଇଣ୍ଡିଆ ବଜ୍ଞ ପ୍ରଦେଶର ଲୋକସଂଖ୍ୟା ଛଦ୍ମଣ କରବା ପାଇଁ ସୁନବୀର ଅଜ୍ଞ ପ୍ରଭର କର ଅଛନ୍ତି ଓ ତାହା ଏହି ବର୍ଷ ନବମ୍ବର ମାସରେ ଛଦ୍ମଣ ହେବ । ଛଣ୍ଡା ଜର୍ମ-ଗୁରୁମାନେ ପ୍ରାୟ ଦୁଇବର୍ଷ ହେବ ଲୋକସଂଖ୍ୟା ପ୍ରହରୀର ନାନା ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁମାନ କରୁଥିଲେ ମାତ୍ର ତାଙ୍କମାସ ପୂର୍ବରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଏ ବର୍ଷ ସୁଦ୍ଧା ରୁଖିବାର ମାନସ ପ୍ରକାଶ କର-ବାର ସେ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଥିଲ ହୋଇଗଲା ଓ ଛଣ୍ଡା ଜର୍ମଗୁରୁମାନେ ଏକ ପ୍ରକାର ନିର୍ଦ୍ଦିନ ହୋଇ ରହଲେ । ଏତେବେଳେ ସୁନବୀର ସେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ ବୋଲି ଅଜ୍ଞା ହେଲା ଓ କେବଳ ଗୁରୁମାସ ସମୟ ଅଛି ଏଥିରେ କେମନ୍ତେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ସୁନ୍ଦରତ୍ଵେ ନବୀର କେବ ବୋଲିହାର ନ ପାରେ । ଯେମନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ତନ୍-ଥିଲ ସେହିତ୍ଵେ ତଳୁଥିଲେ ବିପେଷ ପୁରୁଷା ହୁଅନ୍ତା ଏବେ ବନ ହେଲଠାରୁ ଫେର ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ପଞ୍ଜଳାତ୍ଵେ କରବାକୁ ଅବଗ୍ୟ କିଛି ବିଳମ୍ବ ହେବ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କାହିଁକି ଏମନ୍ତ ଅସ୍ଥିର କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଏହାର କାରଣ ଅନୁ-ମାନେ ଖୁଣ୍ଟି କହି ନ ପାରୁ । ଇଣ୍ଡିୟାନ ଅବ-କରବରର ସମ୍ପାଦକ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଅର୍ଥମ ଅଧିକ ସୁନ୍ଦରେ ବିନୟ ହେବାର ଏକ ବିକଳ ଅନୁଭବିତ୍ର ଉପିବାର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କର

କରସା ହୋଇଅଛି ଯେ ଏବର୍ଷର ଗର୍ଭବାଦେ ବହୁତ ଟଙ୍କା ହାତରେ ରହୁବ ଅଭବକ ଲୋକ-ସଂଖ୍ୟାର ବ୍ୟୟ ଅନାୟାସରେ ନବୀର ହୋଇ ପାରେ । ଏଥିରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେ-ଣ୍ଟଙ୍କର ଧନ ସମ୍ପର୍କୀୟ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମରୂପେ ଟେକିଲକ ବହୁରେ ରହିଅଛି ଓ ତାହାଙ୍କର ଅଧି ବ୍ୟୟର ଅନୁମାନ ଯେ ତରକାଳ ତୁଳ ହୁଅଇ ଏହା କାହାରକୁ ଅବିଦତ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ହେବାବ ସମ୍ପଦା ତୁନମୂଳ ତାହାଙ୍କ କଥାରେ ନିର୍ଭର କର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଉଚିତ ନୁହଇ । କିଏ ଜାଣେ ଯେ ଗୁରୁମାସ ଉତ୍ତରୀ ସର ଟେକିଲ ଯାଦେବ ଅତି କିଛି ଘଟନା ଦେଖି କହିଲେ ଯେ ଏବର୍ଷ ଟଙ୍କା ହେବ ନାହିଁ ତେବେ ସୁନବୀର ଏକାର୍ଯ୍ୟ ସୁଦ୍ଧା ହୋଇପାରେ । ଯାହା ହେଉ ଅନୁମା-ନେ ତରସା କରୁ ଯେ ଏଥର ଲୋକସଂଖ୍ୟା କିମ୍ବଦ୍ଧ ବୃଦ୍ଧିତ ହେବ ।

ଘାଟ ଅଭ୍ୟାସ

ରଠୁ ସରକାରୀନ କାଳରେ ଯେମନ୍ତ ଏକ ପ୍ରକାର ବ୍ୟବ ଗରାବରୁ ଅନୁମନ କରବାର ପାସୁ କିମ୍ବଦ୍ଧ ଘଟନା ହୁଅଇ ସେହି ପ୍ରକାର ସମସ୍ତାନୁରରେ ଗୋଟିଏ ବୋଟିଏ ବୃତ୍ତବନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ବ୍ୟସ୍ତ କରବାର ଦେଖା ଯାଏ । ବହୁତ କାଳର ଦେଷରେ ଗଜ୍ୟର ଅଧି ବ୍ୟୟ ବିଗୁର କାଳରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ନୂତନ ଟାହସର

ସୁଖ ଲୋକଙ୍କୁ ସହ୍ୟ କରବାକୁ ହୁଅଇ ଓ ବର୍ଷା ରମ୍ଭ ହେଲର ନଦୀ ପାର ହେବାର ଲୋକ ସହ୍ୟ କରବାକୁ ପଡ଼ଇ । ଯେତେ ସମାଜ ହେଉ ଓ ଜର୍ମଗୁରୁମାନେ ଯେତେ ସଭର୍ଣ୍ଣ ହେଉନ୍ତୁ ଘାଟର ଅଭ୍ୟାସର ନିବାରଣ କରବା ପକ୍ଷରେ କିଛିହି ସମର୍ଥବାର ନୁହଇ । ଯେତେବନ୍ତୁ ଘାଟ ମାସଲର କିମ୍ବଦ୍ଧ ପ୍ରକଳ ହେଲଣି ପ୍ରାୟ ତେତେବନ୍ତୁରୁ ଅଭ୍ୟାସର ଜନ୍ମ ହୋଇ ଅଛି ଲୋକେ କିମ୍ବଦ୍ଧା-ଜିଲକୁ ଧନ ଦେଉଅଛନ୍ତି ଅନେକ ଯଦୁଗା ସହ୍ୟ କରୁ ଅଛନ୍ତି ଓ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନେ ସେସବୁ ଜାଣି ପାରିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ନିବାରଣ ହେବାର କୌଣସି ଅପା ଦେଖା ଯାଉ ନାହିଁ । ସବୁ ଉପାୟ ବିଫଳ ହେଉଅଛି । ଏଥିରୁ ଅନୁ-ମାନେ ଅନୁମାନ କରୁ ଯେ ଘାଟ ମାସଲଦ୍ଵାରା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କର ଧନ ଅର୍ଜନ କରବା ଉଚିତ ହୋଇ ନାହିଁ କାରଣ ପ୍ରାୟ ସବୁସରେ ଅଭ୍ୟା-ସର ହେବାର ଶୁଣାଯାଏ ।

ଗଜ ସମ୍ରାଜ୍ୟରେ ମହାନଦୀ ଘାଟରେ ଯାଣି ପାଞ୍ଜ ହେବାର କେମନ୍ତ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହୋଇ ଅଛି ତାହା ଦେଖିବା କାରଣ ଅନୁମାନଙ୍କ ଏକଟି ମାଟିହେଉଁ ଶ୍ରୀୟୁକ୍ତ ଟଙ୍କାକି ସାହେବ ଯାଉଥିଲେ । ସେଠାରେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଲକ-ରମାର ଯେତେ କୋକା ରଞ୍ଜିଅଛି ସେ ସବୁ ଯାଣି ପାର କରବାରେ ଉଚିତତ୍ଵେ ନିୟୁକ୍ତ ଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ମାଟିମାନେ ଅବହ୍ରାନ୍ତତ୍ଵେ ଏପାର ସେ ପାର କୋକା ଦାହି ଯାଉଅଛନ୍ତି ଅଥଚ

ଯାହିକୁ ପଦ୍ମର ଗୁଣିଲେ ଯେ କେନ୍ଦ୍ର ବନକ-
 ଠାରୁ ପତ୍ତରହିଅଛନ୍ତି ଓ ସମତୁଷ୍ଟ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ-
 ନରୁ ଅଧିକ ରହୁ ଅଛି । ଫଳତଃ ସମତୁଷ୍ଟ ଯାଉ
 ହେବା ଯୋଗ୍ୟ ବହୁତ ଶୁଣ ନାହିଁ । ସାଧୁଳ
 ଅଦାୟ ସ୍ଥାନରେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଦା-
 ରର ଲୋକକୁ ଚାହୁଁଥାନ୍ତେ ସାଧିମାନେ ଯେଉଁ
 ରହି ଅଛନ୍ତି ଓ ସମସ୍ତେ ତୁମ ପରମା ଲେଖି ଏ
 ହାତରେ ଧରି ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି । କେତେକ
 ଯାହିକୁ ଏ ଲୋକ ପରମାଏଲେଖି ଏ ଫେରି
 ଦେଉଅଛି ବୋଧ ହେଲା ଯେ ଦୁଇପକ୍ଷର
 ଲେଖି ଏ ନେଇଥିଲା ସାହେବଙ୍କୁ ଦେଖିବାରୁ
 ଏକ ପକ୍ଷରା ଫେରି ଦେଲା । ଦାଃରେ ଉତ୍ତମ
 ଚକ୍ରା ରତ୍ନବାର ଅଜ୍ଞ ପ୍ରତିପାଳିତ ହୋଇ ନାହିଁ
 ଓ ଉତ୍ତର ବାରଣ ସାଠକମାନେ ଅନାୟାସରେ
 ଅନୁଭବ କରି ପାରନ୍ତେ । ସେ ଲୋକକୁ ସମ-
 ହାରାରେ ଦେ ଏ ସବୁର ହିତ ହେତୁ ଦେଖାଇ
 ନ ପାରନ୍ତେ । ଫଳତଃ ଯାହିମାନଙ୍କୁ ସାହେବ
 ସମ୍ବୁଦ୍ଧିବାରେ ସେମାନେ କହୁଲେ ଯେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ-
 ଧାରୁ ତୁମ ପରମା ବା ଅଧିକ ଯାହିପ୍ରତି ନେଉ
 ଅଛି । ଏସବୁ ଦେଖି ଅଧିକ କଠୋରରେ ଉଦ୍ଦି-
 ଶାଉକୁ ଭଲକ କରି ଗତ ଗୁଣବାର ଧାତୁମତେ
 ଜାହା ଉପରେ ୫ * ୦ କା ଅର୍ଥଦତ୍ତ କଲେ ଓ
 କଣେ ସରକାରୀ ଗଜଗଣାକାର ସୋଦାଶ୍ର
 କର୍ମରେ ହସ୍ତକୁ ଥିବାରୁ ଜାହାକୁ ପଦ୍ମଦୁର୍ଗ
 କଲେ । ମାଳକୋଷ୍ଠ ସାହେବଙ୍କର ଏ କାର୍ଯ୍ୟଟି
 ନିଜ ପ୍ରମୁଖସ୍ଥ ଅଟଇ ସନେକ ନାହିଁ ଓ
 ମାଳକୋଷ୍ଠମାନେ ସମସ୍ତ ସମୟରେ ଗୋପନ
 ରୂପରେ ଏସବୁର ଦାଃରୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଦର୍ପନ
 କଲେ ଅନେକ ଅଭିମତରୁ ନିବାରଣ
 ହେବ । ମାତ୍ର ଏସବୁ ଅର୍ଥଦତ୍ତରେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଦାର-
 ମାନେ ସଂଶୋଧନ ହେବାର ଅପା ହେଉନାହିଁ
 ବାଉଣ ଏକ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଦାର ବର୍ଷକୁବର୍ଷ ଅର୍ଥ-
 ଦତ୍ତ ଦେଉଅଛନ୍ତି ଅଧିକ ସୁନବାର ସେହି
 ବର୍ତ୍ତମାନ କରୁ ଅଛନ୍ତି । ଧରନ୍ତୁ ଦୁଇପକ୍ଷ
 ଯାହାର ମନ ଉତ୍ତମ ପ୍ରକାଶ ଥାଏ ଜାହାକୁ
 ଅଜ୍ଞ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନ ଦେଲେ ବୋଧ ହୁଅଇ ଭଲ
 ହୋଇ ସାରେ ବାରଣ ବର୍ଷକ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଦାର
 ଉପାର୍ଜନର ସହଜ ହେବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଦାରମାନେ
 ଅଧିକ ଉତ୍ତର ରୁଲିବେ ।

କାଃ କର ।

ଉତ୍କଳମାତା ତା ୧ ରାଜ ମାସେ ବଙ୍ଗଳା ଗଡ଼ଜାତରେ
 କାଃକର ଅଭିନବ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ପ୍ରକାଶ ହୋଇ-

ଅଛି । ଏସବୁ କରୁ ନିପାଉନାର କବୁରା ଥିବାର
 କଥା ସାଠକମାନେ ସୁବରୁ ଜାଣନ୍ତି । ଗବଣ୍ଟି-
 ମେଣ୍ଡା ଉତ୍ତମା ବିଲତର ସେନେଟରଙ୍କ ମତ
 ବିଜ୍ଞାନ ଗବଣ୍ଟିମେଣ୍ଡାକୁ ଏସବୁ କରୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ
 ବିଧାନ କରବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଥିଲେ ଉଦ୍ଦି-
 ନୁସାରେ ବଙ୍ଗଳା ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସଭାର କଣେ
 ସରୁ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ସାକ ସାହେବ ଏପାଣ୍ଡୁଲିପି
 ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଅଛନ୍ତି । କାଃ ଓ ଗମନାଗମନର
 ଅନୁମତି ଉପାୟମାନ ନିର୍ମାଣ ଓ ଉତ୍ତମାବସ୍ଥା-
 ରେ ରଖିବାପାଇଁ ସ୍ଥାନୀୟ କର ଗ୍ରହଣ କରବାର
 ପାଣ୍ଡୁଲେଖା ବୋଲି ଏହାର ନାମ ହୋଇଅଛି ।
 ଏଥିରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ବେବଳ କାଃକାଃ ପାଇଁ
 ଏଅଭିନବ ପ୍ରୟୋଜନ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ସାକ ସା-
 ହେବ ହେତୁବାଦରେ ମଧ୍ୟ ସେହୁକଥା ଲେଖନ୍ତୁ
 କଲ ଓ ହୁଇ ନାଟେ ସିଦ୍ଧାଅସିଦ୍ଧାର ଉପାୟ
 କରବା ପାଇଁ ଯେତେ ଟଙ୍କା ପ୍ରୟୋଜନ ଗବ-
 ଣ୍ଟିମେଣ୍ଡା ତାହା ଦେଇପାରୁ ନାହାନ୍ତି ଓ ଯେସବୁ
 ସ୍ଥାନୀୟ ଫଣ୍ଡ ଅଛି ତାହା ବୁଦ୍ଧି ହେଉ ନାହିଁ
 ଅଭାବ କାଃ ସକାଶେ ଟାକ୍ସ ନେବାର ପ୍ର-
 ଯୋଜନ । ଉକ୍ତ ଟାକ୍ସ କାହାଠାରୁ ବଢ଼ିପେ
 ଗୁଣ୍ଡାକ ହେବ ସେକଥାରୁ କାଃ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ
 ସଭା ନୁହନ୍ତି କାରଣ ଯେଉଁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରୁଅଛନ୍ତି
 ତାହା ତାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ନୁହଇ । ବିଲତର
 ସେନେଟର ଅଜ୍ଞ ଦେଇଅଛନ୍ତି କି ସବୁପକାର
 ସମ୍ପତ୍ତିମାନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ଉକ୍ତ ଟାକ୍ସ
 ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ଏଥିରେ କୌଣସି ଭରତ ବିପେକ୍ଷ
 ହେବ ନାହିଁ ବୋଲି ଦେହ ସମା ପାଇବେ ନାହିଁ
 ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଦାରେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ସାକ ସାହେବ ବେବଳ
 ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ କର ବସାଇବାକୁ ପ୍ର-
 ଶ୍ଵାବ କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ତାହା ଏସବୁସେ ଗୁଣ୍ଡାକ
 ହେବାର ବିଧାନ କରୁଅଛନ୍ତି ଯଥା—

ପ୍ରଥମେ କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ସମସ୍ତ ଜମି-
 ନାଉଁ ସରକାରୀ ଓ ଅନାମିତର ଜମିର
 ମାଲକଠାରୁ ଏକ ଫର୍ମ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁବେ କି
 ସେଥିରେ ଉକ୍ତ ଭୂମିଧାରକମାନେ ଅପଣା
 ଅଧୀନରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଜମିର ପରିମାଣ ଓ
 ବାର୍ଷିକ ଗଜଣା ଲେଖି ଦେବେ । ଏକ ମାସ
 ମଧ୍ୟରେ ତାହା ନ ଦେଲେ ଯେତେ ବିଲମ୍ବ
 ହେବ ତତକୁ ୫ * ୦ କା ଲେଖି ଏ ଅର୍ଥଦତ୍ତ
 ହେବ ଓ କାମ ଗଜଣାର ତାଲିକା ଶୁଣାସିବ
 ତାହା । ପରମେଶ୍ଵର ନ ଦେଲେ କଲେକ୍ଟର
 ବିଦାରଣ କରି ଏଫର୍ମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁବେ । ଉଦ୍ଦି-
 ଶାକୁ ଏହି ମୋଟ ଗଜଣା ଉପରେ ଟଙ୍କାପ୍ରତି

ଦୁଇପକ୍ଷର କର ଦେବ । ଏକ ମାସକର
 ସମୁଦାୟ କର ଜମିଦାରକୁ ଦେବା ପତକ ମାତ୍ର
 ସେ ହେଲେକା ମାଲକମାନେ ଦେଉଥିବ ତାହା
 ଉପରେ ଟଙ୍କାପ୍ରତି ଏକପକ୍ଷରା ଦୁଗାବ ମିତ୍ତା
 ଦିଆସିବ । ଏସବୁର ବିବିଧି ମାଲକ ସେହୋ-
 ଟଙ୍କା ଜମିଦାରକୁ ଦିଅଇ ତହିଁ ଉପରେ ଟଙ୍କା
 ପ୍ରତି ପକ୍ଷରା ଲେଖି ଏ ମିତ୍ତା ନେଇ ଅପଣା
 ଅଧିକାରକୁ ହୁମିର ଜମାଉପରେ ଟଙ୍କା ପ୍ରତି
 ଦୁଇପକ୍ଷରା ଲେଖି ଏ ଜମିଦାରକୁ ଦେବ ଓ
 ଗୁଣ୍ଡାକ ଯାହାକୁ ଗଜଣା ଦିଅଇ ତାହାକୁ
 ଅପଣା ଦେବୁ ଗଜଣା ଉପରେ ଟଙ୍କାପ୍ରତି ଦୁ-
 ପକ୍ଷରା ଲେଖି ଏ କର ଦେବ । ସରକାର ସମୁ-
 ଦାୟ କର ଜମିଦାରଠାରୁ କାଃକର ସମୟରେ
 ନେବେ ନ ଦେଲେ କାଃ ମାଲକମାନେ ପ୍ରାଧି-
 ତାହା ଅଧିକ ଦେବ ଓ ବିବିଧିକାର ଓ ପ୍ରକା-
 ମାନେ ଅପଣା ଗଜଣା କିପ୍ରକାର ସକଳ ଏକ
 ଜମିଦାରକୁ ଦେବେ । ବେଲକାଃ ସଧର
 କୋଇଲି ଗଣି ପ୍ରକାରରେ ମଧ୍ୟ ଏହାକର ଦେବ
 ଓ ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରମାନେ କାଃକର
 ଯେତେ କାର ପାଉଥିବେ ତହିଁ ଉପରେ ଟଙ୍କା
 ପ୍ରତି ଦୁଇପକ୍ଷରା ଅନୁଧିକ ଟାକ୍ସ ଗୁଣ୍ଡାକ
 ହେବ । ଏଥିରୁ ଘର ଉପରେ ସାମାନ୍ୟ ଭରତରେ
 ଟାକ୍ସ କିମ୍ବା ଯିବ ଅର୍ଥକୁ ଘରର କାର୍ଯ୍ୟକ ରୂପା
 ୫ ୧୦୦ କାକୁ ୫ * ୦୦ କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲେ
 ଏକ ଟଙ୍କା ଓ ଏସବୁର ପ୍ରତି ୫ * ୦୦ କାରେ
 ଏକ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏଁ ହେବ । ଏକମ ଟଙ୍କାର
 ଅନୁଧିକ ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକ
 ଏକ ଟଙ୍କା ଦେବା ପତକ । ଗଣିମାନଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧି
 ପତକ ନାହିଁ ।

ଏହି ବିଧାନଦ୍ଵାରା ଯେତେ ଟଙ୍କା ଅଦାୟ
 ହେବ ତାହା ଯେଉଁ ଜିଲ୍ଲାରେ ଯେତେ ହେବ
 ସେହି ଜିଲ୍ଲାରେ ବ୍ୟୟ ହେବ ଏହାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ-
 ନୁସେ ବ୍ୟୟ କରବା ପାଇଁ ପ୍ରତି ଜିଲ୍ଲାରେ
 ଗୋଟିଏ ଜମିଦାର ଅର୍ଥକୁ ମତ୍ତା ହାସନ ହେବ
 ଓ କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ସଭାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ହେବେ
 ଏକ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରବଳ
 ରହିବ ଓ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷକୁ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ଉକ୍ତ ବନ୍ଦୋ-
 ବସ୍ତ ହେଉଥିବ ।

ସଂକ୍ଷେପରେ କାଃକର ଅଭିନବ ପାଣ୍ଡୁଲି-
 ପିର ବିଧାନମାନ ଏସବୁର ଅଟଇ । ଏଥିକୁ
 ଏ ବିଧାନମାନ ପ୍ରତିକ ହେଲେ କି ଫଳ ହେବ
 ଓ ଏସମସ୍ତ କାଃକର ସକଳ ହୋଇଅଛି କି ନା
 ସାଠକମାନେ ବିଚାର କରନ୍ତୁ ।

ବାସନ୍ତର ପ୍ରଥମ ଦିନରୁ ଉପରାଜ ବି ମା
 ଯେ ବସନ୍ତରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମହାମତ ପ୍ରକାଶ
 ନିରା ଅନାବଗ୍ୟକ କାରଣ ସେଥିରେ ବିଚ୍ଚ
 ଫଳ ହେବାର ନାହିଁ । ଗବର୍ତ୍ତମେଘା ସ୍ଥିର
 ଦରପତ୍ତନି ବଜ୍ରଦେବରେ ବାଟି କର୍ମଣ କର-
 ଦାକୁ ହେଲେ ସେଥିର ବ୍ୟୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
 ଯେଣୁ ପଡ଼ବ ତେବେ ବାଟର ପ୍ରୟୋଜନ ଅଛି
 କି ନାହିଁ ଏହା ପୃଥକ୍ ଅଟଇ ଓ ଉହିର
 କରୁର ପୃଥକ୍‌ରୂପେ ହେବ ସମ୍ପ୍ରତି ଏ ପ୍ରସାବତ
 ଅନ୍ନ ପ୍ରତି କୌଣସି ଆପତ୍ତି ଅଛି କି ନାହିଁ
 ତହିଁର କରୁର ହେବ ।

ପ୍ରଥମରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ କଲକତର ସେ-
 ନେସନାଲ୍ ଅସୋସିଏସନରେ ଏ କଥାକମାନ
 ହୋଇ ନାହିଁ କାରଣ ସେକେଣ୍ଡରୀ ମହୋଦୟ
 ସମ୍ପ୍ରତି କି ଯାହା ଖାଲିସର ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇ
 ପାରେ ତହିଁ ଉପରେ ଏ ହର ବସିବ ଅଥଚ
 ଗ୍ରାମ୍ୟ ଶାଳ ସାହେବ ଜେବଲ ଶ୍ରୀବର ସମ୍ପ୍ରତି
 ଉପରେ ଖାଲିସ ବସାଇବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ! ସେକେ-
 ଣ୍ଡରୀ ସହରେ ଏହା କୌଣସି ପ୍ରକେର ନାହିଁ
 ଓ ନ୍ୟାୟରେ ମଧ୍ୟ ଏକା ହାବର ସମ୍ପ୍ରତିକୁ
 ଟାକ୍‌ସର ଯୋଗ୍ୟ କରବାର କୌଣସି ଦେବୁ
 ଦେନାଯାଇ ନାହିଁ । ବାଟ ହେଲେ ବି ତୁମ୍ଭ-
 ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ଏକା ଲାଭ ହେବ ଆଉ କାହାର
 କିଛି ନାହିଁ ଏହା ବଡ଼ ଅସ୍ପୃଶ୍ୟ କଣାଯାଏ ।
 ସିଦ୍ଧାପା ଠାରୁ ମହାଜନ ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତି ଲାଭ କରବେ
 ଅଥଚ ଏକା ଉତ୍ତୋପ୍ରକା ଖାଲିସ ଦେବ ।

ସ୍ଥିତିର ଅପତ୍ତି ଏହା ଯେ ଦେକିବାରୀ ଅବ-
 ସ୍ଥିତି କରୁଅଛନ୍ତି କି ଏମନ୍ତ ନିୟମ କରବାର
 ହେବ ଯେ ଖାଲିସର ଭାର ସମାନରୂପେ ସମସ୍ତ
 ଯୋଗ୍ୟ ଖାଲିସବାୟବଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ବ ଅ-
 ଥିକ୍ କମିସନର ଓ ପ୍ରକା ଅପଣା ଲାଗୁନାପାରେ
 ସମାନ ହାବତାରରେ ଖାଲିସ ଦେବେ । ଗ୍ରାମ୍ୟକୁ
 ସାଧୁ ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରସାବ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟରେ
 ଏହୁକଥା ଅଛି ଯେ କମିସନର ଓ ପ୍ରକା ସମାନ
 ଅଂଶ ଦେବେ ମାତ୍ର ଯେଉଁ ନିୟମ କରୁଅଛନ୍ତି
 ତହିଁରେ ପ୍ରକାକୁ ସର୍ବାପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଓ କମି-
 ନାରିକୁ ଉଣା ଦେଶ ପଡ଼ବ । ଏକଥା ଉତ୍ତୋପ୍ରକା
 ଅବତରର କ୍ରମେ ପସ୍ତେରକ୍ ଏମନ୍ତ ମୁଲର
 ରୂପେ ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି ଯେ ତହିଁର ଅଧିକ
 କରବାର ଅସୁମାନଙ୍କର କ୍ଷମଣା ନାହିଁ । ସେ
 ହୋଇଲୁ କି ଗୋଟିଏ ମହାଲର ସବରକମା
 ୫ ୯୦୦୦ ଟଙ୍କା ସେଥିରେ ୨ ସରକରକାର

କରବେ ୫ ୮୦୦୦ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ୫ ୧୭୦୦୦ ଟଙ୍କା
 ସରକର କରନ୍ତୁ । ଏ ଦୁଇକଣ ସରକରକାର
 ଉଚ୍ଚ ମାହାଲ ୫ ୮୦୦୦ ଟଙ୍କାରେ କି ୨୦ ଶକୁ
 ଉଚ୍ଚ ଦେଉଅଛନ୍ତି ଯେ କରବେ ୫ ୯୦୦ ଟଙ୍କା
 ଲେଖାଏ ସରକର କରବେ । ଏ ଉଚ୍ଚକରକାରଙ୍କ
 ତଳେ ୨୦୦୦ ପ୍ରକା ଅଛନ୍ତି ଏମାନେ କରକେ
 ୫ ୯୦ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ମୋଟରେ ୫ ୨୦୦୦୦ ଟଙ୍କା
 ଶକଣା କଅଛି । ପ୍ରସାବତ ଅନ୍ନ ମତେ
 ପ୍ରକାମାନେ ୫ ୩୧୨୫ ଦେବେ କି ୨୦ ଶ
 ଉଚ୍ଚକରକାର ୫ ୩୧ ଓ ୨ କଣ ସରକରକାର
 ୫ ୩୧ ସରକରରେ କମିସନର ୫ ୧୫୩୮ କର
 ଦେବେ । ଏଥିରୁ ଖାଲିସରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ
 ପ୍ରକାରେ ଏ କର ପ୍ରକାଳଭାବରେ ବସିଲ
 କାରଣ ତାହାକୁ ଅଧିକ ଦେଶ ପଡ଼ୁଅଛି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ଗ୍ରାମ୍ୟକୁ ସି, ଏକ ମାନସନ ସାହେବ ଦିଶୋ-
 ଖାକଲେକ୍‌ର ସବରେକ୍‌ସ୍ତାରର ଭାର ପ୍ରାପ୍ତ
 ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
 — ରେକର୍ଡ଼ର ମହକୁମାର ନୁତନ ନିୟମାନୁ-
 ସାରେ କଟକର ରେକର୍ଡ଼ର ମହକୁମା
 ଉଠିଗଲା ଉକ୍ତ ମହକୁମାର କର୍ମମାନ ଏଣିକି
 ସବରେକ୍‌ସ୍ତାର ଅମଲକରାବୁ ଚଳିବ ।
 — ଏହୁକେଶନ ଗଜେଟ୍ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି
 ପୁରୀଜଗରର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରକ୍ଷା ବିଧାନ କମିଟିର
 ସାହେବ ଗବର୍ତ୍ତମେଘାକଠାରୁ ୫ ୧୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା
 ରଖି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ ଓ ପ୍ରତିମାସରେ
 ୫ ୩୦୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ତାକୁର କେବଳ ପ୍ରଭୁ
 ନିୟୁତ୍ତ କରବାକୁ ପ୍ରସାବ କରୁଥିଲେ । ଲେଫ୍-
 ଟନଶ୍ୱ ଗବର୍ତ୍ତର ଏସବୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କର କହିଅ-
 ଛନ୍ତି କି ଏତେ ଧୁମଧାମରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରବାର
 ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ନୁତନ ଆଇନମତେ ଯେମନ୍ତ
 ଅଧିକ ହେଉଥିବ ତହିଁକି ଚାହିଁ ବ୍ୟୟ କଲେ
 କିମ୍ପେ ଉତ୍ତମ ହେବ । ଏ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଉତ୍ତମ ଜ୍ଞାନ
 କରୁଅଛି ।
 ଉତ୍ତୋପ୍ରକା ଗବର୍ତ୍ତମେଘା ବିଧାନ କର ଅଛନ୍ତି-
 ଯେ କୌଣସି ଚଢ଼ା ଗଜଶାଖାନାରେ ତମ୍ବାମୁଦ୍ରା
 ଅର୍ଥାତ୍ ପରସାଉତ୍ତାଦି ବହୁତ କମା ହେଲେ
 ଏକାଉତ୍ତୋପ୍ରକାରେ ଅଞ୍ଚଳରେ ଘଣ୍ଟା
 ମୁଦ୍ରାଯାକ ଦୁଇଶହରେ କଟା ହୋଇ ତମ୍ବା
 ରୁତ୍ତରେ ବହୁତ ହେବ କୋହିଲେ ଖଜାଖାଲକୁ
 ମଠାସିଦ୍ଧ ଯେ ସେଠାକର୍ମରୁମାନେ ଉଚ୍ଚପ୍ରକାର

କରବେ ଉଚ୍ଚପରସା ଥିଲେ ତାହା ଗଜଶା-
 ଖାନାରେ ରହିବ ତାହାକୁ କଲକତାକୁ
 ଅଣିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ କାରଣ ବର୍ତ୍ତ-
 ମାନରେ ଜେବଲ ଦିଗଲକ୍ଷ ଖଜାର ପରସା
 କାରବାର ହେଉଅଛି ଏଥିରୁ ଅଧିକ ନାହିଁ
 ଯେ ଗଜଶାଖାନାରେ ବହୁତଦିନ ବୁଧା ପଡ଼ି
 ରହିବ ।

କଲକତା ମନାଅର୍ଡ଼ର ଅଧିକରେ ପୁନକାର
 ଚୋରୀ ହୋଇଅଛି ଦେବ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୁଇକାର
 ଟଙ୍କାର ଲାଲ ଅର୍ଡ଼ର ପ୍ରମୁକ୍ତ କର ଟଙ୍କା
 ନେଇଅଛି । ତୋଲିକପୁରର ସମ୍ପାଦକ ବୋଲନ୍ତି
 କି ଅଳ୍ପ ବେତନ ଦେବାର ଫଳ ଏହିପରି
 ଘଟଇ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଯଥେଷ୍ଟ ବେତନ ଦେଲେ
 ସେମାନେ କାହିଁକି ଚୋରୀ କରନ୍ତେ ମାତ୍ର
 ଅମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିଥାଉଁ ଯେ ବହୁତ ବେତନ
 ଦେଲେ ସର୍ବାଦା ଚୋରୀ କିମାରଣ ହୁଅଇ-
 ନାହିଁ ।

ଅଗାମି ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସରେ ନମ୍ବେଇର
 ଗ୍ରାମ୍ୟକୁ ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ତ୍ତରସାହେବ ପୁନାନଗ-
 ରରେ ଏକ ବହୁତ ଦରବାର କରବେ ।
 ସେଠାକୁ ମରହଟ୍ଟା ଓଦାକ୍ଷିଣାତ୍ୟର ସମସ୍ତ ଗୁଲ-
 ମାନେ ଅଧିକାର ଶୁଣାଯାଏ ।

ପାୟୋକାୟର ବୋଲନ୍ତି ଯେ କଳାମଜ
 ଗୁଜ୍ୟରେ ବହୁମୁଲ୍ୟ ବୋଇଲ ଗଣି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
 ଅଛି । ଯେଉଁ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଯୋଗେ ଏହା
 ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ତାହାଙ୍କର ପଦ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ
 ଅଛି ଓ ସରସାଲରକଳ ତାହାକୁ ଦୁଇସହସ୍ର
 ଟଙ୍କା ପାରିଭୋଗିକ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ଉକ୍ତ ସହରୁ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ଗୁଜ-
 ଧୁଜାନାର ଗୁଜକୁମାରମାନଙ୍କ ଅଧ୍ୟୟନ କମିଟି
 ଅଞ୍ଚଳରେ ଯେଉଁ ବଲେକ ସଂସ୍ଥାପନ ହେଉ
 ଅଛି ତହିଁ ପାଇଁ ଉଚ୍ଚପରୁର ମହାଶକ୍ତି
 ୫ ୫୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଓ ଶ୍ରୀଲଠିରର ଗୁଜା
 ୫ ୨୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦାନ କରୁଅଛନ୍ତି । ଧନ ଓ
 ଦାକଶାଳ ଲେକେ କି ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ମନସ୍ତେ
 ବାସ କରୁଅଛନ୍ତି !

ଗାନବେଗର ବୋଲକୋନଗରର ଜନ-
 ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ହେବାରୁ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି-
 ଯେ ସେଠାରେଲେକ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ୧୧ ୫୫୫୫ ଟଙ୍କା
 ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ ୨୭୩୨ ଟଙ୍କା ଚରସାୟାଦିରେ ଦାସ
 କରନ୍ତି । ବିଲ୍‌କଲେକର ସଂଖ୍ୟା ୫୨୫ ଜଣ
 ପୁରୁଷ ୧୭୦ ଜଣ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ୧୮୫ ବାଳକ
 ଅଟଇ ।

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଦ୍ଵତୀୟ ସଂଖ୍ୟା	ଡାକ ଟଙ୍କା ମାତ୍ରେ କୁଲଭ ସମ୍ପାଦନାମିତା । ମା । ଅପ୍ରେଲ ୧୯୨୩ ମସିହା ଗଣନା	ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
		ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୨
		ମଫସଲ ପାଇଁ ଡାକମାଗୁଲ ୫୩

ବାଟକର ।

ଗଜମାସ ତାଙ୍କର କଳକତା ଅଭିଭାବ
 ଗଜମାସରେ ବାଟକର ଅଭିଭାବ ପାଣ୍ଡୁରୀ କମି-
 ଶିକ୍ଷା ସଂଗ୍ରହଣ ପଦ୍ଧତି ପ୍ରସାର ହୋଇଅଛି
 ଅନୁମାନେ ଏଥିରେ ଦେଖିଲେ ଯେ ପୁସ୍ତକ-
 ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଣ୍ଡୁରୀ ଅନେକାଂଶରେ ପରବର୍ତ୍ତନ-
 ହୋଇଅଛି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ଏହି ଯେ
 ଜମିଦାରୀ ଉଦ୍ଧାର କଲମ କର ବାଳୀ ବୃକ୍ଷ-
 ଫୁଲ ଏ କର ଆଦାୟକରୀର ଯେ ବିଧାନ
 ପୁସ୍ତକ ହୋଇଥିଲା ତାହା ରହିତ ହୋଇ ଚଳନ୍ତି
 ସମ୍ପତ୍ତି ଗୋରକ ନିଳମପୁସ୍ତକ ଗୋବିନ୍ଦା
 ଉଦ୍ଧାର କରଫୁଲ ଏ କର ଆଦାୟକରୀର
 ବସ୍ତୁ ହୋଇଅଛି ଏ ସଂଗ୍ରହଣ ଯେ ସମସ୍ତ-
 କର ମନୋନୀତ ହୋଇଅଛି ଓ ଅଭ୍ୟନ୍ତ
 ପ୍ରକାଶନସ୍ତୁ ଅଛି । ବାକେ କର ସହାୟ
 ସାବରସ୍ୟତା କରମ କରନାଠାରୁ କଳିକର
 ଅଭ୍ୟନ୍ତର କର ନାହିଁ ଓ ଯେହ୍ନେ ଅନ୍ୟ
 କୌଣସି କର ସହାୟ ସେପରି କରମ ନାହିଁ
 ଏଥିପାଇଁ କାହିଁକି ଏମନ୍ତ କଳିକ କରମ
 ହୁଅନ୍ତା ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଵାନାଭିକର ଅନ୍ୟ କିପ୍ରମାନ
 ଲେଖିବାକୁ ଅସମ ହେଲୁ ଅଗାମିକୁ ସେପରି
 ସମ୍ଭାଷଣ ହେବ ।

ଘାଟଅଭ୍ୟନ୍ତର ।

ମହାନଦୀ ଘାଟର ଉଚ୍ଚତାର ପ୍ରମାଣ
 ଗଜ ପ୍ରମାଣର ମେଡ଼ିଆର ସାହେବଙ୍କ କଳେଖକୁ
 ଧରୁ ହୋଇ ଅବିଧୁଲ । ଗଜ ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତରେ
 ଅନୁମାନେ ଏହାଉପରେ ପ୍ରମାଣ୍ୟ ହେବାର
 ଲେଖିଥିଲୁ ତହିଁରେ କର ଫଳ ହୋଇଅଛି
 କ ନାହିଁ ବରଦା ନିମିତ୍ତ ପ୍ରାୟକୁ ଯଦି
 ସାହେବ ଅଭ୍ୟନ୍ତରେ ଘାଟକୁ ଯାଇ ଦେଖିଲେ
 ନିରାଶ୍ୟା କରୁନି ପ୍ରାକାଶ୍ୟାକରେ ରାଜା
 ଯାଇ ନାହିଁ ଓ ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତରୁ ଅଧିକା ଭଦ୍ରା
 ନିଆଯାଉଅଛି । ଯଥା ପ୍ରମାଣ ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତର
 ୫୦୦୦ ହେଲେ ୫୦୦୦ ଉଚ୍ଚତାରର ଲୋକ
 ନେଇଥିଲା ଏଥିରେ ସାହେବ ତାହା ଉପରେ
 ୫୦୦୦ କା ପ୍ରମାଣ୍ୟ କର ଭଦ୍ରାରେ ଏହି
 ହେତୁରେ ସମା ଦେଲେ ଯେ ଉକ୍ତ ଅଧିକାରୀ
 ପ୍ରମାଣ୍ୟ ସହାୟ ସେ ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତରୁ ଅଧିକା
 ମାତ୍ର ଅଧାୟ କରବ । ଉଚ୍ଚତାରକୁ ତାହା
 କର ଦେଲେ ଓ କରସ୍ୟାରେ ସେ କରର
 ଉଚ୍ଚତା ପାଇବ ନାହିଁ ବୋଲି ଲେଖି ରଖିଲେ ।
 ପୁସ୍ତକଲ ବାମୋଦର ନଦୀଠାରେ ଏହିପରି
 ଅଭ୍ୟନ୍ତରମାନ ହେଉଥିବାର ଜଣେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
 ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଆଗାମୀ ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତରେ ତାହା ପ୍ରକାଶ
 ହେବ ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତ ବଳୁବ୍ୟ ଏହି ଯେ ପୁସ୍ତକ
 ମାତ୍ର ୫୦୦୦ ଏଠା ମାତ୍ର ୫୦୦୦ ଉଚ୍ଚତାର କାର୍ଯ୍ୟ
 ବଲେ ଅନେକ ମଜଲ ହେବ ।

ସମ୍ବାଦକ ରେକର୍ଡର ନୂତନ କଥାନ ।

କାହିଁକି ମାନବର ଲେଖିଲେଖି ଗବର୍ଡ଼ିର
 ସାହେବଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନେ ବଜଲାର ରେକର୍ଡର
 ଜେନରଲ ଘୋଷଣା ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏପ୍ରକାର
 ଗର ପ୍ରଥମ ନଗର ଏକ ଅନ୍ୟ ସ୍ଵାକମାନ-
 କରେ ବାସ କରୁଥିବା ସମ୍ଭାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ
 ସବରେକର୍ଡର କର୍ମରେ ନିୟୁତ କରବା ମନସ୍ତ
 ହୋଇଅଛି । ଏହି ଉଚ୍ଚତାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହି
 ଯେ କ୍ରମେ ରେକର୍ଡରମାନଙ୍କୁ ବସ୍ତୁର ହେବ
 ଓ ଯେତେବେଳେ ଏ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଉତ୍ତମ-
 ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ ନେବ ତେତେବେଳେ ପ୍ରାୟ
 ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଥାନାରେ ଜଣେଲେଖିଏ ସବରେକ-
 ଷ୍ଟାର ନିୟୁତ ହୋଇପାରିବେ ।
 ଏ ଘୋଷଣାପତ୍ର ଅନୁସାରେ ଯେଉଁମାନେ
 ନିୟୁତ ହେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅପଣା ଉପୁଲି
 ୫୦୦୦ ବସ୍ତୁବ୍ୟ ମେଡ଼ିଆନା ପୁସ୍ତକ ଅଧିକ
 ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତ ଗଣକତା ୫୦୦୦ କା ଠାରୁ ୫୨୫ କା
 ଯାଏ ବର୍ତ୍ତମାନ ବସ୍ତୁବ୍ୟ ଓ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରମା-
 ଶାନ୍ତପାରେ ପର ନ୍ୟୁନାୟକ ହେବ । ଏମାନେ
 ଅଧିକାଂଶ କାର୍ଯ୍ୟ ସୁସ୍ତୁରେ କରବେ କେବଳ
 ନକଲ କରବାପାଇଁ ଜଣେଲେଖିଏ ଅମଲର
 ପ୍ରକାଶନ ମାସ ତାହାର ବେତନ ସବରେକ-
 ଷ୍ଟାର ସୁସ୍ତୁରେ ଦେବେ ବସ୍ତୁବ୍ୟକୁ ଦେଶ
 ପତ୍ରକ ନାହିଁ । ସରକାର କେବଳ ରେକର୍ଡର-
 ବସ୍ତୁମାନ ନେବେ ଏହି ବସ୍ତୁମାନୁସାରେ ଯାହା-

କର କର୍ମ କରବାର ଉଚ୍ଚା ଥାଏ ସେମାନେ ଅବଳମ୍ବେ ରେକ୍ଷଣୀର ଜେନରଲଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ଅବେଦନପତ୍ର ପଠାଇବେ ।

ଏ ପ୍ରସ୍ତାବନାପାରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ୍ନ ହେଲଣି । ବାଗ୍‌ସଜରେ ଜିଣେ ସବୁକେତୁର ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ଗ୍ରାମ୍ୟମୁରାଠାରେ ସେନାପତି-ଲେଖା ଡେପୁଟିକଲେକ୍ଟର ବାଗ୍‌ ସିକେନ୍ଦ୍ରଦେବ ଅଲ୍‌ହାଲରେ ନିୟୁକ୍ତହେବେ ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବର ନିଜାନ୍ତ ବିରୋଧୀ ନୋହୁଁ ବରଂ ଏଥିରେ ଖୁସ୍ଖୁସ୍ଖି ଲାଭ ଦେଖା ଯାଉଅଛି । ନିୟୁକ୍ତ ରେକ୍ଷଣୀ କରବାର ନିୟମଦ୍ୱାରା ଅନେକ ଜାଲ ଫରେବ ନାଲଣ ରହିତ ହେଉଅଛି ଓ ଦେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଓ ମଫସଲବାସିମାନେ ସୁଯୋଗ ନ ପାଇଲେ ବହୁତ ସମ୍ପାଦକ ରେକ୍ଷଣୀ ବର୍ତ୍ତମାନ ନାହିଁ ଏଣୁକରି ଯେତେ ମଫସଲର ନିକଟ ସ୍ଥାନରେ ରେକ୍ଷଣୀମହଲୁମା ବସଇ ତେବେ ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ମାତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଦେଉନଲେଖା ଗୁଜର ରହିଲେ ଅନେକ ବ୍ୟୟ ପତ୍ରବ ଉପୁଁ ବସଣରେ ଯେଉଁ ନିୟମ ବର୍ତ୍ତମାନ ହୋଇ-ଅଛି ତାହା ସଦାପେକ୍ଷା ଉତ୍ତମ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏକିକ ସନ୍ଦେହ ହେଉଅଛି କି ଏ ନିୟମଦ୍ୱାରା ଯେମନ୍ତ ଜାଲ ଫରେବ ବୃଦ୍ଧି ନ ହୁଅଇ । ବାରଣ ବାନନଗୋଇଙ୍କ ହସ୍ତରେ ପୁରୀ ରେକ୍ଷଣୀର କାର୍ତ୍ତ୍ୱ ଥିଲା ତହିଁରେ ତେବେ ଅନ୍ୟାୟ ହେବାର ଶୁଣା-ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ନିୟମରେ ସେନାପତିଙ୍କର ସମ୍ପାଦନା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ ଉଚିତ କି ସାବଧାନ-ପଦ୍ଧତି ପ୍ରଥମେ ବାଣୀ ଉତ୍ତମ ଲୋକ ନିୟୁକ୍ତ ଭରଣୁ ଉହିଁ ଉତ୍ତରୀ ବୋଧ ହୁଅଇ ସନ୍ଦେହପେ-ତକିନ । ରେକ୍ଷଣୀ ସିରମା କର୍ମ ଇଂଲିଜ୍‌ ଚଳି-ବାର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ ଲେକ୍ଟନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ମତ ଏହି ଯେ ମଫସଲରେ ଥିବା କାବନାମେ ଇଂଲିଜ୍‌ ନ ଜାଣିବା ନିପ୍ରଲୋଭମାନେ ଏ କର୍ମ-ରେ ନିୟୁକ୍ତହୋଇ ଦେଶୀୟଗୁଣରେ କାର୍ଯ୍ୟ ବଳାଇବେ । ଯେବେ ଏ ସବୁ ନିୟମଦ୍ୱାରା ରେକ୍ଷଣୀ କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମରୂପେ ଚଳଇ ତେବେ କହୁଁ ସମ୍ଭବ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ ।

ଡେପୁଟି କଲେକ୍ଟର କର୍ମ ।

ପୁରୀ ଯେଉଁ ନିୟମରେ ଡେପୁଟି କଲେ-କ୍ଟର ପଦପ୍ରାପ୍ତିମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ଗୃହଣ ହେବା-ର ଆଜ୍ଞା ହୋଇଥିଲା ତାହା ରହିତକର ସମ୍ପାଦ-

ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଲେକ୍ଟନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କୁଲର ନିୟମ ପ୍ରକାରକରିବାକୁ ଅବଶ୍ୟକ ଛାନ୍ଦରେ ଏକ କମିଟି ନିୟୁକ୍ତ କରାଅଛନ୍ତି ଓ କୁଲର କମି-ଟିର କାର୍ଯ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ହେଲେ ନୂତନ ନିୟମମାନ ପ୍ରକାର ହେବ ଓ ଉଦ୍‌ନପାରେ ପରୀକ୍ଷା ଗୃହଣ ହୋଇ ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କର୍ମ ଦିଆଯିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଲେକ୍ଟନେଣ୍ଟ ପ୍ରକାର ନିୟମରେ ପରୀକ୍ଷା ଦେଇ କର୍ମ ପାଇବାକୁ ଅଗା ବର ରହି-ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ନୈଗମ୍ୟ ହେଲେ ବୋଲି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଘୋଷଣା ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ଯେସମସ୍ତ କିଷ୍ଟକୁ ମୁଲହର କମିଟି ନିୟମ ପ୍ରକାର କରବେ ଗ୍ରାସ୍ତ୍ରକୁ ଲେକ୍ଟନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ତାହା ସଂକ୍ଷେପରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଅଛନ୍ତି । ସେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଅକଳାଲ ଶିକ୍ଷାବୃଦ୍ଧିର ସଙ୍ଗେ କର୍ମଦାୟକତା ସଂଖ୍ୟା ବହୁ ଅଛି ଏଣୁମଧ୍ୟରେ ଅଗେ ଲୋକ ବସନ୍ତ କର ତାହାକୁ ବାର୍ଷିକ ୪୮୦୦୦୦ ବେତନ ଦେଇ କର୍ମ ଦିଆଯିବାର ଅନର୍ଥକ ଅଟଇ । ଯାହାକୁ କର୍ମ ଦିଆଯିବ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଗ୍ର ପରୀକ୍ଷା ଗୃହଣ ହେବ ଯେଉଁମାନେ ଉତ୍ତମ ଅଚରଣ ମର୍ଯ୍ୟଦା ଓ ଗାଣତନ୍ତ୍ର ମାନସିକ ଉପଯୁକ୍ତତାର ସନ୍ତୋଷ-ଜନକ ପ୍ରମାଣ ଦେବେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ପରୀକ୍ଷା ନିଆଯିବ ଓ କେବଳ ଉପଯୁକ୍ତ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ-କର୍ମଚାରୀଙ୍କଠାରୁ ଏ ସବୁ ପ୍ରୟୋଜନ ହେବ ନାହିଁ ତଥାପି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ବହୁପ୍ରମାଣରେ ପରୀକ୍ଷା ନିଆଯିବ । ପରୀକ୍ଷାର ବସ୍ତୁ ଇଲେକ୍ଟ୍ରି-କାଲ୍‌ ଉପେ ଦେବ ଯଥା—

- ୧ । ଉତ୍ତମ ବାଧାରଣ ଶିକ୍ଷାଲାଭ ।
- ୨ । ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଇଂଲିଜ୍‌-ଭାଷାଜ୍ଞାନ ।
- ୩ । ଦେଶୀକର୍ତ୍ତା ଓ ରେବନ୍ୟୁ ସମ୍ପର୍କୀୟ ପ୍ରଧାନ ଅଭିନୟ ଜ୍ଞାନ ।

୪ । କେତେକ ପରମାଣରେ କୁମ୍ଭିପରମାଣ ବିଦ୍ୟା ଓ ବାରିକମାସୁଣ୍ଡ ବିଦ୍ୟାର ସହଜିପ୍ରଣ ଜ୍ଞାନ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରବେଶିକା-ପରୀକ୍ଷାରେ ଉର୍ଦ୍ଧା ଶ୍ରେଣୀରେ ତାହାର ଉପା-ଜ୍ଞାନପକ୍ଷରେ ପ୍ରକାର ହେବ । ଦେଶୀୟ ଲୋକ-ମାନେ ଅପଗା ଉପାରେ ଏମନ୍ତ ଲେକ୍ଟରପତି ପାରିବେ କି ଯେମନ୍ତ ଉତ୍ତମରୂପେ ମୋହର-କର୍ମ କରପାରିଥିବେ । କୁମ୍ଭିପରମାଣ ଓ ବାରିକ-ମାସୁଣ୍ଡ କର୍ମ ଜାଣିବା ନିତାନ୍ତ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ । ପରୀକ୍ଷାରେ ଗ୍ରାସ୍ତ୍ର ଲେକ୍ଟନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣ-ର ସାହେବ ଲେକ୍ଟରପତି ଯେ ଅନୁବନ୍ଧୁ

ଲୋକଙ୍କୁ ଏପରି ଗୁରୁପ୍ରକାରରେ ସହଯା ନିୟୁକ୍ତ କରବାକୁ ସେ ମନୋନୀତ ଜ୍ଞାନ କରୁ ନାହାନ୍ତି । ତାହାକି ଉଚ୍ଚା ଯେ ସରକାରୀ ମହକୁମାର ଉପକ୍ରମାଦିକ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରବେ-ଶିକା ପରୀକ୍ଷା ଦେଇଥିବେ ଓ କୁମ୍ଭିପରମାଣ ଉତ୍ତମ ବିଦ୍ୟା ଜାଣିବାର ପ୍ରମାଣ ଦର୍ଶାଇ ପାରିବେ ତେଣୁକି କୁମ୍ଭିପରମାଣ ।

ଏଠାରେ ଯେତେବେଳେ ଡେପୁଟି କଲେ-କ୍ଟର ନିୟୁକ୍ତ ହେବେ ବସନ୍ତରେ କଲ ହାତମ-କଠାରୁ କମିଟିର ସାହେବ ମତ ପ୍ରାପ୍ତି କରୁଥିଲେ ତେଣୁବେଳେ ଗ୍ରାସ୍ତ୍ର ମାତ୍ର ପଦ ସାହେବ ଏପ୍ରକାର ମତ ଦେଇଥିଲେ ଓ ଆମ୍ଭେ-ମାନେ ଗ୍ରାସ୍ତ୍ର ଲେକ୍ଟନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ସେନାପତି ମତ ଦେଖି ଅନୁର ହେଲୁଁ ମାତ୍ର ଦେହ ପ୍ରତିବାଦ କରନ୍ତୁ କି ବିଶ୍ୱମାନେ ଉତ୍ତମ ନାହିଁ ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ଏମାନେ ଅମଲ ଶ୍ରେଣୀରେ କର୍ମ କରୁ ହାତମ-କର ଗୁଜର ହୋଇପଡ଼ନ୍ତି ଓ ମାତ୍ର ନାନାବାରଣରୁ ଜଣା ହୋଇଥାଏ । ଏପରି ଲୋକ ହାତମ ହେଲେ ତେଣୁ ଗ୍ରାମିଣତା ସହଜ କାର୍ଯ୍ୟ କରପାରିବ ନାହିଁ । ଏ ଅପତି ଆମ୍ଭେମାନେ ବିଦ୍‌ବର, ସେନା ନାହିଁ । ଯଦି ମଜର ଗୁଜର କେବଳ କେବଳା ହୁଅନ୍ତି ଏମନ୍ତ ନୁହେ । ଅବଶ୍ୟା ବିଶେଷରେ ଓ ନାହିଁ ବିଶେଷର ମିତାତ ବୃଦ୍ଧିରେ ଅନେକ ଡେପୁଟି ଉକ୍ରମଦାର ଧର୍ମ ଉପାଦାନରୁ । ଯେତେବେଳେ ନାହିଁ ଜ୍ଞାନ ଯେ ପ୍ରକାର ଥିବ ସେ ଉଦ୍‌ନପାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ । ଅମଲ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଧର୍ମ ଉପାଦାନ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଦେବଳ ସୁଯୋଗ ଅଭାବରେ ତାହା ଦେଖାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଜଳରେ ତେଣୁକି ଡେପୁଟି କଲେକ୍ଟର ପୂରତଣ ଅଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କର ସୁବିଧାରେ ବୁଝି ଦୋଷ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ଓ ହାତମକଠାରେ ସୁଖ୍ୟ ଲାଭ କରୁଅଛନ୍ତି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ମତ ଗଣଦାର ରାଜ ଉତ୍କଳ ପ୍ରାକ୍ଷେପନର ବିକ୍ରମ ପ୍ରତିପାଦନ ହୋଇଥିଲା ଓ ଉଦ୍‌ନ-ଲକ୍ଷରେ ଶନ ଅନାଥକୁ ସାନ ଓ ପ୍ରାଜ୍ଞାତାଳ ଅପକଳ ଏକ ସୂଚିକାଳରେ ଉପାଦାନା ସମ୍ପାଦି ଏବ ମହୋତ୍ସବ ହୋଇଥିଲା । ସନ୍ଧ୍ୟାସମୟରେ

ବାସ୍ତୁମାନେ ଶାନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ଘେନି ନଗରକାର୍ତ୍ତନ
 କିନ୍ତୁ କୁଳଧର ନଗରକାର୍ତ୍ତମାନେ ଦୈବାକ୍ତି
 ସମ୍ପଦା ବାହାରିବାର ଦେଶ କେହି ଓଲଟିଠା
 ନଗର ବ୍ୟକାର୍ତ୍ତନ ଓ କେହି ବା ଗୁମନକର୍ମା
 ଯାହା ଶେଷ ହେବାର କଳ୍ପନା କରୁଥିଲେ
 ବାସ୍ତୁମାନେ ଶ୍ରୀ ଗୈରନ୍ୟମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରଣା-
 କଳ୍ପ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାର ଦେଖି କେତେ
 ଲୋକ ବସ୍ତୁସାଧନ ହେଲେ ।

ଉତ୍କଳଧର୍ମିକ ମହାନୟନରେ ବାଲେଶ୍ୱର
 ସ୍ୱାଧିକାରୀ ଶାନ୍ତକର୍ମୀର ସତ୍ୟ ନିୟମ ହୋଇ-
 ଅଛି ଯଥା ।

କାନ୍ତ ଅଭିଳାଷକୁ ସୁଧର୍ମ
 ଶାନ୍ତପ୍ରସନ୍ନ ମିତ୍ର
 ଫଳର ମୋହନ ସେନାପତି
 ମୋହନର ସମ୍ପାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ଯେ
 ଏ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକର୍ମ ଉତ୍ତମ ଉପେ ନିବ୍ୟାହ ହେଉ-
 ଅଛି । କଳ ବର୍ଣ୍ଣା ଯଥା କାଳରେ ପ୍ରଚୁର-
 ନୁହେଁ ହୋଇଅଛି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସାହେ-
 ବଙ୍କ କଳର ଅଦର ଅଛି କି ନାହିଁ ଜଣା ପଡ଼ି
 ନାହିଁ ।

ଅକାଳସ୍ୱ ପ୍ରତି ଶରଦାର ବିନ ବା ଏ ଶ୍ରୀ
 ସମୟରେ ଭୋଗ ସଜ୍ଜାକୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ହୋଇ-
 ଅଛି । ତୁ ମାତ୍ର ହେବ ଏ ନିୟମ ରହିବ
 ହୋଇଥିବାର ଘଟଣକୁ ଠିକ ରଖିବାର ବଡ଼
 ଚିନ୍ତା ହୋଇଥିଲା ।

ପାରମ୍ପରିକ ଦେଶରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ହେବାର
 ଉପସାହାନ ଓ ଯୁକ୍ତ ଫାଳଗରୁ ଅରମିଗୟ-
 ନୋକମାନେ ବଡ଼ ଦୁଃଖ ପାଉଅଛନ୍ତି ଓ ସେ-
 ଠାରେ ଶାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ କେହି
 ନାହିଁ । କାରଣ ଦେବଯାକ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଘଟିଲ
 କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ଅପଣା ରକ୍ଷାକିମିତ୍ତି ବାଜର
 ଅଛନ୍ତି । ବଲିବତାର ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବା ନିମିତ୍ତ
 ସର୍ବ ଅସଫଳ । କିନ୍ତୁ କୁଅର ଧନକୋଷମା-
 ନେ ସମୟରେ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭସାଧନ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ
 ସାହାଯ୍ୟ କରି ଇହକାଳରେ ଯଶ ଓ ପରକା-
 ଲରେ ଧର୍ମ ଲାଭ କରିବେ ।

ମାରୁତ୍ୟାଜ ଦେଶରେ ଥିବା ସାହାଜ ମଧ୍ୟରେ
 ଯୁଦ୍ଧ ଓ ଶିସାର ଗଣ ବାହାରିବାର ଖଣିଏ
 ସ୍ୱାମୀୟ ସମ୍ପାଦସମ୍ପଦ ପ୍ରକାଶ ହୁଅଇ ବହୁ
 କୁଅର ଯେ ଯେଉଁ ଧାର୍ମିକ ସୂତ୍ରୀକା ପ୍ରାପ୍ତ
 ହେଉଅଛି ତାହା ଅତି ଉତ୍ତମ ଅଟଇ ଓ ଏ-
 ଠାରେ ଅନେକ ଭାବ ହେବାର ଅଣା ଅଛି ।

ପ୍ରାଣି ଗର୍ବମେଖ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ଗୁଣ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଭବିଷ୍ୟନ୍ତ ବସ୍ତୁରୁପେ ଲୋକମାନେ
 ୩୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦେଲେଣି ।

ହେବନ୍ତୁ ବୋଧି କଥାନ ବରପତ୍ରିକା ଯେ
 ତଳିତଦର୍ଷକ ଇନ୍ଦ୍ରକମ୍ପାକୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ନିମିତ୍ତ
 କଲେକ୍ଷରମାନେ ଗତ ପୁଲବର୍ଷର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରି-
 ଶୁଳ୍କ ବନ୍ଦୋବସ୍ତର ମୂଲ୍ୟ କର ଉଦ୍‌ନୁସାର
 ଯାହା ଉପରେ ଯେତେ ଟଙ୍କା ହେବ ତହିଁର
 ଉତ୍କଳନାମା କାର କରିବେ । ମାତ୍ର ଯେଉଁ-
 ଠାରେ ଉଣା ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ହୋଇଥିବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
 ହେବ କମ୍ପା ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଗଜବର୍ଷମାନଙ୍କ-
 ରେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମ ହୋଇ ନ
 ଥିବାର ପ୍ରକାଶ ହେବ ସେଠାରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ
 କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ।

ମୋହନର ଧର୍ମକାର ଜଣେ ପଦପ୍ରେ-
 ରକ ଲେଖକ ଯେ ବ୍ରାଣି ଓ ଲବଣପୁର ନାମା
 ବେଶ୍ ଗାନ୍ଧି ହୁଅଇ । ଏକସମ୍ପଦ୍ ଅମେଉଦାର
 ଜଣେ ଚିକିତ୍ସକ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରି ଖଣିଏ ପୁସ୍ତକରେ
 ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ପଦପ୍ରେରକ ସ୍ୱୟଂ ଏହିଉପା-
 ଦ୍ୟରେ ବସ୍ତୁଟି ଗୋଟିକୁ ଅନ୍ୟୋନ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି
 ଏବଂ ପାରମ୍ପରିକ ଫଳବିଦେଶ ପ୍ରାଣିରେ ଅଧିକାଂଶ
 ଲବଣ ମିଶ୍ରିତ କରି ଏକ ଓଷାକରିଲେ ଏ ଲେ-
 ଗାଏଁ କଳକୁ ଉଦ୍‌ଧର ଲେଗାଏଁ ଜଣେ
 କୋଷ୍ଠରୋଗକୁ ଖୁଅଇଲେ ଓ ଦାରେ ସେହି-
 ସଦାର୍ଥ ଲଗାଇ ଦେଲେ ଅଳ୍ପକାଳରେ ସେ ମୁକ୍ତ
 ପାଇଲା । ଅତି ଜଣକୁ ଶ୍ୱାସରୋଗ ହୋଇଥିଲା
 ସେ ଶିଶିପ୍ରସାହରେ ଏହୁଉପାଦ୍ୟକୁ ଅନ୍ୟୋନ୍ୟ
 ଲାଭ କଲା । ତେଲନିୟମ ଏଥିକୁ ଲେଖକ ଯେ
 ଲବଣ ମହୋଷୟ ଅଟଇ ମାତ୍ର ତାକୁରମାନେ
 ତହିଁପ୍ରତି ଅବଧି ମନୋଯୋଗୀ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।

କାକୁଲରୁ ତେଲନିୟମ ସଂବାଦ ପାଇ-
 ଅଛନ୍ତି ଯେ ସରଦାର ମହମମଦ୍‌କୁବଶାନ
 ହିନ୍ଦୁର କଳ୍ପକୁ ଜୟ କରିଅଛନ୍ତି । ଅର୍ମାର
 ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାପାଇଁ ଦିନେ
 ସଂଗ୍ରହ କରିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ କାକୁଲର
 ଅବସ୍ଥା ଭଲ ବସ୍ତୁ ନାହିଁ ବସ୍ତୁ ଅଭାବରେ
 ଅପାମି ଫସଲରୁ ଅଧିକା ବଡ଼ ମଢ଼ ଜଣାଯାଏ
 ମାକ୍ତୁକମେଲ ଲେଖକ କି ଯେବାର
 ଫେରାଅସିଥିବା ଏକଜଣ ବଡ଼ ଅରବିୟାକାଥା-
 କ କାଳ କଟକରେ ଚନ୍ଦ୍ରାରେ ଚିତ୍ତିୟାର ଭାଙ୍ଗି
 ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଅଛି । ଉକ୍ତ ଜାହାଜରେ
 କି ୩୦୦ ଟା ଯାହା ଥିଲେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଦେବଳ
 କି ୧୯ ଟା ବସ୍ତୁଅଛନ୍ତି ।

ହିନ୍ଦୁସ୍ତାନୀ ଅଟନ୍ତି ଅବଗତ ହେଲେ ଯେ

ଅମୃତସରର ହିନ୍ଦୁମାନେ କେତେ ଦିନ ହେଉ
 ନଗର ମଧ୍ୟରେ ପଶୁବଧ ଏକ ଗୋମାଂସ
 ବିକ୍ରୟ ନିବାରଣ ସକାଶେ ଗବର୍ତ୍ତମେଖଙ୍କ ଅଜ୍ଞା
 ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ
 ଏମନ୍ତ ଅଣା ସଫଳ ହେବାର ପଠନ ପୁତ୍ରଗଂ
 ନୈରାଣ୍ୟ ଦୋଇ ଅପଣା ହସ୍ତରେ ଏ ବନାଧାର
 ନିବାରଣର ଛାତ୍ର ନେଇ ଗଜପ୍ରସାହ ପୁରୁବାର
 କେତେଜଣ ସ୍ୱଳ୍ପ ଅର୍ଥ ଘେନି ଅମୃତସର ପଶୁ-
 ବଧ ଗାଲକୁ ଅନୁମତ କଲେ ଓ ସେଠାରେ
 ଖୋଇଥିବା ମୁଗଲମାନ କସେଇମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା
 କଲେ । ଶୁଭକରଙ୍କ ଖଣିଏ କରି ଗାଁ ଯକ୍ତା-
 ଇଲେ ଓ ଅତି ପୁଲକଣକୁ ଏମନ୍ତ ଅବାଜ
 କରୁଥିଲେ ଯେ ଜଣେ ମରଯାଇଅଛି ଓ ଅନ୍ୟ
 ଜଣର ବସ୍ତୁବାର ଅଣା ନାହିଁ । ହତ୍ୟାକାର୍ତ୍ତମା-
 ନେ ଅବଧି ଧରାପଡ଼ି ନାହାନ୍ତି ।

ପାଣ୍ଡୋଲପୁର ଲେଖକ କି ଜଣେ ଉପସ୍ତୁତ
 ଲକ୍ଷ୍ମଣରେ ବ ୧୦ ୩ ଦର୍ଶ ବସ୍ତୁରେ ମଉଗଲୀ
 ଏକାକ୍ତି ବ ୧୦ ୪ ଟଙ୍କା କରିଥିଲା ଅଧିକ
 ସେନସେନ ପାଇ ନାହିଁ । କାୟମତେ ଏହାକୁ
 ଉଦ୍‌ଗ୍ରଣ ସେନସେନ ଦେବାର ଉଚିତ ଥିଲା ।

ମୋହନର ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ସେନସେନ
 ଗୋଟିକ ହସ୍ତରେ ବସ୍ତୁବିକ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରୀ କର୍ମ
 ଅର୍ପଣ କରିବାକୁ ଗବର୍ତ୍ତ ମେଖା ମହକ୍ତ କର
 ଉଦ୍‌ନୁସାର କାର୍ଯ୍ୟରମ୍ଭ କଲେଣି ବାଗ୍‌ସତରେ
 ଜଣେ ସେନସେନ ଗୋଟା ନିୟୁତ ହୋଇଅଛି
 ଓ ଶ୍ରୀଗୁମପୁରରେ ମଧ୍ୟ ଏହୁପରି ହେବ ।

ପ୍ରେରିତ ପତ୍ର ।

ମହାନାବର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀ ଉତ୍କଳଧର୍ମିକା ସମ୍ପାଦକ
 ମହାଗୟ ସମାପେଷୁ ।
 ସମ୍ପାଦକ ମହାଗୟ । ଅମୃତ ଏ ପୁରାଣଗ-
 ରରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାହା ମାନଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସଂକ୍ରମଣ
 ଯେ ଗୁରୁ ଅରଜ ନୁତନ ପ୍ରତିକ ହେଲା,
 ରୁଚିତ୍ତରେ ଘରବାଲମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟାଗୁର
 ଯାହାମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର
 ଦେଖି ଦୁଃଖର ସହଜ ଉପାୟ ନିମ୍ନଲିଖରେ
 ଲିଖିତ କରିଅଛୁ ମହାଗୟ ଅନୁଗ୍ରହପୁତ୍ରଙ୍କ
 ସଂଗୋଧନ କରି ଅପଣାଙ୍କ ଦେଶପୁତ୍ରୋତ୍ତ-
 ପର୍ଷିକାରେ ସ୍ଥାନକାଳେ ବାଧୁର ବରଦା
 ହେବେ ।

୧ ମ । ଉତ୍କଳମାନେ ଯେ କି ଯାହା ମା-
 ନଙ୍କୁ ଅପଣା ଯାରେ ବସା ନରବାକୁ ଦେବେ

ସେମାନେ ଉକ୍ତ ଘରର ସାହିତ୍ୟିକଟ ଫିସ ୪୧ ଟଙ୍କା ଓ ଯେତେଜଣ ସାହି ରଖିବାର ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ତହିଁ ନିମିତ୍ତ ଜଣପ୍ରତି ୫ ୦୦ ହୁଏତ ସାହି ଫିସ ଏକବର୍ଷ ପତାଣେ ସରକାରକୁ ଦେଇ ବରଷଜମାମ ଅପଣା ୨ ଘରେ ସାହିମାନଙ୍କୁ ରଖିପାରିବେ କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ସାହିଙ୍କଠାରୁ ଜଣପ୍ରତି କେତେ ଘରଭଡା ନେବେ ତହିଁର ବିକ୍ଷି ନିୟମ ନ ଥିବାର ଘରବାଲମାନେ ଅର୍ଥାର୍ଥମ ବିକ୍ଷି କରୁ ନ କରୁ ସାହା-ମନେ କରୁଅଛନ୍ତି ତାହା ନେଉଅଛନ୍ତି ।

୨ ଯୁ । ସ୍ଥାନସାଥ ସମୟରେ ନୂତନଅଇନ ପ୍ରକାର ନେଉଥିବା ଓ ତହିଁର ମର୍ମ ଘରବାଲମାନେ ଜନମତସ୍ତ ଅବଗତ ନ ହୋଇଥିବାର ସେ ସମୟରେ ଯେଉଁ ସାହିମାନେ ଅଧିଥିଲେ ତାଙ୍କମାନଙ୍କଠାରୁ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ସାହିତ୍ୟିକଟ ଫିସ ୪୧ ଟଙ୍କା ଅଥ ଘରଭଡା ଜଣପ୍ରତି ୪୧ ଟଙ୍କା ନେଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ରଥସାଥା ଉପଲକ୍ଷରେ ଅଧିକ ସାହି ଅଧିକାର ଦେଖି ପ୍ରଥମ ଜଣପ୍ରତି ୪୨ ଟଙ୍କାରୁ ନେବାର ପୁରୁ କର ନିମେ ନିମେ ୪୩ ଟଙ୍କା ଓ ୪୪ ଟଙ୍କା ଓ ୪୫ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକବିଶେଷରେ ନେବାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଗଲା ।

୩ ଯୁ । ଯେଉଁମାନେ ଉପରଲିଖିତ ବିଧାନ ଅନୁସାରେ ଦେବାକୁ ଅନୁକାର କିମ୍ବା ଅକ୍ଷମ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ କେହି ଘରେ ରହିବାକୁ ସ୍ଥାନ ନ ଦେଲେ ମୂଜରାଂ ସେ ଗରୁବସାଥୀ ସଦାରେ ସତରଠୁ ଖସୁ ଓ ବର୍ଷା ଶୀତ ସନ୍ଧ୍ୟା ଲୋକ କଲେ ଏକ ଦେବେକ ସାଧୀ ଘରବାଲମାନଙ୍କର ଏକପ ଅଭ୍ୟାସରୁର ରକ୍ଷା ପାଇବା ବାଉଣ ଅଠରୁନଳାଠାରୁ ଯାଜବା-ଦେଇ ପୁର ନୀତି ଅଭ୍ୟାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖାସନବାଜ ମାନଙ୍କରେ ସ୍ଥାନେ ୨ ବଦା ବରୁ ଆଉ କିତ୍ୟା ଶ୍ରୀ ସିଂହଳ ଦର୍ଶନ ନିମିତ୍ତ ବୁଲୁଥିଲ ଗତାୟତ ଦର ବିଷେଷ କଷ୍ଟ ସମ୍ପା କଲେ ।

୪ ଥି । ସମ୍ଭାବନ ମହାଗୟା ଏଥିରେ ସାହି-ମାନଙ୍କର ପୁସ୍ତକ ରକ୍ଷା ନ ହୋଇ ବରଂ ତହିଁ-ପକ୍ଷରେ କେତେ କର୍ମକାନ୍ତ ଦିଅନ୍ତୁ ସମ୍ଭାବନା ଏକ ସରକାରଙ୍କର ଫିସ ଅଦାୟ ହେବାର ଦେଖେ ଲାଦବ ହେଲ ତାହା ଅନୁମାନ କର ହେବାପାଇଁ ମାତ୍ର ବୌଦ୍ଧଗର ବିଷୟ ଏହି ଯେ ଏକବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଅଧିକ ପାଣି ବୁଝି ହୋଇଥିବା ଓ ନିତ୍ୟ ମେଘାଜନ ହୋଇ ଏନକର ଅତି ଗାଞ୍ଜଲ ଥିବା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏକକଣ ସାଧୀ ସୁଦ୍ଧା ଓପରଠା ମେଗରେ ଅନାନ୍ତ ଦେବାର ଦେଖା

ନ ଗଲା କିନ୍ତୁ ଫେର ସିବାର ସାହିମାନଙ୍କର ବାଟରେ କି ହେବ କୁହାଯାଇ ନ ପାରେ ସାହା ହେଉ ଏକିଷୟରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରକ୍ଷକ ମହାଗୟା ଉପୁରୁକ ଦୟାୟ ବିଶେଷ ଦୌରୁଷ ଲଭ କରାବେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

* ମ । ସମସ୍ତ ସାହିମାନେ ଏବକାନ୍ତ୍ୟ ହୋଇ କନ୍ଧବାର ଶୁଶାଗଲା କି ସରକାର ଯେ-ପ୍ରକାର ସାହିଙ୍କଠାରୁ ଅଠ ୫୦୦ ଅଣା ହୁଏତ ଫିସ ନେବାର ନିୟମ କରାଅଛନ୍ତି ଏଥିରେ ଅନୁମାନେ ଅବଗୁଣ୍ଡ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଘରବାଲ-ଙ୍କଠାରୁ ଉକ୍ତ ଫିସ ଅଦାୟ କରାଯିବାର ବିଧାନ ନ ହୋଇ ନିଜ ସରକାର ସାହିମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଦାୟ କର ନେବାର ନିୟମ କରାଯାଇଥିଲେ ଅନୁମାନେ ଉକ୍ତ ୫୦୦ ଅଣା ଫିସ ଅନୁରୁ ସହଜ ଦେଇ ଥାଆନ୍ତୁ ଏକ ଲୋକପ୍ରିୟ ଘର-ବାଲମାନେ ଏତେ ଅଧିକ୍ୟ ସାହିମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରକାଶ କର ନ ପାରନ୍ତେ ସରକାର ଅନେକ ସାହି ଉକ୍ତ ଘରବାଲମାନେ ଅପଣା ରୁଜାନ୍ତପାରେ ଘରମାନଙ୍କରେ ରଖି ନ ପାରୁ ବା ନିମିତ୍ତ ସ୍ଥାନ ନିମିତ୍ତ ଦର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରକ୍ଷକ ଯେଉଁ-ଘରେ ଯେତେ ଲୋକ ରହିପାରନ୍ତୁ ତହିଁର ସାହିତ୍ୟିକଟ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ଉକ୍ତ ସାହିତ୍ୟିକଟ ଫିସ ଏକ ୫୫ ଘରବାଲଙ୍କ ନିକଟରୁ ନେଇ ସରକାରରେ ଦାମଲ କରନ୍ତେ ଏକପ ନିୟମ କରାଯାଇଥିଲେ ଉକ୍ତମ ହୋଇଥାନ୍ତା ପୁଣି ଘରବାଲମାନେ ପୁରୀ ସାହିମାନଙ୍କୁ ରଖି ଯେଉଁସ ଘରଭଡା ନେଉଥିଲେ ତହିଁରୁ ଅଧିକ ନେଇ ନ ପାରୁ ବା ବିଷୟରେ ନିବାରଣ ଥାନ୍ତା ।

୫ ଥି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖିବାରେ ସାହିତ୍ୟିକଟ ଫିସ ୪୧ ଟଙ୍କା ଓ ଅନୁମତି ପାଇବା ଅନୁସାରେ ଯେତେଜଣ ସାହି ଘରବାଲମାନେ ଅପଣା ୨ ଘରେ ରହୁଲେ ତାଙ୍କଠାରୁ ସାହିତ୍ୟିକଟ ଫିସ ୪୧ ଟଙ୍କା ଓ ପ୍ରତିସାହିନିମିତ୍ତ ୫୦୦ ଅଣା ହୁଏତ ଏକବର୍ଷ ସଦାଣେ ଯେ ଫିସ ସରକାରକୁ ଦେଣ ହେବ ତହିଁ ଅପେକ୍ଷା ରୁଜୁଗୁଣ ଏକଥର ସାଧୀ ରଖି ଅଦାୟକର ନେଉଅଛନ୍ତି ଏପରି ଯେତେ ସାଧୀ ଅଗାମୀ ରଥସାଥା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଖିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସରକାରୀ ଫିସ ଦେବାକୁ ପଡୁଅଛି କେତେ ଜଣପ୍ରତି ୫୫ ଟଙ୍କାରୁ ସମ ନ ନେବେ ଏହା ଅନୁମାନ କରାଯାଏ ଯେହୁଲେ ସୁରକ୍ଷା ସା-ହିଙ୍କ ଠାରୁ ଏକପଫା ଫିସ ଓ ଘରଭଡା ରୁଜା-ନି ବର ଜଣପ୍ରତି ୫୫ ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ନେଇ ପୁନ-ବାର ରଥସାହିଙ୍କଠାରୁ ୪୨ ଟଙ୍କାରୁ ୪୫ ଟଙ୍କା

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିଜଣରେ ନେଉପାରିଲେ ସେହୁଲେ ଯେ ବର୍ଷ ସଦା ଏପ୍ରକାର ଦେବେ ତହିଁରୁ ଅଧିକ୍ୟ କି ଅଛି ।

୬ ମ । ଏଥିରୁ ଖୁବ୍ ଜଣାଯାଉଅଛି କି ସମସ୍ତ ସାଧୀ ବି ବର୍ଷମଧ୍ୟରେ ଯେତେ ଅଧିକେ ତାଙ୍କ-ମମସ୍ତକୁ ଫିସର ଦାୟୀ ହେବାକୁ ଦେବ ତହିଁରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ମାତ୍ର ସରକାର ସେଥିରୁ କିଛି ଅଂଶ ବର୍ତ୍ତମାନ ଚଳନ ନିୟମାନୁସାରେ ପାଇ ନ ପାରିବେ ଏହୁଲେ ସାହିମାନଙ୍କ ଦହିବା ଅନୁସାଧୀ ସରକାର ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଫିସ ଅଦାୟକରନର ପ୍ରଥା ଚଳନ କରାଯାଇ ଜଣ-ପ୍ରତି ୫୦୦ ଅଣା ହୁଲେ ୫୦୦ ଅଣା ପ୍ରତିଜଣରେ କିଅଗଲେ ସୁଦ୍ଧା ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଧିକେବା ଫିସ ଅପେକ୍ଷା ପୁରୁଗଣ ବୁଦ୍ଧିହେବା ତାହା ସାହିମା-ନେ ଅତି ସନ୍ତୋଷପୂର୍ବକ ଦେବେ ଏକ ସେ ନିୟମ ସମ୍ଭାଷାରକର ସମ୍ମତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଟେ ଏକଦିଅ ଅଧିକ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଶ୍ରୀ ମହମାଦର ଶ୍ରୀ କମିସ୍ତରସାହେବ ଏଥିରୁ ପୁରୁର ଗାୟକର ଘରବାଲମାନଙ୍କର ଏହି ଅଭ୍ୟାସର ନିବାରଣ କରନ୍ତୁ ଇତି ।

ତା ୧୭ରୁଣ ଅଷାଠ ସନ ୧୯୨୮ ସ-ଲ ।

ଶ୍ରୀ ନାବୀୟାପ୍ରସାଦ ଅଧିକାରୀ ପୁଣି

ଉତ୍କଳପତ୍ର

ଶ୍ରୀ ବାବୁ ବନମାଳୀ ଦି-ଫ ବୁତ ଉତ୍କଳ ପତ୍ରକୁଳା ପୁସ୍ତକ ଦୁକାଣଦାର ମୁଦ୍ରତ ହୋଇ କରାଯାଉଥିବା ପ୍ରକାର ଅଛି । ଶ୍ରୀ ସରକାରମାନେ କିମ୍ବ ଦାକ୍ଷରକାରକ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ।

ଫଣ୍ଡର ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ-ଫୋର୍ମାଲିଜ ଅଫିସ ।
କଟକ ତା ୧୧ ରୁମ ସନ ୧୯୨୧
ଶ୍ରୀ ବୌଦ୍ଧଗର ବସ୍ତୁ
ସେକ୍ଟର ।

ମୁକ୍ତପାତ୍ରି ।

ଶ୍ରୀ ସତ୍ତ୍ୱବର କରବାନସ୍ତ ଏକଦି-ଫ ଦକୟା	୪୨୯
ଶ୍ରୀ ବାବୁ ଶକ୍ତଦେବଲଲ କଟକ	୪୨୯
ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ରମାସ	୪୨୯
ସୁଯୋଗି ମାହାନ୍ତି	୪୨୯
ରାଜକିଠୋରକୋଷ	୪୨୯

ଫଣ୍ଡର ଉତ୍କଳପତ୍ରକା ସହର କଟକ ଦର୍ଶା-ଦକାର କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ-ଫୋର୍ମାଲିଜ ଯତ୍ନାଳୟରେ ମୁଦ୍ରତ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲା ।

କଳ୍ପକଳା

ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୩୩
୨୦୭୭୩

ଆତ୍ମଜ୍ଞାନମାତ୍ରେ କୁଳର ସମାପ୍ତମତୋ ମା । ଗ୍ରାହଣ ଓ ଧ୍ୟାନ ସମ୍ପାଦନା ଗଳ୍ପକଳା

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୦
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟମଳ ପାଇଁ ଡାକମାତ୍ର ୫୩

ପୁଣ୍ୟ ପରଭୃତ୍ୟ ଅରଣ ।

ଏ ଅରଣ ପ୍ରଭଳ ହେବା ନିମନ୍ତେ ପୁଣ୍ୟ-
ନିମନ୍ତରେ ଯେତେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହେଉଅଛି ବଳ
ସପ୍ତାହରେ ତେ ବହୁତରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସର୍ବ ପ୍ରକାର
ହୋଇଥାଏ । ଏ ସପ୍ତାହରେ ମଧ୍ୟ ଅତି ଶୁଣିବ
ପଥ ପ୍ରକାଶ କରୁ । ଏହା ପାଠ କଲେ ପ୍ରକାର
ହେବ ସେ ଯେଠା କର୍ମକାରକମାନେ ଆଇନର
ପ୍ରକୃତ ନିର୍ମ ହୁଅନ୍ତି ନାହାନ୍ତି । ଯାହାକୁ ଗଠା
ଦେବାପାଇଁ ଯେସମସ୍ତ ଘର ଅଛି ସେଥିପାଇଁ
ଭଲୁ ଅରଣ ହୋଇଅଛି । ନେହିଲେ କେବ
କ୍ୟୁ ଅପଣା ବ୍ୟାପରେ ଅପଣା ବଳ କୁଟୁମୁକ୍ତ
ଅଣ ରଖିଲେ ସେ ଭଦ୍ର ପାଇଁ ଦଣ୍ଡନାସୁ ହେବ
ଏହା ଅରଣରେ ନାହିଁ ତମ୍ଭା ବ୍ୟବହୃ କର୍ତ୍ତା-
କର ନୁହେଁ । ଏହୁ ପ୍ରକାରୀୟ
ହୋଇଥିଲେ ଗଠାପର ପ୍ରତି ଅରଣ ହୋଇ
ସେ କେବୁ ପ୍ରକାର କର୍ମକରମିତ୍ର ସିଦ୍ଧ ଗାହାକୁ
ଠାକଣ ଦେବାର ବ୍ୟାଧି ହୋଇଥାନ୍ତା । କେବ-
ଶକ୍ତ କେହି ଅପଣା ବଳ କୁଟୁମୁକ୍ତ ବ୍ୟବରେ
ଭଗିଲେ ଗାହାଠାକୁ ଭଦ୍ରା ନିଅଇ ନାହିଁ
କେବେ ଭଦ୍ରାପର ଅରଣର ଅଧୀନରେ ଗାହା
ଘର ପ୍ରକାର ଅପିବ ।

ବଚନକା ବାବାହୁକୁ ଉଠାଇ ଦେବା ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଅତ୍ୟନ୍ତର ଓ ଅନାୟୁ ହେବାର ଜଗାଣାଏ ।
ଯେଉଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଗଣାଅନ୍ତ ନିକର ଓ ସେମା
ପ୍ରକାର ହୋଇଅଛି ସେବୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବଚନକା
ସିଦ୍ଧପାଇଁ ଦେବାର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନୁମୋଦନ ଓ

ନିଶ୍ଚୟ ଲୋକଙ୍କ ନିମିତ୍ତ ସ୍ଵାମିତ ହୋଇଅଛି
ଜଗନ୍ନାଥେ ରଥରେ ଗଲେ ସେ ଗାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ
ଯାନ୍ତୁ ଓ ଅସନ୍ତୁ ଗାହାଙ୍କ ପ୍ରକା ଭଲେ କନୋ-
ବସୁରେ କରନ୍ତ ହୋଇ ପୁଣ୍ୟ ସହର ସଙ୍ଗେ
ବାହାର ହୋଇଅଛି ଏହାକୁ ଉଠାଇ ଦେବା-
ପାଇଁ ନାଟକ୍ଷେତ୍ର କେଉଁ ଅରଣ ମଲେ କ୍ଷମକା
ପାଉଅଛନ୍ତୁ ଜଗାଣାଜ ନାହିଁ । ପୁଣ୍ୟଜଗବଳ-
ସତ୍ତା କଣ ବଦ୍ଧଅଛନ୍ତୁ ଏଥିରେ ମନୋଯୋଗୀ
ହେବା ଗାହାଙ୍କର ବିପେକ୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଅଛି ।

ଅମ୍ଭେମାନେ ପୁଣ୍ୟ ଓ ଯାଜପୁରକୁ କେତେ
ଗଣ୍ଡି ପଶ ପାଇଅଛୁ ସ୍ଵାନାୟବରେ ଏ ସପ୍ତା-
ହରେ ପ୍ରକାର ଲଭିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ହେଲୁଁ ।

ସଞ୍ଚାବନକର୍ତ୍ତା ବସୁସର ବର୍ମସ୍ତ୍ରା ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଭୃତ୍ୟ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦେଉ-
ଅଛନ୍ତୁ ବ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅନୁକୃତ କର୍ମରାଣ ବ
ଗାହାଙ୍କର କର୍ମରେ ନିଷ୍ଠାପ ହେବା ଗରେପରେ
ପ୍ରକାରହେଉ ନା ନ ହେଉ ବ ସର୍ବ ବସୁସକ୍ରମ
ହେଲଠାକୁ ଅତି ସରକାରୀ କର୍ମ କରପାଇବେ
ନାହିଁ । ସେତେ ସରକାରୀ କର୍ମର ସଂଯୋଗ-
କମିତ୍ତ ହୋଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅଧିକ ବାଳ ରକ୍ଷକାର
ହେବ କେବେ ସେ ଯେଉଁ ମହଲୁମାଲେ କର୍ମ
କରୁଥିବ ସେଠାର ଜାଗମ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘକୁ
ଉପସ୍ତୁକ୍ତ ହେଲୁ ଦେଖାଇଲେ ଅତି ପାହୁବର୍ଣ୍ଣ
ଅର୍ଥାତ୍ ଷାଠିବର୍ଣ୍ଣ ବସୁସକ୍ରମର ସେ ବ୍ୟକ୍ତି
କର୍ମରେ ଭଦ୍ରପାଇବ । ଏଥିରୁ ଅଧିକ ସାପୁକ୍ତ

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଭୃତ୍ୟ ସାହେବଙ୍କ ବନାଅନୁମତ-
ରେ କେବୁ କର୍ମ କରପାଇବ ନାହିଁ ।

ପୁଣ୍ୟ ଏ ନିୟମ ହେବଳ ଯେଉଁ ମାନଙ୍କ
ନିଯୋଗ ହେବା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଗଜେଟରେ ଗ୍ରହ
ହେଉଥିବା ସେହିମାନଙ୍କପ୍ରତି ପ୍ରକଳ ଥିଲ ଓ
ନିବନ୍ଧନରେ ଅନୁଦେପର ସୁଯୋଗ୍ୟ ତେପୁଟା-
କଲେକ୍ଷର ବାକୁ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନବାସ କର୍ମ ଜଗଣ-
କର ସେନସନ୍ ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଅଛନ୍ତି ଜଗାଣାଏ ଯେ ଅମଲକପ୍ରତି ମଧ୍ୟ
ଏ ଅଛନ୍ତି ଗଣ୍ଡିଏ ଏଥିକୁ ସଞ୍ଚାବନକର୍ତ୍ତା ଅଧିକ
ବସୁସର ଅନେକ ଅମଳ ପାପୁ ବସୁସକ୍ରମା-
ରେ ଅଛନ୍ତି । ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକାଦେଲକେ
ବାହାରଗଲେ ସରକାରୀକର୍ମର ଅପ ବ୍ୟା ଘଟି-
ପାରେ ଅତିବଳ ଭରସାନ୍ତୁ ଅତି ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଘ ନିମନ୍ତ ଏ ଅଛନ୍ତି ପ୍ରତିକରଣଦେ ।

ସାଧାରଣତଃ କେବେନା କଲେ ଏ
ଅଛନ୍ତି କୌଣସିସେ ମଳ କୋଲପାଇ ବ
ପାରେ ସଞ୍ଚାବନକର୍ତ୍ତା ବସୁସ ଉଦ୍ଧାର ମନୁଷ୍ୟକୁ
ଗୁଣା ବୋଲିଯାଏ ଓ ଗୁଣା ହେଲେ ମନୁ ହୁଇ
ରହଇନାହିଁ ଓ ସରକାର ଓ ଉପାଦେବଦାରେ
କାର୍ଯ୍ୟ ସରକାର ପକ୍ତି ଉଣା ହୋଇଯାଏ ଗୁଣି-
ପକ୍ତି ଉଣାହେବାର ବିଶ୍ଵାସ ଅଛିକୋଲ କେତେ
ବାଳ ବସୁଙ୍କୁ ସମାଜ କୋଲୁଥାନ୍ତି କେତେକେ
ଅଛନ୍ତି ସରକାରୀ କର୍ମର ଯେମନ୍ତୁ ଘର
ହୋଇଅଛି ସେଥିରେ ଅତି ସରକାରୀ ସୁକାମଧ୍ୟ
ପ୍ରମ-ସାପାଉ ନାହିଁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘରେ ଭଦ୍ରାକୁ ଅଧିକ

କରି ହୁଏ ଯାହା କର୍ମ କରୁଥିବା ବନ ଅତି
ଫେରିଅସିବାର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ ସୁତରାଂ ଗବ-
ର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡକ ଅଜ୍ଞାବାଲୋଚନ ଧର୍ମାନୁଯାୟୀ ଅଛି

ବାଟକର ।

ଏହି କର ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ଅଇନର
ପାଣ୍ଡୁଲିପି ସଂଗୋଷ୍ଠିତ ହୋଇଅଛି ଅନ୍ୟ
ବନ୍ଦଳା ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସମ୍ଭାରେ ଚାହୁଁଇ ବନ୍ଦର
ହେବ ଓ ହୁଏତ ବିଧିବଦ୍ଧ ହୋଇଯିବ । ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ପୁଣ୍ୟ କରୁଅଛୁଁ ଯେ ଏ ପାଣ୍ଡୁଲିପି
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଗ୍ରାହକ ସକ ପାରେବ । ସେ
ସୌରଶ ପାଇବା ଲକ୍ଷରେ ଏ କର୍ମ ନେଇ-
ଥିଲେ ବିନ୍ଦୁ ଏକା ଜମିଦାର କ ଦେଖାଯୁଲେକ
ନୁହେ ବିଦେଶୀୟ ସମ୍ପାଦକସମାନ ମଧ୍ୟ ତାହା-
ଙ୍କର କିମ୍ପା କରୁଅଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ପୁଣି
ପ୍ରଜାଙ୍କଠାରୁ ଖାଲ୍ ସ ନେବା କାରଣ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି
ବିଧିମାନ ଚଳିବାକୁ ପ୍ରକୃତ ହେବ ତାହାର
ପ୍ରସଂସା ପାଇବାର ଅଗା ଅଜ୍ଞା । ଗବର୍ତ୍ତମେ-
ଣ୍ଡ କର୍ମରୁଲମାନେ କିପୁତ ବୋଲୁଥାନ୍ତି ଯେ
ପୁଣି ପ୍ରଜାମାନେ ବଡ଼ ବଖୁ ଲୋଗ କରନ୍ତି
ତାହାକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାର ଉଚିତ ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡ ଏମନ୍ତ ଉପାୟ ବାହାର
କରିଅଛନ୍ତି ଯେ କୌଣସି ପ୍ରଜା ଖାଲ୍ ସର
କିମ୍ପାର ପାଇବ ନାହିଁ । ସରକର ଉପରେ
ଝଙ୍କାରେ ଏବସଇସା ଦେବାକୁ ପଡ଼େ ଓ ତାହା
ସଙ୍ଗେ ଯେ ଦେଲେ ସୁସ ଦେଖି ଲକ୍ଷ୍ୟବ ପଡ଼େବ
ତାହା ପ୍ରକୃତ୍ତ ଏକା ଗୋଟିର । ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଜା-
ମାନେ ସବୁଠାରୁ ଗଣେଷ ପୂର୍ତ୍ତପାପନ୍ତ ହେବେ
ଏମାନେ ସରକର ଯେତେ ଦେଉଅଛନ୍ତି ପ୍ରାୟ
ତେଜକ ଜଳକର ଦେବେ ଏକ ତାହା ଜିଜ୍ଞା
ବାଟକର ଦେବେ । ବାଟକର ଝଙ୍କାରେ ଏକ
ପଇସାକୁ ଅନେକ ଲୋକ ଉଣା ମନେ କରି
ପ୍ରଜାଙ୍କର ଚୋର ହେଉ ନ ଥିବ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ
କରୁଥିବେ ମାତ୍ର ନିବେଚନା କରିବାର ଉଚିତ
ଯେ ଉକ୍ତ ଏକ ପଇସା ନଗଦ ଦେଶ ପଡ଼େବ
ଓ ତାହା ଦେଇ ମଧ୍ୟ କିଛି ନୁ ରହୁବାର ନୁହଇ
ସାକ୍ଷାତ୍ ଖାଲ୍ ସର ଅଜ୍ଞାନରମାନ ସହ୍ୟ କରୁବାକୁ
ହେବ । ଅମ୍ବେମାନେ କିପୁତ ବୋଧ କରୁଅଛୁଁ
ଯେ ଏ କର ସଙ୍ଗେ ପ୍ରଜାଙ୍କର ଚୋର ଅନେକ
କରି ହେବ ଓ ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡ ଯେ ପୁଣି ପ୍ରଜାକୁ
କଡ଼ ଦେଖି ପାର ତାହାଙ୍କ ସୁତ ବିଗୁଣାନ୍ତି
ତାହା ସେମାନେ ମନରେ ଭେଦ ପାରିବେ ।
ଫଳତଃ ଅମ୍ବେମାନେ ଏକ ବିପଦ କରୁଅଛୁଁ

ଯେବେ ପୁଣିପ୍ରଜାକୁ ନିଜାନ୍ତରେ ଚୋର
ଦେବାର ଅବସ୍ୟତ ହେଲ ତେବେ ଲକ୍ଷକର
କିପୁତ ବୁଦ୍ଧି ନ କରି ଅତି ଗୋଟିଏ ନୁତନକର
ବିଦାରବାର ପ୍ରୟୋଜନ କି ଅଛି ? ପ୍ରଜା
ଜଣକେ ବର୍ଷକେ ବଡ଼ ସେ ୭ ଓ ୭ ର ଲବଣ
ଖାଇବ ଓ ସାମାନ୍ୟ କୁଟୁମ୍ବ ଗୋଟିକେ ପ୍ରାୟ
ଅଧମହଣ ଲବଣ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ ମହଣ ପ୍ରତି
ଗୁରୁଅଣା ବୁଦ୍ଧି ହେଲେ ଜଣେ ଗୃହସ୍ଥକୁ ପ୍ରାୟ
ପୁରୁ ଚଳି ଅଣା ଅଧିକା ଦେଶ ପଡ଼େବ ଅଧିକ
ସେ କିଛି ଜାଣି ପାରବ ନାହିଁ । ଜାଣି ପାରଲ
ଅବା କଅଣ ସାକ୍ଷାତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖାଲ୍ ସର ଅଜ୍ଞା-
ଗୁରୁଠାରୁ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ନୁ ଖାଲ୍ ସ ଦେବୁ ବନେ
ଉପଦାସ ଗୋଇବା ଯେ ସହସ୍ରଂଶରେ ଭଲ
ଏହା ଅନୁଭବ ମାତ୍ରକେ ସ୍ୱୀକାର କରବେ ।

ସେ ଯାହା ଭେଦ ଖାଲ୍ ସର ମ୍ୟାନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷ-
ୟରେ ଭର୍ତ୍ତି କରିବାର ଅବସ୍ୟତ ନାହିଁ ସେ-
ଝଙ୍କା ଅବଶେଷକର ଅଜ୍ଞା ଚୋରଅଛି ଖାଲ୍ ସର
ଗୁଣ୍ଡାଳ ହେବ ମାତ୍ର ପୁଣି ବିଷୟ ଯେ
ସେକ୍ଷଣ୍ଡକ ମତ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଧାନମାନ
ହୋଇଅଛି ଏ ବିଷୟରେ ଗ୍ରାହକ କମିଶର
ବକଳଗ୍ର ପାହେବ ଓ କରକବର୍ତ୍ତୀୟ ସକ୍ତ ଯେ
ଅପଡ଼ିମାନ ଅଗତ କରିଅଛନ୍ତି ଯେବେ
କିପୁତରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସଙ୍ଗମାନେ ଏ ପାଣ୍ଡୁ-
ଲିପିକୁ ଅସାହ୍ୟ ନ କରନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ
ନିଜାନ୍ତ କୁଟୁମ୍ବଠାରେ ପଡ଼ିଅଛନ୍ତି ଦୋଲବାକୁ
ହେବ । ଯେବେ ନିଜାନ୍ତ ଏ ଅଇନ ପ୍ରକଳ
ହୁଅଇ ତେବେ ଅମ୍ବେମାନେ କରଣା ବିଦ୍
ଯେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଜଳକର ସର୍ତ୍ତୀୟ ଅଜ୍ଞାନ-
ରମାନ କିବାରଣ ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ସୁଦତ
ରହୁ ।

ସମାଲୋଚନା ।

ଜହ୍ନବିଜ୍ଞାନ ।

ଗ୍ରାହକ ବାବୁ ଦ୍ୱାରକାନାଥ ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ତ୍ତୀଙ୍କଦ୍ୱାରା
ପ୍ରଣୀତ ଏକ କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ ଓ ପ୍ରେସିଂଗ୍ ସମ୍ବାଲପୁ-
ରେ ମୁଦ୍ରିତ ।
ଉତ୍କଳଭାଷାରେ ଯେପରି ସୁସ୍ୱରର ସଭାବ
ତାହା କାହାରକୁ ଅବଦତ ନାହିଁ ତହିଁରେ
ପୁଣି ବିଜ୍ଞାନବାସ୍ତୁ ସୁସ୍ୱର ପ୍ରାୟ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ନାହିଁ ।
ବିଜ୍ଞାନବାସ୍ତୁ ମଧ୍ୟରେ ଜଡ଼ପଦାର୍ଥର ଜ୍ଞାନ
ସଙ୍ଗରେ ଲର ବିବରଣର ଅବସ୍ୟତ ।
ଏସୁସ୍ୱର ଗ୍ରନ୍ଥକରେ ଜଡ଼ପଦାର୍ଥର ପରଲୟ ଓ
ତାହାର ଗତ ବିଷୟକ ସହଜ ଓ ସ୍ୱାଧୀନ ବି

ଯାହା ପଦାର୍ଥବିଦ୍ୟା ଓ ସାଧାରଣ ପ୍ରଥମେ ଡିଗ୍ରୀ
ଇବାର ଉଚିତ ସେତୁ ସବୁ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି
ଓ ଏହା ମୁଦ୍ରାକତ ହେବା ପୂର୍ବରେ ଏନିଗମସ୍ତ
ସାଧାରଣ ଶିକ୍ଷାକର୍ମୀକୁ ଅର୍ପିତ ହୋଇଥିଲ ।
ଏ କର୍ମଣୀ ଉତ୍କଳସୁସ୍ୱର ବିଗୁରବ ଗୁରୁ ମତ
ଗ୍ରହଣ କରି ସୁସ୍ୱରକୁ ମନୋମାତ୍ର କରି ଦେଖା-
ନାଲ ମହାବଳକର ଉକ୍ତ ଧନର ପାରଲୋଚିତ
ଦେଇଅଛନ୍ତି ଅଭବତ ସୁସ୍ୱର ଗ୍ରନ୍ଥକ ଯେ
ସକ୍ଷାପାରିତ ଗ୍ରହଣୀୟ ଏକ ଶିକ୍ଷାଦାନ ଉପିତ
ଉପସ୍ତୁକ ତାହା ଲେଖିବାର ନାହିଁ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଏହାର ଅନେକାଂଶ ପାଠ
କରି ସନ୍ତୋଷ ହୋଇଅଛୁଁ କୌଣସି ବିଶେଷ
ଦୋଷ ଦେଖି ନାହିଁ ଓ ଯେବେ ସ୍ଥାନ ଯେ
ଏମନ୍ତ ରଚନା ହୋଇଅଛି ଯେ ଏମନ୍ତେ
ସହକରେ କୁଞ୍ଚି ପାରିବେ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଚତୁର୍ଥୀ
ଶ୍ରଦ୍ଧକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ବଡ଼ ଦୋଷ ସେକାହାର ନ
ପାରେ । କାରଣ ବିଷୟ କଠିନ ତହିଁରେ ପୁଣି
ଏସର ସୁସ୍ୱର ପୁଣ୍ୟ ଅତି ଦେବୁ ବର ନାହିଁ
ଓ ଲୋକଙ୍କର ପଦାର୍ଥ ବିଦ୍ୟାରେ ଅନେକପ୍ରକାର
କୁଟୁମ୍ବର ଅଛି ଓ ବିଶେଷରେ ଶ୍ରଦ୍ଧକର୍ତ୍ତା
ବକଦେପଦାସୀ ଏସକୁ କାରଣର ଉକ୍ତ ଜ୍ଞପ୍ତ-
ମାନ ଧର୍ତ୍ତନ୍ୟ ନୁହଇ ଓ ଶୁସ୍ୱରର ତହିଁରେ
କିଛି ବ୍ୟାଘାତ ହେବ ନାହିଁ କାରଣ ପଞ୍ଚକ
ତାହାକୁ ଗୁଣ୍ଡାଳ ଦେବେ ଯାହା ହେଉ ଗ୍ରନ୍ଥ-
କର୍ତ୍ତା ସୁସ୍ୱରକୁ ବିଦ୍ୟ ଲୟର ପାଠୋପଯୋଗୀ
କରିବା କାରଣରୁ ତହିଁ କର ନାହାନ୍ତି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ଭଲିକମାର ତା * ରାଜର ବଲିକତା ଗଣେ
ଝରେ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେସ ହାକିମଳ ସମ୍ପର୍କରେ
ଜଳଲିଖିତ ଅଜ୍ଞାନମାନ ପ୍ରକୃତ ହୋଇଅଛି ।
ଯଥା ।
ଜର୍ଜ ଝଏନକ ପାହେବ କଟକର ଅଧିକ୍ଷକ
ମାଟିକ୍ସ୍ଟ୍ର ଓ କଲେକ୍ଟର ହେବେ ମାତ୍ର ମାତ୍ର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତପାହେବକ ପ୍ରକାଶମାନ ଅଧିକା ଅଧିକ
ଅଜ୍ଞା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକଟିଂ କଲେକ୍ଟର ଓ ମାଟିକ୍ସ୍ଟ୍ର
ସୁନ୍ଦର କର୍ମ କରୁଥିବେ ।
ଜାନ ରବନସୁବାଲେଟ୍ ସାହେବ ଏମ୍, ଏ
ବାଲେକ୍ଟରର ଅଧିକ୍ଷକ ମାଟିକ୍ସ୍ଟ୍ର ଓ କଲେ-
କ୍ଟର ହେବେ ମାତ୍ର ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀର କବିତା
ମାଟିକ୍ସ୍ଟ୍ର କର୍ମରେ ଏକଟିଂ ସୁନ୍ଦର ରହୁଥିବେ ।
ଅଲିକ୍ସ୍ଟ୍ର ମାନସନ୍ଦ୍ୟାହେବ ସୁନ୍ଦର ଅପ

କୁଳମାତ୍ରେ ଓ କଲେକ୍ଟର ହେବେ ମାତ୍ର ପ୍ରଥମପକ୍ଷର କର୍ତ୍ତୃକାଳିକା ପଦରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ରହିଥିବେ ।

ବାବୁ ନାଳମାଧବ ମୁଖାର୍ଯ୍ୟ ଏଲ, ଏଲ, ସୁଭାଷ ମୁଖାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସୋମବାର ଶ୍ରୀମୁଖ କମିଶ୍ନର ସା- ହେବ କାଲେକ୍ଟରକୁ ଗାଧୁ ନିମିତ୍ତ ଯା କରବେ ଏ ନଗର ରେକର୍ଡର ସାହେବଙ୍କ ମହଲ- ମାର ବିଗଳି ନାକୁ କ୍ଷେତ୍ରମାଧ୍ୟ ମିଶ୍ର ହି ସେ ଅନୁକ୍ରମ ହେବ କର୍ମରୁ କରଣାସୁ ହୋଇଥିଲେ ସରକାରୀ ଟଙ୍କା ଖଜଣାଖାନାରେ ଦାଖଲ ନ କରବା ଏବଂ ଗ୍ରାମେଇ ହେବାବେଳେ ନ ଲେଖି- ବା ହେଲେ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟତାର ଅଭିଯୋଗରେ ଖଜଣାଦାର ଅଦାଲତକୁ ପ୍ରେରଣ ହୋଇ ଗତ ସୋମବାରଠାରୁ ହାଜତରେ ପଡ଼ି ଅଛନ୍ତି । ଏହାଛଡ଼ା ଗୁଣ୍ଡିଚା ନେବା ସମୟରେ ଏ ସବୁ ଧର ପଡ଼ିଲ ଯେବେ ଏମନ୍ତ ହେଲ ତେବେ ରେକର୍ଡର ମହଲମାରେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବରୁ ନାହିଁ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।

ଗତ ପରବାରଠାରୁ ଏଠାରେ ଶୁଣିବ ନୁହେଁ ନିରାଶନା ସାପ୍ତାହକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାହାରବାର ଅରମ୍ଭ ହୋଇଅଛି । ଏହାର ନାମ କଟକ ଜିଲିକଲ ଓ ଏହାର ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୪୯ ଟଙ୍କା ମାତ୍ର ।

କୃଷକମାନଙ୍କର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ସନ ୧୮୭୦-୭୧ ମସିହାରେ ମାନ୍ୟଜର କ୍ରମେ କର୍ତ୍ତୃକାଳିକା ଅଧିକାର ହେଉଥିଲେ ଯେ କୌଣସି ସରକାରୀ କର୍ମରୁ ଶୁଣି ପାରିବୁ ସ୍ତ୍ରୀ ରହିବ ନାହିଁ ଓ ଯେବେ ବାହାର ରୁଗାରୁ ସ୍ତ୍ରୀ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଥିବାର ଜଣାଯିବ ତେବେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବାହାର କର ଦିଆଯିବ ଓ ଦେଖାଯାଇ ନପୁ ହେବ ଓ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାବଳେ ସରକାର କରଥିବ ସେ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦ ପାଇବ । ବର୍ତ୍ତମାନକାଳର ଗାଧ- ଚର୍ଚ୍ଚାମାତ୍ରେ ମହଲମାନଙ୍କୁ ନଗରରୁ ବାହାର କର ନ ଦେଇ ୧୫ ଅଭିନିତାକୁ ତାହାଙ୍କର କୁଳମାଧ୍ୟମ କରାଯିବ ।

ଗତ ଅପ୍ରେଲମାସର ଲେକପଂଗଣା ଅନୁ- ମାରେ ଲଗ୍ଗନ ନଗରରେ ୧୮୭୧-୧୮୭୨ ଲେକ ବାବ କରାଯିବ ।

ପ୍ରକାଶକ ସଂବାଦପତ୍ରମାନଙ୍କର ଜଣାଯାଏ ଯେ ସେବାଠାରୁ ମହଲମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଭେଲ- ବାଟ ନିର୍ମାଣ ହେବ । ଏଥିରେ ଯାହା ମାନଙ୍କର ବସ୍ତୁକୁ ସୁବିଧା ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ।

ବୁଝିଦେଶର ଗୁଣା ବଜାହେଗର ପ୍ରକଳିତ ଚିନ୍ତା ପ୍ରଣାଳୀ ବିଷୟାବରତା କାରଣ ଦୁର- ଜଣାପଡ଼ି ଅପଣା ଦେଶରୁ କଲକତାକୁ ପଠାଇ ବାରେ ସେମାନେ ବହୁକଳାରନିବାସୀ ବିଷୟର ଗୁମନାଥ ଭରତ କବିରାଜଙ୍କ ନିକଟରେ ଚିନ୍ତା- ସାମାନ୍ୟ ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଥିଲେ ଜଣେ ଚିନ୍ତା ନ ପାରିଲେ ଉତ୍ତରରେ ଥିବୁ ବୁଲିଗଲୁ ଅନ୍ୟଜଣ କେତେକର୍ଷ ପରଶମ କର ଯୋଗ୍ୟତା ଲାଭ କରୁଅଛୁ ।

ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ କର ବିରୁଦ୍ଧରେ ବଜାହେଗର କମିଶନରୀନେ ବିଲଭର ପାଇଁ ମେଣ୍ଟକୁ ଯେଉଁ ଅବେଦନ ପତ୍ର ପଠାଉଥିଲେ ତାହା ଉଚ୍ଚ ଅର୍ଥକୁ ଉପାଧ୍ୟାୟକ ସହରେ ଅଗତ ହୋଇ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଅଛି । ସତ୍ୟମାନେ କେବୁ ଏଥି- ରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କଲେ ନାହିଁ ଓ ଭାରତବର୍ଷୀୟ ସେକ୍ରେଟରୀଙ୍କ ମତରେ ସମ୍ମତ ହେଲେ । ସେକ୍ରେ- ଟରୀ ତାହାକୁ ଗୁଣ୍ଡାରେଲେ ଯେ ବଜାହାର ଉନ୍ନତସାଧନ ନିମିତ୍ତ ଯେକେତକା ପ୍ରୟୋଗନ ତାହା କଳକତା ଚଳିବାର ଅପ୍ରଭୁଲ ହୋଇଅଛି ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ କରପୁଣ୍ୟ ଚିନ୍ତାପୂର୍ବକ ଦୋଷପ୍ରଦ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଭଦ୍ରେ ନାହିଁ ।

ବୋମ୍ବେର ଏକଜଣ ସମ୍ଭାଗୁ ହୁଏ ଏହି ମର୍ମରେ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ଯେ ବ୍ରାହ୍ମ- ଣ ବେଶିଆ ଭରଥ ଅଥବା ଅପଗ୍ରସର ହିନ୍ଦୁ- ଜାତୀୟ ବ୍ୟବସାୟୀ ବା ପୁରୁଷ ପୁନବାର ବିବାହ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ସେ ତାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କର- ବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି । ବିଜ୍ଞାପନକାରୀ ଏକଜଣ ପୁରୁଷନ ମନୁଷ୍ୟ ଏବଂ ଅପଣା ଜାତିମଧ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କର ବିଶେଷ ମାନୁଷ୍ୟତା ଅଛି । ସେ କଳା- ସାହି ପାର ହୋଇ ସିଂହାପୁର ଓ ଜାହାଜିଦରେ ବାଣିଜ୍ୟ କରବାକୁ ଯାନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନରେ ତାହା- ଙ୍କ ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରୟଣା ନିମିତ୍ତ ରଜଲଗ୍ନ ଓ ଅନେକକାଳ ପଠାଉଅଛନ୍ତି ।

ଅନେକ ବ୍ୟବସାୟୀ ମଧ୍ୟେ କଲକତାକୁ ଯାଇ ଅପଣାର ବ୍ୟବସାୟ ପ୍ରତି ସଜଳ ବଶି ହେଇ ଯାନ୍ତି । ସୁଦେ ସେମାନେ କଲକତାରେ କରବା ଉପାର୍ଜନ କରନ୍ତି ବୋଲି ଗଣନା ହେଇ ନ ଥିବ କିନ୍ତୁ ଅନୁକ୍ରମ ହେଲୁ କଲକତା ଶ୍ରେଣି ଅଦାଲତରେ ଜଜମାନେ ଏହିକ୍ଷେ- ଅଭିପ୍ରାୟ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ତମତ- ରେ ସେମାନଙ୍କ ମହଲମାରେ ସେମାନଙ୍କୁ କଲ- କତାରେ ଜୀବିକା ଉପାର୍ଜନକାରୀ ବୋଲି ଖୁବ୍ କରୁଥିବ ।

ପ୍ରେରିତ ପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀମତ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଉତ୍କଳଖଣ୍ଡିକା ସମ୍ପାଦକ ମହାଶୟ ସମାପେଷୁ ।

୧ ମ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ପୁସ୍ତକରେ ସନ ୧୮୭୧ ମାଲର ଅ ୪ ଇଚ୍ଚ କାର ହୋଇ ହେଲୁ ଅଧିକର ଡାକ୍ତର ସାହେବ ହୋଇ- ଅଛନ୍ତି ଯେ ଏଠା ପାସ କରୁଥିବା ଉପାଧ୍ୟାୟ- ମାନେ ଶୁଣିବିଯାହାରେ ଉତ୍ତରରେ ସରକାରର ଜିଗ୍ସା ପିଟିକାକୁ ୪ ୧୫ ଓ ୪ ୨ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ଅଧ୍ୟାୟ କର ନେଇଅଛନ୍ତି ଓପରକୁ ସାଲ ଅଗରଭକ ଯାହା ନେବେ ତାହା ତାଙ୍କ ମୁକାଦା ସେ ଯାହା ହେଉ ତାଙ୍କ ଲିପି ପରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏପରି ଏକ ବେପାର ହୋଇଅଛି ଯେ କାରାର ବହୁବାକ୍ୟ ଦିମ୍ବା କୁଣ୍ଡୁ ଅଧିଲେ କେବୁ ରୁଗୁ ନାହାକୁ କାରଣ ଜି ଏଠା କାଳାଚରଣ ନରୁ- ଶୁକର କଟକରୁ କେତେକ କୁଣ୍ଡୁ ଅଧି ତାଙ୍କ ଘରେ ଥିଲେ ଯେ ଡାକ୍ତର ସାହେବ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତାଙ୍କୁ ଧର ରପୋର୍ଟ କରବାର ତାଙ୍କ ନାମରେ ସମନ ହେଲୁ ସେଠାରୁ ଯାଇଁ ମେଜିଷ୍ଟ୍ରେଟରେ କୋର୍ଟରେ ହାଜର ହେଲେ କୋର୍ଟଖାଲ ମେଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ହଜୁରରେ ଇଚ୍ଛା କରବାର ହେଉକିରକତାରେ ଜବାବ ଲେଖାଇବାର ଜୋବାବ ହୁକୁମ ହେଲୁ ସେ ଜବାବ ଓଖାଳବ ଲେଖାଇଲେ ମେଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଓଖାଲଟନ ସାହେବ ଜବାବ ଶୁଣିବା ଦୂରେ ଥାଇ ଅସମ୍ଭବ ନ ବେଳା ଏକବାରଣି ୪ ୫ ଟଙ୍କା କରମାନା ହେଲ ।

୨ ଯୁ । ଏକ ବାବାଜି ଚୂର୍ଣ୍ଣଶ୍ୟାମ ବାସନ୍ଦର କିଜ ଶିଷ୍ୟ ଜିଂଶ ବୁଲବନରୁ ଅଧି ଦାନାକଳ ମଠରେ ରହିଲେ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତ ପ୍ରକାରରେ କରମାନା ଫିଲେକରେ ୪ ୦ ୦ ହେଲୁ ଓ ଅଉ ଦମସାହି ନମ୍ବର ଏହୁପରି ଅନ୍ୟାୟ କରମାନା ହୋଇଅଛି ସେମାନେ ନାଗର ହୋଇ ଇଚ୍ଛା ରୁପରେ କରମାନା ଦେଇ ରୁକି ହୋଇଅଛନ୍ତି ୪ ୦ ୦ ନାମ ରୁକି ନ ହେଲେ କରମାନାର ଅଧିକ ନ ଥିବାରୁ ନାଗର ହୋଇ ରହିଲେ ଏଥକୁ ମେଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବ ଏପରି ଗୁଣଗ୍ରାହୀ ଓ ପରଶମା ଯେ ଏକେକଡ଼ ରଥଯାଗା ଓ ସହରରେ ଯାହା ଗୋଲମାଲ ହେଲୁ ଏହୁଦନ ମଧ୍ୟ ବହୁଦେଇଲ ସହରରୁ କେଉଁ ଭରପରେ ଦେଖି ନାହାନ୍ତି କାରଣ କଲକତାରେ ବାସୁରୁ ହାତୀ ବାନ୍ତି ହେବ ଏହୁ ଉପରେ ଅଧି ନାହାନ୍ତି ସେ

ସହରର ଚଳ ମତ ବିପରୀତ ହୋଇଥିବେ ଅମଳକୁ
 ଯାହା ସମ୍ଭବତଃ ତାହା କବ୍ୟାଦି ଦେଲେ ଆଉ
 କିଛି କହୁଥିବେ ନାହିଁ କି ବନ୍ଦା ଭଲକରେ କେନ୍ଦ୍ର
 ସିଦ୍ଧେ ନାହିଁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପାଠ୍ୟ ନାନାନ୍ତ
 ତାଙ୍କର ସାହେବ ଯାହା ଜଳମ କରୁଥିଲେ
 ତାହା ହିଏ ଦେଖୁଥିଲେ ପ୍ରତ୍ୟାମାନେ ଏପରି
 ଅତରଣ ଓ ଅନୁପାୟ ଦେଖି କରୁଥିଲେ ହୋଇ
 ରହି ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ଡାକୁଥିଲେ ଏପରି ତତ୍ତ୍ୱ-
 ହିତ ପୁସ୍ତକାଳୀ ସାହେବ ଏକ ମୂର୍ତ୍ତି ଏଠାରେ
 ଅଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ମୁଖ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ୍ୟାୟ ସେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ
 ଅପଣା ଶୁକର ନରକରକୁ ମାତ୍ର ନ ମାରିଲେ
 ଗୁଣ ଗାନ୍ଧି ନାହିଁ ନା ୧୦ ନ ହେବ ତାଙ୍କ
 ଗୁଣର କି ୧୫ ନାଲିବ କରବାକୁ ୪ ୫ କା
 ଜଳମାନା କରୁଥିବେ ଅପାଳକର ହୋଇଥିଲେ ସେ
 ଏପରି କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ଅତରଣ ପୁଣିବ ଅମଳ ପ୍ରତି
 କରୁଥିଲେ ତାହା ଲେଖା ବାହୁଲ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟାୟ
 ହିତୁମାନ ହେଉଥିଲେ ତାହା ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଭଳେ
 ହେବେବନ କରନ୍ତୁ ପରେ ଏତେବଦ୍ଧ ଶୁଣିବ
 ଯାହାରେ ତଳେ ମଧ୍ୟ ସହରରେ ବି ହେଉଥିଲେ
 ଦେଖିବାକୁ ଆସି ନାହାନ୍ତି ଦିନେ ରଥ ଚଳିବା
 ସମୟରେ ଚନ୍ଦ୍ରଲଗାନ୍ତା ବନ୍ଦୁବରକୁ ଅପିଥିଲେ
 କେତେକ ଗଣ୍ଡ ରମାଲରେ ନାବି ବାନ୍ଧ ବଳ
 କରୁଥିଲେ ତାହା କହୁ ନ ପାରି କାରଣ
 ଜଳାମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଦୋର ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଜଳା
 ଦେମାଳ ହେବ ମେତସ୍ତର ଓ ପୁସ୍ତକାଳୀ ପୁରୁଷଙ୍କ
 ପୁରୁଷ ଓ ଅତରଣ ଦେଖି ଦେଖି ହସର ଏ
 ସହରରେ ଲେଖନୀରେ ଅଭାଗରୁ ରକ୍ଷା
 ଦେବେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଉପାୟ ଦିଶୁ ନାହିଁ ।

ପରେ ଅତିକ୍ରମ ୧୫ ନ ହେଲେ ତା ୪ ଗଣେ
 ଡାକୁଥିବ ସାହେବ ମେତସ୍ତରଙ୍କ କବ୍ୟକୁ
 ବଡ଼ଭାଷା ବାବାଜୀମାନଙ୍କୁ ଅତି ବିଚାରରେ
 ବ୍ୟାଧି କୁଟା ରଖି ନ ଦେଲେ ଉତ୍କଳ ଦେବ
 ବୋଲି କେତେକ ଲଜ୍ଜା ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ନ ରଖିବା
 ପରହାସଦୀକ୍ୟରେ ରିପୋର୍ଟ କରିବାର ମେତସ୍ତର
 ସାହେବ ଭର୍ତ୍ତୃରେ ବଡ଼ ସନ୍ତୋଷ ହୋଇ
 ପୁଲିସ ସାହେବ ପ୍ରତି ବଡ଼ଭାଷା ନ ରଖାଇ
 ଉଠାଇ ଦେବାର ଅଜ୍ଞ ଦେବୀକୁ ପୁସ୍ତକାଳୀ
 ସାହେବ ସହରଥାନା ଉପପ୍ରାପ୍ତାକୁ ପରାଧୀନ
 ଦେଲେ ଯେ ସେ ସବୁକିଛି ଶେଷରେ ସେମାନଙ୍କୁ
 ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରୁଥିଲେ ସେ ସାଧୁ ମହାପୁରୁଷମାନେ
 ମୁକ୍ତିକାର ହିତୁମ ମାତ୍ର ତାହା କରନ୍ତୁଥିଲେ
 ହାରେ ତେରୁଥିଲେ ସେହିପରି ରଖି ସିଂହପାରିକୁ
 ନ ଯାଇଁ ସେ ଯାକା ତାଙ୍କ ନାମରେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ

ଓ ଜରୁର ଥାଇ ଉତ୍କଳସନ ସାହେବଙ୍କ
 ଫ ଏପରି ଉତ୍କଳ ଥିବା ଓ ଦ ୧୦୦ ରୁପର
 ଦଖଲକାର ଥିବା ଉତ୍କଳ କବ୍ୟର ଅପରି
 କର ଏକ ସିମାମନ୍ତରାସ୍ତ୍ର ଅନୁମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ-
 ଭରେ ମେତସ୍ତର ସାହେବଙ୍କ ହିତୁରରେ ଦେଲେ
 ସାହେବ ମଉସୁଫ ପରଜାସ୍ତ୍ର ସଙ୍ଗେ ଥିବା
 ହସ୍ତାବଳ ଉତ୍କଳ ବିଚ୍ଛିନ୍ନାସ ନ ଦେଖି ସେ
 କାଳକ ମଏଲ ହୋଇଥିବା ଓ ତାହା ମହନ୍ତ
 ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଭୂଷଣ ଥିବାର ଗୁଣାଚଳକ ହୋଇ
 କରେଣର ବାହାର କର ଦେଇ ଗାତକ ହିତୁମ
 ହୋଇଥିଲେ ବୋଲି ଶୁଣାଇ ଦେଲେ ଦେଖିବୁଣି
 ନାହିଁର ହୋଇ କେତେକ ମହନ୍ତବଳିଙ୍କ ପୁସ୍ତକ-
 ମର୍ତ୍ତରେ ଶୁଣୁକ ମହନ୍ତାଣ୍ଡକ ବନ୍ଦିଶୁର ସାହେବଙ୍କ-
 ଠାକୁ ଦରଗାସ୍ତ୍ର ପଠାଇଥିଲେ ଏ ଉପଦେଶକୁ
 ବାରଣର ହିତୁକର୍ତ୍ତାୟ ବିଚ୍ଛିନ୍ନମାନେ ଯାହା
 ହିତୁଥିଲେ ସେପରି ମହୋଦୟରେ ସମସ୍ତେ
 ଅଛନ୍ତି ତାହା ଅନୁର ଲେଖିବାର ଅବଧାନକୁ
 ଓ ଏଠା ଉତ୍କଳମାନ ଅମଳ ଓ ମହାଜନ
 ଓ ଶୁଣିବାସୀ ଉତ୍କଳମାନେ କାହାର କୁଟୁମ୍ଭାଦି
 ଏ ସହରକୁ ଅଧିକା ଭିତରେ କିଷ୍ଟେଧର୍ମ
 ମାନ ଭେଦୁଅଛନ୍ତି ତାକୁର ସାହେବ ହିତୁ-
 ଶାନରେ ଏକଜଣ ବଞ୍ଚାଳିତ୍ରାଣ୍ଡିଣ କି ତାହା-
 ଦର କଟକ ଜଳରେ ଅଛି ସେ ୫, ୧୨, ଥାଇ
 ରିପିକର ମୋକଦମାରେ ୧ ୫ ଖି କଏନ
 ଥିଲ ସେ ଗଲ ସ ଯାଇଲେ ତାହାକୁ ଅ ୫ ଇନ
 ଉପୁଲ ଓ କନ୍ଦୋବସ୍ତ କର୍ତ୍ତରେ ଚଳି ଓ
 ମୁକୁନ ନାସ ବୋଲି ଏକ ଗ୍ରାଣ୍ଡାୟାନ ବି
 ସେ ପୁଲିସର ଦେ, କ, ବଲ ଥାଇ ତାରଖନା
 ଉତ୍କଳ ସାହ ବରୁଣିବା ସଦାସ୍ତ୍ର ଡାକୁରକ
 ସାହେବ ମୁକ୍ତପୁନ ଅଛି ତାକୁ ରଖି ସହରରେ
 ଯେପରି କୁଲମ କରୁଥିଲେ ତାହା କଲମରେ
 ଲେଖିବାର ଅତି କଷ୍ଟ କାରିଗି କେହି ହାକିମ
 କୌଣସି ବିଷୟ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ ବି ଏକବର୍ଷ
 ହେଲ ସହରକୁ ଆସି ଦେଖିଲେ ନାହିଁ ଯଦ୍ୟପି
 ଅନୁଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ରାଣ୍ଡାୟାନ କମିଗନର ସାହେବ
 ଅଧି ଏ ଗରବ ଲେଖକର ଦୃଶ୍ୟ ଶ୍ରୀଗଣ
 ନ କରଦେ ବି ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ସଚଳ ନ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଭେଦେ
 ମେତସ୍ତର ଓ ପୁଲିସପୁସ୍ତକାଳୀ ଓ ଡାକୁର
 ସାହେବ ଏମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ଓ କୁଲମକୁ
 ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ପ୍ରତ୍ୟାମାନେ ମୋକନ ହୋଇ ଗ୍ରାଣ୍ଡିନେ
 ନାହିଁ ବି ପୁସ୍ତକାଳୀର କଷ୍ଟ ଦିବ ନାହିଁ ଅପ-
 ଶମାନେ ଅନୁଭୁଲ ହେଲେ ହେବ ।

କିଛିକଗୁଣମନ୍ତର କରମାନଙ୍କ ଶୁଣୁକ
 ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ ମହାପଦେଶ୍ୱ
 ସମ୍ପାଦକ ମହାପଦ ।

ଅନୁକମ୍ପା ପୂର୍ବକ ମହିତୁକ ହିତପୟ ପଢ଼ି
 ସଂଯୋଧନ ଧରି କର୍ତ୍ତବ୍ୟପଦରେ ସ୍ଥାନବାଦେ
 ଚିତ୍ତବାସ୍ତବ କରବା ଦେବେ ।

କଷ୍ଟକ କୁଲମାସ ଡା ୧୦ ରୁମ୍ ଶୁଣିବାର
 ଦେଖୁଥିଲେ ଦେବ ଏକାଦଶ ଦିନାକ ସମୟେ
 କଟକ ଭୁଲଗାସ୍ତ୍ରର ସଦାକର୍ତ୍ତମଠର ମହନ୍ତ
 ଶ୍ରୀ କରବାନୁ ଦାସ ବାବାସି ମହାନ୍ତ ଅପଣାର
 ତେଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସଦାକର୍ତ୍ତମୋକା ଶ୍ରୀଗଣ-
 କୁସ୍ତଦାସ ବାବାସିଙ୍କୁ ଅପଣା ମହନ୍ତାକର
 ଶୁଣୁ ଅପଣ କର ଦେଖୁଥିଲେ ଶ୍ରୀଗଣ
 ଏ ଅପଦକୁ ଦେବର ବିଷୟ ଅଟେ ସାଧାରଣ
 ପୁସ୍ତକାଳୀ ମଧ୍ୟରେ ତାକୁ ମୁସ୍ତକ ଦ୍ୟୁକ୍ତି ଶ୍ରୀଗଣ-
 ରୁକ୍ତ ଓ ପୁସ୍ତକର ବିଦେଶ ଲାଭା ଏକ କୁଲ
 କୁଣ୍ଡାଳୀ ଥିଲେ ଯାହା ଦେଇ ତାକୁ ମହାପାଦ
 ଦାତ ଓ ଅନୁକମ୍ପାପୂର୍ବକ କଟକ ମହନ୍ତର ସମସ୍ତ
 ମହନ୍ତ ଓ ଅଧିକାରଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତରେ ବିଦି-
 ଓ ଶାସ୍ତ୍ରପଦରେ କାବ୍ୟାସ ଦେଲ ।

ଡା ୧୦ ରୁମ୍ ଜୁଲାଇ ସନ ୧୮୭୧ ମସିହା ।

ଶ୍ରୀ ଅଧିକାରୀ ବାଳକୃଷ୍ଣଦାସ
 କଟକ
 ଉତ୍କଳ

ଶ୍ରୀ ବାବୁ ବନମାଳୀ ବିଂଦ୍ୟୁକ ଉତ୍କଳ
 ଶ୍ରୀଗଣକା ପୁସ୍ତକ ଦୁଗ୍ଧବୀର ମୁଦ୍ରକ ହୋଇ
 ବିଦ୍ୟୁକ ପୁସ୍ତକ ଅଛି । ଶାସ୍ତ୍ରମନେ ତାକୁ
 ପୁସ୍ତକାଳୀର କଟକରେ ପାଠ୍ୟକା ଦଲେ ପାପ
 ଦେବେ ।

କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ-କମ୍ପାନୀର ଅଧିକାରୀ ।
 କଟକ ଡା ୧୫ ରୁମ୍ ଜୁଲାଇ ସନ ୧୮୭୧
 ଶ୍ରୀ ବୌଦ୍ଧମାନଙ୍କ ଚାପ
 ଦେଖିବୁଣି ।

ମୁକୁଣ୍ଡପ୍ରିଣ୍ଟି ।

ବାବୁ ସାଧୁକରଣ ଦାସ କଟକ ବଙ୍ଗାୟା ୪
 ନାମାନ୍ତରଣ ଦେଖିବା ୪
 ମହନ୍ତ ମହନ୍ତ ୪

ଏହି ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ସହର କଟକ ଦର୍ଶା-
 ନକାର କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ-କମ୍ପାନୀର ସମ୍ପାଦକପଦେ
 ମୁଦ୍ରକ ଓ ପ୍ରକାଶ ଦେଲ ।

ଅଭିରାମ

ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟ

୧୫ ରାଜ କୁଳର ସମ ୧୮୭୯ ମସିହା

ସବୁଦିନେକ ଦକାଳକ ଆଜ୍ଞା

ଚଳିତମାସ ତା ୭ ରୁପରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
 ନ ଉପରେମନ ମହକୁମା ସଂକଳରେ ଯେଉଁ
 ଲିଖିତ କରାଯାଇଛି ତହିଁର ପୁରୁ ଓ
 ଫାର ମନ ତାଲେ ପ୍ରକାଶ କରାଗଲା ଯଥା
 ଦୟା । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ସାହେବ
 ଅଛନ୍ତି କି ମିଷ୍ଟର କର୍ତ୍ତୃପ୍ରାହେବ ତ ଯେ
 ଯା ଓ ମେଦନପୁରରେ ଜଳକର ଅନାୟ
 ଯା ନିମିତ୍ତ କଲେକ୍ଟରର ସମତା ସହଜ
 ଯ କର୍ମରୁ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏତା-
 ଦାଳ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ବ୍ୟତିରେକେ ଅନ-
 ଶ୍ୟ ଅପିଲ ଅପାଲତର ଅଧୀନ ନୁହନ୍ତି
 ର ବଦେତନା ଦେଉଅଛି ଓ ସେ ହାନି
 ହେଉଠାରୁ ସୁରକ୍ଷା ରହି କର୍ମ କରୁଅଛନ୍ତି ।
 ଦୃଷ୍ଟାହେବକୁ ଯେପ୍ରକାର କର୍ମ କରାଗଲା
 ଅଛି ଏବଂ ଏ ସ୍ୱତାକର୍ମରୁ ଯେଉଁ ପଦ
 ଅଛନ୍ତି ତହିଁପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିକର ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ
 ପୁରୁ ମତ ଦେଉଅଛନ୍ତି ଯେ ଏପରି ଅବସ୍ଥା
 ନାହିଁ ଉଚିତ ନହେଉ । ଅତଏବ ଆଜ୍ଞା
 ଅଛି କି ଉଚିତାରେ କିଛି କୃପାହେବ
 ପୁରୁ ପୁସ୍ତକ ଯାହା କରବେ ତହିଁର
 ଓ ଉଚିତା କର୍ମରୁ କିଛିକରେ ଦେବ
 ମଦନପୁରରେ ଏପ୍ରକାର ଯାହା କରବେ
 ଯାନ କର୍ମରୁକଠାରେ ତହିଁର ଅପିଲ
 । ମେଦନପୁରର କଲେକ୍ଟରକୁ ସମତା
 ଗରା ଯେ ବର୍ତ୍ତତ ସାହେବଙ୍କ ହୋଣି
 ତାଲକ କରପାରିବେ ଓ ଅନଗାଧ ଦେଲେ
 ଯାନ କର୍ମରୁକ ଅଧିକାରିତା ତାହାକ
 କୁ ସଠାଲବେ ।
 ଦୟା । ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ସାହେବର ସାହେବ
 କରନ୍ତି କି ଯେତେବୃତ୍ତ ଏସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ
 ଦୃଷ୍ଟାକୁ ବିଧିବଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି ତହିଁପ୍ରକାରେ
 ଯାଉ ପୁସ୍ତକ ଅପିଲ ତାଲକ ଓ ଏହା ମଧ୍ୟ
 ଯେ ବୁଝିବାର ଅବଶ୍ୟକ ଯେ ବର୍ତ୍ତତ
 କି ଯେସମସ୍ତ ବସ୍ତୁରେ କଲେକ୍ଟର
 ଯାନ ତାଲକରେ ତହିଁରେ ସେ ରେବନ୍
 ମାର ହାନିରୁ ଉଚିତପଦ ବାଦମକ
 ଅଟନ୍ତି ।

ମୁଦ୍ରଣ ଦେଖ ।

ଉତ୍କଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ

ସାମ୍ବାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୩୮
 ୧୯୩୮-୩୯ } ଉତ୍କଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା । ମା. ଗ୍ରା. ୧୮ ନମ୍ବର ୧୭୮୩ର ପତ୍ରିକାର
 ୧୯୩୮-୩୯ } ପତ୍ରିକା କାର୍ଯ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
 ନିର୍ଦ୍ଦେଶମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
 ମଧ୍ୟମଲ୍ ପାଇଁ ଡାକମାଗଣ ୫୩

ଜଗନ୍ନାଥ-ସମ୍ବର ଥାନା ଉଲକାରେ ଅବା
 ଅନୁମାନଙ୍କର ଜଣେ ଗ୍ରାହକ ବହୁକଳମୂଳେ
 ପତ୍ରିକା ପାଠକର ଦଥ ଅନୁମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ
 କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟମାନଙ୍କଠାରେ ସେ ବସ୍ତୁର
 ସମାଧାନ ଦେଲେ ଉକ୍ତ ବର୍ଷରୁ ମହାପତ୍ରିକା
 ମତ୍ତ ଅନୁମାନଙ୍କର କର ଯେଉଁ କମିଶନ ଡାକ
 ଠିକାରେ ଉକ୍ତ ପତ୍ରିକା ପତ୍ରିକା ପତ୍ରିକା
 କଲମ୍ପ ହୋଇଥିଲା ତାହା ତାମରେ ଉପରସ୍ତ
 କର୍ମରୁକ୍ତ ନିବନ୍ଧକୁ ଉପୋକ୍ତ କର ଅଛନ୍ତି ।
 ଅନୁମାନେ ଯୋଗ୍ୟମାନଙ୍କର ମହାପତ୍ରିକା
 ଏହି ଶାଠିକ୍ ଅନୁମାନଙ୍କ ଦେଇଥିଲେ ଉକ୍ତ କର ଯେ
 ଅତି ବହୁତ ଶୁଣା ହେବ ନାହିଁ । ଏଥର
 ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କି ଯେବେ ସେମାନେ
 ଡାକ ଯୋଗେ କରୁଥିବା କାଳରେ ପତ୍ରିକା
 ନ ପାଉଁରେ ଡାକେ ଉକ୍ତ ବସ୍ତୁ ଅନୁମାନଙ୍କୁ
 ଉପାଦେବ ଓ ଯେଉଁ ବାମକରେ ପତ୍ରିକା
 ବଦଳ ହୋଇ ପତା ଯାଉଥାଏ ସେ ବାମକର
 ମଧ୍ୟ ସାମ୍ବାହିକ ରୁପି ଯତାଇ ବେବେ ଦାରଣ
 ତାହା ଉପରେ ଯେଉଁ ଡାକ ଦର ମୋହର-
 ମାନ ଥାଏ ସେଥିରୁ କେଉଁ ହାମରେ ବେବେ
 ପତ୍ରିକା ପ୍ରଦେଶ ହୁଅଇ କିମାୟା । ସେହି
 ମୋହରମାନଙ୍କରୁ ବଳମ୍ପର ଡାକଣ
 ଓ ବାହାସୁକୁ ବଳମ୍ପ ହେଲା ଜଣା ପଡ଼ିଲା ।

ଉତ୍କଳର ଅବାସୁର ଦାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଣାଳୀ ।

ଉତ୍କଳପ୍ରାନ୍ତରେ ଗ୍ରାହକ ବହୁତ ସାହେବଙ୍କ
 କ୍ଷମତା ଡାକ ବସ୍ତୁରେ ଯେଉଁ ବଦଳିମେଣ୍ଟ
 ଅତି ଅନୁମାନେ ପ୍ରକାଶକରୁଥିଲେ ଉକ୍ତରେ
 ଅବଶ୍ୟକତାକୁ ଅନୁମାନେ ଡାକ
 ଅଛନ୍ତି ଲେଖିବା ବାହୁଲ୍ୟ ଅଛି । ଗଜବର୍ଷରେ
 ଉତ୍କଳର ଅବାସୁ ବସ୍ତୁରେ ଯେତେ ଅତ୍ୟ-
 ଗୁରୁ ହେଲା କେବଳ ଅଧିକକରବାର ଅଧି-
 କାର ନ ଥିବାର ଜାଣି ପ୍ରକାଶନେ ସହଜକଲେ
 ଓ ନିମ୍ନେ ତାହା ଏମନ୍ତ ବସ୍ତୁକର ହୋଇ
 ଉଠିଲା ଯେ କମିଶନ ଓ ଅନୁମାନ ସମ୍ବନ୍ଧ
 ବାଳିମାନେ ସଜାକର ସେଥିରୁ ଉପାୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି
 କରବାରୁ ପ୍ରକୃତ ହେଲେ । ଅନୁମାନେ
 ଯେତେବେଳେ ବହୁତ ସାହେବଙ୍କୁ ଚୁଡ଼ାନ୍ତି
 ଉପୁଡ଼ି ବରବାର ଅଧିକାର ଦେବାବସ୍ତୁ ଏ
 ପତ୍ରିକାରେ ଲେଖିଥିଲେ ତେତେବେଳେ ବହୁ-
 ଥିଲେ ଯେ ବହୁ ଉପାଦେନ ବାରକମାସୁର
 ମହତ୍ତ୍ୱମା ଅଧୀନ ହେଲେ ବୋଲି ତାହାକୁ
 ଏତାଦୃଶ କ୍ଷମତା ଦଅନକ ଓ ଏହି କ୍ଷମତାକୁ
 ଯେଉଁ ଫଳର ଅନକା ହୋଇଥିଲେ ଦାର୍ଯ୍ୟ
 ତାହା ଦେଖିବାରେ ଅସିଲା । ମାନ୍ୟବର ଗ୍ରୋ-
 ସାହେବ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କ କେଉଁ ନିବେଦନାରେ
 ଏବାବେଳେ ନାଲକର ସୁପରିଣ୍ଡେଣ୍ଟଙ୍କୁ
 ଏତାଦୃଶ କ୍ଷମତା ଦେଲେ ଅନୁମାନେ ସ୍ଥିର
 ହୁଇ ନ ପାଉଁ ମାତ୍ର ତାହା ଯେ ଅତି ଅନୁମାନ

ହୋଇଥିଲା ଅଳ୍ପକାଳରେ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ।
 ଗ୍ରୋସାହେବ ନ୍ୟାସୁମତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ
 ଅତି ସାଧାରଣ କରୁମାନୁସାରେ ଅସିଲ ବସ୍ତୁ-
 ବାର ଅଧିକାର ଲେଖକ ଦେଇ ପତ୍ରିକାକୁ
 ତାହା ଅନାବଦ୍ୟକ ବୋଲି ରହିତ କରୁଥାନ୍ତେ
 ତାହା ହେଲେ କଲ୍ପିତସାହେବ କେମନ୍ତ
 ଦାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଜାଣିପାରନ୍ତେ ଓ ଉତ୍କଳପ୍ରାନ୍ତରେ
 କରୁମ ପସନ୍ଦିତ କରନ୍ତେ । ମାତ୍ର ହେଉ
 ମାନ୍ୟବର କେମ୍ପଲସାହେବଙ୍କ ହେତୁ ପ୍ରକା-
 ନାନେ ଅତ୍ୟାଗୁରୁତ ମୂଲ୍ୟ ହେବାର ଭରସା
 ପାଇଲେ ଏଥର ସାହିତ୍ୟ କର ଅଧିକ କଲେ
 ତାହାଙ୍କର ଅଜ୍ଞାତକୁ କେତେବୃତ୍ତ ନ୍ୟାସୁ ବା
 ଅନୁମାନ ଅବାସୁବରେ ଜାଣିପାରନ୍ତେ ଓ ଉପ-
 ନୁସାରେ ଉତ୍କଳପତ୍ରିକା ସାଧାରଣ ହୋଇ
 ଚଳିବେ । ଅନୁମାନେ ମାନ୍ୟବର କେମ୍ପଲ
 ସାହେବଙ୍କୁ ଏଥିପାଇଁ ଅନୁମାନ ଦେଇଥିଲେ
 ଓ ସେ ସେ ଅଳ୍ପକାଳମଧ୍ୟରେ ଅବଶ୍ୟକ ଲେଖ-
 କର ହୁଅନ୍ତେ ଜାଣି ପାଉଲେ ଉକ୍ତ ପାଠକ ତାହା-
 ଙ୍କର ଅପେକ୍ଷ ପତ୍ୟା ବରୁ ଅଟୁ ।

ସୁଦ୍ଧା ଉତ୍କଳର ଅଇଳ ।
 ଗଜ ପ୍ରାନ୍ତର ପତ୍ରିକାରେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାଶ-
 ପତ୍ର ଉପାଦେଇଲେ ଯେବେ ଉକ୍ତ କିଛି
 ବସ୍ତୁମାନଙ୍କରେ କୌଣସି ଭ୍ରମ ନ ଥାଏ
 ତେବେ ସୁଦ୍ଧାରେ କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁମାନ କେହି
 ଅଛି ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବ୍ୟକ୍ତ କର

ନ ପାଇଁ । ସ୍ୱଳ୍ପରୂପେ ବିବେଚନା କଲେ ଉକ୍ତ
 ସଂସ୍ଥାରେ ଲେଖାଥିବା ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସଞ୍ଚିତ
 ଦୋଷ ଦେଉଅଛି ଓ ଲେଖକମାନେ ବିବେଚନା
 ମନେକରି ସବୁର ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଥିବାର କୌଣସି
 ପ୍ରକାର ସନ୍ଦେହ ଦେଉ ନାହିଁ । ଉପରୋକ୍ତ
 ଦେଉ କୌଣସି ଅପରାଧ କରୁଥିବା ବୁଝାନ୍ତି
 ତାହା କରନ୍ତୁ ସଂସ୍ଥା ଏ ସବୁ କଥାକୁ ସଞ୍ଚିତ
 ଶୁଣ କଲେ ପୁଣ୍ୟର ଅବସ୍ଥା ବଡ଼ ଉତ୍ସୁକ
 ହୋଇଅଛି ବୋଲିବାକୁ ହେବ ଓ ପରାଭିପ୍ରାୟ
 ଅଭିମତ ଉକ୍ତର କାରଣ ଅଟଇ । ସ୍ୱାମୀୟ
 କର୍ମଗୁଣକର ଏହି ନୀତି ଯେ କେମନ୍ତେ କହୁଛି
 ଶକ୍ତି ପାଇଲେ ନଗର ପରାଧାର ଓ କୌଣସି
 କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍କଳରେ କିପରି କରବେ ଏଥିପାଇଁ
 ସେମାନେ ଲେଖକ ବନ୍ଧୁ ଦେଖି ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ
 ସାକ୍ଷାତ ସମ୍ମୁଖରେ କର ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା
 ଏହା ପ୍ରଧାନ ଦୋଷ ଅଟଇ । ମାତ୍ର ଉତ୍କଳରେ
 ଯେ କର୍ମକ୍ରମେଣ ସେଥି ପ୍ରତି ଅସ୍ଥା କର
 ନାହାନ୍ତି ସେ ଯାହା ଦେଉ ନଗରର କନମାନେ
 ଯେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନାୟୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳିଛି
 ଅପିଲ କରନ୍ତୁ ତାହା ଦେଲେ ଉତ୍କଳ ଏ ଅ-
 ଉପଗୁରମାନ ରହିଛି ହୁଅନ୍ତୁ । ଲେଖକମାନେ
 ବୋଲନ୍ତି କି ସଞ୍ଚାତ ଶକ୍ତିର ଉତ୍କଳ ପ୍ରକାର
 ଅପିଲ ନାହିଁ ବୋଲି ଲେଖେ କିରୁଣ ହୋଇ
 ରହିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଏ କଥା ଉପାଦାନ ଅଟଇ ।
 ଅଭିନୀତ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ଶ ୪୦ ଜାର
 ନୂନ ଅର୍ଥପ୍ରକାର ଅପିଲ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ
 ଯେହୁଣେ ଅଭିନୀତ ମର୍ଦ୍ଦର ବିଷୟର କାର୍ଯ୍ୟ
 ଦେଉଅଛି ସେହୁଣେ ଅପିଲ ଦେବାର ବିଷୟ
 ନାହିଁ ଏବନମ୍ଭର ଅପିଲ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ
 ଏହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ଭଲ ମନ ଜଣା ପଡ଼ିଥାନ୍ତା ।
 ଏହେବେଳେ କହୁ କରମ୍ଭ ହୋଇ ନାହିଁ
 କିନ୍ତୁ ସାହେବଙ୍କ କରମ୍ଭରେ ଅପିଲ କରନ୍ତୁ
 ସେଠାରେ କହୁ ନ ଦେଲେ ଏକାକେଲରେ
 ଗବର୍ଦ୍ଧନେଶ୍ୱର ବଜ୍ରାଳକୁ ଅବେଦନ ପଡ଼ାନ୍ତି
 ଅବଦ୍ୟ ପୁଣ୍ୟରୁ ଦେବ । ମାନବର ଶ୍ରୀୟକୁ
 ଦେଖିଲ ସାହେବ ଲେଖକମାନଙ୍କ ଗବର୍ଦ୍ଧନପ୍ରକାର
 ଉତ୍କଳ ବୁଝିବାକୁ ଯେମନ୍ତୁ ତହିଁର ଅନାୟୁଦା-
 ରକୁ କିପରି କରୁଥିବାକୁ ଉପ ପ ଅଟନ୍ତି ।

ସମ ପ୍ରୋକ୍ତମାନେ ସବୁକଥା ଅନୁସନ୍ଧାନ
 କରୁଥିବା ଚଳ କମିଶନରେ ଅନୁଗ୍ରହ କର-
 ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ତାହାଙ୍କଦ୍ୱାରା
 କିଛି ଦେବାର ନୁହଇ ସେ କେବଳ ସାମାଜିକ
 ମନବମାନ କରୁଥିବା ପୁଣ୍ୟ ସାଧକର ଅନୁମାନ

ହୁଅଇ ମାତ୍ର ଏ ସ୍ଥାନର ଲେଖକ ଯେ ମନବମାନ
 କରୁଥିବା ଦେଖେ ସୁଖୀ କରନ୍ତୁ ବି ଅତି ବାବ
 ନ ଦେଲେ ବ୍ୟବସାୟ ଉତ୍କଳ କଲେଖକୁ ଯୋଡ଼ି
 ମୁକ୍ତାର ଏବ ହାତମଳ ଅନୁଗ୍ରହ କରୁଥିବା
 ଅପିଲ ନାହିଁ । ତାହାକି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।
 ବିବେଚନାରେ କହୁଛି ଲେଖକ କରୁଥିବା ବିଷୟରେ
 ମୁଖ୍ୟ ଥିବାର ଅପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି
 ନାହିଁ । ଶ୍ରୀୟକୁ କମିଶନର ସାହେବ ଯେବେ ଏସବୁ
 ବିଷୟ କରନ୍ତେ ତେବେ କହୁଥିବା ବାବାଜି-
 ମାନେ ଅପିଲ କରୁଥିବା ସବୁ ଶୁଣ ନବଲ
 ପଠାଇ ନ ଥିଲେ ବୋଲି ତାହା ପରପ୍ରାରେ
 ରଖିଦିଅନ୍ତେ ନାହିଁ । ସୁଦ୍ଧା ଓ ବାବାଜିମଧ୍ୟରେ
 ବହୁଳ ଅନୁର ମେଲ୍ ମାନେ ସଂସାରର ସବୁ
 ବ୍ୟାପାର ଉତ୍କଳ କେବଳ ଉତ୍କଳ ଅଭ୍ୟନ୍ତରରେ
 ରହିଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଯେ ଅଭିନୀତ ଦେଖୁ ରୁ
 ଅଛି ଦେବେ ଏଥିରେ ବିଚାର କି ଅଛି । ବିଚାର
 ଶୁଣକର ଯେବେ କମିଶନର ସାହେବ ମାତ୍ର ଶ୍ରୀ-
 ଜଠାର କୈଫିଅତ ଭଲକି କରୁଥାନ୍ତେ ତେବେ
 କି କୌଣସି କର୍ମ ମାନ ଲାଭନ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ
 ଅପତ ସମସ୍ତେ ସମ୍ମୁଖ ହୁଅନ୍ତେ । କମିଶନର
 ସାହେବ ଅପଣା ଏଲକା ମଧ୍ୟରେ ଲେଖକମାନଙ୍କ
 ଗବର୍ଦ୍ଧନ ଅଟନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଲେଖକର
 ସଂକଳ୍ପ ଭରସା ସେ ଏକେ ଦେଖୁଥିବାର ବୁଝିଲେ
 କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳିବ ନାହିଁ ।

ସରକାରରେ ଅନୁମାନଙ୍କର ବହୁମତ ଏହି
 ଯେ ସଂକଳ୍ପ ଗବର୍ଦ୍ଧନେଶ୍ୱରମାନ ଏହି ରହିବାର
 ଅଭିନୀତ ଉତ୍କଳର ଅଭିନୀତ ନଗରମାନଙ୍କରେ ଚଳା-
 ରୁଣାକୁ ମାନବ କର ଚଳ ହାତମଳଠାରୁ ସର-
 ମର୍ଦ୍ଦ ଗୁଣୁଅଛନ୍ତି ଅତିଏବ ଏ ସମସ୍ତରେ ପୁଣ୍ୟ
 କମିଶନଙ୍କର ବୁଝାବୁଝିବାର କଳାକୁ ପ୍ରୟୋ-
 କର ବାବର ଜାଣନ୍ତୁ ଏ ଅଭିନୀତ ଉପଯୋଗି-
 ତା ପ୍ରମାଣ ବା ଅପ୍ରମାଣ ଦେବ ।

ବେନଗୁପତା ତାଳ ମୋକଦ୍ଦମା

ସତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଶୁରୁକାର ଦନ ଏ ମୋକଦ୍ଦମା
 ଦୋକ୍ତରରେ କିଛି ହେଲ ଓ କଳସାହେବ
 ଅପିଲିକ ଉପରେ ସନ୍ଦେହ କର ପ୍ରକାର ପ୍ରମାଣ
 ଅଭିକରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖଲ୍ଲ ସ ଦେଲେ ।
 ମୋକଦ୍ଦମାର ଦୁଇାନ୍ତ ଏକପ୍ରକାର ଅଧିକାର
 ଅଟଇ ଓ ତାହାକୁ ଦେଖିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଅନ-
 ଲଭ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବିଧିକ୍ରମେ ଚଳିବାର ପ୍ରକାର
 ହୁଅଇ । ବେନଗୁପତା ମନସଫିରେ ଏକ
 ମୋକଦ୍ଦମାରେ ଏକସଂଖ ଗଣିବ ବର୍ତ୍ତନାସଂସର

ସମୁଦାୟର ନବଲ କଳସାହେବଙ୍କ ମାହାଟିକ-
 ଗାନାର ଦେଖିବାର ଦାଖଲ କରେ ଅନ୍ୟସଂଖ
 ତହିଁ ପୁଣ୍ୟ ଦେଇଥିବା ଉକ୍ତ ବର୍ତ୍ତନାସଂସର
 ନବଲ ଦାଖଲ କରେ ଏ ଦୁଇଙ୍କରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ
 ଦେଖା ଦିବାର ଜଣାଯାଏ ଯେ ଅପଲ ନଥିବ
 ପ୍ରଥମ ଦାଖଲ ବର୍ତ୍ତନାସଂସର ବାହାର ଯାଇ ତହିଁ-
 ସ୍ଥାନରେ କୁର୍ତ୍ତମ ବର୍ତ୍ତନାସଂସର ଗଣିବ ରଖାଯାଇ
 ଅଛି । କିନ୍ତୁ ବାଚାଯୋଗେ ଏହା ଦେଲ ତହିଁର
 ପ୍ରମାଣ ଦେଲ ନାହିଁ । ମାହାଟିକ କ୍ରମା ତାହାଙ୍କ
 ଅଧୀନ କି କିପାରି ଲେଖକମାନ ହୋଇଥିବ
 ସନ୍ଦେହ ଦେଉଅଛି ଓ ଦେଖିବାକୁ କରୁଥିବେ
 ମାହାଟିକ ଦାଏଗ୍ରସ୍ତ ଅଟନ୍ତି ମାତ୍ର ଅଭିନୀତ
 ମୁଦାମେ ତାହା ପ୍ରକାର ନୁହେ କାରଣ ମାହାଟି-
 କଙ୍କ ଅଭିକରେ ଏ ସମସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଓ
 ଯେଉଁ ମାନେ ନବଲ ଦାଖଲ କଲେ ସେମାନେ
 ଯେ ପୁଣ୍ୟ ତାହା କୁର୍ତ୍ତମ ଥିବାର ଜାଣୁଥିଲେ
 ଏଥିର ଉତ୍କଳ ବୋଲି ନ ଥାନ୍ତେ । କେବଳ
 ତାହାଙ୍କ ଭଲ ଦେଉଅଛି ବୋଲି ସେମାନେ
 ଲକ୍ଷ ଥିବାର ଅନୁମାନ ହୁଅଇ । ବହୁପ୍ରକାର
 ବିବେଚନାରେ ଦୋଷ ହୁଅଇ ଅପାମିମାନେ
 ସମସ୍ତେ ମୁକ୍ତ ପାଇଲେ କେବଳ ଜଣେ ଗ୍ରହା
 କି ସେ ପୁଣ୍ୟ ଅପାମି ଥିଲ କେବଳସଂସ୍ରା
 ତାହାମ ତାହାକୁ କ୍ଷମା ଦେଇ ଗ୍ରହାକର ମୋକ-
 ଦମା ଉପରୁ ଯାଏ ହାତକରେ ରଖିଲେ ମୋକ-
 ଦମା ଗେଷ ଉତ୍କଳର ଦି ୨୭ ନ ବାଳ ହାତକରେ
 ରହି ପରମେଷରେ ଉପାର ପାଇଲ । ମୋକ-
 ଦମା କିଛି ହେଲକ୍ଷଣ କି କି ମାତ୍ରକେତୁ
 ଦେହ ଏହାର ମୁକ୍ତିର ଅଛି ଦେଲେ ନାହିଁ
 ଓ ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ୱୟଂ କେଲିଗାନାରେ ପଡ଼ିଥିବାର
 ଅପଣା ଉପାରର ଉପାୟ କର ପାରୁ ନାହିଁ
 ଦୁଇଟି ନାଡ଼ିକରମି ଗୋରୁ ଗ୍ରାସ୍ତ କେଲରେ କହ
 ମରକାରର ଅନୁ ଥିବ ବଳ ଓ ପରମେଷରେ
 ଯେ କଲମ ଦେଲ ନାହିଁ । ଅପେମାନେ ଏକକ
 ବିଷୟ ମଣୁଅଛୁ ଦୋଷ ହୁଅଇ ଦୁଇଟି ବୋଡ଼ି
 ଉତ୍କଳ ଥିବାର ଦେହ କର୍ମଗୁଣକ ମନରେ ସେ
 କଥା ଉପସ୍ତ ହୋଇ ନ ଥିବ ।

ଶ୍ରୀୟକୁ ଉତ୍କଳରସାହେବ ଏ ମୋକଦ୍ଦମାର
 ଉପନ୍ତ କରୁଥିବାର ଦେଖି ବି ଅଂସରେ କିଛି କର
 ନାହାନ୍ତି ଓ ଯେବେ ସାକ୍ଷିକ କଥା ସବୁ ସଞ୍ଚିତ
 ହୁଅଇ ତେବେ ସେ ଅପଣା ସବର ମହତ ଓ
 ନାୟୁ ମାର୍ଗକୁ ବହୁଳ ହୋଇ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ
 ଅପାମିନାଙ୍କୁ କହ ଦେବାପାଇଁ ଏକାନ୍ତ ଯହିଁ
 ବାନ୍ ହୋଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନ

କମିତ୍ତ ପୁରୀରୁ ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଘୋଷଣା କରି
 ମୋକଦ୍ଦମା ସଂଲଗ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଉପରେ
 ନିର୍ଦ୍ଦାହ ଅମଳ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଓ ଅପଣା
 ମତ ସମର୍ଥନ କାରଣ ସ୍ୱପ୍ନ ସଂଗ୍ରହରେ ମୋକଦ୍ଦ-
 ମା ଚଳାଇବା ପାଇଁ କଟକକୁ ଆସିଥିଲେ
 କଲମ୍ବୁ ହେବାରୁ ଫେରିଗଲେ । ଦୋଷି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ
 ଚଣ୍ଡି ଦିଅଇନା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟଇ
 ଏ ବିଦେଶରେ ତାହାଙ୍କର କଟକକୁ ଆସିବା
 ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ପାରେ ମାତ୍ର
 ସାକ୍ଷିମାନଙ୍କ କଥାକୁ ସତ୍ୟ ମଣିଲେ ତାହାଙ୍କର
 କଟକକୁ ଆସିବାର ଅର୍ଥ ଇନ୍ଦ୍ର ସମୁଦ୍ର ଓ
 ଏଥିରେ ସେ ହେବଳ ନିଜାର ଭାଜନ ହେଉ-
 ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସାକ୍ଷୀ କହିଲେ କି ଉଦ୍‌ଘୋଷ-
 ଯାହେବ ତାହାକୁ ଅପଣା କୋଠିକୁ ଓହ୍ଲାଇଥିଲେ
 ଧରଣରେ ମୋକଦ୍ଦମାର କଥା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ
 ପୁନଃପୁନଃ କହି ନ ଲାଗିବାର କହୁବାର ତାହାକୁ
 ହାଜିର ଦେଇ କହୁଲେ ସେ କାଲିଅପତ୍ତିକୁ
 ଆବଶ୍ୟ କହୁବ । ଏହିସମୟ ପୁରୀ ଗୃହଦଳ
 ଲେଖାଏଁ ପୁରୁଥର ହାଜିର ଦେଲେ ଇନ୍ଦ୍ର
 ଉଦ୍‌ଘୋଷ ପଞ୍ଚାଙ୍ଗ ଓ ମୁକ୍ତମାନଙ୍କ ନେତ୍ର ବଳେ
 ଗାନ୍ଧୀଙ୍କୁ ଏ ମାତ୍ର ନରେ ଥରେ ଲେଖାଏଁ ହାଜିର
 ହେବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ଉଦ୍‌ଘୋଷ
 ପୁନଃବାର ୧୯୨୯ ନ ହାଜିର ହେଲେ ।
 ଅନ୍ତ ଏକ ସାକ୍ଷୀ କହିଲେ କି ଅଗଷ୍ଟିନୀ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ
 ତାହାକୁ କୋଠିକୁ ଉଦ୍‌ଘୋଷରେ ଏହି କାଲି
 ମୋକଦ୍ଦମାରେ ମିଥ୍ୟାକଥା କହିବାକୁ କହିଲେ ।
 ସେ ତହିଁରେ ଅସମ୍ମତ ହେବାରୁ କୋର୍ଟସମ୍ମ-
 ଉଦ୍‌ଘୋଷରେ ତାହାକୁ ହାଜିର ମାତ୍ର ପାଖରେ
 ପ୍ରସାର କଲେ । ହାଜିର ହେଲେ କି ଯେବେ
 ତୋତେ ସେପରି କୁଳାୟାତ୍ତ ଅଛି ସେ ପରି ନ
 କହିବୁ ତେବେ ଅପ୍ରେ ହାଜିର ଦେବୁ ଇନ୍ଦ୍ର
 ତୋହର କାହାଣୀକ ଓ କାହାଣୀକ ଉଦ୍‌ଘୋଷ
 ହେବୁ ଏହା କହିବାରେ ମୁକ୍ତ ସାକ୍ଷୀ ଦବାତ
 ସମ୍ମତ ନ ହେଲେ ତାହାକୁ ହାଜିରକୁ ପଠା-
 ଇଲେ ଓ କେତେକଦିନ ହାଜିରରେ ରହି ଶୁଣି
 ଦେଲେ । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିନ୍ତୁ ସାକ୍ଷୀ
 କହୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଗୁମନାଗୁମ୍ଫାଦାର ଉତ୍କଳ ସାକ୍ଷୀ-
 ଉପରେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମାତ୍ର ଉକ୍ତି କରଇ
 ଯେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ କେହି ଅନିଚ୍ଚାକାର ସେ ଶୁଣି ନାହିଁ
 ଅର୍ଥ ଏକ ଶୁଣା ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ମାତ୍ର ଶାଲିଥି-
 ବାର ବସ୍ତୁ କରଇଅଛି । ହାଜିରକୁ ଚରଣ
 ପକ୍ଷରେ ଏହିପରି ଉକ୍ତିକାର ସାକ୍ଷୀ କେତେ ନିର୍ଦ୍ଦ-
 ହର ତାହା ଅବଶ୍ୟକ ସ୍ୱାଭାବରେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ

ସତ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ହାଜିର ପକ୍ଷକୁ ଉଦ୍‌ଘୋଷ
 ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ସାକ୍ଷୀ ଏତେ ଶୁଣ-
 ତର କଥାକୁ କହିଲେ ନିଜାମ କରବେ ଦେଖି-
 ବାରେ ଅସିବ । ଉଦ୍‌ଘୋଷ ଏସବୁ ଶୁଣି ହତ୍ୟା
 କରବେ ଅପ୍ରେମାନେ ଶୁଣି ଶୁଣିବାର ପାର-
 ନାହିଁ । ଏହାଙ୍କ କଥା ପାଠକଙ୍କଠାରେ ଅବିଦିତ
 ନାହିଁ । ପୁଣି ଉକ୍ତିକାର ମୋକଦ୍ଦମା ହାଜି-
 କୋର୍ଟର ରଦ୍ଦ ହୋଇ ଅସି ନ ଥିଲେ ଅପ୍ରେ-
 ମାନେ କୁହନ୍ତୁ ଯେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଉପରେ ସାହେବ
 ଅଦାଲତକୁ ଅପମାନିତ କରୁନା ଅପରାଧର
 ଅଭିଯୋଗ କରି ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତୁ । ସେହି
 କରବାର ଅର୍ଥ ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ । ଏଥର
 ଏହାଙ୍କ ନାମରେ ଗୁମନାମ କରବାର ଅଭିଯୋଗ
 କରବେ ତାହାଙ୍କ ସ୍ୱଭାବରେ ଲୋକ ଜୁନିହୋଇ
 ରହିଲେ ଭଲ ଦିଶିବ ନାହିଁ । ସାକ୍ଷିମାନଙ୍କ
 ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ବକ୍ତବ୍ୟ କି ଯେବେ ସେମାନେ
 ଏତେପରିକ ଦୁଷ୍ଟ ପାଇଥିଲେ ତେବେ ଉପ-
 ସ୍ତୁ ଅଦାଲତରେ ହାଜିର ଓ ଉଦ୍‌ଘୋଷଦେ-
 ବକୁ ବୋଧା କର ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଶେଷାଠକ
 ପାଇବାର ଦେଖା ନାହିଁ କି ନ ହେଲେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ଗଜ ଗଜବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଉଦ୍‌ଘୋଷମାନଙ୍କୁ
 ବରଷାପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ଶେଷନାଥମିତ୍ର ଉପରେ ହର-
 କାର ଶୁକରପୁରୁଷ ବିଶ୍ୱାସପାତକତା ଅଭିଯୋଗ
 ପ୍ରମାଣ ହୋଇ କୁମାର କଠିନସରଗ୍ରମ ସମ୍ପତ୍ତି
 କାଗୁରୀ ଓ ୫୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ଅର୍ଥଦଣ୍ଡର ଆଜ୍ଞା ହେଲା
 ଏହିଦିନ ଗ୍ରାମ୍ୟୁକ୍ତ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟସାହେବ କଲେ-
 କୁଟର ଶୁଣିବୁ ଫେରିଆସି ଅପଣା କାର୍ଯ୍ୟର ଭାର
 ଛାଡ଼ଣ କରିବାର ଗ୍ରାମ୍ୟୁକ୍ତ ଶ୍ରୀବତ୍ସାହେବ
 ଅଗଷ୍ଟିନୀ ସ୍ୱରୂପ କର୍ମ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏ ମହାଗଣ
 ଉତ୍ତମାସ ଏକଟି ରହି ମେସ୍ତରଙ୍କ ପରମ୍ପରା
 ଓ ଯୋଗ୍ୟତା ପୁଣି କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଇନ୍ଦ୍ର
 ରାଜ୍ୟକୁ ସେ କିନ୍ତୁ ଭଲ ହାଜିର ହେବାର
 ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି । ଶ୍ରୀରାମକୃଷ୍ଣ,
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣପୁ, ପାରହେବା ଘାଟ ଏକ ରେଳଖୁଣ୍ଟ
 ଏ ଗୁରୁ ଉଲ୍ଲକାର କୌଶଳ୍ୟମାନ ଏହାଙ୍କ
 ଶ୍ରୀରାମରେ ଅସିଥିଲେ ଓ ବିହତ ପ୍ରକାର
 କରି ସାଧାରଣ ମଜଲ କରୁଅଛନ୍ତି । ପରନ୍ତୁ
 ଉଦ୍‌ଘୋଷଦେବଙ୍କ ବିପ୍ଳବରୁ ଦେଲେଶୁଣିବ
 ନିର୍ଦ୍ଦୋଷିତ୍ୟକୁ ମୁକ୍ତ କରୁଅ ଓ ନିଗୁଣପ-
 ତାର ଯଥେଷ୍ଟ ପରିଚୟ ଦେଉଅଛନ୍ତି ।

ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର କିନ୍ତୁ ସମ୍ଭାବନା ଶୁଣି-
 ନାହିଁ ତାକୁ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯଥା ।

୧ । ଭ୍ରାମସନ୍ତମାନଙ୍କ ପୋଷଣାର୍ଥେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ
 ଚେଷ୍ଟିତ ଦେଖାଯାଏ ମାତ୍ର ଭାଜମାନଙ୍କ ଚରି-
 ବାଲି ଥିବେ ଯେସବୁ କୁମି ଥିଲେ ତାହା କିମ୍ପା
 ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଯାଉଥିବାର ଦିନକୁଦିନ ଭଲ ପଶୁ-
 ରକ୍ଷାର୍ଥେ ବହୁ କଷ୍ଟ ହେଉଅଛି ଏଥିରୁ କି
 ଉପାୟ ପାଠକମହୋଦୟଙ୍କ ମନରେ ଉଦ୍‌ଘୋଷ
 ହେଉ ନାହିଁ ।

୨ । ଅପ୍ରେମାନେ କରନିସ୍ଥାନରେ କୌ-
 ଶ୍ୟ କର୍ମ କରୁଅଛୁ ସେହେତୁ ସେଠାରେ
 ଅନେକ କୁଳି ଅଛନ୍ତି ଏଥିରେ ଅଳ୍ପ କିଏନ
 ହେବ ଦିନେ କେତେକଟା କୁଳି ବର୍ଣ୍ଣ ବେଶା-
 ଯାଏ ନାହିଁ ଥିଲେ ସେଥିମଧ୍ୟରୁ କେହି ଗୋଟାଏ
 ବୁକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମ୍ଭାବ ଦେ-
 ବାରୁ ଅପ୍ରେମାନେ ସମସ୍ତ କୁଳିଙ୍କୁ ନେଇ
 ଦେଖିଲେ ସେ ଗୋଟିଏ ଶାଳୁଅ ମୁଣ୍ଡି ପତ୍ତ-
 ଥିଲପରି ବୋଧହେଲା ପରେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଦେ-
 ଲରୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନରେ ଏପରି ଭୟ ଜନ୍ମିଥିଲା
 ଯେ କେହି ସାହସକରି ସେଠାରେ ନିଶ୍ଚାସ୍ତମାନ
 ନ ହେଲେ ପରେ ଅନେକ ଉଦ୍‌ଘୋଷ ଦେବାରୁ
 କେତେକଟା ସାହସକର ସାବଳ ମାତ୍ର ଏକମାନରୁ
 କଣା କରବେଇ ସେହି ଦଶାରେ ଗୋଟାଏ
 ଗୋବୀ ମାତ୍ରଦେଇ ପରେ ମୁଣ୍ଡପରେ ଗୋଟାଏ
 କାଠ ପକାଇ ତାହା ଦୁଇପାଖରେ କେତେକଟା
 ଲୋକ ମାତ୍ର ଧରୁଥିଲେ ଅର୍ଥ ଲୋକମାନେ
 ପ୍ରକାଶକରିବାକୁ ଅର୍ଥୁ କଲେ ଏଥିରେ ସେ
 ପ୍ରାୟ ମୁକ୍ତପରି ହେବାରୁ ଦୁଇଟି ବାଜି ଶାଣି
 ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ପକାଇଲେ ସେଠାରେ ପ୍ରାୟ
 ସେ କିଏନ ଜନ୍ମି ଥିଲେ ତାହା ମୁକ୍ତପରେ
 ନିକ୍ଷରେ ଭୟାବହେଲେ । ତାହା ମାତ୍ରରେ ଲମ୍ବ
 ପୁ ୨୦ ଓ କୌତା ପୁ ୨୫ ହୋଇଥିଲେ ଓ
 ସେମଧ୍ୟରେ ଗୋଟାଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାରୁ ଗିଳିଥି-
 ଲପରି ବୋଧ ହୋଇଥିଲା ସେ ସର୍ପକୁ ବଣା
 ଦରଦା ସର୍ପକୁ ସେ ବିହୁ କଷ୍ଟ ବୋଧ କର-
 ଥିଲପରି କଣାଗଲା ନାହିଁ ।

ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସମ୍ଭାବନା
 ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯଥା ।

୩ । ପୁଣି ଉଦ୍‌ଘୋଷ ମୁଣ୍ଡପରେ ଶୁଣି
 ଏହିଦିନସାହେବ ଅପଣା ଉଦ୍‌ଘୋଷ ପ୍ରକାଶକରଣ
 ଅପରାଧରେ କିଏମାନଙ୍କୁ ୫ ଗ୍ରାମ୍ୟୁକ୍ତ ମେନ-
 ସନସାହେବଙ୍କ ବିପ୍ଳବରେ ୫୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ଉତ୍ତମାନ

